ΙϹ ΧϹ
ΝΙ ΚΑ

Parémijník
na pôstnu triódu
a Žaltár

Parémijník

na pôstnu triódu

a

Žaltár

Bratislava 2025

Zostavovateľ: Samuel J. Škoviera

Grafický dizajn a sadzba: Samuel J. Škoviera
Prispeli: Martin Kollárik, Samuel Ján Mitrík a Katarína Škovierová ml.

Posledná úprava 5. marca 2025.

Tento text je pracovný, môže obsahovať chyby a preklepy. Zostavovateľ prosí o nahlásenie chýb, pripomienok či postrehov e-mailom na adresu: skoviera@gmx.com

Predslov

Táto kniha vychádza ako doplnok k zborníku *Pôstna trióda*, 1. diel: Hodinky a večierne. Obsahuje texty všetkých parémií na pôstnu triódu spolu s prokimenmi a tropármi proroctiev na hodinky. Tieto čítania sú doplnené o výber z miney pre sviatky, ktoré môžu pripadnúť do tohto obdobia. Text parémií sme preberali z rímskokatolíckeho vydania *Svätého písma* (Spolok svätého Vojtecha, *Starý zákon* z roku 1955) a z knihy *Paremijník* (zostavil Martin Dudok, upravil a doplnil Ján Pavlovský; bez miesta a roku vydania). Kniha obsahuje taktiež kompletný žaltár rozdelený na katizmy, prebratý z toho istého vydania *Svätého písma*. K textu prikladáme aj výber z kalendára a prehľad pôstnej triódy.

Pri zostavovaní knihy sme dbali na charakter textu. Hoci mnohé čítania sme prebrali z knihy *Paremijník*, ktorý sám, až na niekoľko parémií, berie text z vydania Spolku svätého Vojtecha, upravili sme ich tak, aby rešpektovali veršovaný text. Ide najmä o Knihu Prísloví a prorocké knihy, v niektorých prípadoch aj Knihu Genezis. Dbali sme aj na to, aby sa parémie začínali upravené, ako je to typické pre lekcionáre v byzantskom obrade (riadili sme sa cirkevnoslovanskými vydaniami Parémijníka). Ak sa nejaká fráza pridala (napr. „Tak hovorí Pán“), pre odlíšenie sme ju dali do kurzívy.

Prokimeny sme prekladali podľa gréckej Septuaginty, ako o tom píšeme v predslove ku spomenutému zborníku.

V Bratislave 24. februára 2025 Zostavovateľ

Zdroje textov:

CS	Internetová aplikácia Časoslov (casoslov.sk)
HS	kniha *Hore srdcia*, Peršov: Petra, 2002.
MK	Martin Kollárik
PM	kniha *Paremijník* (bez roku a miesta vydania), zostavil Martin Dudok, upravil a doplnil Ján Pavlovský.
SJM	Samuel Ján Mitrík
SJŠ	Samuel J. Škoviera
VNS	kniha *Večiereň na nedele a sviatky*, Michalovce: Misionár, 2010.

PARÉMIJNÍK

Syropôstny týždeň

V syropôstnu stredu na 6. hodinke

Tropár proroctva, 3. hlas Svätý Kráľu, nado všetko silný, * ktorého sa všetko bojí a trasie sa pred ním: spas nás! * Ty môžeš odpustiť hriechy, ※ lebo si milosrdný.[PM]

Sláva: I teraz: Svätý Kráľu: *Opäť ten istý.*

Prokimen 6. hlas [Ž 27, 9. 1]: Spas ľud svoj, Pane, * a požehnaj svoje dedičstvo.[SJŠ]

Verš: K tebe, Pane, zvolám, Bože môj: „Nebuď voči mne mlčanlivý.“

Čítanie z Knihy proroka Joela

(Joel 2, 12–26)

Tak hovorí Pán:
„Obráťte sa ku mne celým
svojím srdcom,
pôstom i plačom a nárekom,
roztrhnite si srdcia, a nie
rúcho,
obráťte sa k Pánovi, svojmu
Bohu,
veď je dobrotivý a milosrdný,
trpezlivý a veľmi ľútostivý
a môže odvrátiť nešťastie.“
Možno, že sa zmení a odpustí
a zanechá po sebe požehnanie
na obetu a nápoj Pánovi,
vášmu Bohu.
Zvučte trúbou na Sione,
zasväcujte pôst, zvolajte
zhromaždenie,
zvolajte ľud, zasväťte zástup,
zjednoťte starcov,
zhromaždite maličkých
aj tých, čo sajú prsia;
ženích nech vyjde zo svojej
izby
a nevesta zo svojej chyže.
Medzi predsieňou a oltárom
nech plačú kňazi, Pánovi
sluhovia,
a nech hovoria: „Ušetri, Pane,
svoj ľud
a nevydávaj svoje dedičstvo
na hanbu,

aby nad nimi panovali
národy;“
prečo by mali vravieť medzi
národmi:
„Kdeže je ich Boh?“

Pán sa rozhorlil za svoju
krajinu
a ušetril svoj ľud.
Pán odpovedal svojmu ľudu:
„Hľa, ja vám pošlem obilie,
víno a olej: nasýtite sa nimi
a viac vás nedám na potupu
národom.
A toho, čo je zo severu,
oddialim od vás,
odoženiem ho na suchú
a pustú zem,
jeho predvoj k Východnému
moru
a jeho zadný voj
k Západnému moru.
Jeho zápach sa bude roznášať
a jeho smrad bude
vystupovať,
pretože urobil priveľa.
Neboj sa, zem, plesaj a raduj
sa,
pretože Pán konal veľkolepo.
Neboj sa, poľná zverina,
lebo sa rozzelenajú nivy
púšte,
lebo strom prinesie svoje
ovocie,
figovník a vinič vydajú svoju
silu.
Synovia Siona, plesajte
a radujte sa v Pánovi, svojom
Bohu,
pretože vám dá učiteľa
spravodlivosti
a zošle vám dážď ranný
a neskorý ako kedysi,
takže sa humná naplnia
obilím
a lisy budú pretekať vínom
a olejom.
Vynahradím vám roky,
ktoré vyžrala kobylka,
skokan, ničiteľ a rezáč,
moje veľké vojsko, ktoré som
na vás poslal.
Budete hojne jesť a nasýtite
sa
a budete chváliť meno Pána,
svojho Boha,
ktorý zaobchádzal s vami
zázračne,
a môj ľud sa už nikdy
nezahanbí.

Prokimen 7. hlas [Ž 28, 11. 1b. d]: Pán dá silu svojmu ľudu, * Pán požehná svoj ľud pokojom.
Verš: Vzdávajte Pánovi, synovia Boží, vzdávajte Pánovi slávu a česť.

V SYROPÔSTNU STREDU VEČER

Prokimen 5. hlas Bože, vo svojom mene: *(pozri s. 196)*

Čítanie z Knihy proroka Joela

(Joel 3, 12–21)

Tak hovorí Pán:
Nech sa vzbudia a nech
vystúpia národy
do Jozafatského údolia,
lebo tam si zasadnem súdiť
všetky okolité národy.
Priložte kosák, lebo žatva je
zrelá,
poďte, šliapte, lebo lis je plný,
kade prekypujú, lebo ich
zločin je veľký.“
Zástup za zástupom v Údolí
rozsudku,
lebo blízo je Pánov deň
v Údolí rozsudku.
Slnko a mesiac očernejú
a hviezdy stiahnu svoj lesk.
A Pán bude volať zo Siona
a z Jeruzalema vydá svoj hlas;
a otrasú sa nebesá i zem.
Pán je však útočišťom svojho
ľudu
a pevnosťou synov Izraela.
I poznáte, že ja som Pán, váš
Boh,
čo bývam na svojom svätom
vrchu, na Sione.
Jeruzalem bude svätý
a cudzinci viac cezeň
neprejdú.

V ten deň
budú vrchy kvapkať mušt,
z kopcov bude vytekať
mlieko,
zo všetkých žriediel Júdu
bude vyvierať voda
a z Pánovho domu bude
prúdiť prameň
a zavlažovať bude Dolinu
agátov.

Egypt bude pustatinou
a Edom bude pustou stepou
pre násilie proti synom Júdu,
ktorí vylievali nevinnú krv
v ich krajine.
Júda bude trvať naveky
a Jeruzalem z pokolenia na
pokolenie.
Pomstím ich nepomstenú krv.
Pán býva na Sione.

Prokimen 6. hlas [Ž 130, 3. 1]: Nech dúfa Izrael v Pána * odteraz až na veky.
Verš: Pane, moje srdce sa nevyvýšilo, ani moje oči neboli povýšenecké.[SJŠ]

V syropôstny piatok na 6. hodinke

Tropár proroctva, 8. hlas Pane, daruj nám záchranu z trápenia * a zachráň nás, narodený z Panny, ※ Milujúci človeka.[PM]
Sláva: I teraz: Pane, daruj: *Opäť ten istý.*

Prokimen 1. hlas [Ž 32, 22. 1]: Tvoje zľutovanie, Pane, nech je nad nami, * ako dúfame v teba.[SJŠ]
Verš: Radujte sa, spravodliví, v Pánovi; priamym patrí chvála.

Čítanie z Knihy proroka Zachariáša

(Zach 8, 7–17)

Toto hovorí Pán zástupov: Hľa, ja zachránim svoj ľud z krajiny východu a z krajiny západu slnka a privediem ich, takže budú bývať v Jeruzaleme; budú mojím ľudom a ja budem ich Bohom v pravde a spravodlivosti.

Toto hovorí Pán zástupov: Majte pevné ruky, ktorí v týchto dňoch počúvate tieto slová z úst prorokov, čo boli v deň, keď sa založil dom Pána zástupov, chrám, aby sa postavil. Lebo pred tými dňami nebolo pre človeka mzdy a nebolo mzdy pre zviera; kto odchádzal alebo prichádzal, nemal pokoja od nepriateľov: poslal som všetkých ľudí navzájom proti sebe. Teraz však nebudem k zvyškom tohto ľudu ako za predošlých dní – hovorí Pán zástupov. Jeho siatie bude šťastné, vinič dá svoje ovocie, zem vydá svoju úrodu a nebesá dajú svoju rosu a toto všetko dám do imania zvyškom tohto ľudu. A ako ste boli kliatbou medzi národmi, dom Júdov a dom Izraelov, tak vás vyslobodím a budete požehnaním; nebojte sa, majte pevné ruky!

Lebo toto hovorí Pán zástupov: Ako som zamýšľal robiť vám zlo, keď ma vaši otcovia hnevali – hovorí Pán zástupov –, a nezľutoval som sa, tak budem v tých dňoch zasa zamýšľať robiť dobre Jeruzalemu a Júdovmu domu; nebojte sa! Ale toto sú príkazy, ktoré máte zachovávať: Hovorte každý pravdu svojmu blížnemu, majte naozaj spravodlivé súdy vo svojich bránach; nech nik nezamýšľa vo svojom srdci zlo proti svojmu blížnemu a nemilujte krivú prísahu, lebo toto všetko sú veci, ktoré nenávidím“ – hovorí Pán.

Prokimen 3. hlas [Ž 46, 7. 2]: Spievajte Bohu nášmu, spievajte, * spievajte Kráľovi nášmu, spievajte.MK
Verš: Všetky národy, zatlieskajte rukami, zajasajte Bohu hlasom radosti.

V SYROPÔSTNY PIATOK VEČER

Prokimen 7. hlas Bože, ty si môj zástanca: *(pozri s. 196)*

Čítanie z Knihy proroka Zachariáša

(Zach 8, 19–23)

Toto hovorí Pán zástupov: Pôst štvrtého, pôst piateho, pôst siedmeho a pôst desiateho (mesiaca) bude pre Júdov dom plesaním, radosťou a veselou slávnosťou. Milujte však pravdu a pokoj! Toto hovorí Pán zástupov: Ešte prídu národy a obyvatelia veľkých miest a pôjdu obyvatelia jedného (mesta) do druhého a povedia: „Zoberme sa, poďme udobriť Pánovu tvár a hľadať Pána zástupov; pôjdem aj ja!“ Pôjdu teda veľké kmene a mocné národy hľadať Pána zástupov do Jeruzalema a udobriť Pánovu tvár.

Toto hovorí Pán zástupov: V tých dňoch sa chopí desať mužov z národov všetkých jazykov, chopia sa okraja odevu júdskeho muža a povedia: „Pôjdeme s vami, lebo sme počuli, že s vami je Boh.“

Prokimen ***6****. hlas* [Ž 130, 3. 1]: Nech dúfa Izrael v Pána * odteraz až na veky.SJŠ

Verš: Pane, moje srdce sa nevyvýšilo, ani moje oči neboli povýšenecké.

Prvý týždeň Svätej štyridsiatnice

V pondelok na 6. hodinke

*Tropár proroctva, **5.** hlas* Pane, Pane, pred ktorým všetko stojí v bázni * a trasie sa pred tvárou tvojej moci. * Pred tebou, Nesmrteľný, padáme, * a k tebe sa modlíme, Svätý: ※ Spas naše duše, na príhovor svojich svätých.[CS]

Sláva: I teraz: Pane, Pane: *Opäť ten istý.*

*Prokimen **4.** hlas* [Ž 1, 6. 1]: Pán pozná cestu spravodlivých, * no cesta bezbožných sa pominie.[SJŠ]
Verš: Blažený muž, ktorý nevykročil podľa rady bezbožných a na ceste hriešnikov nezostal stáť.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 1, 1–20)

Videnie Izaiáša, syna Amosovho, ktoré videl o Júdsku a Jeruzaleme v dňoch Oziáša, Joatama, Achaza a Ezechiáša, kráľov Júdska.

Čujte, nebesá, počúvaj, zem,
lebo Pán hovorí:
„Synov som vychoval
a vyvýšil,
oni sa mi však spreneverili.
Vôl si pozná gazdu
a osol jasle svojho pána;
Izrael nepozná,
môj ľud nepochopí.“
Beda hriešnemu národu,
ľudu s ťažkou vinou,
plemenu zločincov,
synom skazeným.
Opustili Pána,
zhrdli Svätým Izraela,
odcudzili sa.
Kde vás ešte udrieť, keď sa
ďalej búrite:
celá hlava je nezdravá a celé
srdce choré.
Od päty po temä nič na ňom
celého:
puchlina a jazva a rana
čerstvá,
nevytlačená, neobviazaná

a nezmäkčená olejom.
Vaša krajina je púšťou,
vaše mestá vypálené ohňom.
Vaša pôda? – pred očami
vám ju zožierajú cudzinci,
je púšťou, skazená od
cudzincov.
Dcéra Sion zostala
ako búdka vo vinici,
sťa kolibka na uhorkovisku,
ako obliehané mesto.
Keby nám Pán zástupov
nebol ponechal zvyšok,
boli by sme ako Sodoma,
Gomore by sme sa podobali.

Čujte slovo Pánovo,
kniežatá sodomské,
počúvaj zákon nášho Boha,
ľud gomorský!
„Načo mi množstvo vašich
obetí? –
hovorí Pán.
Nasýtený som zápalmi
baranov
a tukom kŕmnych teliec;
v krvi býčkov, baránkov
a capov
nemám zaľúbenie.
Keď prichádzate vidieť moju
tvár,
ktože to žiada od vás
rozšliapavať mi nádvoria?
Neprinášajte viac márnu
obetu,
ona je mi dymom ošklivým.
Novmesiac a sobota a slávne
zhromaždenia?
Neznesiem hriech a slávnosť!
Vaše novmesiace a sviatky
nenávidí moja duša,
stali sa mi bremenom,
zunoval som znášať ich.
Aj keď rozprestierate dlane,
odvrátim oči od vás;
a keď aj hromadíte modlitby,
ja ich nevyslyším,
veď vaše ruky sú plné krvi.

Obmyte, očistite sa,
odstráňte mi spred očí
zlobu svojich skutkov,
prestaňte robiť zlo!
Učte sa robiť dobro,
domáhajte sa práva,
pomôžte utláčanému,
vymôžte právo sirote,
obhajujte vdovu!
Poďte, pravoťme sa! – hovorí
Pán.
Ak budú vaše hriechy sťa
šarlát,
budú obielené ako sneh,
ak sa budú červenať sťa
purpur,
budú ako vlna (biele).

Ak budete povoľní a budete
poslúchať,
dobro zeme budete požívať.
Ak sa však zdráhate
a protivíte,
meč vás pohltí,
lebo hovorili ústa Pánove.“

Prokimen 7. hlas [Ž 2, 11. 1]: Slúžte Pánovi s bázňou * a jasajte nad ním s chvením.[SJŠ]
Verš: Prečo sa vzbúrili národy a ľudia premýšľali o daromnostiach?

V pondelok prvého týždňa večer

Prokimen 6. hlas [Ž 3, 9. 2]: Pane, ty si naša spása. * Na tvoj ľud nech zostúpi tvoje požehnanie.
Verš: Pane, jak mnoho je tých, čo ma sužujú. Mnohí povstávajú proti mne.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 1, 1–13)

Na počiatku stvoril Boh nebo a zem. Zem však bola pustá a prázdna, tma bola nad priepasťou a Duch Boží sa vznášal nad vodami.

Tu povedal Boh: „Buď svetlo!“ a bolo svetlo. Boh videl, že svetlo je dobré; i oddelil svetlo od tmy. A Boh nazval svetlo „dňom“ a tmu nazval „nocou“. A nastal večer, a nastalo ráno, deň prvý.

Potom Boh povedal: „Buď obloha uprostred vôd a staň sa

delidlom medzi vodami a vodami!“ I urobil Boh oblohu a oddelil vody, ktoré boli pod oblohou, od vôd, ktoré boli nad oblohou. A stalo sa tak. A Boh nazval oblohu „nebom“. A nastal večer, a nastalo ráno, deň druhý.

Potom Boh povedal: „Vody, ktoré ste pod nebom, zhromaždite sa na jedno miesto a ukáž sa súš!“ A stalo sa tak. A Boh nazval súš „zemou“ a zhromaždište vôd nazval „morom“. A Boh videl, že je to dobré. Tu Boh povedal: „Zem, vyžeň trávu, rastliny s plodom semena a ovocné stromy, prinášajúce plody, v ktorých je ich semeno podľa svojho druhu na zemi!“ A stalo sa tak. Zem vyhnala trávu a rastliny s plodom semena podľa svojho druhu i stromy, prinášajúce ovocie, v ktorom je ich semeno podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. A nastal večer, a nastalo ráno, deň tretí.

*Prokimen **5.** hlas* [Ž 4, 4b. 2a]: Pán ma vyslyší, * keď zavolám k nemu.[SJŠ]
Verš: V mojom volaní si ma vyslyšal, Bože, moja spravodlivosť.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 1, 1–20)

Príslovia Šalamúna syna Dávidovho, kráľa izraelského.

(Hodia sa) na poznanie
múdrosti a náuky,
(uschopňujú) porozumieť reči
rozumné,
(Pomáhajú) dosiahnuť cvik,
chápavosť,
spravodlivosť, právo
a statočnosť,
dávajú neskúseným
rozvážnosť,
mladíkom um a dômysel.
Obohacujú vedomosti, (keď
ich) múdry počuje,
a rozumný si nadobúda
zručnosť

v chápaní príslovia
a dôvtipného výroku,
slov mudrcov a tiež ich
hádaniek.
Základom poznania je bázeň
pred Pánom,
(len) blázni pohŕdajú
múdrosťou a nácvikom.
Počúvaj, syn môj,
napomínanie svojho otca
a neopúšťaj naučenie svojej
matere,
bo krášlia tvoju hlavu
vencom ľúbezným
a tvoju šiju (zlatým)
náhrdelníkom.
Keby ťa, syn môj, navádzali
hriešnici, neprivoľ!
Keby vraveli:
„Poď s nami striehnuť na
bezúhonného (človeka),
klásť nevinnému pre nič za
nič tajné nástrahy;
pohlťme ich sťa ríša mŕtvych,
zaživa
a do chĺpka, jak tých, čo
zostupujú do hrobu.
Získame všelijaký cenný
majetok,
naplníme si domy korisťou.
Hodíš si s nami kocku
vospolok,
my všetci budeme mať mešec
spoločný.“
Nekráčaj s nimi, syn môj, po
ceste,
zdrž svoju nohu od ich
chodníka!
Lebo ich nohy bežia za zlým
a ponáhľajú sa prelievať krv.
Veď darmo rozťahovať sieť
pred zrakmi okrídlencov!
Títo však svojej vlastnej krvi
kladú nástrahy,
sami si nastavujú kosílku.
Takáto sudba (stíha) každého,
kto baží po zisku;
(chamtivosť) ho pripravuje
o život.
Múdrosť sa prihovára na ulici
hlasito,
na priestranstvách miest
vydáva svoj hlas.

V utorok prvého týždňa na 6. hodinke

Tropár proroctva, 1. hlas Sme akoby hosťami na zemi * podobajúc sa všetkým našim predkom. * Krátky čas nášho života uchráň, Spasiteľu náš, od hriechu, * a zmiluj sa nad nami, ※ veď miluješ človeka.[CS]

Sláva: I teraz: Sme akoby hosťami: *Opäť ten istý.*

Prokimen 4. hlas [Ž 5, 3. 2]: Buď pozorný hlasu mojej prosby, * môj Kráľu i Bože môj.[SJŠ]
Verš: Počuj, Pane, moju reč, pochop moje volanie.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 1,19 – 2,3e)

Tak hovorí Pán:
Ak budete povoľní a budete
poslúchať,
dobro zeme budete požívať.
Ak sa však zdráhate
a protivíte,
meč vás pohltí,
lebo hovorili ústa Pánove.“
Ako sa len stalo neviestkou
mesto verné,
plné spravodlivosti, pravda
v ňom bývala,
teraz však vrahovia!
Tvoje striebro ostalo troskou,
tvoje víno je skazené vodou.
Tvoje knieżatá – hľa,
vzbúrenci
a spoločníci zlodejov,
každý má rád dary,
ženie sa za odmenami,
sirote k právu nepomôžu
a žaloba vdovy k nim nedôjde.
Preto hovorí Pán, Jahve
zástupov,
Mocný Izraela:
„Beda, ukojím sa nad svojimi
protivníkmi
a pomstím sa na svojich
nepriateľoch.
Obrátim na teba svoju ruku,
vylúčim sťa lúhom tvoju
trosku
a odstránim všetko tvoje
olovo.
Potom ti vrátim sudcov ako
sprvoti
a tvojich poradcov ako
voľakedy.

Vtedy sa budeš zvať mestom
spravodlivých,
verným mestom.
Sion bude vykúpený súdom
a jeho obrátení
spravodlivosťou.
Záhuba hriešnikom
a zločincom tiež!
Čo opustia Boha, tí zahynú.
Budete sa pýriť pre terebinty,
ktoré ste ľúbili,
a hanbiť sa pre záhrady,
na ktorých ste lipli!
Lebo budete sťa terebinta,
ktorej lístie padá,
a ako záhrada, ktorá nemá
vody.
Mocnár bude pazderím a jeho
dielo iskrou,
oboje bude spolu horieť
a nezahasí ich nik.“

Slovo, ktoré videl Izaiáš,
syn Amosov, o Júdsku a Jeruzaleme.

Na konci dní
bude upevnený vrch Pánovho
domu
na temene hôr
a vyčnievať bude nad
pahorky;
i budú sa naň hrnúť všetky
národy.
Prídu mnohé kmene
a povedia:
„Hor’ sa, vystúpme na vrch
Pánov,
do domu Jakubovho Boha,
nech nás poučí o svojich
cestách
a budeme kráčať jeho
chodníkmi.“

Prokimen 4. hlas [Ž 6, 2. 3a]: Pane, nie vo svojom rozhorčení ma karhaj, * ani vo svojom hneve ma netrestaj.*SJŠ*
Verš: Zmiluj sa nado mnou, Pane, lebo som slabý.

V utorok prvého týždňa večer

Prokimen 5. hlas [Ž 7, 2]: Pane, Bože môj, * v teba som dúfal.
Verš: Zachráň ma pred všetkými, čo ma prenasledujú, a vysloboď ma.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 1, 14–23)

Boh povedal: „Buďte svetlá na nebeskej oblohe na oddeľovanie dňa od noci! A buďte na znamenie pre obdobia, dni a roky! I buďte svetlami na nebeskej oblohe, aby ste osvetľovali zem!“ A stalo sa tak. A Boh urobil dvoje veľkých svetiel: väčšie, aby vládlo nad dňom, a menšie, aby vládlo nad nocou, a aj hviezdy. Umiestnil ich na nebeskej oblohe, aby osvetľovali zem a aby vládli nad dňom a nad nocou, a oddeľovali svetlo od tmy. A Boh videl, že je to dobré. A nastal večer, a nastalo ráno, deň štvrtý.

Tu Boh povedal: „Vody, hemžite sa množstvom živých tvorov, a okrídlené tvory, lietajte ponad zem na nebeskej oblohe!“ A Boh stvoril veľké morské zvieratá a všetky živočíchy, ktoré sa hýbu a hemžia vo vode podľa svojho druhu, ako i všetky okrídlené lietajúce tvory podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. Boh ich požehnal a povedal: „Ploďte a množte sa a naplňte morské vody, aj vtáctvo nech sa rozmnožuje na zemi!“ A nastal večer, a nastalo ráno, deň piaty.

Prokimen 5. hlas [Ž 8, 2]: Pane, Pane náš, * aké obdivuhodné je tvoje meno na celej zemi!
Verš: Lebo tvoja veleba sa vznáša až nad nebesia.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 1, 20–33)

Múdrosť sa prihovára na ulici hlasito,
na priestranstvách miest vydáva svoj hlas,
na samom vrchu hradieb zaznieva jej volanie,
pri vrátach brán v meste svoje reči prednáša:
„Dokedy, nerozumní, budete mať radi nerozum
a (dokedyže), posmievači, budete sa z chuti posmievať
a, blázni, nenávidieť poznanie?!
Pripusťte si k srdcu moje napomínanie!
Ja vylejem na vás svojho ducha,
oznámim vám svoje zásady!
Pretože som vás volala, a vzpierali ste sa,
rukou som (na vás) kývala, a nik si nevšímal,
a (pretože) ste odbíjali každú moju radu
a nepripúšťali ste moje karhanie,
ja tiež sa budem zo záhuby vašej smiať,
posmievať sa budem, keď vás úľak prikvačí,
keď ako búrka príde na vás strach
a vaša záhuba sa dovalí jak víchrica,
(keď úzkosť na vás doľahne a súženie).
Vtedy ma budú volať, ale ja sa neozvem,
budú ma vyhľadávať, no nenájdu ma.
Pretože mali v nenávisti poznanie
a nevyvolili si bázeň pred Pánom,
o moju radu nedbali;
pohŕdali každým mojím dohováraním,
nech sa teda najedia ovocia svojich ciest
a nech sa nasýtia svojich zámerov.
Veď odvrat nerozumných je ich smrť
a bezstarostnosť bláznov je ich záhuba.
Kto však mňa počúva, ten

býva bezpečne
a pokojne (si žije), bez
strachu, že sa mu zle
(povodí).“

V stredu prvého týždňa na 6. hodinke

Tropár proroctva, 4. hlas Vieš, z čoho sme stvorení * a poznáš aj našu nemoc, Milujúci človeka. * Zhrešili sme, no od teba sme neodstúpili, Bože. * Ani sme nevystierali svoje ruky k cudziemu Bohu. ※ Zľutuj sa nad nami pre svoju dobrotu, Milosrdný.[CS]

Sláva: I teraz: Vieš, z čoho sme stvorení: *Opäť ten istý.*

Prokimen 4. hlas [Ž 9, 2. 3]: Budem ťa oslavovať, Pane, celým svojím srdcom, * vyrozprávam všetky tvoje divy.[SJŠ]
Verš: Budem sa tešiť a jasať v tebe, budem hrať tvojmu menu, Najvyšší.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 2, 3f–11c)

Lebo zo Siona vyjde náuka
a Pánovo slovo z Jeruzalema.
Rozsudzovať bude medzi
národmi
a naprávať početné kmene,
takže si z mečov ukujú radlá,
zo svojich kopijí viničné nože.
Národ proti národu
nezdvihne meč
a nebudú sa viac priúčať boju.
Hor’ sa, dom Jakubov,
kráčajme vo svetle Pánovom!
Veru, zavrhol si svoj ľud, dom
Jakubov,
lebo žijú podľa príkladu
susedov:

majú veštcov ako Filištínci
a s potomkami cudzincov sa
spolčujú.
Jeho krajina je plná striebra
a zlata
a niet konca jeho pokladom.
Jeho krajina je plná koní
a niet konca jeho povozom.
Jeho krajina je preplnená
modlami,
klaňajú sa dielu svojich rúk,
ktoré urobili ich prsty:
a kloní sa človek, korí sa
každý.
Nie, neodpusť im to!
Zájdi do skaly, schovaj sa do
prachu
od strachu pred Pánom
a pred velebou jeho slávy.
Pyšné oči človeka sa sklopia
a pokorí sa hrdosť ľudí;
len Pán sám bude povýšený
v ten deň.

*Prokimen **6.** hlas* [Ž 10, 7. 1bc]: Spravodlivý je Pán a skutky spravodlivé miluje * čestnosť videla jeho tvár.*sjš*
Verš: Na Pána som sa spoľahol; ako môžete povedať mojej duši: Odleť na vrchy ako vrabec?

V stredu prvého týždňa večer

Prokimen 5. hlas [Ž 11, 8. 2]: Pane, ty nás zachováš a ochrániš * pred týmto pokolením na veky.
Verš: Spas ma, Pane, lebo svätý je opustený.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 1, 24 – 2, 3)

Boh povedal: „Zem, vydaj živé bytosti podľa svojho druhu: dobytok, plazy a divú zver podľa svojho druhu!“ A stalo sa tak. Boh urobil divú zver podľa svojho druhu, dobytok podľa svojho druhu i všetky plazy podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré.

Nato Boh povedal: „Urobme človeka na náš obraz a podľa našej podoby! Nech vládne nad rybami mora i nad vtáctvom neba, i nad dobytkom a divou zverou a nad všetkými plazmi, čo sa plazia po zemi!“

A stvoril Boh človeka na svoj obraz,
na Boží obraz ho stvoril,
muža a ženu ich stvoril.

Boh ich požehnal a povedal im: „Ploďte a množte sa a naplňte zem! Podmaňte si ju a panujte nad rybami mora, nad vtáctvom neba a nad všetkou zverou, čo sa hýbe na zemi!“

Potom Boh povedal: „Hľa, dávam vám všetky rastliny s plodom semena na povrchu celej zeme a všetky stromy, majúce plody, v ktorých je ich semeno: nech sú vám za pokrm! Všetkým zverom zeme a všetkému vtáctvu neba i všetkému, čo sa hýbe na zemi, v čom je dych života, (dávam) všetku zelenú trávu.“ A stalo sa tak. A Boh videl všetko, čo urobil, a hľa, bolo to veľmi dobré. A nastal večer, a nastalo ráno, deň šiesty.

Takto boli ukončené nebo a zem, a všetky ich voje. V siedmy deň Boh skon-

čil svoje diela, ktoré urobil. A v siedmy deň odpočíval od všetkých diel, ktoré urobil. I požehnal siedmy deň a zasvätil ho, lebo v ňom odpočíval od všetkých diel, ktoré Boh stvoril a urobil.

Prokimen 6. hlas [Ž 12, 4. 2]: Zhliadni na mňa a vyslyš ma, * Pane Bože môj.
Verš: Dokedy, Pane? Budeš na mňa zabúdať do konca? Dokedy budeš odvracať svoju tvár odo mňa?

Čítanie z Knihy príslovní

(Prís 2, 1–22)

Syn môj, ak prijmeš moje
výroky
a moje prikázania schováš
u seba,
ak budeš napínať ucho za
múdrosťou
a nakloníš si srdce k umnosti,
keď budeš vzývať rozumnosť,
dovolávať sa svojím hlasom
umnosti,
ak ju budeš hľadať ako
strieborniak
a sliediť za ňou ako za
skrytými pokladmi,
vtedy porozumieš bázni pred
Pánom
a získaš Božie poznanie.
Bo múdrosť udeľuje Pán,
z jeho úst (pochádzajú)
poznanie a rozumnosť.
Ukladá pomoc pre statočných,
bude štítom tým, čo žijú
neporušene,
lebo chráni cesty
spravodlivosti
a stráži dráhu svojich ctiteľov.
(Až) vtedy porozumieš, (čo je)
spravodlivosť a (čo) právo
(je),
(čo je to) statočnosť (a) každý
dobrý chodník,
bo sa ti múdrosť nasťahuje do
srdca
a tvoju dušu blažiť bude
poznanie,
rozvaha bude bedliť nad
tebou
(a) rozumnosť ťa bude strážiť

tak, že ťa od zlej cesty
zachová,
od človeka, čo vraví mam
a klam,
od (tých), čo zanechali priame
chodníky
a vykračujú temravými
cestami,
ktorí sa tešia, keď sa môžu
podopúšťať zla,
rozplývajú sa radosťou
z (tých) najmrzkejších
výčinov,
(od ľudí), ktorých cesty sú
kľukaté
a sú podlí (všade), kde len
nohou vykročia.
Zachová ťa (tiež) od
manželky blížneho,
od cudzinky, čo zalieča sa
líškavými rečami,
čo zanecháva druha svojej
mladosti
a zabúda na zmluvu svojho
Boha.
Jej dom sa vskutku zvažuje do
smrti,
jej cesty (vedú) k nebohým.
Nevráti sa nik z tých, ktorí
zalietajú k nej,
(nik z nich) viac nevkročí na
chodník života.
Preto sa cestou dobrých
uberaj
a zachovávaj spravodlivých
chodníky!
Lebo (len ľudia) správni budú
bývať v krajine
a zostanú v nej (iba) počestní.
Nečestní sa odstránia
z krajiny
a zločinci sa vykorenia z nej.

Vo štvrtok prvého týždňa na 6. hodinke

Tropár proroctva, 1. hlas Zachráň nás, Pane, od viditeľných i neviditeľných protivníkov, * aby si pohania nemohli vravieť: Kdeže je ten ich Boh? * Nech pochopia, Vládca, ※ že ty prehliadaš hriechy svojho ľudu, keď sa kajá.[CS]

Sláva: I teraz: Zachráň nás, Pane: *Opäť ten istý.*

Prokimen 1. hlas [Ž 13, 7bc. 1]: Keď Pán zvráti zajatie svojho ľudu, * Jakub zajasá a poteší sa Izrael.[SJŠ]
Verš: Blázon si v srdci povedal: „Boha niet."

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 2, 11c–21)

Pán sám bude povýšený v ten deň.
Lebo deň Pána zástupov bude
nad všetkým pyšným a vyvýšeným
a nad všetkým hrdým; i bude to znížené.
Nad všetkými cédrami Libanonu,
vysokými a hrdými,
nad všetkými dubmi Bášanu,
nad všetkými vysokými horami,
nad všetkými hrdými kopcami,
nad každou vysokou vežou,
nad každým hradným múrom,
nad každou taršišskou loďou
a nad každou pôvabnou krásou.
Pokorená bude pýcha človeka
a znížená bude povýšenosť ľudí.
Len Pán bude povýšený v ten deň,
modly však úplne zmiznú.
Vojdú do skalných jaskýň
a do priekop zeme
od strachu pred Pánom
a pred velebou jeho slávy,
až povstane podesiť zem.
V ten deň zahodí človek
svojich strieborných bôžikov
a svojich zlatých bôžikov
– ktorých si urobil na poklonu –
krtom a netopierom,

aby zaliezol do trhlín skál
a do jaskýň brál
od strachu pred Pánom
a pred velebou jeho slávy,
až povstane podesiť zem.

Prokimen 4. hlas [Ž 14, 1bc. 2a]: Pane, kto bude bývať v tvojom príbytku? * Či kto sa usídli na tvojom svätom vrchu? *SJŠ*
Verš: Ten, čo kráča bezúhonný a koná spravodlivosť.

Vo štvrtok prvého týždňa večer

Prokimen 4. hlas [Ž 15, 7. 1]: Budem velebiť Pána, že ma poučil, * až do noci ma na to upomínajú moje útroby. *SJŠ*
Verš: Ochráň ma, Pane, lebo v teba som dúfal.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 2, 4–19)

Taký je pôvod neba a zeme, keď boli stvorené.

V tom čase, keď Pán, Boh, urobil zem a nebo, nebolo ešte na zemi nijaké poľné krovie a nepučala ešte ani poľná tráva, lebo Pán, Boh, nedal pršať na zem a nebolo ani človeka, ktorý by obrábal zem a privádzal na zem vodu (kanálov) a zavlažoval celý povrch zeme. Vtedy Pán, Boh, utvoril z hliny zeme človeka a vdýchol do jeho nozdier dych života. Tak sa stal človek živou bytosťou.

Potom Pán, Boh, vysadil na východe, v Edene, raj a tam umiestnil človeka, ktorého utvoril. A Pán, Boh, dal

vyrásť zo zeme stromom všetkých druhov, na pohľad krásnym a na jedenie chutným, i stromu života v strede raja a stromu poznania dobra a zla. Z Edenu vytekala rieka, ktorá mala zavlažovať raj, a rozdeľovala sa odtiaľ a tvorila štyri toky. Meno prvého je Pišon. To je ten, čo obteká celú krajinu Havilah, kde sa vyskytuje zlato, a zlato tej zeme je rýdze. Tam sa nachodí aj bdélium a kameň ónyx. Meno druhej rieky je Gihon. Tá obteká celú zem Kuš. Meno tretej je Hidekel (Tigris). Tá tečie naproti Asýrii. A štvrtá rieka je Perát (Eufrat).

I vzal Pán, Boh, človeka a umiestnil ho v raji Edenu, aby ho obrábal a strážil. A Pán, Boh, prikázal človekovi: „Zo všetkých stromov raja môžeš jesť. Zo stromu poznania dobra a zla však nejedz! Lebo v deň, keď by si z neho jedol, istotne zomrieš.“

Potom Pán, Boh, povedal: „Nie je dobre byť človeku samému. Urobím mu pomoc, ktorá mu bude podobná.“ Keď Pán, Boh, utvoril z hliny všetku poľnú zver a všetko nebeské vtáctvo, priviedol ho k Adamovi, aby videl, ako by ho nazval, lebo ako ho nazve, také bude jeho meno.

Prokimen 4. hlas [Ž 16, 8. 1]: Chráň ma, Pane, ako zrenicu oka: * v tieni svojich krídel ma ukryješ.[SJŠ]
Verš: Vypočuj, Pane, moju spravodlivosť, všimni si moju prosbu, vyslyš moju modlitbu z pier – v nich niet lesti.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 3, 1–18)

Syn môj, nezabudni moju
náuku
a tvoje srdce nech sa
pridržiava mojich
príkazov,
bo predĺžia (ti) dni a roky
života
a prinesú ti hojnosť pokoja.

Láska a vernosť nech ťa
(nikdy) neopúšťajú!
Priviaž si (moje prikázania)
na hrdlo,
napíš ich na tabuľu svojho
srdca!
Takto si získaš obľubu
a priazeň nevšednú
pred Bohom i pred ľuďmi.
Dôveruj celým svojím srdcom
Pánovi
a nespoliehaj sa na svoj um!
Na všetkých svojich cestách
mysli na neho
a on ti bude rovnať chodníky.
Nezdaj sa múdrym sebe
samému.
Boj sa Pána a vyhýbaj sa zlu!
(To) bude (zachovávať) tvoje
telo pri zdraví
a tvoje kosti vzpružovať.
Cti Pána svojím majetkom
a (prinášaj mu) prvotiny
z každej svojej úrody
a naplnia sa zbožím tvoje
stodoly
a tvoje lisy budú muštom
pretekať.
Nevzpieraj sa, syn môj, keď ťa
cúdi Pán
a nech ťa neomŕza jeho
karhanie,
lebo Pán karhá toho, koho
miluje,
ako otec syna, ktorého má
rád.
Blahoslavený človek, ktorý
dosahuje múdrosť,
a muž, čo nadobúda
rozumnosť!
Lebo je výhodnejšie zarobiť si
ju, než zarobiť striebro,
a získať si ju (hodno viac),
ako najvyberanejšie zlato.
Je cennejšia než koraly
a nevyrovnajú sa jej všetky
tvoje drahocennosti.
Dlhé dni (skrýva) vo svojej
pravici,
bohatstvo a slávu v svojej
ľavici.
Jej cesty (sú) cesty krásy
a (na) jej chodníkoch (je plno)
pokoja.
Je stromom života pre tých,
čo ju chytili,
a tí, čo sa jej držia, sú blažení.

V piatok prvého týždňa na 6. hodinke

Tropár proroctva, 5. hlas Náš život, plný hriechov * a správanie bez pokánia, * predíď svojou štedrosťou, Pane. * Veď okrem teba nepoznáme nikoho iného, * kto vládne nad životom i smrťou, ※ zachráň nás, veď miluješ človeka.[CS]

Sláva: I teraz: Náš život: *Opäť ten istý.*

Prokimen 7. hlas [Ž 17, 2-3a. b]: Budem ťa milovať, Pane, moja sila; * Pán je moje útočisko.[SJŠ]
Verš: Môj Boh je môj pomocník, budem dúfať v neho.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 3, 1–14b)

Hľa, Pán, Jahve zástupov,
odstráni z Jeruzalema
a z Júdska
všetku silu a oporu,
všetku oporu chleba a všetku
oporu vody,
hrdinu i bojovníka, sudcu
i proroka,
čarodeja i starca,
päťdesiatnika i vznešeného
muža,
poradcu, obratného umelca
a znalca vo veštení.
Chlapcov im dám za kniežatá
a samopaš zavládne nad nimi.
Ľudia sa budú vzájomne
trýzniť,
každý svojho priateľa,
chlapec sa vrhne na starca
a podliak na vznešeného.
Keď jeden chytí druhého
v otcovom dome:
„Máš rúcho, buď nám
kniežaťom
a táto zrúcanina nech ti je
poddaná!“ –
odvetí v ten deň:
„Nie som ránhojič,
veď v mojom dome niet
chleba a niet šiat,
nerobte ma kniežaťom ľudu!“
Veru, Jeruzalem sa rúca,
Júdsko padá,
lebo ich jazyk a ich skutky sú
proti Pánovi,
navzdory očiam jeho
velebnosti.
Výzor ich tváre svedčí proti

nim,
svoj hriech hlásajú ako
Sodoma, neskrývajú ho;
beda ich duši! Veď sebe robia
zlo!
Povedzte spravodlivému, že
dobre mu,
že bude jesť ovocie svojich
skutkov.
Beda bezbožnému, zle mu!
Podľa skutkov jeho rúk sa mu
stane.
Dozorcami môjho ľudu sú deti
a ženy nad ním panujú.
Ľud môj, tvoji vodcovia sú
zvodcovia
a cestu, ktorou kráčaš, ničia!
Pán povstal, aby sa pravotil,
stojí, aby súdil kmene.
Pán vstúpi do súdu
so staršími svojho ľudu,
i s jeho kniežatami.

Prokimen ***6.*** *hlas* [Ž 18, 15c. 2]: Pane, pomocník môj * a vykupiteľ môj.*SJŠ*
Verš: Nebesá rozprávajú o sláve Boha, a konanie jeho rúk ohlasuje obloha.

V PIATOK PRVÉHO TÝŽDŇA VEČER

Prokimen ***5.*** *hlas* [Ž 19, 2]: Nech ťa vyslyší Pán * v čase súženia.
Verš: Nech ťa zaštíti meno Boha Jakubovho.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 2, 20 – 3, 20)

Adam nazval menom všetok dobytok, všetko nebeské vtáctvo a všetku poľnú zver. Ale pomoc, ktorá by mu bola

podobná, nenašiel. Tu Pán, Boh, dopustil na Adama tvrdý spánok, a keď zaspal, vybral mu jedno rebro a jeho miesto zaplnil mäsom. A z rebra, ktoré vybral Adamovi, utvoril Pán, Boh, ženu a priviedol ju k Adamovi.

Vtedy Adam povedal:

„Toto je teraz kosť z mojich kostí
a mäso z môjho mäsa;
preto sa bude volať mužena,
lebo je vzatá z muža.“
Preto muž opustí svojho otca i svoju matku
a prilipne k svojej manželke,
a budú jedným telom.

A obaja, Adam i jeho žena, boli nahí a nehanbili sa jeden pred druhým.

No had bol ľstivejší ako všetky poľné zvieratá, ktoré urobil Pán, Boh, a vravel žene: „Naozaj povedal Boh: »Nesmiete jesť z nijakého rajského stromu!«?“ Žena odpovedala hadovi: „Z ovocia rajských stromov môžeme jesť, ale o ovocí stromu, ktorý je v strede raja, nám Boh povedal: »Nejedzte z neho, ani sa ho nedotýkajte, aby ste nezomreli!«“ – Tu povedal had žene: „Nie, nezomriete, ale Boh vie, že v deň, keď budete z neho jesť, otvoria sa vám oči a vy budete ako Boh, budete poznať dobro a zlo.“ – A žena videla, že strom je na jedenie chutný, na pohľad krásny a na poznanie vábivý, nuž vzala z jeho ovocia a jedla, dala aj svojmu mužovi, čo bol s ňou, a on tiež jedol.

I otvorili sa obom oči a spoznali, že sú nahí. Zošili figové listy a urobili si zásterky. A potom, keď počuli hlas Pána, Boha, ktorý sa za denného vánku prechádzal po záhrade, skryl sa Adam i jeho žena pred Pánom, Bohom, medzi stromami záhrady.

I zavolal Pán, Boh, Adama a povedal mu: „Kde si?“ On odpovedal: „Počul som tvoj hlas v záhrade, nuž bál som sa, lebo som nahý, a preto som sa skryl.“ Vravel mu: „Kto ťa upozornil, že si nahý?! Jedol si azda zo stromu, z ktorého som

ti jesť zakázal?!“ Adam odpovedal: „Žena, ktorú si mi dal na pomoc, tá mi dala zo stromu a ja som jedol.“ Potom povedal Pán, Boh, žene: „Prečo si to urobila?!“ A ona odpovedala: „Had ma naviedol, i jedla som.“

Tu povedal Pán, Boh, hadovi:

„Preto, že si to urobil,
prekliaty budeš
medzi všetkým dobytkom
a medzi všetkou poľnou
zverou!
Na bruchu sa budeš plaziť
a prach zeme hltať po celý
svoj život!
Nepriateľstvo ustanovujem
medzi tebou a ženou,
medzi tvojím potomstvom
a jej potomstvom,
ono ti rozšliape hlavu
a ty mu zraníš pätu.“

Žene povedal:

„Veľmi rozmnožím tvoje
trápenia a ťarchavosť;
v bolesti budeš rodiť deti
a hoci budeš po mužovi túžiť,
on bude vládnuť nad tebou.“

A Adamovi povedal: „Preto, že si počúval hlas svojej ženy a jedol si zo stromu, o ktorom som ti prikázal: »Nesmieš z neho jesť!«,

Nech je prekliata zem pre
teba;
s námahou sa z nej budeš
živiť
po všetky dni svojho života.
Tŕnie a bodľačie ti bude rodiť
a ty budeš jesť poľné byliny.
V pote svojej tváre budeš jesť
svoj chlieb,
kým sa nevrátiš do zeme,
z ktorej si bol vzatý,
lebo prach si a na prach sa
obrátiš!“

Adam nazval svoju ženu menom Eva (Život), lebo sa stala matkou všetkých žijúcich.

Prokimen 6. hlas [Ž 20, 14. 2]: Povstaň, Pane, vo svojej sile * a my budeme oslavovať a ospevovať tvoju moc.
Verš: Pane, z tvojej sily sa kráľ raduje a veľmi sa teší z tvojej spásy.

Čítanie z Knihy príslovní

(Prís 3, 19–34)

Pán založil zem múdrosťou,
nebesá poupevňoval
umnosťou.
Jeho vedomosťou vyrazili
morské priehlbne
a rosu kropia oblaky.
Nech ti to, syn môj, z očí
neschodí,
zachovaj rozvahu a rozmysel
a budú tvojej duši životom
a skvostom na tvoj krk.
Vtedy si budeš bezpečne
chodiť svojou cestou
a noha sa ti nepotkne.
Ak uložíš sa, strachovať sa
nebudeš,
ak budeš odpočívať, bude sa ti
sladko spať.
Nebude sa ti treba náhlej
hrôzy ľakať,
ani presily ničomníkov, keď
prikvačí,
lebo Pán bude tvojou dôverou
a chrániť bude tvoju nohu
pred slučkou.
Neodopieraj dobrodenie
núdznemu,
ak je to v tvojej moci urobiť.
Nehovor svojmu blížnemu:
„Choď preč a (inokedy)
príď!“
a „Zajtra ti dám,“ keď máš
naporúdzi (hneď).
Nestroj nič zlé svojmu
blížnemu,
kým sa u teba baví bezpečne.
Nevaď sa pre nič za nič
s človekom,
ak ti nič zlého nespravil.
Nezáviď násilníkovi
a nevoľ ani jednu z jeho ciest,
lebo sa hnusí zvrheľ Pánovi,
lež priateľí sa so statočnými.
Na dome bezbožného kliatba
Pánova,
ale príbytok spravodlivých
požehnáva.
Posmievačom sa posmieva
a milosť udeľuje pokorným.

Druhý týždeň

V pondelok na 6. hodinke

Tropár proroctva, 5. hlas Ty si stvoril naše srdcia, každé osve, * pamätaj na to, že sme iba prach; ※ neodsúď nás do hlbín zeme, Bezhriešny.[CS]

Sláva: I teraz: Ty si stvoril: *Opäť ten istý.*

Prokimen 6. hlas [Ž 21, 24ab. 2a]: Vy, čo sa bojíte Pána, chváľte ho! * Všetko Jakubovo potomstvo, oslavujte ho![SJŠ]
Verš: Bože, Bože môj, venuj mi pozornosť. Prečo si ma opustil?

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 4, 2 – 5, 7b)

Tak hovorí Pán:
V ten deň bude Pánov
Výhonok na okrasu a slávu
a Plod zeme na velebu
a ozdobu
zachráneným Izraela.
A ten, kto zostane na Sione
a kto zvýši v Jeruzaleme,
svätým sa bude nazývať,
každý zapísaný v Jeruzaleme
pre život,
až zmyje Pán škvrnu dcér
Siona
a od Jeruzalema odstráni jeho
krv
duchom súdu a duchom
zápalu.
A Pán stvorí nad každým
miestom vrchu Sion,
i tam, kde ho vzývajú,
oblak vo dne a dym
a žiaru plamenného ohňa
v noci,
áno, nad celou slávou bude
stan.
A bude strechou tienistou
vo dne pred horúčavou
a úkrytom a útočišťom
pred víchricou a pred
dažďom.
Zaspievam svojmu miláčikovi
pieseň svojho priateľa o jeho
vinici.
Vinicu mal miláčik môj

na úrodnom úbočí.
Okopal ju, skálie z nej
vyzbieral,
viničom ju vysadil,
postavil uprostred nej vežu
a lisom ju vystrojil.
Potom čakal, že urodí hrozno,
urodila však plánky.
A teraz, občania Jeruzalema
a mužovia Júdska,
súďte medzi mnou a mojou
vinicou!
Čo som ešte mal urobiť svojej
vinici
a neurobil som jej?
Prečo, kým čakal som hrozno,
urodila len plánky?
Teraz však nechže vám
ukážem,
čo urobím ja svojej vinici:
poväľam jej plot a stane sa
pastvou,
zrúcam jej ohradu a bude
pošliapaná.
Obrátim ju na púšť,
nebude strihaná a nebude
kopaná,
takže vzrastie tŕnie a bodľač;
ba aj oblakom prikážem,
aby ju neskropili dažďom.
Bo vinicou Pána zástupov je
dom Izraela
a júdski mužovia jeho sadom
rozkošným.

Prokimen 6. hlas [Ž 22, 4c. 1b]: Tvoj prút a tvoja palica, * tie ma utešili.*sjš*
Verš: Pán ma pasie a nič mi nebude chýbať.

V pondelok druhého týždňa večer

*Prokimen **1.** hlas* [23, 8. 1]: Pán silný a mocný. * Pán mocný v boji.
Verš: Pánova je zem i všetko, čo ju napĺňa.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 3, 21 – 4, 7)

Pán, Boh, urobil Adamovi a jeho žene kožený odev a obliekol ich. Potom im Pán, Boh, povedal: „Hľa, človek sa stal ako jeden z nás! Poznal dobro i zlo. Len aby teraz nenačiahol svoju ruku po strome života a nejedol, a nežil naveky!“ A Pán, Boh, ho vykázal z raja Edenu, aby obrábal zem, z ktorej bol vzatý. Ba vyhnal človeka a na východ od raja Edenu postavil cherubov a vytasený ohňový meč, aby strážili cestu k stromu života.

Adam potom poznal svoju ženu Evu a ona počala a porodila Kaina, a povedala: „Získala som človeka od Pána.“ A opäť porodila – jeho brata, Ábela. Ábel bol pastier oviec, Kain roľník.

Po nejakom čase Kain priniesol obetu Pánovi z poľných plodín. Aj Ábel obetoval podobne z prvotín svojich oviec, z tých najtučnejších. A Pán zhliadol na Ábela a na jeho obetu. Na Kaina však a na jeho obetu nezhliadol. Kain sa veľmi rozhneval a zamračila sa mu tvár.

Tu povedal Pán Kainovi: „Prečo sa hneváš a prečo sa ti zamračila tvár? Či nie je to takto: Ak robíš dobre, môžeš sa vystrieť, ale ak dobre nerobíš, číha hriech pri dverách a sleduje ťa jeho žiadostivosť, a predsa ty ju máš ovládať?“

*Prokimen **6.** hlas* [Ž 24, 16. 1]: Zhliadni na mňa a zmiluj sa nado mnou, * lebo som sám a chudobný.
Verš: K tebe, Pane, dvihol som svoju dušu.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 3, 34 – 4, 22)

Pán sa posmievačom
posmieva
a milosť udeľuje pokorným.
Múdrym sa podostáva cti
a blázni hanbu ponesú.
Počujte, deti, nabádanie
otcovo
a pozorujte, aby ste sa naučili
poznaniu.
Lebo vám dávam dobré
ponaučenie:
Neopúšťajte moju náuku!
Lebo kým som bol (ešte ako)
dieťa u otca,
útly jedináčik pod dozorom
matkiným,
poučoval ma a vravel mi:
„Nech sa ti srdce pridržiava
mojich slov!
Zachovávaj moje príkazy
(a budeš žiť.
Zadovažuj si múdrosť,
zadovažuj si rozumnosť)!
Nezabúdaj (na ne)
a neodchyľuj sa od slov
mojich úst!
Neopúšťaj ju, tak ťa bude
chrániť,
obľubuj si ju, tak ťa bude
strážiť.
Začiatok múdrosti (je):
Zadováž si múdrosť
a celým svojím imaním si
zadovažuj rozumnosť!
Vyzdvihuj ju, a zvýši tvoju
(vážnosť),
dopomôže ti ku cti, ak ju
privinieš.
Ovinie ti hlavu nádherným
vencom
(a) obdarí ťa zdobnou
korunou.“
Počúvaj, syn môj, a prijmi
moje výroky
a rozmnožia sa ti roky života!
Ja ti ukážem cestu múdrosti
a povediem ťa po chodníkoch
spravodlivosti.
Keď pôjdeš (po nich), nebude
tvoj krok stiesnený,
a keď (nimi) pobežíš, nebudeš
sa potkýnať.
Priviň sa (pevne) k náuke
a nepusť ju,
nerozlúč sa s ňou, bo ona ti
(je) životom.
Nevstupuj na chodník
bezbožných

a nevykračuj cestou
zlostníkov!
Varuj sa jej (a) neprechádzaj
ňou!
Vyhni sa jej a obíď (ju)!
Lebo nespia, kým (niečo) zlé
nevykonajú,
a obchádza ich spánok, ak
(voľakoho) nezvedú.
Bo jedávajú chlieb nečestnosti
a pijú víno násilia.
Púť bezbožných je ako tmavá
(noc),
nevedia, na čom sa potknú.

Lež chodník spravodlivých
(je) sťa svetlo rozbresku
čo dužie čoraz väčšmi do
bieleho dňa.
Vnímaj moje slová, syn môj,
a nakloň ucho k mojim
výrokom!
Nespúšťaj oči z nich,
chráň si ich v hĺbke srdca!
Lebo sú život pre tých, čo ich
nachodia,
a uzdravením pre ich telo
vonkoncom.

V utorok druhého týždňa na 6. hodinke

Tropár proroctva, 6. hlas Nie sme schopní ťa dôstojne osláviť, * no v modlitbách ťa prosíme: * Nezahub nás s našimi neprávosťami, ※ Pane, ktorý nás činíš dobrými.[CS]

Sláva: I teraz: Nie sme schopní: *Opäť ten istý.*

Prokimen 4. hlas [Ž 25, 8. 1b]: Pane, milujem nádheru tvojho domu, * a miesto, kde prebýva tvoja sláva.[SJŠ]
Verš: Súď ma Pane, lebo ja vo svojej bezúhonnosti som kráčal.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 5, 7–16)

Tak hovorí Pán:
Vinicou Pána zástupov je
dom Izraela
a júdski mužovia jeho sadom
rozkošným.
On čakal na právo – a hľa,
bezprávie,
na spravodlivosť – a hľa,
kvílenie.
Beda tým, čo hromadia dom
na dom
a pole pripájajú k poľu,
takže nieto viac miesta
a uprostred krajiny ste sami
ubytovaní.
Počujem, Pane zástupov:
„Ver, že množstvo domov
bude pustatinou,
vo veľkých a krásnych
nebude nik bývať.“
Áno, desať jutár vinice urodí
jeden bat
a chomer siatia efu urodí.
Beda tým, čo zavčas rána
pachtia po nápoji
a do neskorého večera
ich rozpaľuje víno!
Čo majú citaru a harfu,
bubon, flautu a víno na
hodoch,
na dielo Pána však nehľadia
a prácu jeho rúk nevidia.
Zato bude zajatý môj ľud pre
nevedomosť,
jeho slávni umrú hladom
a jeho zástup zoschne od
smädu.
Preto podsvetie roztvorí svoj
pažerák,
rozškľabí svoje ústa bezodné

a zostúpi jeho sláva i jeho zástup
i jeho hluční a tí, čo v ňom plesajú.
I skloní sa človek a pokorí sa každý
a oči pyšných sa sklopia.
Povýšený bude v súde Pán zástupov
a svätý Boh v pravde ukáže sa svätým.

Prokimen 6. hlas [Ž 26, 1b. 1c]: Pán je moje osvietenie a môj spasiteľ, * koho sa mám báť?*MK*
Verš: Pán je ochranca môjho života, pred kým sa mám strachovať?

V utorok druhého týždňa večer

Prokimen 6. hlas [Ž 27, 9. 1]: Spas ľud svoj, Pane, * a požehnaj svoje dedičstvo.
Verš: K tebe, Pane, zvolám, Bože môj.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 4, 8–15)

Kain povedal svojmu bratovi Ábelovi: „Vyjdime si von!“ A keď boli na poli, napadol Kain svojho brata Ábela a zabil ho. A Pán povedal Kainovi: „Kde je tvoj brat Ábel?“ On však odvetil: „Neviem. Či som ja strážca svojho brata?“ Pán povedal: „Čo si to urobil?! Hlas krvi tvojho brata hlasno volá zo zeme ku mne. Buď teraz prekliaty zo zeme, ktorá otvo-

rila ústa, aby pila krv tvojho brata z tvojich rúk! Keď budeš obrábať pôdu, neprinesie ti nijakú úrodu. Budeš nestály a túlavý na zemi.“ Kain povedal Pánovi: „Môj zločin je väčší, než aby mi bol odpustený. Hľa, ty ma dnes odháňaš od zeme a budem sa skrývať pred tvojou tvárou; nestály a túlavý budem na zemi. A ktokoľvek ma nájde, zabije ma.“ Pán mu však povedal: „Nie tak! Lebo každý, kto zabije Kaina, sedemnásobnú pomstu si odnesie!“ Potom Pán urobil Kainovi znak, aby ho nik, kto ho nájde, nezabil.

Prokimen 7. hlas [Ž 28, 11. 1b. d]: Pán dá silu svojmu ľudu, * Pán požehná svoj ľud pokojom.
Verš: Vzdávajte Pánovi, synovia Boží, vzdávajte Pánovi slávu a česť.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 5, 1–15)

Syn môj, všímaj si moju
múdrosť
a k mojej rozumnosti
nakláňaj svoj sluch,
aby si si uchránil rozvahu
a aby tvoje pery zachovali
poznanie.
Cudzinkine pery sú medom
z plásta tečúcim
a jej hrdlo je hladšie nad olej.
Lež koniec s ňou je horkejší
než palina
a ostrejší ako meč na dve
strany brúsený.
Jej nohy zostupujú do smrti,
jej kroky dosahujú záhrobie.
Nekráča cestou života,
jej kroky sú tackavé, ani
nevie o tom.
Preto ma teraz, syn môj,
počúvaj
a neustupuj od slov mojich
úst!
Stráň od nej svoju púť
a nepribližuj sa k vchodu (do)
jej obydlia,
aby si nevydával iným svoju
mladú sviežosť napospas

a svoje roky ukrutníkovi,
aby sa cudzí nenasycovali
tvojím imaním
a (aby neprepadali)
v cudzincovom dome tvoje
zárobky.
Musel by si kvíliť nakoniec,
keby ťa pripravili o kožu
a o telo,
a musel by si doznať:
„Ako som (len) mohol
nenávidieť napomínanie
a moje srdce pohŕdalo
karhaním,
ako som mohol neslúchať
hlas svojich učiteľov
a nenakláňať sluch k tým, čo
ma učili?
Takmer by som bol celkom do
nešťastia upadol
uprostred pospolitosti
a zástupu.“
Pi vodu z vlastnej studnice,
tečúcu (vodu) z vlastnej
studienky!

V stredu druhého týždňa na 6. hodinke

*Tropár proroctva, **6.** hlas* Najvyšší, ty žiješ na nebi, * stvoril si všetko, čo dýcha. * Zachráň nás, Bože, lebo v teba dúfame, ※ Spasiteľ náš.[CS]

Sláva: I teraz: Najvyšší, ty žiješ na nebi: *Opäť ten istý.*

*Prokimen **5.** hlas* [Ž 29, 9. 2a]: K tebe, Pane, zavolám * a k môjmu Bohu sa pomodlím.[MK]

Verš: Vyvýšim ťa, Pane, lebo si ma prijal.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 5, 16–25)

Povýšený bude v súde Pán zástupov
a svätý Boh v pravde ukáže sa svätým.
Baránky sa tam budú pásť ako na svojej pastve
a púšte boháčov cudzinci vyjedia.
Beda tým, čo priťahujú vinu neprávosťou
a pokutu vozovými povrazmi!
Čo hovoria: „Nech sa náhli,
nech urýchli svoje dielo,
nechže uvidíme!
Nech sa priblíži a príde rozhodnutie Svätého Izraelovho,
nech ho spoznáme!“
Beda tým, čo vravia zlému dobré a dobrému zlé,
robia svetlo tmou a tmu svetlom,
robia horké sladkým a sladké horkým!
Beda tým, čo sú vo vlastných očiach múdri
a sami pred sebou rozumní!
Beda hrdinom – v pití vína
a silákom – v miešaní liehovín,
ktorí za úplatok oslobodia zločinca
a odnímu právo od spravodlivých!
Preto ako plevu zožiera jazyk ohňa
a seno scvŕka sa v plameni,
bude ich koreň hnilobou
a ich kvet odletí ako prach,
lebo odmietli náuku Pána

zástupov
a výroku Svätého Izraelovho
sa rúhali.
Preto sa rozpálil Pánov hnev
proti jeho ľudu,
vystrel proti nemu svoju ruku
a strestal ho, až sa triasli hory.
Ich mŕtvoly boli sťa blato po
uliciach.
Tým všetkým nie je
odvrátený jeho hnev
a jeho ruka je ešte vystretá.

Prokimen 6. hlas [Ž 30, 2a. 2b]: V teba, Pane, som dúfal, * nech nie som zahanbený na veky.[MK]
Verš: Svojou spravodlivosťou ma vysloboď a vymaň ma.

V stredu druhého týždňa večer

Prokimen 6. hlas [Ž 31, 11. 1]: Zaplesajte v Pánovi a radujte sa, spravodlivý, * a chváľte sa ním, všetci čo máte srdce priame.
Verš: Blažení, ktorým sa odpustili neprávosti.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 4, 16–26)

Kain sa vzdialil od Pána a zdržoval sa v kraji Nod na východ od Edenu.

A Kain poznal svoju ženu a ona počala, a porodila Henocha. Potom vystaval mesto a nazval ho menom svojho syna Henocha. Henochovi sa narodil zasa Irad, Iradovi Maviel, Mavielovi Matusael a Matusaelovi Lamech. Lamech si vzal dve ženy. Jedna mala

meno Ada a druhá mala meno Sela. Ada porodila Jabela; on je praotcom tých, čo bývajú v stanoch a chovajú dobytok. Meno jeho brata bolo Jubal. On je praotcom všetkých, čo hrajú na citare a na flaute. Aj Sela porodila Tubalkaina, kováča, ktorý robil všelijaké veci z medi a zo železa. Tubalkainova sestra bola Noema.

Raz povedal Lamech svojim ženám, Ade a Sele:

„Počujte môj hlas, Lamechove ženy,
nakloňte sluch k mojej reči!
Zabijem muža, ktorý ma poraní,
a mládenca, ktorý ma udrie.
Sedem ráz pomstený bude Kain,
Lamech však sedemdesiatsedem ráz.“

Adam opäť poznal svoju ženu a ona porodila syna, a dala mu meno Set, hovoriac: „Veď Boh mi nahradil iného potomka namiesto Ábela, ktorého zabil Kain.“ Aj Setovi sa narodil syn a dal mu meno Enos. Vtedy sa začalo vzývať meno Pánovo.

*Prokimen **1**. hlas* [Ž 32, 22. 1]: Tvoje zľutovanie, Pane, nech je nad nami, * ako dúfame v teba.[SJŠ]
Verš: Radujte sa, spravodliví, v Pánovi; priamym patrí chvála.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 5, 15 – 6, 3a)

Synu, pi vodu z vlastnej studnice
tečúcu (vodu) z vlastnej studienky!
Aby sa nevylievali von tvoje pramene
a na námestia stružky vôd.
Nech patria iba tebe samému
a okrem teba nikomu!
Nech je požehnaný tvoj prameň
a teš sa žene svojej mladosti!
Je sťaby utešená laň a srnka pôvabná;

jej ňadrá nech ťa opájajú
v každý čas,
kochaj sa jednostaj v jej
ľúbosti!
Veď prečože by si sa kochal
v inej, syn môj,
a (prečo) by si cudzinku
objímal?!
Lebo pred Pánom sú cesty
človeka,
on zvažuje všetky jeho kroky.
Cudzoložník sa polapí vo
vlastných neprávostiach
a zapletie sa v putách svojich
pokleskov.
Taký zomrie z nedostatku
náuky
a zblúdi v množstve svojej
hlúposti.
Syn môj, ak si sa zaručil za
svojho blížneho
a dal si ruku za cudzieho
(človeka),
padol si do klepca slov
svojich úst,
lapil si sa v slovách svojich
úst.
Urob teda, čo hovorím, syn
môj, aby si sa vymanil.

Vo štvrtok druhého týždňa na 6. hodinke

Tropár proroctva, 1. hlas Pozdvihni nás, ktorí sme padli, * obráť k sebe tých, čo sa od teba odvrátili, Bože, * veď ty miluješ človeka ※ a udržiavaš končiny zeme.[CS]

Sláva: I teraz: Pozdvihni nás: *Opäť ten istý.*

Prokimen 6. hlas [Ž 33, 5. 2]: Hľadal som Pána a on ma vypočul, * a zo všetkých mojich tiesní ma vyslobodil.[MK]
Verš: Dobrorečím Pánovi v každom čase, stále je jeho chvála v mojich ústach.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 6, 1–12)

V roku, keď zomrel kráľ Oziáš, videl som Pána sedieť na vysokom a vznešenom tróne; lem jeho rúcha napĺňal chrám. Nad ním stáli serafíni; každý mal po šesť krídel: dvoma krídlami si zakrývali tvár, dvoma si zakrývali nohy a dvoma lietali. A jeden druhému volal:

„Svätý, svätý, svätý
je Pán zástupov,
celá zem je plná jeho slávy.“
Prahy dverí sa chveli od hlasu
volajúceho a dom sa
naplnil dymom.
Tu som povedal:
„Beda mi, áno, som stratený.
Veď som muž s nečistými
perami
a bývam medzi ľudom
s nečistými perami;
a moje oči videli kráľa, Pána
zástupov.“

I priletel ku mne jeden zo serafínov, v ruke mal žeravý uhlík, čo kliešťami vzal z oltára, dotkol sa mi úst a povedal:

„Hľa, toto sa dotklo tvojich
perí,
zmizla tvoja vina
a tvoj hriech je odstránený!“
Potom som počul hlas Pána,
ktorý hovoril:

„Koho mám poslať, kto nám pôjde?“
I povedal som: „Hľa, tu som, pošli mňa!“
Riekol:
„Choď a povedz tomu ľudu:
Čujteže, čujte, no nerozumejte,
viďteže, viďte, no nepoznávajte!
Sprav bezcitným srdce tohto ľudu,
jeho uši zaťaž a oči mu zastri,
aby očami nevidel a ušami nepočul,
aby mu srdce nepochopilo
a neobrátil sa a neuzdravil.“
I vravel som: „Dokedy, Pane?“
Riekol:
„Kým nespustnú mestá, nebudú bez občanov
a domy bez ľudí,
kým nebude zem vyplienená v púšť.
Pán oddiali ľudí,
takže bude veľká opustenosť v krajine.

Prokimen 6. hlas [Ž 34, 23. 1]: Povstaň, Pane, a dbaj na môj súd, * Bože môj a Pane môj, na môj spor.[MK]
Verš: Súď, Pane, tých, čo mi konajú neprávosť, zvíťaz nad tými, čo so mnou bojujú.

Vo štvrtok druhého týždňa večer

Prokimen 4. hlas [Ž 35, 6. 7]: Pane, tvoje zľutovanie je na nebesiach * a tvoja pravda siaha až po oblaky.
Verš: Tvoja spravodlivosť je ako Božie výšiny; tvoje súdy – bezodná priepasť.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 5, 1–24)

Toto je zoznam Adamovho potomstva: Keď Boh stvoril Adama, urobil ho na Božiu podobu, muža a ženu ich stvoril, požehnal ich a dal im meno človek, keď boli stvorení. Keď mal Adam stotridsať rokov, narodil sa mu syn, jemu podobný, podľa jeho obrazu, a nazval ho menom Set. Po Setovom narodení žil Adam ešte osemsto rokov a narodili sa mu synovia a dcéry. A všetkých dní Adamovho života bolo deväťstotridsať rokov, a potom zomrel.

Keď mal Set stopäť rokov, narodil sa mu Enos. A Set po Enosovom narodení žil ešte osemstosedem rokov a narodili sa mu synovia a dcéry. Všetkých Setových dní bolo deväťstodvanásť rokov a potom zomrel.

Keď mal Enos deväťdesiat rokov, narodil sa mu Kainan. Po Kainanovom narodení žil Enos ešte osemstopätnásť rokov a narodili sa mu synovia a dcéry. Všetkých Enosových dní bolo deväťstopäť rokov a potom zomrel.

Keď mal Kainan sedemdesiat rokov, narodil sa mu Malaleel. Po Malaleelovom narodení žil Kainan ešte osemstoštyridsať rokov a narodili sa mu synovia a dcéry. Všetkých Kainanových dní bolo deväťstodesať rokov a potom zomrel.

Keď mal Malaleel šesťdesiatpäť rokov, narodil sa mu Jared. Po Jaredovom narodení žil Malaleel ešte osemstotridsať rokov a narodili sa mu synovia a dcéry. Všetkých Malaleelových dní bolo osemstodeväťdesiatpäť rokov a potom zomrel.

Keď mal Jared stošesťdesiatdva rokov, narodil sa mu Henoch. Po narodení Henocha žil Jared ešte osemsto rokov a narodili sa mu synovia a dcéry. Všetkých Jaredových dní bolo deväťstošesťdesiatdva rokov a potom zomrel.

Keď mal Henoch šesťde-

siatpäť rokov, narodil sa mu Matuzalem. A Henoch chodil s Bohom. Po Matuzalemovom narodení žil ešte tristo rokov a narodili sa mu synovia a dcéry. Všetkých Henochových dní bolo tristošesťdesiatpäť rokov. Henoch chodil s Bohom a nebolo ho, lebo Boh ho vzal.

Prokimen 6. hlas [Ž 36, 34a. 1]: Očakávaj Pána a jeho cesty sa pridŕžaj, * on ťa vyvýši a budeš dedičom zeme.
Verš: Nerozhorčuj sa nad ničomníkmi a nežiarli na tých, čo pášu neprávosť.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 6, 3–20)

Urob teda, čo hovorím, syn môj, aby si sa vymanil,
lebo si vošiel do hrsti svojmu blížnemu:
choď, poníž sa a naliehaj na svojho blížneho.
Nedožič svojim očiam spať
a svojim mihalniciam podriemať!
Vytrhni sa jak srna z ruky (poľovníka)
a ako vtáča z ruky vtáčnika.
Choď, leňoch, k mravcovi,
pozoruj ruch jeho a skús!
Hoc nemá vojvodu,
predstaveného ani vladára,
pripravuje si v lete potravu,
zhromažďuje si pokrm cez žatvu.
Dokedy, leňoch, budeš vyspávať,
kedyže vstaneš zo spánku?!
„Trošičku pospať, trošku podriemať,
trošičku ruky zložiť na lôžku!“
a príde ako tulák bieda na teba
a núdza jak ozbrojený muž.
(Je) naničhodník, ničomník,
(kto) chodí s falošnými ústami;
(kto) žmurká okom, (kto) sa nohou dorozumieva,
(kto) naznačuje prstami,
(kto) v srdci svojom

(prechováva)
prevrátenosti,
(kto) zamýšľa zlo v každý čas,
(kto) zvady rozsieva.
Preto naň príde náhle záhuba,
zaraz bude zgniavený
a pomoci (mu) nebude.
Šestoro vecí nenávidí Pán
a sedmoro je preň
ohavnosťou:
pyšné oči, jazyk falošný
a ruky, ktoré prelievajú krv
nevinnú,
srdce, ktoré snuje zlé zámery,
nohy, čo bežkom utekajú za
zlom,
kto hovorí lož ako svedok
falošný
a (ten), kto medzi bratmi
zvady rozsieva.
Zachovaj prikázania svojho
otca, syn môj,
a nepohŕdaj naučením svojej
matere!

V piatok druhého týždňa na 6. hodinke

*Tropár proroctva, **1.** hlas* V noci i vo dne padáme pred tebou, Pane, * aby si daroval odpustenie hriechov našim dušiam. * Nech sa ti v pokoji klaniame ※ a oslavujeme ťa, Človeka milujúci.[CS]

Sláva: I teraz: V noci i vo dne: *Opäť ten istý.*

*Prokimen **4.** hlas* [Ž 37, 2. 3]: Pane, nie vo svojom rozhorčení ma karhaj, * ani vo svojom hneve ma netrestaj.[MK]
Verš: Lebo tvoje šípy uviazli vo mne, a upevnil si na mne svoju ruku.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 7, 1–14a)

V dňoch Achaza, syna Joatamovho, syna Oziášovho, kráľa júdskeho, Rasin, kráľ Aramu, a Peqah, syn Romeliášov, kráľ izraelský, vytiahli do boja proti Jeruzalemu, ale nevládali ho zdolať. Keď zvestovali Dávidovmu domu: „Aram táborí v Efraimsku," chvelo sa jeho srdce a srdce jeho ľudu tak, ako sa chvejú stromy lesa od vetra. A Pán riekol Izaiášovi: „Choď naproti Achazovi ty i tvoj syn Šeárjášúb až po koniec vodovodu Horného rybníka, na cestu poľa práčov, a povedz mu:

Daj pozor a buď spokojný,
neboj sa a srdce nech ti
    nechabne
pre tie dve dymiace ohorené
    hlavne,
pre zúrivý hnev Rasina
    a Aramu
a Romeliášovho syna.
Preto, že sa Aram a Efraim
    a Romeliášov syn
uzniesli proti tebe, hovoriac:
»Tiahnime do Júdska
    a podesme ho,
strhnime ho k sebe
a ustanovme v ňom za kráľa
    Tábelovho syna!«
Toto hovorí Pán, Jahve:
»Nestane sa tak a nebude tak,
lebo hlavou Aramu je Damask
a hlavou Damasku Rasin.

O šesťdesiatpäť rokov
bude Efraim zlomený, nebude
národom.
Hlavou Efraimu je Samária
a hlavou Samárie Romeliášov
syn.
Ak neuveríte,
veru neobstojíte.«“

Pán znovu takto prehovoril k Achazovi: „Žiadaj si znamenie od Pána, svojho Boha, či už hlboko v podsvetí a či hore na výsostiach!“ Ale Achaz vravel: „Nebudem žiadať a nebudem pokúšať Pána.“ Riekol teda (Izaiáš): „Počujteže, dom Dávidov! Či vám je málo obťažovať ľudí, že obťažujete ešte aj môjho Boha? Preto vám sám Pán dá znamenie.

Prokimen ***6****. hlas* [Ž 38, 13. 2]: Vyslyš moju modlitbu, Pane, * a moju prosbu vypočuj.[MK]
Verš: Riekol som: „Ochránim svoje cesty, aby som nezhrešil svojím jazykom.“

V piatok druhého týždňa večer

Prokimen 4. hlas [Ž 39, 12. 1–2]: Tvoje zľutovanie, Pane, a tvoja pravda * nech mi vždy pomáhajú.
Verš: Čakal som, čakal na Pána, on sa ku mne sklonil a vyslyšal moju modlitbu.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gn 5, 32 – 6, 8)

Keď mal Noe päťsto rokov, narodili sa mu Sem, Cham a Jafet.

Keď sa ľudia začali na zemi množiť a keď sa im narodili dcéry, Boží synovia videli, že ľudské dcéry sú pekné, a brali si z nich za ženy, koľko len chceli. A Pán povedal: „Môj Duch neostane dlho v ľuďoch (pre ich poblúdenie), lebo sú len telo. Ich dní bude iba stodvadsať rokov.“ V tom čase boli na zemi obri – ba aj neskôr –, a keď Boží synovia obcovali s ľudskými dcérami, ony im rodili obrov. To sú hrdinovia dávnych čias, slávni mužovia.

Keď Pán videl, že ľudská neresť na zemi je veľká a že všetko zmýšľanie ich srdca je ustavične naklonené na zlé, Pán oľutoval, že stvoril človeka na zemi. Bol skormútený v srdci a povedal: „Vyničím zo zemského povrchu ľudí, ktorých som stvoril: človeka i zvieratá, plazy i nebeské vtáctvo, lebo ľutujem, že som ich urobil.“ Iba Noe našiel milosť u Pána.

Prokimen 6. hlas [Ž 40, 5. 2]: Riekol som: Pane, zmiluj sa nado mnou, * uzdrav moju dušu.
Verš: Blažený, kto pamätá na bedára a núdzneho.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 6, 20 – 7, 1)

Zachovaj prikázania svojho otca, syn môj,
a nepohŕdaj naučením svojej matere!
Priviaž si ich navždy na srdce,
oviň si ich vôkol hrdla!
Keď (niekam) pôjdeš, budú ťa viesť,
keď budeš odpočívať, budú strážiť nad tebou,
keď sa zobudíš, budú ťa sprevádzať.
Lebo prikázanie je lampášom a naučenie svetlom (je)
a cestou života (sú) prekáravé (slová, aby si sa pridŕžal) náuky,
aby ťa zavarovali od zlej ženy,
od úlisného jazyka cudzinky.
Nedychti vo svojom srdci po jej peknote
a nedaj sa lapiť jej mihalnicami!
Veď za pobehlicu je vari peceň chleba dosť,
lež žena, (čo má) muža, na prevzácny život poľuje.
Či môže človek oheň vo svojom lone prenášať,
a nespáliť si odev?!
Alebo môže človek chodiť po žeravej pahrebe,
a nohy si nepopáliť?!
Nuž tak (povodí sa) tomu, kto vchádza k žene svojho blížneho:
nebude bez trestu, nech by sa jej dotkol ktokoľvek.
Neopovrhujú zlodejom, ktorý ukradne,
aby sa nasýtil, keď hladoval;
a keď ho chytia, nahradí sedemnásobne,
dá celý majetok svojho domu.
Ale kto cudzoloží so ženou, ten rozum potratil,
(iba) kto strmhlav sa rúti do skazy, ten (také niečo) urobí.
Stihne ho pohroma a potupa
a jeho hanbu (z neho) nik nezotrie.
Lebo žiarlivosť rozzúri muža,
nedá sa uprosiť v deň odplaty.
Nedá sa uchlácholiť kadejakým výkupným

a neuspokojí sa, ani keby si (ho) neviem akými darmi zahŕňal.

Zachovaj moje slová, syn môj, a moje prikázania si uchovaj!

Tretí týždeň

V pondelok na 6. hodinke

Tropár proroctva, 4. hlas Keďže sme chorí a malomocenstvom hriechov trpíme, * uzdrav našu úbohosť, lekár našich duší, * ty ktorý poznáš ľudské zmýšľanie, ※ Milujúci človeka.[PM]

Sláva: I teraz: Keďže sme chorí: *Opäť ten istý.*

Prokimen 4. hlas [Ž 41, 6b. 2]: Dúfaj v Pána, lebo ho budem oslavovať; * on je spása mojej tváre a môj Boh.[MK]
Verš: Rovnako ako túži jeleň po prameňoch vôd, tak túži moja duša za tebou, Bože.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 8, 13 – 9, 7)

Pána zástupov, toho majte za
Svätého!
On je vašou bázňou a on
vaším strachom.
A bude svätyňou a skalou
úrazu,
kameňom pádu obom domom
Izraela,
sieťou a osídlom obyvateľom
Jeruzalema.
I potknú sa oň mnohí,
padnú a rozbijú sa;
zachytia sa a budú ulovení.“

„Potvrď svedectvo a zapečať náuku u mojich učeníkov.“
Čakám teda na Pána, ktorý si zakryl tvár pred domom Jakuba, a dúfam v neho. Hľa, ja a chlapci, ktorých mi dal Pán, sme znakmi a znameniami v Izraeli od Pána zástupov, čo býva na vrchu Sion! Keď vám povedia: „Dopytujte sa u čarodejov a veštcov, čo šuškajú a šepocú; či sa nemá národ dopytovať u svojho boha, o živých u mŕtvych?“ K náuke a ku svedectvu! Ak nebudú hovoriť takto, budú ako tí, pre ktorých niet svitania. Bude chodiť v nej (v krajine) ochabnutý a hladný, a keď vy-

lačnie, rozzúri sa a bude zlorečiť svojmu kráľovi a svojmu Bohu. A či sa obráti nahor, či sa pozrie na zem: hľa, úzkosť a tma a hrôzyplné temno!

Ale mrákavy uniknú, lebo nebude tma tam, kde je (teraz) súženie. V predošlom čase znevážil krajinu Zabulona a krajinu Neftaliho, v poslednom však zvelebí pobrežie mora, Zajordánsko, Galileu pohanov.

Ľud, čo kráča vo tmách,
uzrie veľké svetlo,
nad tými, čo bývajú v krajine tieňa smrti,
zažiari svetlo.
Rozmnožil si plesanie, zväčšil si radosť;
budú sa tešiť pred tebou, ako sa tešia pri žatve,
tak, ako plesajú, keď si delia korisť.
Veď jeho ťažké jarmo
a prút jeho pleca
a palicu jeho pohoniča
lámeš ako v dňoch Madiánu.
Lebo každá hrmotná obuv
a každý šat zmáčaný v krvi
bude spálený, bude ohňu pokrmom.
Lebo chlapček sa nám narodil,
daný nám je syn,
na jeho pleci bude kniežatstvo
a bude nazvaný:
zázračný Radca, mocný Boh,
večný Otec, Knieža pokoja.
Jeho vláda bude veľká
a pokoj bude bez konca
na Dávidovom tróne
a nad jeho kráľovstvom,
aby ho upevnil a posilnil
právom a spravodlivosťou
odteraz až naveky.
Horlivosť Pána zástupov to urobí.

*Prokimen **6.** hlas* [Ž 42, 5c. 1b]: Spása mojej tváre * a môj Boh.[MK]
Verš: Súď ma, Bože, a rozsúď môj spor s ľudom nespravodlivým.

V pondelok tretieho týždňa večer

Prokimen 4. hlas [Ž 43, 9. 1]: V Bohu sa budeme chváliť celý deň * a oslavovať tvoje meno na veky.
Verš: Bože, na vlastné uši sme počuli, naši otcovia nám rozprávali.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 6, 9b–22)

Noe bol najspravodlivejší a najbezúhonnejší muž medzi svojimi súčasníkmi. Noe viedol bohumilý život. Noemovi sa narodili traja synovia: Sem, Cham a Jafet. Zem však bola skazená pred Bohom, zem bola plná nerestí. I videl Boh, že zem je veľmi skazená, lebo všetko ľudstvo blúdilo na svojej ceste. Tu povedal Boh Noemovi: „Predo mnou nastal koniec všetkému, čo má telo, lebo zem je preplnená ich neprávosťou a ja ich zničím aj so zemou. Urob si koráb z cyprusového dreva, v korábe urob priehrady a znútra i zvonka ho vymaž smolou! A postav ho takto: tristo lakťov bude jeho dĺžka, päťdesiat lakťov jeho šírka a tridsať lakťov jeho výška. Na korábe sprav aj otvor na jeden lakeť, urob ho hore dookola! Aj dvere daj na bok korába a urob spodné, stredné a vrchné poschodie.

Lebo ja privediem na zem vody potopy, aby som zničil každé telo, v ktorom je dych života pod nebom. Všetko, čo je na zemi, zahynie. S tebou však uzavriem zmluvu: do korába vojdeš ty i tvoji synovia, tvoja žena aj ženy tvojich synov s tebou. A z každého druhu živočíchov vezmeš do korába po jednom páre, aby sa s tebou zachovali nažive, teda samca i samicu. Zo všetkých vtákov podľa svojho druhu, z dobytka podľa svojho druhu a z plazov podľa svojho druhu vojdú po dvoch do korába s tebou, aby mohli žiť. Ty však naber z každého jedla, čo sa jedáva,

a vezmi so sebou! To bude tebe aj im za pokrm.“ A Noe urobil všetko tak, ako mu prikázal urobiť Boh.

Prokimen 6. hlas [Ž 44, 18. 2a]: Na tvoje meno budem pamätať * vo všetkých pokoleniach.
Verš: Moje srdce prekypuje krásnymi slovami.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 8, 1–21)

Synu, či múdrosť nevolá
a umnosť nevydáva svoj hlas?
(Vysoko) na temene výšin, pri ceste,
na križovatkách stojí,
pri bránach, ktoré vedú do mesta,
pri vchodoch, kade sa vstupuje, hlasito volá:

Na vás volám, mužovia,
k ľudským synom (nesie sa) môj hlas.
Priúčajte sa opatrnosti, pochábli,
blázni, priúčajteže sa rozumu!
Počúvajte, bo znamenité (veci) zvestujem
a moje pery otvárajú sa (len) na správne (besedy).

Áno, (čistú) pravdu vraví moje podnebie
a mojim perám sa oškliví neprávosť.
Spravodlivé sú všetky reči mojich úst,
nieto v nich falše ani podvodu.
Všetky sú priame človeku, čo rozumie,
a prosté tým, čo prišli k poznaniu.
Nie striebro, (ale radšej) prijímajte moju náuku
a (radšej) poznanie než najvyberanejšie zlato.
Lebo múdrosť je cennejšia ako koraly
a nevyrovnajú sa jej nijaké drahocennosti.

Ja, múdrosť, bývam s rozumnosťou
a dosahujem hĺbavé poznanie.
(Bázeň pred Pánom je nenávidieť zlo.)

Oproti pýche, nadutosti, ceste zlej
a ústam, ktoré prekrúcajú, prechovávam nenávisť.
U mňa je rada, u mňa je rozumnosť,
u mňa je umnosť, u mňa sila (hrdinská).
(Ja som tá), skrze ktorú králi (dobre) kraľujú
a podľa práva rozhodujú vladári.
(Ja som tá), skrze ktorú kniežatá sú kniežatami
a vysluhujú právo mocnári.
Ja svojich milovníkov milujem,
nachádzajú ma tí, čo ma včas a pilne hľadajú.
U mňa je bohatstvo a česť,
trvalá zámožnosť a blahobyt.
Lepší než zlato a než rýdze zlato je môj plod
a to, čo donášam, je (lepšie) ako striebro najlepšie.
Chodievam po ceste spravodlivosti
prostriedkom chodníkov, (jak vyžaduje) súd,
aby som nadelila svojim milovníkom imania
a ponapĺňala ich pokladnice.

V utorok tretieho týždňa na 6. hodinke

Tropár proroctva, 7. hlas Pane, ty si naša záchrana * a náš ochranca v deň trápenia. * Zmiluj sa nad nami, pre svoje veľké milosrdenstvo, ※ Milujúci človeka.[PM]

Sláva: I teraz: Pane, ty si naša záchrana: *Opäť ten istý.*

Prokimen 4. hlas [Ž 45, 12. 2a]: Pán zástupov je s nami, * náš ochranca je Boh Jakubov.[MK]

Verš: Boh je naše útočisko i sila.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 9, 9 – 10, 4)

Tak hovorí Pán:
Skúsi to celý národ,
Efraim aj občania Samárie,
čo v namyslenosti a pýche
srdca vravia:
„Tehly sa zrútili – budeme
stavať kvádrami,
sykomory sú vyťaté –
nahradíme ich cédrami.“
A pán povýšil nad neho
Rasinových nepriateľov
a popudil jeho odporcov.
Aramejčanov od východu
a Filištíncov od západu,
i hltať budú Izrael plnými
ústami.
Tým všetkým nie je
odvrátený jeho hnev
a jeho ruka je ešte vystretá.
Ale ľud sa neobrátil k tomu,
čo ho bil,
a nehľadali Pána zástupov,
nuž odtne Pán hlavu i chvost,
palmovú ratolesť i trsť
v jediný deň.
Starec a hodnostár sú hlava,
prorok však, ktorý učí lož, je
chvost.
Vodcovia ľudu (Izraela) sú
zvodcami,
tí však, ktorých vedú, sú
zvedení.
Preto z jeho junače nemá Pán
radosti
a nad jeho sirotami a vdovami
sa nezľutuje,
veď sú to všetko bezbožníci
a zločinci
a každé ústa hovoria
hanebnosť!
Tým všetkým nie je
odvrátený jeho hnev
a jeho ruka je ešte vystretá.
Veď neprávosť horela sťa
oheň,
čo tŕnie a bodľač stravuje,
potom zapaľuje lesné húštiny,
že ich zahaľujú stĺpy dymu.
Hnevom Pána zástupov je
zapálená krajina
a ľud (Izraela) je ako pokrm
ohňa:
nik sa nezmiluje nad
vlastným bratom.
Zožiera napravo a hladuje,
zjedá naľavo a nenasýti sa;
každý zjedá mäso vlastného
ramena.

Manesses Efraima a Efraim
Manassesa
a obaja spolu sú proti Júdovi.
Tým všetkým nie je
odvrátený jeho hnev
a jeho ruka je ešte vystretá.
Beda tým, čo uzákoňujú zlé
zákony,
a pisárom, ktorí spisujú útlak,
aby drobných ľudí odtisli od
práva
a biednych môjho ľudu
odviedli od pravdy,
aby vdovy boli ich korisťou
a aby ozbíjali siroty.

Čo však spravíte v deň
navštívenia,
keď nešťastie príde zďaleka?
Ku komu sa budete utiekať
o pomoc
a kde zanecháte svoje
bohatstvo?
Dostanete sa len medzi
zajatcov
a medzi pozabíjaných
padnete.
Tým všetkým nie je
odvrátený jeho hnev
a jeho ruka je ešte vystretá.

Prokimen 3. hlas [Ž 46, 7. 2]: Spievajte Bohu nášmu, spievajte, * spievajte Kráľovi nášmu, spievajte.[MK]
Verš: Všetky národy, zatlieskajte rukami, zajasajte Bohu hlasom radosti.

V utorok tretieho týždňa večer

Prokimen 3. hlas [Ž 47, 2. 9b–c]: Veľký je Pán ◦ a hoden nezmernej chvály * v meste nášho Boha.
Verš: V meste Pána zástupov, v meste nášho Boha.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 7, 1–5)

Pán povedal Noemovi: „Vojdi ty a celá tvoja rodina do korába, lebo som videl, že iba ty si spravodlivý predo mnou v tomto pokolení. Zo všetkých čistých zvierat vezmi po sedem samcov a samíc, zo zvierat čo sú nečisté, po dvoch, samca a samicu. Aj z nebeského vtáctva vezmi po sedem samcov a samíc, aby sa zachovalo nažive semä na celej zemi. Lebo už len sedem dní – a potom dám pršať na zem štyridsať dní a štyridsať nocí a vyhubím z povrchu zeme všetky bytosti, ktoré som urobil.“ A Noe urobil všetko tak, ako mu rozkázal Pán.

Prokimen 2. hlas [Ž 48, 4. 2]: Moje ústa hovoria múdrosť * a moje srdce uvažuje o tom, čo je rozumné.
Verš: Čujte to, všetky národy, počúvajte, všetci obyvatelia zeme.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 8, 32 – 9, 11)

Počúvajteže ma, synovia:
blažení sú tí, čo cesty moje varujú.
Počujte naučenie, aby ste sa stali múdrymi,
a nezanedbávajte ho!
Blažený človek, ktorý ma počúva
a bdie deň čo deň pri mojich dverách
a strežie na veraje mojich brán!

Lebo kto nájde mňa, ten nájde život
a dosiahne milosť od Pána.
Kto sa však prehrešuje proti mne, ten páše voči sebe ukrutnosť,
všetci, čo ma nenávidia, majú radi smrť.
Múdrosť si postavila dom;
na siedmich stĺpoch spočíva.
Pozabíjala svoj dobytok, namiešala víno
a prestrela svoj stôl.
Vyslala svoje služobnice zvestovať
z najvyššej mestskej výšiny:
„Ten, kto je pochabý, nech uchýli sa sem,
(a) komu chýba rozum, toho poučím.
Poďte (a) jedzte z môjho pokrmu
a pite z vína, čo som namiešala!
Opusťte pochabosť a budete žiť,
Budete kráčať cestou rozvážnosti.
Kto dohovára posmievačovi, sám upadáva do hanby
a kto karhá bezbožného, (utržuje) potupu.
Nekarhaj posmievača, aby v ňom neskrsla voči tebe nenávisť,
pokarhaj múdreho a bude ťa mať rád.
Daj (poučenie) múdremu a bude ešte múdrejší,
poučuj bezúhonného a pribudne mu ponaučenia.
Počiatok múdrosti je bázeň pred Pánom
a poznať Najsvätejšieho je rozumnosť.
Bo skrze mňa sa rozmnožia tvoje dni
a pridá sa ti k rokom života.

V stredu tretieho týždňa na 6. hodinke

*Tropár proroctva, **8.** hlas* Nemôžeme sa spoľahnúť na svoje skutky, Pane, * no ty si milosrdný, Milujúci človeka. ※ Neprehliadni diela svojich rúk, Bezhriešny.[PM]

Sláva: I teraz: Nemôžeme sa spoľahnúť: *Opäť ten istý.*

*Prokimen **4.** hlas* [Ž 49, 14. 1.]: Prines Bohu obetu chvály * a splň Najvyššiemu svoje sľuby.[MK]

Verš: Boh bohov, Pán, prehovoril a privolal zem od východu slnka až po západ.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 10, 12–20)

Keď Pán doplní celé svoje dielo
na vrchu Sion a v Jeruzaleme,
navštívim pyšný výplod srdca asýrskeho kráľa
a nadutú hrdosť jeho očí.
Lebo hovorí: „Silou svojej ruky som to urobil
a svojou múdrosťou, lebo som rozumný;
odstránil som hranice národov,
ich poklady som ukoristil
a sťa obor som zvrhol tých, čo sedeli na tróne.
Moja ruka našla ako hniezdo bohatstvo národov
a ako sa zhrabujú opustené vajcia,
zhrabol som ja celú krajinu
a nebolo, kto by krídlom strepotal
a ústa otvoril a spišťal.“
Či sa môže vypínať sekera nad toho, čo ňou hýbe?
Či sa môže vyvyšovať píla nad toho, kto ju ťahá?
Akoby prút hýbal tými, čo ho dvíhajú,
akoby palica dvíhala toho, ktorý nie je drevom.
Preto pošle Pán, Vládca zástupov,
na jeho silákov suchoty
a pod jeho pýchou bude pražiť ako požiar oheň.
Svetlo Izraela bude ohňom,
a jeho Svätý plameňom.

I bude horieť a stráviti
jeho tŕnie a bodľač v jeden deň.
Nádheru jeho lesa a hája
znivočí od vrcholu až po koreň,
že bude, ako kto hynie horúčkou.
Zvyšok stromov jeho lesa
bude maličký,
že to chlapček spočíta.
V ten deň sa zvyšok Izraela
a zachránení Jakubovho domu
nebudú viac opierať o toho,
kto ich bije,
lež úprimne sa budú opierať
na Pána, Svätého Izraela.

*Prokimen **6.** hlas* [Ž 50, 3. 12]: Zmiluj sa, Bože, nado mnou * podľa svojho veľkého zľutovania.[SJM]
Verš: Srdce čisté stvor vo mne Bože, a pravdivého ducha obnov v mojom vnútri.

V stredu tretieho týždňa večer

*Prokimen **4.** hlas* [Ž 51, 10b–c. 3]: Úfal som v Božie zľutovanie * navždy a na veky vekov.
Verš: Prečo sa vystatuješ zlobou, silák, neprávosťou celý deň?

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 7, 6–9)

Noe mal šesťsto rokov, keď bola potopa vôd na zemi. I vošiel Noe a s ním aj jeho synovia, jeho žena a ženy jeho sy-

nov pred zátopou vody do korába. Aj z čistých i z nečistých zvierat, z vtáctva a zo všetkého, čo sa hýbe na zemi, vošlo po dvoch, samec a samica, do korába s Noemom, ako mu prikázal Pán.

Prokimen 4. hlas [Ž 52, 7b. 2]: Keď Pán zvráti zajatie svojho ľudu, * Jakub zajasá a poteší sa Izrael.SJŠ
Verš: Blázon si v srdci povedal: „Boha niet.“

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 9, 12–18)

Synu, ak si skúsený, sám pre seba si skúsený,
ak si posmievač, len ty sám budeš znášať trest.“
Pochabou ženou vášeň lomcuje
a vyzná sa len v zvádzaní.
Vysedá predo dvermi svojho príbytku
na stolci v meste vysoko,
by pozývala vôkolidúcich,
čo mieria priamo, kam im treba ísť.
„Kto je hlúpy, nech zabočí sem!“
A tomu, kto je bez rozumu, hovorí:
„Ukradnutá voda je sladšia
a pokútny chlieb je chutnejší!“
Ale nevie, že sú tam tiene
(a že) jej pozvaní sú v priepadlisku podsvetia.

Vo štvrtok tretieho týždňa na 6. hodinke

Tropár proroctva, 3. hlas Ak na neprávosti budeš striehnuť, Milujúci človeka * Akúže máme nádej na záchranu? * No svoju pomoc zhora – veď si štedrý – ※ zošli svojmu ľudu, Pane.[SJŠ]

Sláva: I teraz: Ak na neprávosti: *Opäť ten istý.*

Prokimen 4. hlas [Ž 53, 3. 4]: Bože, vo svojom mene ma zachráň, * a vo svojej moci súď ma.[SJM]

Verš: Bože, vyslyš moju modlitbu, počuj slová mojich úst.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 11, 10 – 12, 2)

Tak hovorí Pán:
V ten deň
bude koreň Jesseho stáť ako
zástava národov,
budú ho vyhľadávať kmene
a jeho príbytok bude slávny.
V ten deň
Pán zase zdvihne ruku,
aby získal zvyšok ľudu,
ušetrený Asýrskom,
Egyptom,
Patrosom, Kušom, Elamom,
Sineárom, Ematom
a ostrovmi mora.
Zdvihne zástavu k národom,
zhromaždí vysťahovalcov
Izraela
a Júdových roztratených
pozbiera
zo štyroch strán sveta.
Zmizne žiarlivosť Efraima
a nepriatelia Júdu budú
vyhubení.
Efraim nebude žiarliť na Júdu
a Júda nebude utláčať
Efraima.
Lež zaletia na svah Filištíncov
k západu
a spolu olúpia synov
Východu.
Edom a Moab bude ziskom
ich rúk
a synovia Amona budú ich
poslúchať.
Pán vysuší jazyk Egyptského
mora
svojím dychom horúcim
a vztiahne ruku nad Rieku,
rozbije ju na sedem potokov
a umožní ju prekročiť v obuvi.

I bude mať cestu zvyšok ľudu,
čo bude ušetrený Asýrskom,
ako ju mal Izrael v deň,
keď vychádzal z egyptskej
krajiny.
V ten deň povieš:
„Chválim ťa, Pane, že si sa
hneval na mňa,
ale tvoj hnev sa odvrátil
a potešil si ma.
Hľa, Boh mojej spásy, dúfam
a nebojím sa,
veď moja sila a môj
chválospev je Pán,
on sa mi stal spásou.“

Prokimen 7. hlas [Ž 54, 2. 3a]: Počuj, Bože, moju modlitbu, * a neopovrhni mojimi prosbami.[SJM]
Verš: Vnímaj ma, a vypočuj ma.

Vo štvrtok tretieho týždňa večer

Prokimen 6. hlas [Ž 55, 2a. 3a]: Zmiluj sa nado mnou, Bože, * veď šliape po mne človek.
Verš: Moji nepriatelia po mne šliapu deň čo deň.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 7, 11 – 8, 3)

V šesťstom roku Noemovho života, v druhom mesiaci, na sedemnásty deň mesiaca vyvalili sa všetky pramene veľkej hlbočiny a otvorili sa nebeské priepusty. A prišalo na zem štyridsať dní a štyridsať nocí. A práve v ten deň

vošiel do korába Noe, jeho synovia: Sem, Cham a Jafet, jeho žena a ženy jeho synov s nimi. Oni a všetky zvieratá podľa svojho druhu i všetky plazy, čo sa plazia po zemi, podľa svojho druhu a všetko vtáctvo podľa svojho druhu – všetky operence a okrídlence – vošli k Noemovi do korába po páre z každého tela, v ktorom bol dych života. A čo vošlo, bol samec a samica z každého živočícha, ako mu prikázal Boh. A Pán zavrel Noema zvonku.

I nastala štyridsaťdenná potopa na zemi. Vody pribúdali a vyzdvihli koráb zo zeme do výšky. Vody veľmi stúpali a zaplavili všetko na zemskom povrchu, koráb však plával na vodách. A vody vzrastali ďalej na zemi, takže zaliali všetky, aj vysoké vrchy, ktoré sú pod širým nebom. Voda prevyšovala o pätnásť lakťov vrchy, ktoré pokrývala. I zahynulo každé telo, ktoré sa pohybovalo na zemi: vtáctvo, dobytok, zver, plazy, čo sa plazia po zemi, aj všetci ľudia. Všetko, čo malo v nozdrách dych života, všetko, čo žilo na suchu, zomrelo. Zahubil všetky bytosti, čo boli na zemi: ľudí aj dobytok, plazy i nebeské vtáctvo, a boli vyhubené zo zeme. Ostal iba Noe a to, čo bolo s ním v korábe. A vody ovládali zem ešte stopäťdesiat dní.

Tu si Boh spomenul na Noema a na všetku zver a všetok dobytok, ktorý bol s ním v korábe, a Boh dal zaviať vetru nad zemou a vody upadávali. Zatvorili sa aj žriedla hlbočín a nebeské priepusty a prestal pršať dážď z neba. Vody prúdili a odtekali a vracali sa zo zeme a po stopäťdesiatich dňoch vôd ubudlo.

Prokimen 7. hlas [Ž 56, 2]: Zmiluj sa, Bože, nado mnou, zmiluj sa nado mnou, * lebo v teba dúfala moja duša.
Verš: V tôni tvojich krídel budem dúfať, kým sa nepominie neprávosť.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 10, 1–22)

Múdry syn naplňuje (svojho) otca radosťou.
Ale pochabý syn býva na zármutok svojej materi.
Nespravodlivo nadobúdané poklady sú neužitočné,
spravodlivosť však zachraňuje pred smrťou.
Pán nedopustí, aby spravodlivý hladoval,
lež zapudzuje žiadostivosť nespravodlivých.
Kto pracuje lenivou rukou, chudobnie,
naproti tomu ruka pracovitých obohacuje.
Kto v lete zhromažďuje zásoby, je človek rozumný,
kto drichme cez žatvu, je na hanbu.
Na hlavu spravodlivého (sa hrnie) hojné požehnanie Pánovo,
lež ústa nespravodlivých ukrývajú bezprávie.
Pamiatka spravodlivého je na požehnanie,
lež meno bezbožných spráchnivie.
Kto má múdre srdce, dá si povedať,
naproti tomu mnohovravný blázon nevyhne sa poklesku.
Kto chodí bezúhonne, chodí bezpečne,
čie cesty sú však kľukaté, ten sa prezradí.
Kto mrká okom, spôsobuje bôľ
a mnohovravný blázon nevyhne sa poklesku.
Ústa spravodlivého sú prameňom života,
lež ústa bezbožných ukrývajú bezprávie.
Nenávisť vyvoláva rozbroje,
láska však ututláva všetky priestupky.
Na perách rozumného sa nachádza múdrosť,
prút však (dolieha na) chrbát (človeka), čo rozum potratil.
Múdri skrývajú vedomosť,
lež ústa pochábľa – to skaza vzápätí.
Majetnosť boháča je preň

pevným mestom,
postrachom núdznych je ich chudoba.
Zárobok spravodlivého (je na osoh jeho) životu,
dôchodok koristníka (je mu) na skazu.
Putuje cestou k životu, kto dbá na napomenutia,
ale kto si nevšíma dohováranie, ten blúdieva.
Statočné pery zakrývajú nenávisť,
ten však, kto roztrusuje klebety, je pochábeľ.
Tam, kde je veľa rečí, nechýba hriech,
a preto ten, kto drží svoje pery na uzde, je rozumný.
Pretaveným striebrom je jazyk spravodlivého,
no srdce bezbožných nestojí za nič.
Pery spravodlivého občerstvujú mnohých,
blázni však hynú nedostatkom rozumu.
Pánovo požehnanie nosí bohatstvo
a nepridáva nijaké trápenie.

V piatok tretieho týždňa na 6. hodinke

*Tropár proroctva, **8.** hlas* Bože, všetko si dokončil slovom vo svojej moci * a z nebytia k bytiu si nás priviedol. * Neprenechaj nás našim neprávostiam, ※ prosíme ťa, bezhriešny Pane.[PM]

Sláva: I teraz: Bože, všetko si dokončil: *Opäť ten istý.*

*Prokimen **6.** hlas* [Ž 57, 2. 11a]: Či teda naozaj hlásate spravodlivosť? * Pravdivo súdite, ľudskí synovia?[SJM]
Verš: Spravodlivý sa poteší, keď uvidí pomstu.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 13, 2–13)

Tak hovorí Pán:
Na holom vrchu zdvihnite zástavu,
volajte im hlasno, kývajte rukou,
nech vojdú do brán kniežat!
Ja som dal rozkaz svojim zasvätencom,
zavolal som (pre svoj hnev) svojich hrdinov,
tých, čo hrdo jasajú pre moju slávu.
Čuj! Hluk na vrchoch, ako množstva ľudí.
Čuj! Lomoz kráľovstiev zhromaždených národov.
To Pán vojsk prehliada bojovné vojsko.
Idú z ďalekej krajiny,
od končín nebies:
Pán a nástroje jeho hnevu,
aby zničili celú zem.
Kvíľte, lebo blízko je deň Pána,
príde ako pohroma od Všemohúceho.
Preto sklesnú všetky ruky
a každé ľudské srdce ochabne.
I podesia sa, kŕče a bôle dostanú,
budú sa zvíjať ako rodička,
s hrôzou budú hľadieť jeden na druhého:
tvár im bude horieť plameňom.
Hľa, ide deň Pána ukrutný,
rozhnevaný a rozpálený,
aby urobil zo zeme púšť
a jej hriešnikov z nej vyhubil!
Veď hviezdy nebies a ich súhvezdia
nezaskvejú sa svojím leskom,
slnko sa zatmie, len čo vyjde,
a mesiac sa nerozžiari svetlom.
Strescem zločin na svete
a na zločincoch ich vinu
a spravím koniec nadutosti pyšných
a hrdosť násilníkov pokorím.
Mužov spravím vzácnejšími než zlato
a ľudí nad zlato ofírske.
Preto otrasiem nebesami
a zem sa vyšinie zo svojho miesta
pre rozhorčenosť Pána zástupov
v ten deň, keď vzplanie jeho hnev.

Prokimen 7. hlas [Ž 58, 10b–11a. 2]: Bože, ty si môj zástanca * a tvoje zľutovanie ma predchádza.[SJM]
Verš: Vezmi ma od mojich nepriateľov, Bože, a od povstávajúcich proti mne ma osloboď.

V piatok tretieho týždňa večer

Prokimen 4. hlas [Ž 59, 13b. 3]: Pomôž nám dostať sa z útlaku, * veď márna je ľudská záchrana.
Verš: Bože, ty si nás odvrhol, ty si nás rozohnal; rozhneval si sa, ale zľutoval si sa nad nami.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 8, 4–21)

A v siedmom mesiaci, na sedemnásty deň mesiaca koráb zastal na vrchu Ararat. Vody odchádzali a upadávali až do desiateho mesiaca. V prvý deň desiateho mesiaca sa zjavili temená vrchov. A keď uplynulo štyridsať dní Noe otvoril okno korába, ktoré bol urobil, a vypustil krkavca. On odlietal a vracal sa, kým nevyschli vody na zemi. Po ňom vypustil holubicu, aby zvedel, či sa už vody stiahli zo zeme. Ale keď holubica nenašla miesto, kde by spočinula jej noha, vrátila sa späť k nemu do korába, lebo vody boli ešte na povrchu celej zeme. On vystrel ruku, chytil ju a vzal ju k sebe do korába. Potom čakal ďalších sedem dní a opäť vypustil z korába holubicu. A holubica priletela k nemu

iba v podvečer a v zobáku mala čerstvú olivovú ratolesť. Tu Noe poznal, že vody zo zeme zmizli. Čakal však ešte ďalších sedem dní a zasa vypustil holubicu, ale tá sa už k nemu nevrátila. V šesťstoprvom roku teda, v prvom mesiaci, v prvý deň mesiaca vyschli vody na zemi. Tu Noe odstránil strechu korába, aby videl, a zemský povrch bol suchý. V druhom mesiaci, na dvadsiaty siedmy deň mesiaca bola zem suchá.

Vtedy povedal Boh Noemovi: Vyjdi z korába ty aj tvoja žena, tvoji synovia a ženy tvojich synov s tebou! A vyveď všetky druhy živočíchov, ktoré sú s tebou: vtáctvo, dobytok a všetky plazy, čo sa plazia po zemi, aby sa hemžili na zemi a aby sa množili a napĺňali zem.“ Vyšiel teda Noe a jeho synovia, jeho žena a ženy jeho synov s ním; všetka zver, všetky plazy a všetko vtáctvo, všetko, čo sa pohybuje na zemi, vyšlo podľa svojich druhov z korába. Tu Noe postavil Pánovi oltár, vzal zo všetkého čistého dobytka a zo všetkých čistých vtákov a priniesol zápalnú obetu na oltári. I zavoňal Pán príjemnú vôňu.

*Prokimen **6.** hlas* [Ž 60, 2. 9a]: Vypočuj, Bože, moju prosbu, * všimni si moju modlitbu.
Verš: Tak budem ospevovať tvoje meno naveky.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 10, 31 – 11, 12)

Ústa spravodlivého rodia múdrosť,
lež jazyk úlisný odrežú.
Ústa spravodlivého vedia, čo je milé,
kým ústa bezbožných prevrátenosti.
Falošná váha oškliví sa Pánovi,
páči sa mu spravodlivé závažie.
Príde pýcha, príde aj hanba,

múdrosť sa však (zdržiava)
u skromných.
Statočných (ľudí) vedie
(bezpečne) ich
neporušenosť,
vierolomníkov však zničí ich
zvrátenosť.
V deň hnevu nepomôže
bohatstvo,
spravodlivosť však
zachraňuje pred smrťou.
Bezúhonnému rovná cestu
jeho spravodlivé konanie,
bezbožník však padne pre
svoju vlastnú bezbožnosť.
Statočných (ľudí)
vyslobodzujú ich
spravodlivé počiny,
vierolomníci sa však lapia vo
svojich náruživostiach.
Keď zomrie bezbožný človek,
zomiera aj nádej,
očakávanie bohatstva vyjde
navnivoč.
Spravodlivý sa vyslobodí
z úzkosti
a na jeho miesto nastúpi
bezbožný.
Pokrytec ničí ústami svojho
blížneho,
spravodlivých však vyslobodí
poznanie.
Zo šťastia spravodlivých sa
mesto napĺňa jasotom
a zo zániku bezbožných sa
ozýva plesaním.
Mesto sa dvíha požehnaním
(ľudí) statočných,
ústami nestatočných sa však
nivočí.
Svojím blížnym pohŕda ten,
kto rozum potratil,
rozumný človek však mlčí.

Štvrtý týždeň

V pondelok na 6. hodinke

Tropár proroctva, 7. hlas Pane, nekarhaj vo svojom rozhorčení * ľudí, ktorí zhrešili, * ani nás netrestaj vo svojom hneve, * veď si dobrotivý. * Teba oslavuje celá zem ※ a k tebe sa modlíme: ušetri nás, Svätý.[PM]

Sláva: I teraz: Pane, nekarhaj: *Opäť ten istý.*

Prokimen 6. hlas [Ž 61, 8. 2]: V Bohu je moja spása, a moja sláva: * on je Boh mojej pomoci.[SJM]
Verš: Nemá sa Bohu podriadiť moja duša? Veď od neho pochádza moja spása.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 14, 24–32)

Tak hovorí Pán zástupov:
„Veru, ako som zamýšľal, tak bude
a ako som ustanovil, tak sa stane,
že zlomím Asýrsko vo svojej krajine
a na svojich vrchoch ho pošliapem,
takže sa vzdiali od nich jeho jarmo
a stratí sa z ich ramien jeho bremeno.“
To je ustanovenie, ustanovené nad celou zemou,
a to je ruka, vystretá nad všetky národy.
Veď Pán zástupov rozhodol, ktože to zlomí?
Jeho ruka je vystretá, ktože ju odstráni?
V roku smrti kráľa Achaza odznel tento výrok:
„Neteš sa ty, Filištínsko celé,
že prút toho, čo ťa bil, je zlomený,
bo z koreňa hada vyjde vretenica
a jej plodom bude okrídlený drak.

I budú sa pásť prvorodení biednych
a chudobní budú sídliť v bezpečí,
tvoj koreň však hladom usmrtím
a tvojich pozostalých zabijem.
Kvíľ, brána, plač, mesto,
des sa, Filištínsko celé,
lebo od severu prichádza dym
a nik neodchádza od svojich čiat.“
A čo sa odpovie poslom pohanov?
Že Pán založil Sion
a na ňom sa ukryjú biedni jeho ľudu.

Prokimen 4. hlas [Ž 62, 5. 2]: Tak ťa budem velebiť vo svojom živote * a v tvojom mene budem dvíhať svoje ruky.SJM
Verš: Bože, Bože môj, k tebe volám za rána, po tebe žízni moja duša.

V PONDELOK ŠTVRTÉHO TÝŽDŇA VEČER

Prokimen 6. hlas [Ž 63, 2a. b]: Vyslyš, Bože, môj hlas, * keď sa modlím k tebe.
Verš: Pred strachom z nepriateľa zachráň moju dušu.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 8, 21 – 9, 7)

Pán si povedal: „Už nikdy viac neprekľajem zem pre človeka, lebo zmýšľanie ľudského srdca je od mladosti zlé. Preto už nikdy nevyhubím všetko živé, ako som to urobil. Kým

potrvá zem, nikdy neprestane
sejba a žatva, chladno a teplo,
leto a zima, deň a noc.“
Potom Boh požehnal
Noema a jeho synov
a povedal im:
„Ploďte a množte sa a naplňte
zem!
Nech majú pred vami strach
a hrôzu všetky zvieratá zeme,
všetko vtáctvo neba
a všetko, čo sa hýbe na zemi;
dostávate do rúk všetky ryby
mora.
Všetko, čo sa hýbe a žije,
nech je vám za pokrm,
všetko vám dávam tak, ako
zelené byliny.
Iba mäso s dušou, ktorá je
v krvi, nesmiete jesť.
Ale krv vašich duší budem
vyhľadávať;
budem ju vyhľadávať od
každého zvieraťa
a od každého človeka, aj keď
je to brat,
budem vyhľadávať dušu
človeka.
Kto preleje ľudskú krv,
človek nech preleje jeho krv,
lebo na Boží obraz
som stvoril človeka.
Vy sa však ploďte a množte
sa,
rozšírte sa na zemi a naplňte
ju!“

Prokimen 6. hlas [Ž 64, 6. 2]: Vyslyš nás, Bože, naša spása, * nádej všetkých od končín zeme i na ďalekom mori.
Verš: Tebe, Bože, patrí pieseň na Sione, tebe treba plniť sľuby v Jeruzaleme.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 11, 19 – 12, 6)

Takto, hľa, spravodlivosť
(vedie) k životu,
kto sa však ženie za zlým,
(letí) svojej smrti
(v ústrety).
Ľudia, čo majú srdce skazené,
hnusia sa Pánovi,
ale má zaľúbenie v tých, čo
bezúhonne (chodia) púťou
(života).

Stavím sa (s kýmkoľvek), že
podliak trestu neujde,
ale potomstvo spravodlivých
vyviazne.
Zlatá obrúčka v svinskom
rypáku
je pekná žena, ale bez
jemnocitu.
To, čo si žiadajú spravodliví,
je dobré zakaždým,
očakávanie bezbožných (ľudí)
je prchký hnev.
Niekto (priam) rozhadzuje,
a (predsa) mu stále
pribúda,
druhý zasa šetrí väčšmi, než
sa sluší, a má nedostatok
vždy.
Človek, čo žehná (rád
druhým, sám) zbohatne,
ten však, kto (iných) preklína,
aj sám bude prekliaty.
Toho, kto schováva zbožie,
budú ľudia preklínať,
na hlavu toho, kto ho
predáva, požehnanie
(zostúpi).
Kto usilovne hľadá dobré,
vyhľadáva blahovôľu (pre
seba),
ale kto vyhľadáva zlo, ono
naň príde.
Kto si zakladá na svojom
bohatstve, ten uvädne,
spravodliví však budú pučať
ako list.
Ten, kto sa prehrešuje proti
svojmu domu, bude vietor
žať,
blázon však bude slúžiť
múdremu (človekovi).
Ovocie spravodlivosti je
stromom života,
nespravodlivosť však
uchvacuje život.
Ak sa spravodlivému odpláca
tu na zemi,
nuž o čo väčšmi bezbožnému
a hriešnemu človekovi?!
Ten, kto rád znáša, keď ho
napomínajú, má rád
vedomosť,
kto však neľúbi, keď sa mu
vyčíta, je hlupák.
Ten, kto je dobrý, dosahuje
milosť u Pána,
ale muža, ktorý (strojí)
intrigy, on odsúdi.
Vierolomnosťou človek
nenadobudne pevnú pôdu
pod sebou,
ale koreňom spravodlivých
neotrasie nik.
Spôsobná manželka je

vencom svojho muža,
nehanebnica je však ako hnis,
čo sa mu vŕta do kostí.
Myšlienky spravodlivých
(zalietajú k) spravodlivosti,
zámery bezbožných k lesti.
V rečiach bezbožníkov (sa skrýva) nebezpečenstvo života,
lež ústa statočných (ľudí) im prinášajú záchranu.

V utorok štvrtého týždňa na 6. hodinke

Tropár proroctva, 6. hlas Tvojmu krížu * klaniame sa, Vládca, * a tvoje sväté ※ vzkriesenie oslavujeme.[HS]

Sláva: I teraz: Tvojmu krížu: *Opäť ten istý.*

Prokimen 6. hlas [Ž 65, 20. 8a]: Požehnaný Boh, ktorý neodvrhol moju modlitbu, * ani svoje zľutovanie neodňal odo mňa.[SJM]
Verš: Dobrorečte, národy, Bohu nášmu.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 25, 1–9)

Pane, Bohom si mi,
zvelebujem ťa, chválim tvoje meno,
veď si zázračne uskutočnil
dávne ustanovenia s pevnou vernosťou!
Veď si mi z mesta spravil zrúcaninu,
z opevneného mesta zborenisko,
paláce cudzích nie sú mestom,
nikdy nebudú postavené.
Preto ťa velebí silný ľud,
mestá mocných národov sa ťa

boja.
Veď si bol pevnosťou slabému,
pevnosťou biednemu v jeho úzkosti,
úkrytom pred búrkou, tôňou pred úpalom,
lebo dych tyranov – ako búrka múru.
Ako úpal na púšti
udusil si hluk cudzincov,
ako úpal v tôni mraku
stlmil si pieseň tyranov.
Pán zástupov pripravil
na tomto vrchu všetkým národom
hostinu hojnú, hostinu s vínom,
hojnosť vyberanú, víno najjemnejšie.
A zničí na tomto vrchu
závoj, rozvinutý nad celým ľudstvom,
a prikrývku, čo zakrýva všetky národy.
Zničí smrť navždy
a Pán, Jahve, zotrie
slzu z každej tváre
a hanbu svojho ľudu
odstráni z celej zeme,
lebo Pán hovoril.
A v ten deň povedia: „Hľa, toto je náš Boh,
v neho sme dúfali, že nás spasí!
On je Pán, v neho sme dúfali,
jasajme a radujme sa z jeho spásy!

*Prokimen **6.** hlas* [Ž 66, 7b–8. 2]: Požehnaj nás Bože, Bože náš, požehnaj nás Bože: * a nech majú bázeň pred ním všetky končiny zeme.[SJM]
Verš: Bože, zľutuj sa nad nami a požehnaj nás, rozžiar svoju tvár nad nami.

V utorok štvrtého týždňa večer

Prokimen 6. hlas [Ž 67, 5a. 5bc]: Zaspievajte Bohu, * ospevujte jeho meno.[SJŠ]
Verš: Pripravte cestu tomu, ktorý sa vznáša nad západom: jeho meno je Pán.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 9, 8–17)

Potom Boh povedal Noemovi i jeho synom, čo boli s ním: „Ja uzavriem zmluvu s vami a s vaším potomstvom, čo bude po vás, aj s každou živou bytosťou, čo je s vami: s vtáctvom, s dobytkom a so všetkou zverou, ktorá s vami vyšla z korába, so všetkými zvieratami, čo sú na zemi. Áno, uzavriem s vami zmluvu, že už nikdy nezahynie všetko živé vo vodách potopy a že už nikdy nebude potopa, ktorá by spustošila zem.“

A Boh hovoril ďalej: „Toto bude znakom zmluvy, ktorú uzavieram na večné pokolenia medzi mnou a vami a všetkými živými bytosťami, čo sú s vami: Svoj oblúk umiestňujem v oblakoch, aby bol znakom zmluvy medzi mnou a zemou. Keď zastriem zem oblakmi a keď sa v oblakoch zjaví moja dúha, vtedy si spomeniem na svoju zmluvu, ktorá je medzi mnou a medzi vami i každou živou bytosťou. Už nikdy nebude vôd potopy, ktorá by zahubila všetky živé tvory. V oblakoch bude oblúk, uvidím ho a spomeniem si na večnú zmluvu, uzavretú medzi Bohom a každou živou dušou všetkých živých tvorov, čo sú na zemi.“

A Boh povedal Noemovi: „Toto je znak zmluvy, ktorú som uzavrel medzi sebou a medzi všetkými živými tvormi na zemi.“

Prokimen 6. hlas [Ž 68, 30. 33]: Chudobný som a ubolený, * no tvoja spása, Bože, kiež sa ma ujme.*sjš*
Verš: Nech to vidia bedári a nech sa potešia: Hľadajte Boha a vaša duša bude žiť.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 12, 8–22)

Človeka chváli podľa jeho
rozumu,
ale tým, kto má prevrátené
srdce, budú pohŕdať.
Lepšie byť neváženým a byť
sluhom sebe samému,
ako pokladať sa za váženého
a o chlieb biedu trieť.
Spravodlivý sa stará
o potreby svojho dobytka,
najvnútornejšie vnútro
bezbožných je však
ukrutné.
Kto obrába svoje pole, má
chleba nadostač,
kto sa však ženie za
daromnicami, rozum
potratil.
Tvrdz oplanov sa rozváľa,
lež koreň spravodlivých bude
trváci.
Do previnenia (svojich) perí
sa chytí ničomník,
spravodlivý sa však vymkýna
z úzkostí.
Každý sa nasýti blaha
z ovocia (svojich) úst
a človekovi sa odplatí podľa
(skutkov) jeho rúk.
Bláznovi sa zdá, že je správna
jeho cesta,
múdry však poslúcha radu.
Blázon hneď prejavuje svoju
nevôľu,
opatrný však tají (svoju)
príkoru.
Kto vypovedá pravdu, hlása
spravodlivosť,
(falošný svedok však prináša
len) klam.
Voľakto tára, (ako keby)
mečom prekáľal,
ale jazyk múdrych je (sťa)
liek.
Pravdivé pery budú trvať
naveky,
falošný jazyk však (len)
chvíľočku.

Sklamú sa v srdci tí, čo snujú zlé,
tí však, čo narádzajú pokoj, (dožijú sa) radosti.
Spravodlivému sa neprihodí nijaká nehoda,
bezbožní však (zažívajú) plno nešťastia.
Luhárske pery sa ošklivia Pánovi,
tí však, čo pravdu pestujú, sú jeho záľubou.

V stredu štvrtého týždňa na 6. hodinke

*Tropár proroctva, **6.** hlas* Tvojmu krížu * klaniame sa, Vládca, * a tvoje sväté ※ vzkriesenie oslavujeme.[HS]

Sláva: I teraz: Tvojmu krížu: *Opäť ten istý.*

*Prokimen **6.** hlas* [Ž 69, 5. 2]: Nech sa zaradujú, a rozveselia v tebe * všetci, čo ťa hľadajú, Bože.[SJM]

Verš: Bože, na pomoc mi príď: Pane, ponáhľaj sa mi pomáhať.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 26, 21 – 27, 9)

Hľa, Pán vychádza zo svojho príbytku,
aby trestal hriech na obyvateľoch zeme.
Zem odhalí svoju krv
a neukryje viac svojich zabitých.
V ten deň Pán potresce
svojím tvrdým, veľkým a silným mečom
Leviatana, rezkého hada,
a zabije draka, ktorý je v mori.
V ten deň

bude vinica vínorodá,
ospevujte ju!
Ja, Pán, ju strážim,
každú chvíľu ju polievam;
aby ju nepoškodili,
v noci i vo dne ju chránim.
Hnev neprechovávam.
Keby bolo tŕnie a bodľačie,
bojovne by som zakročil
a spálil by som ho zaraz,
alebo nech sa chopí mojej
ochrany,
uzavrie mier so mnou,
mier uzavrie so mnou.
V budúcnosti Jakub zakorení,
kvitnúť bude a pučať Izrael
a naplní tvár zeme úrodou.
Či ho šľahal, ako šľahal jeho
šľahačov?
Či ho zabíjal, ako zabíjal jeho
zabíjačov?
Zamietnutím(?), zavrhnutím
ho súdil,
zmietol svojím ostrým
víchrom v deň
východného vetra.
Nuž takto bude uzmierený
hriech Jakubov
a všetkým ovocím je: odstráni
svoj hriech,
keď urobí všetky oltárne
kamene
podobnými rozdrvenému
vápencu.
Nevstanú viac ašery
a chamány.

Prokimen 6. hlas [Ž 70, 1. 2a]: V teba, Pane, som dúfal, * nech nie som zahanbený na veky.[SJM]
Verš: Svojou spravodlivosťou ma vysloboď a vymaň ma.

V stredu štvrtého týždňa večer

Prokimen 4. hlas [Ž 71, 18. 1]: Požehnaný, Pán, Boh Izraela, * on jediný koná zázraky.
Verš: Bože, zver svoj súd kráľovi, a svoju spravodlivosť kráľovmu synovi.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 9, 18 – 10, 1)

Noemovi synovia, ktorí vyšli z korába, boli Sem, Cham a Jafet. Cham je otcom Kanaána. Títo traja boli teda Noemovi synovia a z nich sa rozšírilo ľudstvo po celej zemi.

Noe začal obrábať zem a vysadil vinicu. A keď sa napil vína, opil sa a obnažený ležal vo svojom stane. I uvidel Cham Kanaánov otec, nahotu svojho otca a vonku to hovoril svojim dvom bratom. Ale Sem a Jafet vzali plášť, obaja si ho položili na ramená, išli chrbtom a zakryli otcovu nahotu. Tvár mali odvrátenú, takže nevideli otcovu nahotu. Keď sa Noe prebral z vína a keď sa dozvedel, čo mu urobil najmladší syn, povedal:

„Buď prekliaty, Kanaán,
staň sa poníženým sluhom
svojich bratov!
Potom pokračoval:

„Nech je zvelebený Pán, Boh Semov
a Kanaán nech je jeho sluhom!
Nech Boh rozvetví Jafeta
a nech býva pod Semovými stanmi
a Kanaán nech je jeho sluhom!“

Noe žil po potope ešte tristopäťdesiat rokov. Všetkých Noemových dní bolo deväťstopäťdesiat rokov a potom zomrel.

Toto je potomstvo Noemových synov, Sema, Chama a Jafeta, lebo po potope sa im narodili synovia.

Prokimen 4. hlas [Ž 72, 28a. 1]: Je pre mňa dobré pridŕžať sa Boha, * v Pána vkladať svoju nádej.
Verš: Aký dobrý je Boh voči Izraelovi, voči tým, čo majú srdce úprimné!

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 12, 23 – 13, 9)

Rozvážny človek tají, čo vie,
(zo) srdca pochábľov však hlúposť vykríka.
Ruka robotných (ľudí) bude vládnuť,
robotovať však bude (ruka) lenivá.
Nepokoj v srdci stláča človeka
láskavé slovo ho však rozveseľuje.
Spravodlivý si vystopuje svoju pastvinu,
lež cesta bezbožných vedie ich, kde zablúdia.
Lenivec si neupečie svoj úlovok,
lež usilovnosť človeka je vzácnym imaním.
Život je na chodníku spravodlivosti,
k smrti však vedie cesta zmýlená.
Múdry syn (sa rád podrobuje) otcovej disciplíne,
posmievač zasa nedbá na hromovanie.
Dobrý (smie) požívať z ovocia spravodlivosti,
vierolomníci však bažia po násilenstve.
Ten, kto si dáva pozor na ústa, je strážcom svojho života,
kto však rozdrapuje svoje pery, tomu (hrozí) pohroma.
Duša lenivca je plná túžob, ale bezvýsledných,
baženie usilovných sa však do sýtosti ukojí.
Spravodlivému (človeku) sa hnusí činnosť nečestná,
bezbožný sa však (uvrhuje) do hanby a potupy.
Spravodlivosť je strážcom bezúhonnej cesty,
bohaprázdnosť však povaľuje (toho, kto sa dopúšťa) hriechu.

Niekto sa robí bohatým,
a nemá ničoho,
(iný) sa robí chudobným,
a (vládne) veľkým
majetkom.
Výkupné za život má človek
vo svojom bohatstve,
bedár však nepočúva
vyhrážky.
Svetlo spravodlivých veselo
(plápolá),
zatiaľ čo lampáš bezbožných
zhasína.

Vo štvrtok štvrtého týždňa na 6. hodinke

Tropár proroctva, 6. hlas Tvojmu krížu * klaniame sa, Vládca, * a tvoje sväté ※ vzkriesenie oslavujeme.[HS]

Sláva: I teraz: Tvojmu krížu: *Opäť ten istý.*

Prokimen 4. hlas [Ž 73, 12. 1]: Veď Boh je naším kráľom od vekov, * konal spásu uprostred zeme.[SJM]

Verš: Prečo si nás, Bože, nakoniec odvrhol? Prečo vzbĺklo tvoje rozhorčenie na ovce tvojej pastviny?

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 28, 14–22)

Tak hovorí Pán:
Čujte posmešníci, slovo
Pánovo,
panovníci tohto ľudu, čo je
v Jeruzaleme.
Pretože ste hovorili:
„So smrťou sme uzavreli
zmluvu
a s peklom sme spravili
dohodu,

keď sa privalí bič šľahavý,
nezasiahne nás,
lebo sme si lož urobili útočišťom
a zakrývame sa klamom.“
Preto takto hovorí Pán, Jahve:
„Hľa, ja položím na Sione kameň,
kameň vyskúšaný, uholný, vzácny,
pevne zasadený. Kto uverí, nezakolíše.
Mierou urobím právo
a váhou spravodlivosť,
útočište lži však uchytí lejak
a na úkryt vyrútia sa vody.
Vaša zmluva so smrťou bude zrušená
a vaša dohoda s peklom neobstojí,
keď sa privalí bič šľahavý,
ten vás rozdrví.
Zachváti vás, kedykoľvek sa privalí,
bo ráno za ránom sa privalí,
vo dne i v noci;
a len v hrôze pochopíte poučenie.“
Bo krátke je lôžko – nemožno sa vystrieť,
a prikrývka úzka – nemožno sa prikryť.
Lebo ako na vrchu Parašim vstane Pán
a zaburáca ako v údolí Gabaon,
aby urobil svoj čin – jeho čin je zvláštny,
aby uskutočnil svoj skutok – jeho skutok je divný.
Teraz sa však neposmievajte,
aby vám nestuhli okovy,
lebo o skaze, a to neodvratnej,
počul som od Pána, Jahveho zástupov,
nad celou zemou.

Prokimen 4. hlas [Ž 74, 10. 1.]: Ja sa však budem tešiť na veky, * budem spievať Bohu Jakubovmu.[SJM]
Verš: Budeme ťa oslavovať, Bože, budeme ťa oslavovať a tvoje meno budeme vzývať.

Vo štvrtok štvrtého týždňa večer

Prokimen 8. hlas [Ž 75, 12a. 2]: Modlite sa a vzdávajte slávu * Pánovi nášmu Bohu.
Verš: Známy je Boh v Judei a v Izraeli je jeho meno veľké.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 10, 32 – 11, 9)

To sú čeľade Noemových synov podľa svojich rodov a národov. Z nich sa potom po potope rozvetvili národy na zemi.

Vtedy bol na celej zemi jeden jazyk a rovnaké slová. Keď sa pohli z východu, našli v krajine Senaár rovinu a osadili sa na nej.

Tu si povedali jeden druhému: „Poďme, narobme tehál a vypáľme ich v ohni!“ Tehly im slúžili namiesto kameňa a asfalt namiesto malty. Potom povedali: „Poďme, postavme si mesto a vežu, ktorej vrchol bude siahať do neba, spravme si tak pomník, aby sme sa neroztratili po celej zemi!“ Tu zostúpil Pán, aby videl mesto a vežu, ktoré stavali ľudia a povedal: „Hľa, sú jedným národom, všetci majú jeden jazyk; toto je začiatok ich činov a veru neodstúpia od ničoho z toho, čo si zaumienili urobiť. Poďme, zostúpme a pomäťme tam ich jazyk, aby nik nerozumel reči druhého!“ A takto ich Pán odtiaľ rozohnal po celej zemi a mesto prestali stavať. Preto ho nazvali Bábelom, lebo tam Pán zmiatol reč celej zeme a Pán ich odtiaľ rozohnal po celej zemi.

Prokimen 7. hlas [Ž 76, 1. 2]: Svojím hlasom k Pánovi som zavolal, * svojím hlasom k Bohu a on ma vyslyšal.
Verš: V deň svojho súženia som hľadal Boha.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 13, 19 – 14, 6)

Splnená túžba lahodí,
lež bláznom je odporné
vyhýbať sa zlu.
Kto chodí s múdrymi, ten
zmúdrie (popri nich),
druhovi bláznov sa však
plano povodí.
Hriešnikov stíha nešťastie,
spravodlivých však odmeňuje
dobrým (Pán).
Dobrý (človek) porúča
detným deťom dedičstvo,
no hriešnikov majetok sa
uschová spravodlivému.
Je veľa chleba na prielohu
chudobných,
bohatstvo sa však tratí
nespravodlivosťou.
Kto ľutuje svoj prút, ten nemá
svojho syna rád,
kto ho však miluje, ten ho
priúča na trestanie
zavčasu.
Spravodlivý sa môže najesť
dosýta,
lež brucho bezbožných biedu
trie.
Múdrosť žien buduje si dom,
hlúposť však vlastnými
rukami ho búra.
Kto chodí svojou rovnou
(cestou), Pána ctí,
ten však, kto chodí
nerovnými cestami, ním
pohŕda.
V bláznových ústach je prút
na chrbát,
pery múdrych sú zas pre nich
(samých) ochranou.
Kde nieto volov, (tam) niet
obilia,
bohatý výnos je však (tam,
kde) namáha sa býk.
Pravdymilovný svedok
neluže,
falošný svedok vypúšťa však
(kadejakú) lož (z úst).
Posmievač hľadá múdrosť, ale
nadarmo,
rozumnému sa však zdalo
poznanie ľahučké.

V piatok štvrtého týždňa na 6. hodinke

Tropár proroctva, 6. hlas Tvojmu krížu * klaniame sa, Vládca, * a tvoje sväté ※ vzkriesenie oslavujeme.[HS]

Sláva: I teraz: Tvojmu krížu: *Opäť ten istý.*

Prokimen 6. hlas [Ž 77, 38. 1]: On je súcitný a očistí ich hriechy; * a nezničí ich.[SJŠ]

Verš: Venujte pozornosť, ľud môj, môjmu zákonu, nakloňte svoj sluch k slovám mojich úst.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 29, 13–23)

Tak hovorí Pán:
„Pretože sa mi tento ľud
približuje svojimi ústami
a svojimi perami ma ctí,
srdce si však vzďaľuje odo
mňa,
takže je ich bázeň ku mne
naučeným ľudským
príkazom,
preto, hľa, ja znovu vykonám
divy
s týmto ľudom, podivne
a čudno,
i zahynie múdrosť jeho
mudrcov
a rozum jeho rozumných sa
schová.“
Beda tým, čo pred Pánom
hlboko skrývajú úmysel,
vo tme dejú sa ich skutky
a vravia: „Kto nás vidí a kto
o nás vie?“
Vaša prevrátenosť! Či hrnčiar
hodnotí sa ako hlina,
že tvor hovorí o tvorcovi:
„Neurobil si ma!“?
A hrniec vraví hrnčiarovi:
„Nechápe!“?
Či to nebude už za krátku
chvíľu,
že Libanon premení sa na sad
a sad budú za les pokladať?
A v ten deň počujú hluchí
slová knihy
a z tmy a temnoty oči slepých
prehliadnu.
Pokorní budú v Pánovi rásť
v radosti
a najbiednejší z ľudu
budú plesať v Svätom Izraela.

Veď zmizol násilník a zhynul posmešník
a vyhubení sú, čo bdeli nad zločinom,
čo obvinili človeka pre slovo,
čo sudcovi v bráne kládli osídla
a pre nič odmietli spravodlivého.
Preto takto hovorí Pán Jakubovmu domu,
(ten, čo vykúpil Abraháma):
„Nebude sa teraz hanbiť Jakub
a nezbledne teraz jeho tvár.
Lebo keď uvidí (jeho dietky),
dielo mojich rúk uprostred seba,
zasvätia moje meno,
zasvätia Svätého Jakubovho
a báť sa budú Boha Izraelovho.

*Prokimen **5.** hlas* [Ž 78, 9. 1]: Pomôž nám, Bože, náš Spasiteľ, * pre slávu svojho mena: Pane, vysloboď nás.*SJŠ*
Verš: Bože, národy prišli do tvojho dedičstva.

V piatok štvrtého týždňa večer

*Prokimen **4.** hlas* [Ž 79, 2]: Pastier Izraela, počúvaj, * ty, ktorý ako ovcu vedieš Jozefa.
Verš: Ty, ktorý tróniš na cherubínoch, zjav sa.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 12, 1–7)

Tu Pán povedal Abramovi: „Odíď zo svojej krajiny,

od svojho príbuzenstva
a zo svojho otcovského domu
do krajiny, ktorú ti ukážem.
Urobím z teba veľký národ,
požehnám ťa a preslávim
tvoje meno
a ty budeš požehnaním.
Požehnám tých, čo ťa budú
žehnať,
a prekľajem tých, čo ťa budú
preklínať!
V tebe budú požehnané
všetky pokolenia zeme!“

A Abram odišiel, ako mu rozkázal Pán. Išiel s ním aj Lot. Abram mal sedemdesiatpäť rokov, keď odišiel z Haranu. Abram vzal so sebou svoju ženu Sarai a svojho synovca Lota i celý majetok, čo nadobudli, aj služobníctvo, ktoré v Harane získali. A takto odišli, aby šli do krajiny Kanaán, a tak došli do krajiny Kanaán. Abram prešiel krajinou až po miesto Sichem, až k terebintu Moreho. Vtedy boli v krajine Kanaáncania. Tu sa Abramovi zjavil Pán a povedal mu: „Túto krajinu dám tvojmu potomstvu.“ On tam potom postavil Pánovi, ktorý sa mu zjavil, oltár.

Prokimen 4. hlas [Ž 80, 2. 3a]: Plesajte Bohu, pomocníkovi nášmu, * zajasajte Bohu Jakubovmu.
Verš: Zahrajte žalm, udrite na bubon.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 14, 15–26)

Prostomyseľný (človek) verí
v každé slovíčko,
skúsený človek si však dáva
pozor na svoj krok.
Múdry sa úzkostlivo chráni
zla,
pochabý sa však bezstarostne
vrhá doň.
Prchký sa dopúšťa
bláznovstva
a ľstivý padne do nenávisti.
Prostomyseľní dedia
bláznovstvo,
bystrí sa však ovenčia

poznaním.
Zlí sa budú skláňať pred dobrými
a bezbožní predo dvermi spravodlivého.
Chudobný (človek) je aj svojmu priateľovi odporný,
bohatý má však milovníkov nadostač.
Prehrešuje sa (človek), ktorý svojím blížnym pohŕda,
lež súcitiaci s úbožiakmi budú blažení.
Či neblúdia tí, ktorí snujú zlé?
Lásku a vernosť však zožínajú tí, čo (pamätajú na) dobré.
Pri každej tvrdej práci býva zisk,
no prázdny štebot privádza len k žobráctvu.
Korunou múdrych je ich skúsenosť
a vencom pochábľov (je ich) bláznovstvo.
Pravdivý svedok zachraňuje životy,
ten však, kto vraví kadejakú lož, je záhubcom.
Ten, kto sa bojí Pána, má (v ňom) pevnú nádej,
i jeho deti majú sa kam utiekať.

Piaty týždeň

Tento týždeň sa mení poriadok čítania katiziem.

V pondelok na 6. hodinke

8. katizma

Tropár proroctva, 3. hlas Lebo naše neprávosti sa proti nám postavili, * povstaň, Pane, a pomôž nám. * Veď ty si náš otec, ※ okrem teba iného nepoznáme.*SJŠ*

Sláva: I teraz: Lebo naše neprávosti: *Opäť ten istý.*

Prokimen 4. hlas [Ž 83, 4cd. 2]: Tvoje oltáre, Pane zástupov, * môj Kráľu a Bože môj.*SJŠ*

Verš: Aké milé sú tvoje príbytky, Pane zástupov!

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 37, 33 – 38, 6)

Toto hovorí Pán o asýrskom
kráľovi:
Nevkročí do tohto mesta
ani šíp ta nevystrelí,
ani štítom naň nezaútočí,
ani násypom ho neobkolesí.
Vráti sa cestou, ktorou prišiel,
do tohto mesta nevkročí“ –
hovorí Pán.
„Budem kryť toto mesto, aby
som ho zachránil
kvôli sebe a kvôli Dávidovi,
svojmu služobníkovi.“

Tu vyšiel Pánov anjel a zabil v asýrskom tábore stoosemdesiatpäťtisíc. Keď ráno vstali, hľa, samé mŕtve telá! Nato odtiahol a odišiel. A tak sa asýrsky kráľ Sennacherib vrátil a býval v Ninive. A keď sa raz klaňal v dome svojho boha Nesrocha, vlastní synovia Adramelech a Sarasár ho zabili mečom a sami utiekli do krajiny Ararat. Potom panoval miesto neho jeho syn Asarhaddon.

V tých dňoch Ezechiáš ochorel na smrť. I prišiel

k nemu Amosov syn, prorok Izaiáš, a povedal mu: „Toto hovorí Pán: Usporiadaj si dom, lebo zomrieš a nebudeš žiť.“ Nato sa Ezechiáš obrátil tvárou k stene a modlil sa k Pánovi: „Ach, Pane, spomeňže si, ako som putoval pred tvojou tvárou verne a s celým srdcom a robil som, čo je v tvojich očiach dobré.“ A Ezechiáš sa nahlas rozplakal. Tu prehovoril Pán k Izaiášovi takto. „Choď a povedz Ezechiášovi: Toto hovorí Pán, Boh tvojho otca Dávida: »Počul som tvoju modlitbu, videl som tvoje slzy; hľa, pridám k tvojim dňom pätnásť rokov. A vytrhnem teba i toto mesto z rúk asýrskeho kráľa a budem toto mesto zastávať.«“

*Prokimen **8.** hlas* [Ž 84, 8. 2]: Ukáž nám, Pane, svoje zľutovanie, * a daj nám svoju spásu.*SJŠ*
Verš: Prejavil si priazeň, Pane, svojej krajine, zvrátil si Jakubovo zajatie.

V PONDELOK PIATEHO TÝŽDŇA VEČER

10. katizma

*Prokimen **4.** hlas* [Ž 85, 11. 1]: Veď ma, Pane, po svojej ceste * a budem kráčať v tvojej pravde.
Verš: Nakloň, Pane, svoj sluch a vyslyš ma.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 13, 12–18)

Abram býval v krajine Kanaán, Lot sa zdržoval v mestách okolo Jordánu a utáboril sa aj v Sodome. Ale Sodomčania boli zlí a veľmi hrešili proti Pánovi.

Keď sa Lot od neho odlúčil, Pán povedal Abramovi: „Zdvihni oči a z miesta, na ktorom si, hľaď na sever a na juh, na východ i na západ, lebo celú zem, ktorú vidíš, dám tebe a tvojmu potomstvu naveky. Rozmnožím tvoje potomstvo ako prach na zemi. Ak teda niekto dokáže spočítať prach na zemi, bude môcť spočítať aj tvoje potomstvo. Vstaň a prejdi krajinu po dĺžke i po šírke, lebo ju dám tebe!“ Abram vzal svoj stan a šiel a osadil sa pri terebintoch Mamreho, čo sú v Hebrone, a postavil tam Pánovi oltár.

Prokimen 4. hlas [Ž 86, 2. 1]: Pán miluje Brány Siona * nad všetky stany Jakuba.
Verš: Základy má na posvätných vrchoch.

Čítanie z Knihy príslovní

(Prís 14, 27 – 15, 4)

Bázeň pred Pánom je zdrojom života,
aby sa vyhlo slučkám, (ktoré nastrojila) smrť.
V množstve ľudu (väzí) honosenie kráľovo
a v malom počte ľudí vladárova záhuba.
Trpezlivý (má) veľa rozumu,
prchký však vyvádza (priam) bláznovstvo.
Pokojná myseľ (značí) život pre telo,
náruživosť je však (ako) hni, čo sa vŕta do kostí.
Utlačovateľ núdzneho sa rúha jeho Tvorcovi,
ale ctí ho ten, kto sa nad

bedárom zmilúva.
Bezbožný zhynie svojou (vlastnou) zlobou,
spravodlivý sa však upevňuje svojou bezúhonnosťou.
Múdrosť odpočíva v srdci rozvážneho (človeka),
(rovnako) sa však prejavuje, čo je vnútri pochábľov.
Spravodlivosť dvíha národ,
hriech je však hanbou národov.
Kráľova priazeň (sa dostáva) rozumnému sluhovi,
ničomníka však stíha jeho hnev.

Vľúdna odpoveď krotí hnev
urážlivé slovo vzbudzuje však zlosť.
Jazyk múdrych je pre vedomosť ozdobou
ale ústa bláznov chrlia bláznovstvá.
Na všetkých miestach (vidia) oči Pánove,
čo pozerajú na dobrých i zlých.
Lahodnosť jazyka je stromom života,
ale poraňuje dušu, keď je nerestný.

V utorok piateho týždňa na 6. hodinke

16. katizma

*Tropár proroctva, **3**. hlas* Boh Jakubov je naším zástancom ※ i ochrancom v deň súženia.[PM]

Sláva: I teraz: Boh Jakubov: *Opäť ten istý.*

*Prokimen **6**. hlas* [Ž 87, 16a. 2]: Ja som biedny * a v lopotách od svojej mladosti.[SJŠ]

Verš: Pane, Bože mojej spásy, vo dne som volal aj v noci pred tebou.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 40, 18–31a)

Tak hovorí Pán:
Ku komuže prirovnáte Boha,
akúže k nemu postavíte
podobu?
Modlu uleje umelec,
zlatník však okuje ju zlatom
a strieborné retiazky pozvára.
Kto chudobný je na dary,
vyberie drevo, čo nehnije,
nájde si múdreho majstra,
by postavil sochu, čo sa
nehne.
Nuž či neviete? Či
nepočujete?
Či vám nebolo oznámené od
začiatku?
Či nechápete základy zeme?
On tróni nad okruhom zeme,
– jej obyvatelia sú ako
kobylky –
on rozťahuje sťa závoj nebesá
a rozprestiera ich ako obytný
stan.
On obracia navnivoč vládcov,
sudcov zeme mení
v ničomnosť.
Sotva zasadení, sotva sú
zasiati,
sotva pustí ich kmeň koreň
do zeme,
už ich aj oveje, takže
uschýnajú,
víchor ich sťa plevu odnáša.
„Komuže ma teda chcete
prirovnať?
Budem mu podobný?“ – vraví
Svätý.
Zdvihnite si nahor oči a viďte:
Ktože ich stvoril?
Ten, čo vyvádza podľa čísla
ich vojsko,
každú volá po mene,
pre veľkú silu a nesmiernu
moc
nevystane ani jedna.
Prečo vravíš, Jakub, a hovoríš,
Izrael:
„Skrytá je moja púť pred
Pánom
a môj súd unikol môjmu
Bohu!“?
Či nevieš? Či si nepočul?
Bohom večnosti je Pán.
On stvoril končiny zeme,
neukoná sa, ani neustane,
jeho múdrosť je
nevystihnuteľná.
On dáva silu ukonanému

a bezmocnému dá veľkú
zdatnosť.
Ustáva mládež a omdlieva
a junač podlomená padá.
Tí však, čo dúfajú v Pána,
dostávajú novú silu.

Prokimen 6. hlas [Ž 88, 16a. 16b]: Blažený ľud, * ktorý pozná jasanie.*SJŠ*
Verš: Pane, vo svetle tvojej tváre budeme kráčať.

V utorok piateho týždňa večer

19. katizma

Prokimen 4. hlas [Ž 89, 1. 2]: Pane, stal si sa nám útočišťom * z pokolenia na pokolenie.
Verš: Prv než sa vrchy zrodili a povstali zem i svet, ty si od vekov až naveky.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 15, 1–15)

Po týchto udalostiach sa Pán prihovoril vo videní Abramovi takto: „Neboj sa Abram, ja som tvoj štít. Tvoja odmena bude veľmi veľká!“ Abram odpovedal: „Pane, Bože, čože mi dáš? Veď ja odídem bezdetný a dedičom môjho domu bude damašský Eliezer.“ A Abram pokračoval: „Veď si mi nedal potomstvo a môj domorodý sluha bude mojím dedičom!“ Ale Pán mu povedal: „On nebude tvojím dedičom.

Tvojím dedičom bude ten, čo vyjde z tvojho lona.“ Vyviedol ho von a povedal mu: „Pozri na nebo a spočítaj hviezdy, ak môžeš!“ A uistil ho: „Také bude tvoje potomstvo!“ Abram uveril Bohu a to sa mu počítalo za spravodlivosť.

Potom mu povedal: „Ja som Pán. Ja som ťa vyviedol z Chaldejského Uru, aby som ti dal do vlastníctva túto krajinu.“ On odpovedal: „Pane, Bože, podľa čoho poznám, že ju, budem vlastniť?“ Pán mu, odpovedal: „Vezmi pre mňa trojročnú kravu, trojročnú kozu, trojročného barana, hrdličku a holubicu!“ On to všetko vzal, rozsekol ich na polovice a polovice položil jednu oproti druhej, vtáky však nerozsekal. Keď zlietali vtáky na mŕtve telá, Abram ich odohňal. A keď zapadalo slnko, padol na Abrama tvrdý spánok. Prepadla ho hrôza a veľká tma. A (Pán) povedal Abramovi: „Dobre si uvedom, že tvoje potomstvo bude prišelcom v cudzej krajine, zotročia ho a štyristo rokov budú s ním zle zaobchádzať. Ale národ, ktorému budú otročiť, budem ja súdiť. Potom vyjdú s veľkým majetkom. Ty však v pokoji odídeš k svojim otcom a pochovajú ťa vo vysokom veku.

Prokimen 4. hlas [Ž 90, 1. 2a]: Kto v pomoci Najvyššieho prebýva, * v tôni nebeského Boha bude nocovať.
Verš: Povie Pánovi: „Ty si môj zástanca.“

Čítanie z Knihy príslovní

(Prís 15, 7–19)

Pery mudrcov rozsievajú
vedomosť,
no nie tak srdce pochábľov.
Obeta bezbožných je odporná
Pánovi,
modlitba spravodlivých je mu
však pôžitkom.
Púť bezbožného príkri sa
Pánovi,
miluje však toho, kto

nasleduje spravodlivosť.
Prísny trest (čaká) na toho,
kto schádza (zo správneho) chodníka;
zomrie, kto neľúbi, keď sa mu vyčíta.
Aj záhrobie a podsvetie sú (odhalené) pred Pánom,
nuž, o čo viac srdcia ľudských synov!?
Posmievač nemá rád, keď sa mu robia výčitky,
(a preto) sa nestýka s múdrymi.
Veselé srdce rozlieva jas po tvári,
bolesť srdca však zarmucuje ducha.
Srdce rozumného sa zháňa za vedomosťou,
lež ústa pochábľov sa vyžívajú v bláznovstve.
Smutné sú všetky dni bedára,
lež (človek) jasnej mysle (má) vždy hodokvas.
Lepšie je (mať) málo a báť sa Pána,
než veľký poklad, a s ním nepokoj.
Lepšia je zelenina za pokrm a láska popritom,
ako vykŕmený vôl a pritom nenávisť.
Vznetlivý človek nieti roztržku,
trpezlivý však škriepku chlácholí.
Cesta leňocha je sťaby tŕním zatarasená,
lež chodník robotných je vysypávaný.

V stredu piateho týždňa na 6. hodinke

5. katizma

*Tropár proroctva, **1.** hlas* Pre bolesti svätých, ktoré pretrpeli kvôli tebe, * daj sa uprosiť, Pane, * a uzdrav všetky naše bôle; ※ prosíme ťa, Človeka milujúci.[CS]

Sláva: I teraz: Pre bolesti svätých: *Opäť ten istý.*

Prokimen 4. hlas [Ž 91, 2. 3]: Dobré je oslavovať Pána * a ospevovať tvoje meno, Najvyšší.[SJŠ]

Verš: Zvestovať zarána tvoje zľutovanie a tvoju pravdu celú noc.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 41, 4c–14)

Tak hovorí Pán:
Ja, Jahve, prvý
a ten istý som i posledný.
Ostrovy vidia a boja sa,
končiny zeme sa trasú,
blížia sa a prichádzajú.
Navzájom si pomáhajú,
navzájom si volajú: „Rezko!“
Majster posmeľuje zlatníka,
ten, čo kladivom hladí, toho, čo kuje mlatkom,
hovorí o liatine: „Dobrá je“
a upevní ju klinmi, že sa nepohne.
Ty však, Izrael, sluha môj,
Jakub, ktorého som vyvolil,
potomstvo Abraháma, môjho priateľa,
teba som chopil od končín zeme,
z jej okrajov som ťa povolal
a riekol som ti: „Ty si môj sluha,
teba som vyvolil a nezavrhol.“
Neboj sa, veď som s tebou ja,
neobzeraj sa, veď ja som tvoj Boh,
posilňujem ťa, ba pomáham ti,
držím ťa svojou spásnou pravicou.
Hľa, zahanbia sa a vyjdú na posmech
všetci, čo sa zlostia na teba,
budú ako nič a zahynú tí,
čo sa pravotia s tebou.
Budeš ich hľadať, no nenájdeš tých,

čo sa s tebou hádajú;
budú ako nič a ako márnosť tí,
čo broja proti tebe.
Lebo ja som Pán, tvoj Boh,
čo ťa za pravicu držím,
ktorý ti hovorím:
„Neboj sa, ja ti pomáham.“

Nebojže sa, červíček Jakub,
chrobáčik Izrael!
Ja ti pomáham
– hovorí Pán –,
tvoj vykupiteľ je Svätý
Izraela.

*Prokimen **6.** hlas* [Ž 92, 1c. 1d]: Pán sa stal kráľom, * nádherou sa zaodel.*SJŠ*
Verš: Zaodel sa Pán mocou a prepásal sa.

V STREDU PIATEHO TÝŽDŇA VEČER

7. katizma

*Prokimen **4.** hlas* [Ž 93, 1. 2]: Boh pomsty je Pán, * Boh pomsty prehovoril priamo.
Verš: Povstaň ty, ktorý súdiš zem, odplatou odplať pyšným.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 17, 1–9)

Keď mal Abram deväťdesiatdeväť rokov, zjavil sa mu Pán a povedal mu: „Ja som všemohúci Boh, chodievaj predo mnou a buď dokonalý. Uzavrel som svoju zmluvu medzi mnou a tebou a rozmnožím ťa prenáramne.“ Tu padol Abram

na tvár a Boh s ním hovoril: „To som ja, čo mám zmluvu s tebou, že budeš otcom mnohých národov. A tvoje meno nebude už viac Abram, ale Abrahám, lebo ťa urobím otcom mnohých národov. Dám sa ti rozrásť prenáramne, rozmnožím ťa v národy, i králi z teba vzídu. A uzavieram zmluvu medzi mnou a tebou a medzi tvojím potomstvom po tebe vo všetkých pokoleniach ako zmluvu večnú, že budem Bohom tvojím a tvojho potomstva po tebe. tebe i tvojmu potomstvu po tebe dám krajinu, v ktorej si ako prišelec, celú zem Kanaán do večného vlastníctva; a budem vaším Bohom.“

Potom Pán hovoril Abrahámovi: „Ale aj ty zachovaj moju zmluvu, ty aj Tvoje potomstvo po tebe vo všetkých pokoleniach!

Prokimen ***6****. hlas* [Ž 95, 1. 2]: Zaspievajte Pánovi pieseň novú, * zaspievajte Pánovi, celá zem![SJŠ]
Verš: Zaspievajte Pánovi, * dobrorečte jeho menu.

Čítanie z Knihy príslovní

(Prís 15, 20 – 16, 9)

Múdry syn naplňuje (svojho)
otca radosťou,
pochabý človek pohŕda však
svojou materou.
Bláznovstvo je nerozumnému
(človekovi) potechou,
rozvážny muž však mieri
rovno (kam mu treba) ísť.
Vychodia nazmar plány, keď
niet porady,
daria sa však (tam, kde je)
veľa poradcov.
Človek sa teší z (podarenej)
odpovede svojich úst
a slovo v pravý čas – oj akéže
je dobré!
Nahor (vedie) životná púť
rozumného (človeka),
aby sa vyhol dolu podsvetiu.
Pán zborí dom pyšných (ľudí),
ale medzu vdovy upevní.
Podliakove plány sa príkria

Pánovi,
lež čisté reči sú mu príjemné.
Búra svoj dom, kto sa lakomo
zháňa za ziskom,
ten však, kto nenávidí
podplácanie, bude žiť.
(O tom, čo) odpovedať, húta
srdce spravodlivého,
lež ústa bezbožných chrlia
zlomyseľnosti.
Pán je ďaleko od bezbožných,
modlitbu spravodlivých však
vyslýcha.
Priateľský pohľad rozveseľuje
srdce,
dobrá zvesť osviežuje do
kostí.
Ucho, čo vníma spasiteľné
karhanie,
(rado) sa pristavuje medzi
múdrymi.
Kto striasa disciplínu zo seba,
ten sebou samým pohŕda,
kto však dbá na to, keď ho
karhajú, chytá sa rozumu.
Výchovou k múdrosti je
bázeň pred Pánom,
pred slávou je však pokora.
Človeku patrí uvažovať
v srdci,
no výpoveď (dáva) Pán na
jazyk.
Človeku sa môže zdať, že sú
jeho cesty čisté napospol,
ale Pán je ten, čo posudzuje
pohnútky.
Zver svoje diela na Pána
a podaria sa tvoje zámery.
Pán všetko stvoril pre svoj
cieľ
, aj bezbožného na deň
pohromy.
Pánovi je odporný každý
nadutec,
stavím sa (s kýmkoľvek), že
trestu neujde.
Previnenie sa vykupuje
opravdivým
milosrdenstvom
a zlému sa vyhýba bázňou
pred Pánom.
Ak sa Pánovi ľúbia cesty
(nejakého) človeka,
pomerí aj jeho nepriateľov
s ním.
Lepšie (mať málo
spravodlivým (spôsobom),
ako veľké dôchodky
a nespravodlivo.
Človek si v duchu rozvažuje
svoju púť,
ale Pán riadi jeho krok.

Vo štvrtok piateho týždňa na 6. hodinke

10. katizma

*Tropár proctva, **6.** hlas* Milosrdný, veľmi trpezlivý Vševládca, Pane, ※ zošli svoje zľutovanie na svoj ľud.[SJŠ]

Sláva: I teraz: Milosrdný, veľmi trpezlivý: *Opäť ten istý.*

*Prokimen **6.** hlas* [Ž 96, 1b. 1c]: Pán sa stal kráľom, * nech sa raduje zem.[SJŠ]

Verš: Nech sa veselia mnohé ostrovy.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 42, 5–16)

Tak hovorí Boh, Pán,
ktorý stvoril nebesá
a rozostrel ich,
ktorý upevnil zem a jej
rastlinstvo,
ktorý na nej dáva dych ľudu
a vzduch tým, čo po nej
chodia:
„Ja, Jahve, som ťa povolal
v spravodlivosti,
vzal som ťa za ruku;
utvoril som ťa a zmluvou
s ľudom som ťa urobil,
svetlom pohanov,
aby si slepým otvoril oči
a väzňov vyviedol zo žalára
a z väznice tých, čo sedia
v temnotách.“
„Ja som Jahve, to je moje
meno
a svoju slávu inému nedám,
ani svoju chválu modlám.
Predošlé veci, hľa, prišli
a ja oznamujem nové,

dám vám ich počuť skôr než
vyklíčia.“
Spievajte Pánovi pieseň novú,
jeho chválospev od končín
zeme,
vy, čo vystupujete na more
a čo ho napĺňa,
ostrovy a tí, čo na nich
bývajú.
Nech jasá púšť a jej osady,
dvory, v ktorých býva Kedar,
nech plesajú obyvatelia Sely,
z temena vrchov nech volajú!
Nech vzdávajú česť Pánovi
a jeho slávu nech hlásajú
ostrovom!
Ako bohatier kráča Pán,
ako bojovník vzbudzuje zápal,
volá, ba kričí bojovne,
vrhá sa na nepriateľov.
„Bol som ticho od pradávna,
mlčal som, premáhal som sa.
Ako tá, čo rodí, budem kričať,
dychčať a chrčať zároveň.
Spustoším vrchy a kopce,
dám zvädnúť všetkej ich
zeleni,
rieky obrátim na ostrovy
a studnice vôd vysuším.
A povediem slepých cestou,
čo nepoznajú,
po im neznámych chodníkoch
ich odprevadím.
Tmu pred nimi obrátim na
svetlo
a hrboľaté cesty na rovinu.
Toto sú skutky, ktoré urobím
a neodstúpim od nich.“

Prokimen 6. hlas [Ž 97, 1. 4]: Zaspievajte Pánovi pieseň novú, lebo zázraky vykonal Pán, * spasila ho jeho pravica.*SJŠ*
Verš: Zajasajte Bohu, celá zem, zaspievajte a radujte sa i prespevujte.

Vo štvrtok piateho týždňa večer

12. katizma

Prokimen 7. hlas [Ž 98, 5. 1]: Vyvyšujte Pána, nášho Boha, * a klaňajte sa podnožke jeho nôh, lebo je svätý.
Verš: Pán sa stal kráľom, nech sa hnevajú národy.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 18, 20–33)

Preto Pán povedal: „Žaloba na Sodomu a Gomoru je veľká a ich hriech je veľmi ťažký. Zostúpim, aby som sa presvedčil, či naozaj tak robia, aká je obžaloba, čo došla ku mne, a či nie. Chcem to vedieť.“

Mužovia sa potom odtiaľ obrátili a išli do Sodomy, kým Abrahám ostal ešte stáť pred Pánom. Tu Abrahám pristúpil bližšie a povedal: „Zahubíš azda spravodlivého spolu s bez-božným? Možno, že je v meste päťdesiat spravodlivých. Vari ich zahubíš, alebo radšej odpustíš mestu kvôli päťdesiatim spravodlivým, čo sú v ňom? Nech je ďaleko od teba, že by si takto robil, usmrcoval spravodlivého s bezbožným! Takto by sa rovnako vodilo spravodlivému i bezbožnému. To nech je ďaleko od teba! Ty, ktorý súdiš celú zem, nebudeš takto súdiť!“ Pán mu povedal: „Ak v meste Sodome nájdem päťdesiat spravodlivých, kvôli nim odpustím celému mestu.“ Abrahám však začal znova a povedal: „Hľa opovážil som sa rozprávať s Pánom hoci som len prach a popol. Možno, že do päťdesiat budú chýbať piati spravodliví. Zničil by si kvôli piatim celé mesto?“ On odpovedal: „Nezničím, ak ich tam nájdem štyridsaťpäť.“ A on mu ďalej hovoril: „A čo, keď sa ich tam nájde len štyridsať?“ On odpovedal: „Neurobím to kvôli štyridsiatim.“ Potom povedal: „Ach, nehnevaj sa, Pane, keď ešte hovorím. A ak sa ich tam nájde len tridsať?“ Odpove-

dal: „Neurobím to, ak ich tam nájdem tridsať.“ A zasa povedal: „Hla, začal som hovoriť svojmu Pánovi: Čo bude, ak sa ich tam nájde len dvadsať?“ A on odvetil: „Nezahubím (ich) kvôli dvadsiatim.“ A ešte povedal: „Ach, nehnevaj sa, Pane, že ešte raz vravím. Ak sa ich tam nájde len desať?“ On odpovedal: „Nezahubím kvôli desiatim.“ Keď Pán dokončil rozhovor s Abrahámom, odišiel a Abrahám sa vrátil na svoje miesto.

Prokimen 6. hlas [Ž 99, 1. 2]: Zajasajte Pánovi, * celá zem.*SJŠ*
Verš: Slúžte Pánovi s radosťou, predstúpte pred neho s jasaním.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 16, 17b – 17, 17)

Vyhýbať zlu je hradskou
cestou počestných,
chráni si život, kto stráži
svoju púť.
Pýcha (je) pred skazou
a pred pádom je namyslený
duch.
Lepšie ponižovať sa
s poníženými,
než s pyšnými sa deliť
o korisť.
Nachádza šťastie, kto sa dáva
(dobrým) slovom poučiť,
a blažený je ten, kto sa
spolieha na Pána.
Ten, kto má múdre srdce,
bude vyhlásený za
rozumného;
a prívetivá reč zvyšuje ešte
vnímavosť.
Rozum je prameňom života
pre (človeka), ktorý ho má,
pre bláznov je však trestom
bláznovstvo.
Múdremu myseľ (vkladá) do
úst rozvahu
a na perách mu rozmnožuje
účinnosť.
Plást medom pretekajúci sú
slová láskavé,
sladkosť (z nich prúdi do)
duše a osvieženie (do)
kostí.
Nejedna cesta vidí sa byť

správna človeku,
napokon však vedie do smrti.
Hlad pracujúceho zaň pracuje,
lebo ho naháňajú jeho ústa (do práce).
Ničomný človek strojí zlé
a na perách má plameň blčiaci.
Prevrátený človek seje rozbroje
a pletkár rozlučuje priateľov.
Ukrutník (sa usiluje) zviesť svojho blížneho
a viesť ho cestou nedobrou.
(Keď niekto) prižmuruje oči, snuje zlo,
(keď si niekto) hryzie pery, (už) zlo dokonal.
Šediny sú ozdobnou korunou,
(no táto koruna) sa nadobúda čestnou púťou (života).
Lepšie je byť trpezlivý ako silák,
(lepšie) sa ovládať, než mesto zaujať.
Lós sa hádže do záhybu,
ale každé jeho rozhodnutie (býva) od Pána.
Lepší je (krajec) chleba suchého a pokoj pri tom,
ako dom mäsom obetným nabitý a pri tom svár.
Rozumný sluha vyšvihne sa nad (Pánovho) syna naničhodného
a s jeho bratmi si podelí dedičstvo.
Téglik je na striebro a (taviaca) pec na zlato,
srdcia však skúša Pán.
Ničomník striehne (na výpoveď) perí ničomných
(a) luhár dopriava sluchu záškodnému jazyku.
Kto si robí posmech z bedára rúha sa jeho Tvorcovi,
kto sa raduje z nešťastia, toho trest neminie.
Korunou starcov (sú ich synovia a) vnukovia
a ozdobou synov (sú) ich otcovia.
Nesluší ušľachtilá reč bláznovi
a lživé reči šľachetnému (človeku).
Podplatný dar je vzácnym kameňom
v očiach (toho, kto ho) dáva (druhému),
všade sa stretá s úspechom, kde sa len obráti.
Kto zatajuje previnenie, ten

sa usiluje lásku (zachovať),
kto ďalej o ňom rozpráva, ten
odpudzuje priateľov.
Viac zapôsobí (jedno)
pokarhanie na rozumného,
ako sto palíc ,na blázna.
Zlý sa (vždy) usiluje iba
vzdorovať,
no pošle sa naň posol
ukrutný.
Lepšie sa človekovi stretnúť
s medvedicou, ktorej vzali
mláďatá,
ako s bláznom v jeho
bláznovstve.
Kto odpláca zlým za dobré,
nehne sa z jeho domu
nešťastie.
Púšťať sa do zvady je (ako)
pretŕhať vodnú (hať),
a preto nechaj škriepku prv,
než vybúši.
Aj ten, kto ospravedlňuje
bezbožného,
aj ten, kto odsudzuje
spravodlivého,
obidvaja sa príkria Pánovi.
Načo len má blázon v ruke
peniaze?!
Kúpi (si) múdrosť, keď nemá
rozumu?
Priateľ miluje v každý čas
a v súžení je z neho brat.

V piatok piateho týždňa na 6. hodinke

20. katizma

*Tropár proroctva, **8.** hlas* Oslavovaný si Kriste Bože náš, * zatriasol si zemou, aby si priviedol tých, čo na nej žijú * k obráteniu a spáse. * A opäť si ju upevnil pre svoju dobrotu * a nevýslovné milosrdenstvo; ※ na príhovor Bohorodičky zmiluj sa nad nami.[PM]

Sláva: I teraz: Oslavovaný si Kriste: *Opäť ten istý.*

*Prokimen **4.** hlas* [Ž 100, 1b. 2]: Zľutovanie a súd * ospievam tebe, Pane.[MK]

Verš: Spievam a rozumiem ceste nepoškvrnených.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 45, 11–17)

Toto hovorí Pán,
Svätý Izraela, jeho tvorca:
„Pýtate sa ma o budúcnosti
mojich synov
a rozkazujete o diele mojich
rúk?
Ja som učinil zem
a človeka na nej som ja
stvoril.
Moje ruky roztiahli nebesá
a rozkázal som všetkému ich
vojsku.
Ja som ho vzbudil v pravde
a všetky jeho cesty urovnám,
on postaví moje mesto
a mojich zajatcov prepustí,
nie za kúpnu cenu ani za dar,“
hovorí Pán zástupov.
Toto hovorí Pán:
„Zisk Egypta a mzda Kušu
a Sabejci, chlapi urastení,
prejdú k tebe a budú tvoji.
Za tebou pôjdu, v okovách
prejdú,
pred tebou sa sklonia, teba
budú prosiť:
»Len u teba je Boh, iného
niet,
viac bohov nieto.«“
Ty si naozaj skrytý Boh,
Boh Izraela, spasiteľ!
Zahanbení sú a potupení
všetci,
spolu došli pohanenia
tvorcovia modiel.
Izraela spasil Pán večnou
spásou.
Nebudete zahanbení ani
potupení
na veky večné.

*Prokimen **4.** hlas* [Ž 101, 2. 3a]: Pane, vypočuj moju modlitbu * a môj nárek nech príde k tebe.[MK]
Verš: Neodvráť svoju tvár odo mňa.

V piatok piateho týždňa večer

18. katizma

Prokimen 4. hlas [Ž 102, 8. 1]: Súcitný a milostivý je Pán, * zhovievavý a milosrdný nesmierne.
Verš: Dobroreč, duša moja, Pánovi a celé moje vnútro jeho menu svätému.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 22, 1–18)

Po týchto udalostiach Boh skúšal Abraháma a povedal mu: „Abrahám!“ On odpovedal: „Tu som.“ A on hovoril: „Vezmi svojho syna, svojho jediného syna Izáka, ktorého miluješ, a choď do krajiny „Morja“! Tam ho obetuj ako zápalnú obetu na jednom z vrchov, ktorý ti ukážem.“ Abrahám vstal včasráno, osedlal osla, zobral so sebou dvoch svojich sluhov a svojho syna Izáka a narúbal dreva na zápalnú obetu. Potom sa vybral na miesto, ktoré mu označil Boh. Na tretí deň, keď Abrahám zdvihol oči, zďaleka uvidel to miesto. Tu Abrahám povedal svojim sluhom: „Vy ostaňte tu s oslom, ja a chlapec pôjdeme až tamto. Pomodlíme sa a vrátime sa k vám.“ Potom vzal Abrahám drevo na zápalnú obetu a naložil ho na svojho syna Izáka; sám vzal oheň a nôž a takto šli obaja spolu. Tu povedal Izák svojmu otcovi Abrahámovi: „Otče!“ On mu odvetil: „Hľa, tu som, syn môj!“ A on mu povedal: „Drevo a oheň na zápalnú obetu je tu, kde však je baránok na zápalnú obetu?“ Abrahám mu odvetil: „Boh si už obstará baránka na zápalnú obetu, syn môj.“ A išli obaja spolu ďalej. Keď došli na miesto, ktoré mu označil Boh, Abrahám tam postavil oltár, naukladal drevo, poviazal svojho syna Izáka a položil ho na oltár na drevo. Potom Abrahám siahol rukou a vzal

nôž, aby zabil svojho syna. Vtedy naň zavolal Pánov anjel z neba: „Abrahám, Abrahám!“ On odpovedal: „Tu som.“ On mu povedal: „Nevystieraj ruku na chlapca a neubližuj mu! Teraz som totiž poznal, že sa bojíš Boha a neušetril si svojho jediného syna kvôli mne.“ Tu zdvihol Abrahám oči a uzrel barana, ktorý bol rohami zachytený v kroví. Abrahám podišiel, barana vzal a obetoval ho ako zápalnú obetu namiesto svojho syna. A Abrahám nazval toto miesto „Pán vidí“ a tak sa ešte aj dnes hovorí: „Na vŕšku Pán uvidí“.

Pánov anjel však aj druhý raz volal na Abraháma z neba: “Na seba samého prisahám – to je Pánov výrok –Pretože si toto urobil a svojho syna, svojho jediného si neušetril predo mnou. zahrniem ťa požehnaním a prenáramne rozmnožím tvoje potomstvo. Bude ho ako hviezd na nebi a ako piesku na morskom brehu. Tvoje potomstvo sa zmocní brán svojich nepriateľov a v tvojom potomstve budú požehnané všetky národy zeme preto, že si poslúchol môj hlas.“

Prokimen 4. hlas [Ž 103, 24. 1]: Aké mnohoraké sú tvoje diela, Pane! * Všetko si v múdrosti utvoril.
Verš: Dobroreč, duša moja, Pánovi! Pane, Bože môj, veľký si nesmierne.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 17, 17 – 18, 5)

Priateľ miluje v každý čas
a v súžení je z neho brat.
Potratil rozum človek, ktorý
tlieska do dlaní,
keď za svojho blížneho dáva
záruku.
Kto má rád zvadu, má rád
hriech
kto stavia svoju bránu
vysoko, chce zrútenie.

Ten, kto je skazeného srdca,
nenájde nič dobrého
a kto má vrtký jazyk, padne
do zlého.
Kto splodil blázna, (splodil si
ho) na svoj zármutok
otec nebude mať z blázna
radosti.
Veselé srdce slúži na zdravie,
zronený duch však kosti
vysúša.
Bezbožník tajne prijíma dar
(na podplatenie),
by poprekrúcal právne
chodníky.
Múdrosť (sa zračí) na výzore
rozumného (človeka),
bláznove oči (sa) však (pasú)
v zemskej končine.
Bláznivý syn je na mrzutosť
svojmu otcovi
a na zármutok svojej rodičke.
Vonkoncom nie je dobré
pokutovať spravodlivého,
biť (ľudí) statočných je
(celkom) nesprávne.
Kto drží jazyk za zubami, ten
vie, (čo je) vedomosť,
a kto je chladnokrvný, je muž
rozumný.
Aj pochábľa, ak mlčí,
pokladajú za múdreho,
keď zatíska pery, za
rozumného.
Zádrapku hľadá, kto by sa rád
odlúčiť,
všetkými prostriedkami
vyvoláva spor.
Umnosť sa nepozdáva
bláznovi,
len vyjavenie svojich
myšlienok.
Tam, kde príde bezbožný,
dostaví sa aj opovrhnutie
a s hanbou (príde) potupa.
Sťa vody hlboké sú slová
z mužských úst,
(sú ako) rozvodnený potok,
(ako) prameň múdrosti.
Je mrzké nadržiavať
násilníkovi
a toho, kto má pravdu,
gniaviť na súde.

Kvetný týždeň

V pondelok na 6. hodinke

*Tropár proroctva, **6**. hlas* Strašný je ten deň, Bože, * v ktorom nemáme nádej dožiť sa večera: * Avšak z lásky k človeku * učinil si nás hodnými ho vidieť, ※ Trojsvätý, sláva tebe.[CS]

Sláva: I teraz: Strašný je ten deň: *Opäť ten istý.*

*Prokimen **6**. hlas* [Ž 104, 3b. 1b]: Nech sa zaraduje srdce * tých, čo hľadajú Pána.[MK]

Verš: Oslavujte Pána a vzývajte jeho meno.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 48, 17 – 49, 4)

Toto hovorí Pán,
tvoj vykupiteľ, Svätý Izraela:
„Ja som Pán, tvoj Boh,
čo ťa učím, aby si mal úspech,
čo ťa vediem cestou, ktorou
máš ísť.
Keby si si bol všímal moje
rozkazy,
bol by tvoj pokoj ako rieka
a tvoje blaho ako morské
vlny.
A bolo by ako piesku tvojho
potomstva
a plodov tvojho lona ako jeho
zrniek,
nebolo by zničené ani
vyhubené
tvoje meno predo mnou.“
Vyjdite z Bábela, utečte
z Chaldejska,
hlasom jasotu hlásajte,
oznamujte to,
poroznášajte to až do končín
zeme,
vravte: Pán vykúpil svojho
sluhu, Jakuba.
A nežíznili, keď ich viedol
pustinou,
vode dal vyvierať pre nich zo
skaly,
rozštiepil skalu a rinuli sa
vody.
Niet pokoja pre bezbožných,
hovorí Pán.

Počúvajte ma, ostrovy,
a pozorujte, národy ďaleké:
Pán ma povolal od lona,
od života mojej matky
spomínal mi meno.
Ústa mi urobil ako ostrý meč,
v tieni svojej ruky ma skryl
a urobil zo mňa šíp brúsený,
do svojho tulca ma schoval.
A riekol mi: „Služobníkom si mi,
Izraelom, tebou sa chcem osláviť.“
Ja však som povedal: „Darmo som pracoval,
márne a zbytočne strávil svoju silu.“
Predsa je moje právo u Pána
a moja odmena u môjho Boha.

Prokimen 6. hlas [Ž 105, 48. 1b]: Požehnaný Pán, Boh Izraela * od vekov až naveky.[MK]
Verš: Oslavujte Pána, lebo je dobrý.

V pondelok kvetného týždňa večer

Prokimen 4. hlas [Ž 106, 1. 2a]: Oslavujte Pána, lebo je dobrý, * lebo jeho zľutovanie je večné.[SJŠ]
Verš: Tak nech hovoria tí, ktorých vykúpil Pán.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 27, 1–41)

Keď Izák zostarel a keď jeho oči stratili silu vidieť, zavolal si svojho staršieho syna Ezaua a povedal mu: „Syn

môj!“ On mu odvetil: „Hľa, tu som!“ Povedal mu: „Pozri, ja som už starý, neviem, kedy zomriem. Preto si teraz vezmi zbraň, tulec a kušu a choď do stepi uloviť nejakú zver! Potom mi priprav chutné jedlo, aké mám rád. A keď pojem, požehnám ťa prv, ako zomriem.“ Rebeka však načúvala, keď sa Izák rozprával so svojím synom Ezauom. A Ezau vyšiel do stepi uloviť nejakú zver, aby ju doniesol. Tu povedala Rebeka svojmu synovi Jakubovi: „Len teraz som počula, ako tvoj otec hovoril tvojmu bratovi Ezauovi: „Nože mi prines nejakú zverinu a priprav mi chutné jedlo, aby som jedol a aby som ťa požehnal pred Pánom prv, ako zomriem.“ A teraz počúvaj, syn môj, na môj hlas, čo ti prikazujem: Choď k stádu a prines mi dvoje pekných kozliat. Ja ich pripravím pre tvojho otca ako chutné jedlo, aké má on rád. Potom to zanesieš svojmu otcovi, aby jedol a aby ťa požehnal prv, ako zomrie.“ Ale Jakub povedal svojej matke Rebeke: „Veď môj brat Ezau je zarastený človek a ja som hladký. A ak ma môj otec ohmatá, potom budem v jeho očiach ako taký, kto si z neho robí posmech a privediem na seba kliatbu a nie požehnanie.“ Ale matka mu povedala: „Tvoja kliatba, syn môj, bude na mne. Len počuj môj hlas! Choď a prines mi ich!“ I odišiel a vzal a doniesol ich svojej matke. Jeho matka pripravila chutné jedlo, aké mal rád jeho otec. Potom priniesla Rebeka najlepšie šaty svojho staršieho syna, čo mala v dome pri sebe, a obliekla ich svojmu mladšiemu synovi Jakubovi. Kožkami kozliat mu však obložila ruky a holý krk. Potom dala svojmu synovi do rúk jedlo a chlieb, ktoré pripravila.

Keď prišiel k otcovi, povedal: „Otče môj!“ On odvetil: „Tu som. Kto si, syn môj?“ Jakub odpovedal svojmu otcovi: „Ja som Ezau, tvoj prvorodený. Urobil som, ako si mi rozkázal. Len si rovno sadni a jedz z mojej diviny, aby si ma požehnal!“ Lenže Izák odvetil

svojmu synovi: „Ako si mohol syn môj, tak rýchlo niečo nájsť?“ On odpovedal: „Pán, tvoj Boh, dal sa mi s ňou stretnúť!“

Tu povedal Izák Jakubovi: „Nože pristúp bližšie, syn môj, aby som ťa ohmatal, či si ty naozaj môj syn Ezau alebo nie.“ I pristúpil Jakub bližšie k svojmu otcovi, Izákovi, a keď ho ohmatal, povedal mu: „Hlas je hlasom Jakubovým, ale ruky sú ruky Ezauove.“ I nepoznal ho, lebo jeho ruky boli chlpaté ako ruky jeho brata Ezaua. I žehnal ho. A znova mu povedal: „Naozaj si ty môj syn Ezau?“ On odpovedal: „Ja som to!“ Tu on povedal: „Prines mi to! Budem jesť z diviny od svojho syna, aby som ťa požehnal.“ I priniesol mu to a on jedol. Doniesol mu aj vína a on pil. Potom mu povedal jeho otec Izák: „Nože pristúp ku mne, syn môj, a pobozkaj ma!“ Keď sa priblížil a keď ho pobozkal, zacítil vôňu jeho šiat a požehnal ho, hovoriac:

„Hľaďže, vôňa syna môjho
je ako vôňa nivy,
ktorú požehnal Pán.
Nech ti dá Boh z nebeskej rosy
a zo žírnosti zeme,
tiež hojnosť zrna a muštu!
Nech ti slúžia ľudia
a nech sa sklonia pred tebou národy.
Buď pánom nad svojimi bratmi,
a nech sa ti koria synovia tvojej matky!
Kto bude teba preklínať, nech je prekliaty,
a kto bude teba žehnať, nech je požehnaný!“

Len čo Izák prestal žehnať Jakuba a sotva Jakub vyšiel od svojho otca Izáka, už prichádzal jeho brat Ezau z poľovačky (domov). Aj on pripravil chutné jedlo, priniesol ho otcovi a vravel: „Otče môj vstaň a jedz z diviny od svojho syna, aby si ma požehnal!“

Jeho otec Izák mu povedal:„ A ty si kto?“ On odpovedal: „Ja som tvoj syn, tvoj prvorodený Ezau. Izák sa náramne zľakol a povedal:

„Kto to bol teda, čo mi ulovil zverinu a čo mi ju bol doniesol? A ja som jedol zo všetkého prv, ako si ty prišiel! Aj som ho požehnal a bude požehnaný!“ Keď Ezau počul otcove slová, hrozne zreval a veľmi sa spriečil a svojmu otcovi povedal: „Otče môj, požehnaj aj mňa!“ On odvetil: „Podvodne prišiel tvoj brat a odňal ti požehnanie!“ Tu on povedal: „Preto mu dali meno Jakub, že ma teraz už druhý raz oklamal? Už mi odňal prvorodenské právo a teraz, hľa, odňal mi a požehnanie!“ Izák odpovedal Ezauovi: „Pozri, ja som ho ustanovil za pána nad tebou a všetkých jeho bratov som mu dal za sluhov! Zrnom a muštom som ho zaopatril. Čo ešte môžem urobiť pre teba syn môj?“ Vtedy mu Ezau odvetil: „Otče môj, či máš len jedno požehnanie? Požehnaj aj mňa, otče môj!“ Tu Ezau začal hlasne plakať. A Izák mu povedal:

„Ďaleko od žírnej pôdy
bude tvoje bydlisko
a ďaleko od nebeskej rosy
zhora.
Zo svojho meča budeš žiť,
slúžiť však budeš svojmu
bratovi
a keď sa budeš snažiť
oslobodiť,
zhodíš jeho jarmo zo svojej
šije.“

Ezau sa hneval na Jakuba pre požehnanie, ktoré mu dal jeho otec.

Prokimen 7. hlas [Ž 107, 6. 2]: Bože, vznes sa nad nebesá * a tvoja sláva nech sa skveje po celej zemi.
Verš: Pripravené je moje srdce, Bože, pripravené je moje srdce.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 19, 16–25)

Kto zachováva prikázanie, zachováva svoj život,

zomrie však ten, kto nevšíma
si svojich ciest.
Požičiava Pánovi, kto sa nad
chudákom zľutúva,
a on mu jeho dobrodenie
odplatí.
Bi svojho syna, kým je
voľajaká nádej
lež aby si ho zabil, nech ti
(ani) na um nezíde!
Kto srší hnevom, nech si
znáša trest,
lebo keď zachrániš ho (pred
ním teraz), ešte pridávaš
(k pokute).
Počúvaj radu a prijmi výčitku,
pretože (takto) zmúdrieš
napokon.
V ľudskom srdci je veľa
myšlienok,
podarí sa však (iba)
rozhodnutie Pánovo.
Človekovi vynáša jeho
dobrota
a lepší bedár ako podvodník.
Báť sa Pána (je užitočné) pre
život
a (kto tak robí), prenocuje
sýty a nestihne (ho)
nešťastie.
Ak leňoch strčí ruku do misy,
ani len k ústam nevztiahne ju
(späť).
Keď bijú posmievača,
prostomyseľný sa chytá
rozumu,
keď vyčíta sa rozumnému,
pochopí.

V utorok kvetného týždňa na 6. hodinke

Tropár proroctva, 5. hlas Nášmu mestu si daroval nezboriteľnú hradbu: * Pannu, ktorá ťa porodila. * Kvôli nej, Spasiteľu, prosíme, * od zla, ktoré nás obkolesuje, ※ vysloboď naše duše.[CS]

Sláva: I teraz: Nášmu mestu: *Opäť ten istý.*

Prokimen 4. hlas [Ž 108, 26. 1b]: Pomôž mi, Pane, Bože môj, * a zachráň ma podľa svojho zľutovania.[MK]

Verš: Bože, chválu moju neumlč!

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 49, 6e–10c)

Tak hovorí Pán:
Ustanovím ťa za svetlo pohanom,
aby si bol mojou spásou až do končín zeme!“
Toto hovorí Pán,
vykupiteľ Izraela, jeho Svätý,
tomu, ktorého dušou opovrhujú,
ktorým národ pohŕda,
služobníkovi vládcov:
„Králi uvidia a vstanú,
kniežatá sa budú skláňať
kvôli Pánovi, ktorý je verný,
Svätému Izraela, ktorý ťa vyvolil.“
Toto hovorí Pán:
„V čase milostivom ťa vyslyším
a v deň spásy ti pomôžem,
zachovám ťa a zmluvou ľudu ťa spravím,
aby si zbudoval krajinu,
aby si dostal spustnuté dedičstvá.
A povedal väzňom: »Vyjdite!«
a tým, čo sú vo tme: »Zjavte sa!«
Budú sa pásť popri cestách
a na všetkých poliach bude ich pastva.
Nebudú lačnieť ani žízniť,
nespáli ich úpal ani slnce,
lebo ich bude viesť ten, čo sa zľutoval,

Prokimen 4. hlas [Ž 109, 4b. 1b]: Ty si kňaz naveky * podľa rádu Melchizedekovho.[MK]
Verš: Pán povedal môjmu Pánovi: „Seď po mojej pravici.“

V utorok kvetného týždňa večer

Prokimen 4. hlas [Ž 110, 10a. 1]: Počiatkom múdrosti * je bázeň pred Pánom.
Verš: Budem ťa oslavovať, Pane, celým svojím srdcom v rade čestných i v zhromaždení.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 31, 3–16)

Vtedy Pán povedal Jakubovi: „Vráť sa späť do krajiny svojich otcov a k svojim príbuzným! Ja budem s tebou.“

Preto si Jakub dal zavolať Ráchel a Liu na pole a povedal im: „ Ja vidím na tvári vášho otca, že nie je ku mne taký prívetivý ako predtým, hoci Boh môjho otca bol so mnou. Vy samy viete, že som z celej sily slúžil vášmu otcovi. Váš otec ma však oklamal a desať ráz zmenil moju odmenu. No Boh nedal, aby mi uškodil: Keď povedal: „Bodkasté budú tvojou odmenou,“ všetky ovce donášali strakaté, keď zasa povedal: „Pruhované budú tvojou odmenou,“ všetky ovce donášali pruhované. Boh vzal stáda vášmu otcovi a dal ich mne. V čase, keď sa behávali stáda, zdvihol som oči a vo sne som videl, že capy, ktoré skákali na samice, boli pruhované, bodkasté a strakaté. A Boží anjel mi vo sne hovoril: „Jakub!“ Ja som odpovedal: „Tu som!“ Vtedy mi povedal: „Pozdvihni oči a pozeraj. Všetky capy, čo skáču na samice, sú pruhované, bodkasté a strakaté. Ja som videl všetko, čo ti Laban vykonal. Ja som Boh z Betelu, kde si ty pomazal pomník a kde si mi urobil sľub. Teraz sa len zober, odíď z tejto krajiny a vráť sa do svojej rodnej krajiny!“ Ráchel a Lia mu vraveli: „Máme my ešte podiel alebo dedičstvo v dome nášho otca?! Neboli sme preň ako cudzinky? Veď nás predal a čo utŕžil, načisto premárnil. Ozaj všetko bohatstvo, ktoré

Boh odňal nášmu otcovi, patrí nám a našim deťom. Preto teda urob všetko, čo ti káže Boh!“

Prokimen 4. hlas [Ž 111, 4b. 1]: Milostivý, súcitný * a spravodlivý.
Verš: Blažený muž, ktorý sa bojí Pána.

Čítanie z Knihy príslovní

(Prís 21, 3–21)

Synu, pestovať statočnosť
a rozvahu
sa väčšmi páči Pánovi ako
obeta.
Povýšenecký pohľad a srdce
naduté,
čo hriešnici pokladajú (za)
svetlo, (je) hriech.
Úsilia príčinlivého (vedú ho)
vždy k zisku,
lež každého, kto by rád rýchlo
nahonobiť, (vedú) k veľkej
chudobe.
Poklady, vyzískané lživým
jazykom,
sú ako rozviata para, ako
slučky, (ktoré nastrojila)
smrť.
Násilie bezbožných strhne aj
ich (samých),
lebo sa vzpierali konať podľa
práva.
Krivolaká je cesta muža,
obťaženého vinou,
ale kto je čistý, správny (je aj)
jeho čin.
Lepšie je bývať v kútiku na
streche,
ako s hašterivou ženou
v jednom dome pospolu.
Duša tyrana žiada zlé,
jeho blížny nenájde v jeho
očiach zľutovanie.
Keď trescú posmievača,
prostomyseľný múdrie,
keď poučujú múdreho,
rozširuje si vedomosť.
Spravodlivý pozoruje dom
nespravodlivého,
do akej záhuby sa rútia
bezbožní.
Kto si ucho zapcháva, keď sa
bedár krikom (ozýva),
bude (raz) volať tiež, ale
vyslyšaný nebude.
Dar potajomky daný krotí

hnev
a podarúnok za ňadrami
prudkú zlosť.
Spravodlivého napĺňa radosť,
keď (vidí) súdiť
spravodlivo,
hrôza však tých, čo pášu
neprávosť.
Človek, čo zblúdil z cesty
múdrosti,
(čoskoro) bude v ríši mŕtvych
spočívať.
Kto rád má radovánky, bude
biedu trieť,
nezbohatne, kto víno rád
a olej (voňavý).

Výkupným za spravodlivého
(býva), ničomník,
a vierolomník (nastupuje) na
miesto statočných.
Lepšie je bývať na pustatine,
ako s hašterivou ženou
mrzutosť.
V príbytku múdreho (je)
vzácny poklad a (takisto)
olej (voňavý)
, pochabý človek ho však
premrhá.
Kto sa usiluje o statočnosť
a milosrdenstvo,
nachádza život, (statočnosť)
a česť.

V stredu kvetného týždňa na 6. hodinke

*Tropár proroctva, **5.** hlas* Nalož s nami, Pane, podľa svojho milosrdenstva * a nevydaj nás do rúk našich neprávostí, ※ svätý Vládca, všemohúci, teba prosíme.[PM]

Sláva: I teraz: Nalož s nami, Pane: *Opäť ten istý.*

*Prokimen **4.** hlas* [Ž 112, 1. 2]: Chváľte, služobníci, Pána, * chváľte meno Pánovo.[MK]

Verš: Nech je meno Pánovo požehnané odteraz až naveky.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 58, 1–11a)

Tak hovorí Pán:
Volaj, nestišuj,
ako trúba vyvýš svoj hlas,
zvestuj môjmu ľudu jeho hriech
a Jakubovmu domu jeho vinu!
Veď sa ma deň čo deň dopytujú
a chcú poznať moje cesty
ako ľud, čo spravodlivo koná
a Božieho práva sa nespúšťa.
Žiadajú odo mňa spravodlivé súdy,
túžia po Božej blízkosti:
„Prečo sa postíme, a nevidíš,
umŕtvujeme sa, a nezbadáš?!“
A v deň svojho pôstu spĺňate si túžbu
a prenasledujete svojich robotníkov.
Hľa, pre škriepky a hádky sa postíte
a hriešne bijete päsťou!
Nepostite sa ako po dnešný deň,
aby na výsosti vyslyšali váš hlas.
Či takýto je pôst, ktorý sa mi ľúbi?
Má sa človek umŕtvovať celý deň?
Vykrúcať si dookola hlavu
a vrecovinou i popolom si ustielať?
Či toto nazveš pôstom
a dňom milým Bohu?
Či nie to je pôst, ktorý sa mi ľúbi,
keď rozviažete zväzky zločinné
a roztvoríte zvierajúce putá,
prepustíte zlomených na slobodu
a rozlámete každé jarmo?
Či nie, keď lámeš chudobným svoj chlieb,
potulných bedárov zavedieš do domu,
ak vidíš nahého, zaodeješ ho
a pred svojím telom sa neskrývaš?
Vtedy ako zora vypukne ti svetlo
a uzdravenie ti náhle vyklíči:
bude ťa predchádzať tvoja spravodlivosť
a Pánova sláva uzavrie tvoje rady.

Vtedy budeš volať a Pán odpovie,
budeš kričať a riekne: „Hľa, tu som!“
Keď odstrániš sprostred seba jarmo,
kývanie prstami a reči zločinné
a ponúkneš hladnému svoj súcit,
ubitú dušu nasýtiš:
vyjde vo tme tvoje svetlo
a tvoja temnosť bude ako poludnie.
A Pán ti dá neprestajný spočinok.

*Prokimen **6.** hlas* [Ž 113, 23. 24]: Vy ste požehnaní od Pána, * ktorý stvoril nebo i zem.[MK]
Verš: Nebo nebies patrí Pánovi, zem však dal synom ľudským.

V stredu kvetného týždňa večer

*Prokimen **4.** hlas* [Ž 114, 9. 1]: Nájdem potešenie pred Pánom * v krajine žijúcich.
Verš: Milujem, lebo Pán vyslyší hlas mojej prosby.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 43, 26–31; 45, 1–16)

Keď Jozef vošiel do domu, odovzdali mu dary, ktoré mali so sebou v dome, a poklonili sa pred ním až po zem. Jozef sa ich vypytoval, ako sa majú, a vravel: „Má sa dobre váš staručký otec, o ktorom ste mi rozprávali? Žije ešte?“ Oni od-

povedali: „Tvoj sluha, náš otec, ešte žije.“ Pritom sa mu hlboko poklonili. Keď zdvihol oči, zbadal svojho brata Benjamína, syna svojej matky, a povedal: „To je ten váš najmladší brat, o ktorom ste mi rozprávali?“ A riekol: „Nech sa nad tebou zmiluje Boh, syn môj!“ Nato sa Jozef rýchlo vytratil, lebo ho veľmi dojala prítomnosť jeho brata a žiadalo sa mu vyplakať. I vošiel do odľahlej komnaty a tam plakal. Potom si umyl tvár a opäť vyšiel von s premáhaním.

Tu sa už Jozef nemohol ovládať pred všetkými, čo ho obkľučovali, a zvolal: „Nech všetci vyjdú odtiaľto von!“ A tak nebol nik pri ňom, keď sa Jozef dal poznať svojim bratom. Tu sa dal do hlasitého plaču až tak, že ho počuli Egypťania a zvedel o tom aj dom faraónov. Potom Jozef povedal svojim bratom: „Ja som Jozef! Žije ešte môj otec?“ Jeho bratia sa tak naľakali, že nemohli odpovedať bratovi. Jozef sa svojim bratom privrával: „No poďte ku mne!“ Keď pristúpili bližšie, povedal: „Ja som Jozef, váš brat, ktorého ste predali do Egypta. A teraz sa netrápte a nesužujte, že ste ma sem predali, lebo Boh ma sem poslal pred vami, aby ste ostali nažive. Lebo už dva roky je v krajine hlad a bude ešte päť rokov, čo nebude ani oračky, ani žatvy. Preto ma Boh poslal pred vami, aby váš rod zachoval na zemi a aby ho mimoriadnym zásahom zachoval pri živote. A takto nie vy ste ma sem poslali, lež Boh. On ma urobil faraónovým poradcom, pánom nad celým jeho domom a vladárom nad celou egyptskou krajinou. Poponáhľajte sa a choďte k môjmu otcovi a povedzte mu: „Toto odkazuje tvoj syn Jozef: Boh ma ustanovil vládcom nad celým Egyptom, príď ku mne a neodkladaj! Budeš bývať v kraji Gesen a budeš mi nablízku ty i tvoje deti a tvoje detné deti spolu s tvojimi ovcami a dobytkom a s celým tvojím majetkom. Ja sa tu budem starať o teba – lebo ešte päť rokov potrvá hlad –, aby si

neschudobnel ty i tvoj dom a všetko, čo je tvoje. Na vlastné oči vidíte, aj môj brat Benjamín vidí na svoje oči, že sú to moje ústa, čo s vami rozprávajú. Zvestujte teda môjmu otcovi moju veľkú hodnosť, ktorú mám v Egypte, a všetko, čo ste videli! Nuž poponáhľajte sa a priveďte môjho otca sem!“ Potom padol okolo krku svojmu bratovi Benjamínovi a plakal. Aj Benjamín plakal na jeho hrudi. Potom pobozkal všetkých svojich bratov a plakal na ich hrudi. Napokon sa rozprávali s ním aj jeho bratia.

Aj do faraónovho paláca sa dostala zvesť: „Prišli Jozefovi bratia!“ A faraón sa tomu tešil aj so svojimi služobníkmi.

Prokimen 4. hlas [Ž 115, 9. 1]: Svoje sľuby Pánovi splním * pred všetkým jeho ľudom.
Verš: Dôveroval som, preto som povedal: „Som ponížený nesmierne.“

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 21, 23 – 22, 4)

Ten, kto je strážcom svojich úst a svojho jazyka,
je strážcom svojej duše pred úzkosťami.
Nespratný nafúkanec, zvaný posmievač,
vyčíňa vo svojej nesmiernej pýche.
Vlastná žiadostivosť umorí leňocha,
lebo sa jeho ruky štítia roboty.
Celý deň modliká a modliká;
spravodlivý však rozdáva a neskrblí.
Obeta hriešnikov je odporná Pánovi,
zvlášť, keď sa obetuje na zlý úmysel.
Falošný svedok vyjde navnivoč,
ale človek, ktorý počúva, bude stále hovoriť.
Oplan vystavuje bezočivý výzor na obdiv,

statočný (človek) si však dáva
pozor na cestu.
Niet múdrosti, niet
rozumnosti
a nieto rady proti Pánovi.
Kôň býva prichystaný na deň,
(keď sa strhne) boj,
lenže Pán dáva víťazstvo.
Meno je hodno viac ako veľké
bohatstvo,
priazeň je lepšia nad striebro
a nad zlato.
Boháč a bedár patria dovedna,
obidvaja sú dielom Pánovým.
Prozreteľný (človek) predvída
nehodu a vyhne sa,
neskúsení však idú ďalej
(neopatrne) a doplácajú
(na svoj nerozum).
Odmena poníženej bázne
pred Pánom
je bohatstvo a česť a život
(pospolu).

Vo štvrtok kvetného týždňa na 6. hodinke

Tropár proroctva, 1. hlas Na hlas svojich služobníkov nezabudni, Pane. * Spomeň si, Všemohúci, * veď v teba sme stále vkladali svoju nádej, ※ pomôž nám, prosíme ťa.[SJŠ]

Sláva: I teraz: Na hlas svojich služobníkov: *Opäť ten istý.*

Prokimen 4. hlas [Ž 117, 20. 1]: Toto je brána Pánova * spravodliví do nej vojdú.[MK]

Verš: Oslavujte Pána, lebo je dobrý, lebo jeho zľutovanie je večné.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 65, 8–16b)

Toto hovorí Pán:
„Ako keď sa nájde mušt na strapci
a povie sa: »Neznič to,
lebo je v ňom požehnanie!«,
tak urobím kvôli svojim sluhom,
aby nebolo všetko zničené.
Vyvediem z Jakuba potomstvo
a z Júdu vládcu svojich vrchov,
budú tam vládnuť moji vyvolení
a moji sluhovia tam budú bývať.
Sáron bude košariskom stáda
a dolina Achor ležiskom dobytka
pre môj ľud, ktorý ma hľadal.
Vy však, čo ste opustili Pána,
čo ste zabudli na môj svätý vrch,
čo ste prestierali stôl pre Gada
a napĺňali nápoj Ménimu,
určím vás pod meč,
všetci sa zhrbíte na popravu,
lebo som volal,
a neodpovedali ste,
hovoril som, a nepočúvali ste,
lež robili ste, čo je v mojich očiach zlé,
a vyvolili ste si, čo som nechcel.“
Preto Pán, Jahve, hovorí takto:
„Hľa, moji sluhovia budú jesť,
ale vy budete hladovať,
hľa, moji sluhovia budú piť,
ale vy budete žízniť,
hľa, moji sluhovia sa budú radovať,
a vy sa budete hanbiť,
hľa, moji sluhovia budú plesať
od blaženosti srdca,
vy však budete volať
od žalosti srdca
a kvíliť budete zlomeným duchom.
A zanecháte svoje meno
ako kliatbu mojim vyvoleným:
Pán, Jahve, ťa usmrtí,
ale svojich sluhov nazve iným menom.
Kto sa bude žehnať na zemi,
bude sa žehnať verným Bohom.

Prokimen 4. hlas [Ž 118, 32. 33a]: Po ceste tvojich prikázaní som utekal, * keď si mi rozšíril srdce.[SJŠ]
Verš: Nariaď mi zákonom, Pane, cestu svojich ustanovení.

Vo štvrtok kvetného týždňa večer

Prokimen 6. hlas [Ž 119, 1. 2]: K Pánovi som volal vo svojom súžení * a on ma vyslyšal.
Verš: Pane, osloboď moju dušu od nespravodlivých pier a od ľstivého jazyka.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 46, 1–7)

Izrael sa vydal na cestu so všetkým, čo mal, a keď došiel do Bersaby, priniesol obetu Bohu svojho otca Izáka. Tu povedal Boh Izraelovi v nočnom videní: „Jakub, Jakub!“ On odpovedal: „Tu som!“ A on hovoril: „Ja som Boh, Boh tvojho otca. Neboj sa zostúpiť do Egypta, lebo tam z teba urobím veľký národ. Ja sám pôjdem s tebou do Egypta a ja sám ťa aj vyvediem odtiaľ a Jozef ti vlastnou rukou zatlačí oči.“ Potom sa Jakub pobral z Bersaby. A Izraelovi synovia vyložili svojho otca Jakuba aj svoje deti a ženy na vozy, ktoré po-

slal faraón, aby ho odviezli. Vzali so sebou aj svoje stáda a všetko, čo nadobudli v krajine Kanaán, a tak prišli do Egypta – Jakub a všetko jeho potomstvo s ním: so svojimi synmi a vnukmi, so svojimi dcérami a vnučkami: so všetkým svojím potomstvom prišiel do Egypta.

Prokimen 6. hlas [Ž 120, 7. 1]: Pán ťa ochráni od všetkého zla, * tvoju dušu ochráni Pán.
Verš: Pozdvihol som oči k horám: Odkiaľ mi príde pomoc?

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 23, 15 – 24, 5)

Synu, ak bude múdre tvoje srdce,
radovať sa bude moje srdce tiež
a moje vnútro bude plesať,
keď budú tvoje pery správne (veci) hovoriť.
Nech neroznecuje sa tvoje srdce kvôli hriešnikom,
no (tým viac) v bázni pred Pánom každý deň,
lebo (ti) kynie budúcnosť
a tvoja nádej nazmar nevyjde.
Počúvaj, syn môj, aby si bol skúsený,
a rovnou cestou svoje srdce veď!
Nepatri (k tým, čo) spíjajú sa vínom (nadmieru),
(ani k tým, ktorí) nevedia sa najesť mäsa dosýta.
Bo schudobnie pijan i ten, čo sa objedá,
a ospanlivosť odieva do handier.
Poslúchaj svojho otca, ktorý je ti rodičom,
a nepohŕdaj svojou matkou na jej staré dni!
Získavaj pravdu a nepredávaj (ju),
múdrosť, náuku a rozumnosť!
Radosťou plesá otec spravodlivého
a rodič (syna) múdreho sa kochá v ňom.
Nech kochajú sa (v tebe) tvoj otec a tvoja mať

a nech sa teší tvoja rodička!
Daj mi, syn môj svoje srdce
bár by tvoje oči nachádzali
v mojich cestách záľubu!
Bo jamou hlbokou je smilnica
a úzkou studnicou je
cudzoložnica.
Aj ona striehne ako zákerník
a rozmnožuje medzi ľuďmi
tých, čo robia neverne.
Kto bedáka? Kto (vraví):
„Jaj!“?
Ktože sa vadí? Kto sa sťažuje?
Kto bez príčiny rany (tŕži)?
Ktože má oči zmútené?
Tí, čo sa (dlho) bavia pri víne,
čo chodia vychutnávať víno
miešané.
Nepozeraj ty na víno, jak
skvie sa nachovo,
ako sa blýska v pohári!
Kĺže sa (dolu hrdlom)
lahodne,
lež naposledok štipne ako had
a kusne ako zmija.
Oči ti budú vidieť veci
čudesné
a tvoje srdce bude myslieť na
pochabosti.
Budeš sťa (ten, čo) na šírave
mora spí,
ako námorník, čo spí v koši
na sťažni.
„Nabili ma, (a) nebolelo ma,
natĺkli ma, (a) nič som necítil.
Kedy sa zobudím? Pôjdem ho
hľadať zas.“
Nezáviď ľuďom zlým,
a nežiadaj si s nimi obcovať!
Lebo ich srdce myslí na
zbojstvo,
ich pery vyslovujú trápenie.
Múdrosťou buduje sa dom
a rozumnosťou býva
upevňovaný.
Vedomosťou sa naplňujú
komory
všakovým hodnotným
a krásnym imaním.
Múdry chlap (je viac ako)
moc
a umný človek (viac než) sila
mohutná.

V piatok kvetného týždňa na 6. hodinke

Tropár proroctva, 3. hlas Nevydržateľný je, Pane, tvoj hnev * i hrôza voči hriešnikom, * my nie sme hodní vzhliadnuť k tebe * a prosiť si od teba milosrdenstvo: * aby si nás nezahubil vo svojej prudkosti a hneve; ※ nás, ktorých si stvoril zo zeme svojou rukou.[CS]

Sláva: I teraz: Nevydržateľný je, Pane: *Opäť ten istý.*

Prokimen 4. hlas [Ž 121, 1. 9]: Zaradoval som sa z tých, ktorí mi povedali: * „Pôjdeme do domu Pánovho.“[SJŠ]
Verš: Kvôli domu Pána, nášho Boha, hľadal som dobrá pre teba.

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 66, 10–24)

Tešte sa s Jeruzalemom
a plesajte nad ním,
všetci jeho milovníci,
radujte sa s ním, radujte sa
všetci, čo ste nad ním
trúchlili.
Aby ste sali a nasýtili sa
z pŕs jeho útechy,
aby ste sŕkali a požívali
z plnosti jeho slávy.
Lebo toto hovorí Pán:
„Hľa, ja prikloním k nemu
pokoj ako rieku
a slávu národov ako
rozvodnený potok.
Budete sať, v lone vás budú
varovať
a na kolenách vás budú
láskať.
Ako keď niekoho teší matka,
tak vás budem ja tešiť
a v Jeruzaleme sa potešíte.
Keď to uvidíte, zaraduje sa
vám srdce,
kosti vám vypučia ako zeleň
a Pánova ruka sa dá poznať
jeho sluhom,
ale zúriť bude proti
nepriateľom.
Lebo, hľa, Pán príde v ohni
a jeho vozy sú ako búrka,
aby priviedol v zápale svoj
hnev
a svoju hrôzu v plameňoch
ohňa.
Lebo ohňom bude súdiť Pán

a svojím mečom každé telo
a bude veľa tých, čo Pán
porazí.

Tí, čo sa očisťujú v záhradách za kýmsi v prostriedku, ktorí jedia bravčové mäso a ošklivosť a myši, všetci spolu zahynú – hovorí Pán. Ja však (poznám) ich skutky a myšlienky. Prídem zhromaždiť všetky národy a všetky reči; prídu a uvidia moju slávu. Urobím na nich znamenie a pošlem z nich zachránencov k národom Taršišu, Púlu a Lúdu, ktorí naťahujú kušu, k Tubalu, Javanu, k ďalekým ostrovom, ktoré nepočuli chýr o mne a nevideli moju slávu; i budú ohlasovať medzi národmi moju slávu. A privedú všetkých vašich bratov spomedzi všetkých národov ako obetu pre Pána na koňoch, vozoch, nosidlách, muliciach a ťavách na môj svätý vrch do Jeruzalema – hovorí Pán – tak ako prinášajú synovia Izraela obetu v čistej nádobe do Pánovho domu. A aj z nich si vezmem za kňazov a levitov – hovorí Pán. Lebo ako budú trvalými predo mnou nové nebesá a nová zem, ktoré stvorím – hovorí Pán – tak bude trvalé vaše potomstvo a vaše meno a každý mesiac v novmesiaci a každý týždeň v sobotu príde sa každé telo klaňať pred moju tvár – hovorí Pán.

I vyjdú a hľadieť budú na mŕtvoly mužov, čo odpadli odo mňa. Áno, ich červík neumrie a ich oheň nevyhasne. A budú hrôzou pre každé telo.“

Prokimen 6. hlas [Ž 122, 3a. 1]: Zmiluj sa nad nami, Pane, * zmiluj sa nad nami.*SJŠ*
Verš: K tebe som pozdvihol svoje oči, ktorý bývaš na nebi.

V piatok kvetného týždňa večer

Prokimen 6. hlas [Ž 123, 8. 1]: Naša pomoc v mene Pánovom, * ktorý stvoril nebo i zem.
Verš: Keby Pán nebol v nás, * nechže to povie Izrael.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 49, 33 – 50, 26)

Keď Jakub skončil odkaz pre svojich synov, vyložil si nohy na lôžko a skonal. Tak sa pripojil k svojmu ľudu.

Tu sa Jozef vrhol na svojho otca, plakal nad ním a bozkával ho. Potom rozkázal svojim služobníkom, lekárom, zabalzamovať jeho otca. A lekári balzamovali Izraela. Trvalo im to pri ňom štyridsať dní, lebo toľko času bolo treba na balzamovanie. Aj Egypťania ho oplakávali sedemdesiat dní. A keď sa dni oplakávania minuli, Jozef povedal faraónovým dvoranom: „Ak som našiel milosť vo vašich očiach, prihovorte sa za mňa, prosím, u faraóna v tomto zmysle: Môj otec ma zaviazal prísahou: „Hľa, ja už zomriem. Pochováš ma v mojom hrobe, ktorý som si vykopal v krajine Kanaán!“ – A teraz by som chcel ísť hore pochovať si otca; potom sa vrátim.“ Faraón odkázal: „Choď hore a pochovaj otca, ako si prisahal!“ A tak Jozef odišiel pochovať svojho otca a s ním išli všetci faraónovi služobníci: úradníci jeho paláca, všetci hodnostári egyptskej krajiny a všetci Jozefovi domáci i jeho bratia a domáci jeho otca. Iba svoje malé deti, svoje ovce a dobytok nechali v kraji Gesen. S nimi išli aj vozy a jazdci, takže to bol veľmi veľký zástup.

Keď došli ku Goren–Atad za Jordánom, konali tam veľký a slávnostný pohreb. Za svojho otca urobil sedemdňovú smútočnú slávnosť Keď sa obyvatelia krajiny, Kanaáncania, dozvedeli o smútočnej slávnosti pri Gorene, vra-

veli: „To je veľkolepá egyptská smútočná slávnosť!“ Preto nazvali to (miesto) Abel Micraim – Egyptský smútok, čo leží za Jordánom. Jeho synovia s ním teda urobili, ako im prikázal. Vydali sa totiž do krajiny Kanaán a pochovali ho v jaskyni makpelského pozemku, na pozemku východne od Mambre, ktorý kúpil Abrahám od Hetejca Efrona na dedičné pohrebisko. Keď Jozef pochoval otca, vrátil sa do Egypta, aj jeho bratia a všetci, čo s ním išli.

Keď otec zomrel, Jozefovi bratia sa začali báť a vraveli si: „Nezachová sa teraz Jozef nepriateľsky voči nám a neodplatí nám všetko to zlé, čo sme mu vykonali?“ Preto odkázali Jozefovi: „Tvoj otec pred svojou smrťou prikázal: „Toto poviete Jozefovi: Odpusť, prosím, svojim bratom ich previnenie a hriech, že ti spôsobili zlo! Už nám len odpusť naše previnenie! Veď my uctievame Boha tvojho otca!“ Keď mu to hovorili; Jozef plakal. Potom prišli sami bratia, padli pred ním a vraveli: „Pozri, sme tvojimi sluhami!“ Jozef im však povedal: „Len sa nebojte! Veď či som ja na Božom mieste?! Vy ste síce snovali proti mne zlo, ale Boh to obrátil na dobro, aby uskutočnil to, čo je dnes, aby zachránil život mnohým ľuďom. Len sa už nebojte! Ja sa budem starať o vás aj o vaše deti!“ Tak ich tešil a milo sa im prihováral.

Jozef teda býval v Egypte; on aj dom jeho otca. Jozef žil stodesať rokov. A Jozef videl Efraimových synov až do tretieho pokolenia. Aj synovia Manassesovho syna Machira sa narodili za Jozefovho života. Raz potom Jozef povedal svojim bratom: „Ja už zomriem, ale Boh sa vás istotne ujme a vyvedie vás z tejto krajiny do krajiny, ktorú odprisahal Abrahámovi, Izákovi a Jakubovi.“ Nato dal Jozef Izraelovým synom prisahať a povedal: „Keď sa vás Boh zaujme, preneste moje kosti odtiaľto!“ A Jozef umrel, keď mal stodesať rokov. Potom ho zabalzamovali a uložili ho do rakvy v Egypte.

Prokimen 4. hlas [Ž 124, 1. 3]: Tí, čo sa spoliehajú na Pána, sú ako vrch Sion, * nezachveje sa naveky.
Verš: Lebo Pán nedopustí žezlo hriešnikov na podiel spravodlivých.

Čítanie z Knihy príslovní

(Prís 31, 8–31)

Synu, otváraj svoje ústa za zmĺknutého
v pravote všetkých ponechaných (na seba)!
Otváraj svoje ústa, spravodlivo súď
a zastávaj sa práva (človeka) biedneho a chudobného!

Ach, ktože nájde ženu dobrú?
Jej cena je nad perly.
Bezpečnosť nachodí srdce jej muža v nej,
bo núdze o zisk niet.
Gazduje mu dobre, a nie zle
po všetky dni svojho života.
Dbá veľmi o vlnu a o ľan
a radostne jej ide práca od ruky.
Hľa, podobá sa lodiam kupeckým:
zďaleka dováža si výživu.
Veď vstáva ešte za noci
a rozdeľuje pokrm svojej čeľadi
a prácu svojim dievčatám.
Zobzrie sa za poľom a (hneď) ho kupuje,
vinicu vysádza zo zárobku svojich rúk.
Chrabrosťou si prepasuje bedrá
a zosilňuje svoje ramená.
Tu sladko zakúša, aké dobré je jej podnikanie,
nezhasína jej svetlo za noci.
Jej ruky siahajú po praslici,
prstami drží vreteno.
Kde bedár, tam svoju ruku otvára
a k chudákovi ruky vystiera.
Ľakať sa neľaká, čo s čeľaďou, keď (príde) sneh,
bo všetka jej čeľaď má po dvoch oblekoch.
Má narobené prikrývadlá pre seba,
batist a purpur sú jej odevom.
Navôkol povestný je jej muž

pri bránach
na zasadaniach so starcami
krajiny.
Speňažuje tiež jemné šatstvo,
ktoré vyrába,
a kupcom odpredáva opasky.
Ako jej svedčia moc a krása
za odev,
tak s úsmevom sa díva na
budúci deň.
Prehovoria jej ústa
s múdrosťou,
láskavé slová sú na jej jazyku.
Sleduje priebeh všetkej práce
po dome
a nejedáva z chleba
záhaľčivého.
Keď prehovoria jej synovia,
dobrorečia jej
a jej manžel zahŕňa, ju
pochvalou:
„Rúče sa namáhalo veľa žien,
lež ty si ich všetky predstihla.“
Spanilosť je klam a krása –
daromnosť;
chválu si zasluhuje žena, čo
sa bojí Pána.
(Tak teda) dožičte jej z ovocia
jej rúk
a nech jej skutky zvestujú
v bránach jej chválu!

Kvetná nedeľa

*Veľký prokimen **6**. hlasu* Pán kraľuje: *(pozri s. 195)*

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 49, 1–2. 8–12)

Jakub zavolal svojich synov a povedal:

„Zhromaždite sa, aby som
vám oznámil,
čo na vás čaká v ďalekých
dňoch!
Zídite sa a počúvajte,
Jakubovi synovia,
počujte Izraela, otca svojho!
Júda, ty si ten,
ktorého budú chváliť tvoji
bratia!
Tvoja ruka je na šiji tvojich
nepriateľov,
pred tebou sa synovia tvojho
otca skláňajú.
Levom mladým si, Júda:
od koristi si vstal, syn môj,
na odpočinok si si ľahol sťa
lev,
ako levica: ktože ho zobudí?!
Neoddiali sa žezlo od Júdu,
ani berla od jeho nôh,
kým nepríde (Ten), ktorému
prislúcha (žezlo)
a ku ktorému sa pritúlia
národy.
K viniču priväzuje svoje oslíča
a k vzácnej réve mláďa svojej
oslice.
Vo víne si perie odev
a v hroznovej krvi svoj plášť.
Jeho oči sú černejšie od vína
a jeho zuby belšie nad mlieko.

Čítanie z Knihy proroka Sofoniáša

(Sof 3, 14–19)

Tak hovorí Pán:
Plesaj, dcéra Siona, jasaj,
Izrael,
teš a raduj sa z celého srdca,

dcéra Jeruzalema!
Pán zrušil tvoje pokuty,
odvrátil nepriateľa;
kráľom Izraela uprostred teba
je Pán,
nešťastia sa viac neobávaj!
V ten deň povedia
Jeruzalemu:
„Neboj sa, Sion, nech ti
neovisnú ruky!
Uprostred teba je Pán, tvoj
Boh,
spásonosný hrdina;
zajasá nad tebou od radosti,
obnoví svoju lásku,
výskať bude od plesania.“
„Zronených pre sviatky
odstránim z teba,
sú ti ťarchou hanebnou.
Hľa, v tom čase skoncujem
s tými, čo ťa utláčali,
zachránim kuľhavého
a pozbieram roztratených,
urobím ich slávnymi
a chýrnymi
v celej krajine ich hanby.

Čítanie z Knihy proroka Zachariáša

(Zach 9, 9–15a)

Tak hovorí Pán:
Plesaj hlasno, dcéra Siona,
jasaj, dcéra Jeruzalema,
hľa, tvoj kráľ ti prichádza,
spravodlivý je a prináša
spásu,
ponížený je a nesie sa na
oslovi,
na osliatku, mláďati oslice.
Vyhubí vozy z Efraima
a kone z Jeruzalema,
vymiznú bojové kuše;
o pokoji bude rokovať
s národmi
a jeho vladárstvo je od mora
k moru
a od Rieky až do končín zeme.
I tebe pre tvoju krvnú zmluvu
vypustím zajatcov z cisterny,
v ktorej nieto vody.
Vráťte sa do pevnosti,
zajatci nádeje;
dnes oznamujem:
Dvojnásobne ti vynahradím.
Lebo natiahnem Júdu ako luk
a nabijem Efraimom;
povzbudím tvojich synov,
Júda,
proti tvojim synom, Javan,
spravím ťa podobným meču

bojovníka.
Pán sa zjaví nad nimi,
jeho šíp vypáli sťa blesk,
Pán, Jahve, zatrúbi na trúbu,
kráčať bude v južnej víchrici.
Pán, Jahve, bude štítom nad
nimi.

Strastný týždeň

Vo svätý a veľký pondelok na 6. hodinke

Tropár proroctva, 6. hlas Padám pred tebou so skrúšenou dušou * a modlím sa k tebe, Spasiteľ sveta, ※ veď ty si Boh tých, čo sa kajajú.[cs]

Sláva: I teraz: Padám pred tebou: *Opäť ten istý.*

Prokimen 4. hlas [Ž 125, 1b. 2a]: Keď Pán zvrátil * zajatie Siona.[sjš]
Verš: Vtedy sa naše ústa naplnili radosťou.

Čítanie z Knihy proroka Ezechiela

(Ez 1, 1–20)

Stalo sa v tridsiatom roku, štvrtý (mesiac), piaty deň mesiaca, keď som bol medzi zajatcami pri rieke Chobar, otvorili sa nebesia a videl som nebeské videnie. Piaty deň mesiaca – bol to piaty rok od zajatia kráľa Joachima – prehovoril Pán ku kňazovi Ezechielovi, synovi Buziho, v chaldejskej krajine pri , rieke Chobar; tam sa vzniesla nad neho Pánova ruka.

Videl som teda: Hľa, od severu prichádzal búrlivý vietor, veľký oblak a blčiaci oheň, okolo ktorého bola žiara, a z jeho stredu – zo stredu ohňa – čosi ako výzor leskléhо kovu. Zo stredu tohto však podoba štyroch bytostí. Toto bol ich výzor: Mali podobu človeka, každá mala štyri tváre a každá štyri krídla. Ich nohy boli rovné, chodidlo ich nôh ako chodidlo nohy teľaťa, a leskli sa ako výzor lešteného kovu. Pod krídlami mali zo štyroch strán ľudské ruky a všetky štyri z nich mali tváre a krídla. Krídla sa im vzájomne dotýkali, pri chôdzi sa neobracali, každá kráčala pred svojou tvárou.

Výzor ich tvárí však bol tvár človeka, potom tvár leva

po pravej strane tých štyroch, ďalej tvár býka po ľavej strane tých štyroch a tvár orla boli ich tváre. Ich krídla sa rozprestierali nahor, dve krídla každého sa vzájomne dotýkali a dve im zakrývali telá. A každá kráčala pred svojou tvárou; kde sa usiloval ísť duch, ta išli, pri chôdzi sa však neobracali. A podoba bytostí: ich zjav bol ako žeravé uhlie ohňa ako čosi, čo sa podobalo fakliam, a toto prechádzalo pomedzi bytosti, oheň však mal žiaru a z ohňa vychádzal blesk. Bytosti chodili sem i tam, podobne žiariacemu blesku.

Pozeral som sa na bytosti a hľa, na zemi pri bytostiach – pri všetkých štyroch – bolo po jednom kolese. Výzor kolies a ich sústava bola ako výzor chryzolitu; všetky štyri mali rovnakú podobu, vyzerali a boli zostrojené tak, akoby bolo koleso uprostred kolesa. Keď išli, išli na svoje štyri strany, pri pohybovaní sa neobracali. (Ich bahry mali výšku a vzhľad!) Ich bahry, na všetkých štyroch, boli dookola plné očí. Keď bytosti išli, hýbali sa kolesá popri nich, keď sa bytosti zdvihli zo zeme, kolesá sa zdvihli. Kadiaľ chcel ísť duch, tadiaľ išli. Ak duch chcel ísť, zdvihli sa podobne aj kolesá, pretože v kolesách bol duch bytostí.

Prokimen 4. hlas [Ž 126, 1bc. 1de]: Ak Pán nestavia dom, * márne sa namáhajú jeho stavitelia.[SJŠ]
Verš: Ak Pán nechráni mesto, nadarmo bdie jeho strážca.

Vo svätý a veľký pondelok večer

Prokimen 6. hlas [Ž 127, 5a–b. 1]: Nech ťa žehná Pán zo Siona, * a uzrieš dobrá Jeruzalema.
Verš: Blažení všetci, ktorí sa boja Pána, ktorí kráčajú po jeho cestách.

Čítanie z Knihy Exodus

(Ex 1, 1–20)

Toto sú mená Izraelových synov, ktorí prišli do Egypta s Jakubom. Každý prišiel so svojou rodinou: Ruben, Simeon, Lévi a Júda, Isachar, Zabulon a Benjamín, Dan a Neftali, Gad a Aser. Všetkých duší, vlastných Jakubových potomkov bolo sedemdesiat duší. Jozef bol už v Egypte.

Keď Jozef zomrel i jeho bratia a celé to pokolenie. Izraeliti sa veľmi rozmnožili a rozrástli a boli takí mocní, že krajina bola nimi preplnená.

Keď potom v Egypte nastúpil nový kráľ ktorý Jozefa nepoznal, povedal svojmu ľudu: „Hľa, izraelský ľud je mocnejší a početnejší ako my. Podniknime niečo a šikovne zabráňme, aby sa ďalej nerozmnožoval a – keby nastala vojna – aby sa azda nepripojil k našim nepriateľom, nebojoval proti nám a potom z krajiny neodišiel.“ I ustanovili nad ním pracovných dozorcov, aby ho utláčali ťažkými robotami: staval totiž faraónovi zásobovacie mestá Pitom a Rameses. Ale čím viac ho utláčali, tým väčšmi sa rozmnožoval a rozrastal, takže sa Izraelitov priam desili. Preto Egypťania neľudsky hnali Izraelitov do práce a ich život robili neznesiteľným ťažkou robotou s hlinou a tehlami a rozličnými poľnými prácami – všetkými robotami, do ktorých ich násilne nútili.

A egyptský kráľ rozkázal hebrejským babiciam, z ktorých jedna sa volala Sefora a druhá Fua: “Keď pomáhate

Hebrejke pri pôrode, dávajte pozor na pohlavie! Ak je to chlapec, zabite ho, ak dievča, nech ostane nažive!“ Ale babice sa báli Boha a nerobili, ako im rozkázal egyptský kráľ; nechávali chlapcov nažive. Tu si dal egyptský kráľ babice zavolať a povedal im: „Čo to robíte, že nechávate chlapcov nažive?!“ Babice však odpovedali faraónovi: „Hebrejky nie sú ako egyptské ženy, to sú zvieratá! Kým k nim dôjde babica, ony porodia.“ Boh babiciam preukazoval dobrodenia a ľud vzrastal a silnel.

Prokimen 6. hlas [Ž 128, 8b. 1]: Dobrorečili sme vám * v mene Pánovom.
Verš: Častokrát útočili na mňa od mojej mladosti.

Čítanie z Knihy Jób

(Jób 1, 1–12)

V krajine Hus žil istý muž, menom Jób. Bol to muž dokonalý a statočný, bál sa Pána a chránil sa zlého. (Narodilo sa mu sedem synov a tri dcéry.) V jeho stádach bolo sedemtisíc oviec, tritisíc tiav, päťsto záprahov rožného statku a päťsto oslíc. Aj čeľade mal veľmi mnoho. Bol to muž, ktorý vynikal nad všetkých synov Východu.

Jeho synovia často robili hostiny, každý v určitý deň vo svojom dome, a pozývali aj svoje tri sestry, aby s nimi jedli a pili. No len čo uplynuli dni hodov, Jób si ich dal zavolať a obradne ich očisťoval. Vstal včasráno a podľa ich celkového počtu prinášal zápalné obety. Lebo Jób hovorieval: „Možno, že moji synovia zhrešili. Možno, že vo svojom srdci urazili Boha.“ A tak to Jób robil neprestajne.

Tu v ktorýsi deň prišli Boží synovia a postavili sa pred Pána. S nimi prišiel aj satan. Pán povedal satanovi: „Skadiaľ

prichádzaš?“ Satan odpovedal: „Chodil som krížom-krážom po zemi.“ Pán povedal satanovi: „A všimol si si môjho služobníka Jóba? Niet mu rovného na zemi. Je to muž dokonalý a statočný, bojí sa Boha a chráni sa zlého.“ Satan odpovedal Pánovi: „Vari sa Jób zadarmo bojí Boha?! A neurobil si ty sám akoby ohradu okolo neho, okolo jeho domu a okolo všetkého jeho imania?! Požehnávaš prácu jeho rúk a jeho čriedy zaplavili šíry kraj. Ale vztiahni ruku a zasiahni všetko jeho imanie, či ti nebude kliať do očí!“ Tu Pán povedal satanovi: „Hľa, všetko, čo má, je v tvojich rukách, iba jeho samého sa nedotkni!“ A satan sa vzdialil spred Pánovej tváre.

Vo svätý a veľký utorok na 6. hodinke

*Tropár proroctva, **1**. hlas* Daruj bohatstvo odpustenia, Spasiteľu, * tým, ktorí nesmierne zhrešili. * A daruj nám bez odsúdenia klaňať sa tvojmu vzkrieseniu, * na príhovor tvojej prečistej Matky, ※ jediný veľmi milostivý.[CS]

Sláva: I teraz: Daruj bohatstvo: *Opäť ten istý.*

*Prokimen **6**. hlas* [Ž 129, 7. 1–2a]: Lebo u Pána je zľutovanie * a hojné je uňho vykúpenie.[SJŠ]
Verš: Z hlbín som volal k tebe, Pane: „Pane počuj môj hlas!“

Čítanie z Knihy proroka Ezechiela

(Ez 1, 21 – 2, 1a)

Keď išli [bytosti], išli aj [kolesá], keď tie zastali, zastavili sa aj ony, keď sa zdvihli zo zeme, zdvihli sa podobne aj kolesá, pretože v kolesách bol duch bytostí.

Nad hlavami bytostí bolo čosi ako obloha, vyzeralo to ako hrozný kryštál, roztiahnutý odhora nad ich hlavami. Pod oblohou však boli proti sebe rozprestreté ich krídla. Dve zakrývali každej telo z jednej i z druhej strany. I počul som trepot ich krídel ako hukot veľkých vôd, ako hlas Všemohúceho. Keď išli, bol veľký šľahot ako hučanie tábora; keď postáli, mali krídla uvoľnené. A sponad oblohy, ktorá bola nad ich hlavami, zaznieval hlas. (Keď postáli, mali krídla uvoľnené.)

Nad oblohou, ktorá bola nad ich hlavami, bolo čosi ako zafírový kameň, podobalo sa to trónu, na tom však, čo bolo podobné trónu – na ňom odhora –, bola postava, ktorá vyzerala ako človek. Odhora toho, čo vyzeralo ako jeho pás, videl som čosi ako lesklý kov, vyzeralo to ako oheň, ktorý má dookola dvor; a oddola toho, čo vyzeralo ako jeho pás, videl som čosi ako oheň, ktorý mal dookola žiaru. Ako vyzerá dúha, ktorá je v oblaku v daždivý deň, tak vyzerala žiara dookola.

Prokimen ***6.*** *hlas* [Ž 130, 3. 1]: Nech dúfa Izrael v Pána * odteraz až na veky.

Verš: Pane, moje srdce sa nevyvýšilo, ani moje oči neboli povýšenecké.

Vo svätý a veľký utorok večer

Prokimen 6. hlas [Ž 131, 8. 1]: Vstaň, Pane, k miestu svojho odpočinku, * ty aj archa tvojej všemoci.
Verš: Pamätaj, Pane, na Dávida a na všetku jeho miernosť.

Čítanie z Knihy Exodus

(Ex 2, 5–10)

Faraónova dcéra prišla k Nílu vykúpať sa. Kým jej sprievodkyne chodili sem–tam po brehu Nílu, ona zbadala medzi trstinou košík. Poslala svoju slúžku, aby ho priniesla. Keď ho otvorila, uvidela dieťa; bol to plačúci chlapec. Prišlo jej ho ľúto a povedala: „To je z hebrejských detí!“ Vtedy sa jeho sestra opýtala faraónovej dcéry: „Nemám ísť a zavolať ti hebrejskú dojku, ktorá by ti chlapca vychovala?“ A faraónova dcéra jej odvetila: „Choď!“ Dievča išlo a zavolalo chlapcovu matku. Faraónova dcéra jej povedala: „Vezmi tohoto chlapca a odchovaj mi ho! Odmením ťa.“ Žena chlapca vzala a chovala ho. Keď chlapec dorástol, zaviedli ho k faraónovej dcére. Stal sa jej synom a ona mu dala meno Mojžiš, vraviac: „Veď som ho z vody vytiahla.“

Prokimen 4. hlas [Ž 132, 1. 2]: Hľa, aké je dobré či aké krásne, * keď bratia žijú pospolu.
Verš: Sťa myro na hlave, stekajúce na bradu, na Áronovu bradu.

Čítanie z Knihy Jób

(Jób 1, 13–22)

V ktorýsi deň jeho synovia a dcéry jedli a pili víno v dome svojho prvorodeného brata. Tu prišiel k Jóbovi posol a zvestoval: „Kým záprahmi orali a oslice sa pásli vedľa,

vpadli Sabejci, ulúpili ich a paholkov pobili ostrím meča. Ja jediný som unikol, aby som ti to oznámil.“ On ešte hovoril a už prichádzal iný a zvestoval: „Pánov oheň padol z neba, spálil ovce i valachov a pohltil ich. Ja jediný som unikol, aby som ti to oznámil.“ Aj on ešte hovoril a už prichádzal iný a zvestoval: „Chaldejci sa prihrnuli v troch tlupách, prepadli ťavy, ulúpili ich a pastierov pobili ostrím meča. Ja jediný som unikol, aby som ti to oznámil.“

Ani on ešte nedopovedal a už prichádzal iný a zvestoval: „Tvoji synovia a dcéry jedli a pili víno v dome svojho najstaršieho brata. A hľa od púšte sa strhla veľká víchrica, oprela sa o štyri uhly domu, takže sa zrútil na deti a zahynuli. Ja jediný som unikol, aby som ti to oznámil.“

Tu Jób vstal, roztrhol si odev, oholil si hlavu, padol na zem, klaňal sa a povedal:

„Nahý som vyšiel z lona
svojej matky
a nahý sa ta vrátim.
Pán dal, Pán vzal,
nech je Pánovo meno
zvelebené!“

V tomto všetkom Jób nezhrešil a nevyriekol proti Bohu nič neprístojné.

Vo svätú a veľkú stredu na 6. hodinke

*Tropár proroctva, **8.** hlas* Dnes sa schádza zákerné zhromaždenie * a daromne sa proti tebe spolčuje. * Dnes sa Judáš svojim súhlasom * zasnubuje so zdochlinami. * Kajfáš nevedomky vyznáva, * že ty si jediný, ktorý za všetkých dobrovoľne prijímaš smrť. ※ Vykupiteľu náš, Kriste Bože, sláva tebe![CS]

Sláva: I teraz: Dnes sa schádza: *Opäť ten istý.*

*Prokimen **4.** hlas* [Ž 133, 3. 1]: Požehná ťa Pán zo Siona, * ktorý stvoril nebo i zem.[SJŠ]

Verš: Hľa, teraz dobrorečte Pánovi všetci služobníci Pánovi.

Čítanie z Knihy proroka Ezechiela

(Ez 2, 3 – 3, 3)

Pán mi riekol: „Syn človeka, posielam ťa k synom Izraela, k vzbúreneckým pohanom, ktorí sa mi vzopreli. Hrešili proti mne oni aj ich otcovia až po dnešný deň. Synovia majú stŕpnutú tvár a zatvrdnuté srdce; posielam ťa k nim, povedz im: „Toto hovorí Pán, Jahve.“ A oni, či počúvnu a či si nepovšimnú – veď sú odbojný dom –, dozvedia sa, že bol medzi nimi prorok. Ty sa ich však, syn človeka, neboj ani ich rečí sa neboj, hoci budú pri tebe ako tŕnie a bodľač a budeš bývať medzi škorpiónmi. Ich rečí sa neboj a ich samých sa nestrachuj, veď sú odbojný dom! A budeš k nim hovoriť moje reči, či počúvnu a či si nepovšimnú, veď sú odbojní!

Ty teda počúvaj, čo ti hovorím: Nebuď odbojný ako ten odbojný dom, otvor si ústa a zjedz, čo ti ja dám.“ Díval som sa a hľa, oproti mne vystretá ruka a v nej zvitok knihy. Nato ju roztvoril predo mnou a bola popísaná na prednej i zadnej strane. Boli v nej napísané žalospevy a vzdychanie a beda.

I riekol mi: „Syn človeka, zjedz, čo máš poruke, zjedz tento zvitok, potom choď a hovor k domu Izraela! A keď som

otvoril ústa, dal mi zjesť ten zvitok. I riekol mi: „Syn človeka, nakŕm si vnútro a naplň si útroby týmto zvitkom, ktorý ti ja dávam.“ Zjedol som ho teda a bol mi v ústach sladký ako med.

Prokimen 6. hlas [Ž 134, 20b. 1]: Vy, čo máte bázeň pred Pánom, * dobrorečte Pánovi.*SJŠ*
Verš: Chváľte meno Pánovo, chváľte, služobníci, Pána.

Vo svätú a veľkú stredu večer

Prokimen 4. hlas [Ž 135, 26. 2]: Oslavujte Boha nebies, * lebo jeho zľutovanie je večné.*SJŠ*
Verš: Oslavujte Boha nad bohmi, lebo jeho zľutovanie je večné.

Čítanie z Knihy Exodus

(Ex 2, 11–22)

V tom čase, keď Mojžiš dorástol, vyšiel k svojim súkmeňovcom, aby videl ich ťažkú robotu. Tu videl, ako istý Egypťan bil jeho súkmeňovca, hebrejského brata. I poobzeral sa a keď videl, že tam nebolo nikoho, Egypťana zabil a ukryl do piesku. Na druhý deň vyšiel opäť a videl, ako sa dvaja hebrejskí mužovia bijú medzi sebou. I zavolal na útočníka: „Prečo biješ svojho blížneho?!“ On mu však odvetil: „Ktože ťa ustanovil nad nami za rozhodcu a sudcu?! Vari chceš zabiť aj mňa, ako si odpratal toho Egypťana?“ Mojžiš sa preľa-

kol a povedal si: „Tak, vec sa už rozniesla.“ A keď sa o tej veci dozvedel faraón, pokúšal sa Mojžiša zabiť. Ale Mojžiš pred faraónom utiekol a usadil sa v kraji Madián, zdržoval sa pri studni.

Madiánsky kňaz mal sedem dcér. A ony prišli, čerpali vodu a nalievali ju do válovov, aby napojili ovce svojho otca. Keď prišli pastieri a odháňali ich, Mojžiš vstal, zaujal sa ich a ovce im napojil. Keď ony potom prišli k svojmu otcovi Raguelovi, on sa ich spýtal: „Prečo ste dnes prišli tak skoro?!“ Ony mu odpovedali: „Akýsi Egypťan sa nás zastal pred pastiermi, ba aj nám pomohol napojiť ovce!“ Tu on povedal svojim dcéram: „A kdeže je? Prečo ste (tam) nechali toho muža?! Zavolajte ho, nech si niečo zaje!“ A Mojžiš sa rozhodol, že uňho ostane. Potom dal Mojžišovi svoju dcéru Seforu, ktorá mu porodila syna, a on ho nazval Gersamom, hovoriac: „Som prišelcom v cudzej krajine.“ (Potom mu porodila aj druhého a pomenoval ho Eliezerom, hovoriac: „Ozaj, Boh otca môjho je mojou pomocou, vyslobodil ma od faraónovho meča!“)

Prokimen 4. hlas [Ž 137, 8bc. 1bd]: Pane, tvoje zľutovanie je večné, * neprehliadni diela svojich rúk.[SJŠ]
Verš: Budem ťa oslavovať, Pane, celým svojím srdcom, aj pred anjelmi ti zaspievam.

Čítanie z Knihy Jób

(Jób 2, 1–10)

Tu v ktorýsi deň zasa prišli Boží synovia a postavili sa pred Pána. S nimi prišiel aj satan a postavil sa pred Pána. A Pán povedal satanovi: „Skadiaľ prichádzaš?“ Satan odpovedal Pánovi: „Chodil som krížom–krážom po zemi.“ Pán

povedal satanovi: „A všimol si si môjho služobníka Jóba, že mu niet rovného na zemi? Je to muž dokonalý a statočný, bojí sa Boha a chráni sa zlého. Podnes si zachoval svoju dokonalosť a ty si ma popudil proti nemu, aby som ho bez príčiny trápil!“ Satan odpovedal Pánovi: „Kožu za kožu! Všetko, čo človek má, dá za svoj život! Ale vztiahni ruku a zasiahni jeho kosti a telo, či ti nebude kliať do očí?“

Tu Pán povedal satanovi: „Hľa je v tvojich rukách, len jeho život ušetri!“

Satan sa vzdialil spred Pánovej tváre a ranil Jóba ukrutným vredom od päty nôh až po temeno hlavy. Takže Jób si vzal črepinu, aby sa mal čím oškrabovať a utiahol sa na smetisko. Jeho žena mu povedala: „Ešte sa držíš svojej dokonalosti?! Prekľaj Pána a zhyň!“ On jej však povedal:

„Hovoríš, ako len hlúpe ženy
hovoria.
Azda máme len dobré brať od
Pána
a zlé prijať by sme nemali?“

V tomto všetkom Jób nezhrešil svojimi ústami.

Vo svätý a veľký štvrtok na 1. hodinke

Tropár proroctva, 3. hlas Pre ľudské pokolenie si bol bitý po tvári * a predsa si sa na nás nenahneval. ※ Osloboď od skazy náš život, Pane, sláva tebe.[CS]

Sláva: I teraz: Pre ľudské pokolenie: *Opäť ten istý.*

Prokimen 1. hlas [Ž 82, 19a. 2]: Nech spoznajú národy, * že tvoje meno je Pán.[SJŠ]

Verš: Bože, kto sa ti prirovná? Nezmĺkni a neutíchaj, Bože.

Čítanie z Knihy proroka Jeremiáša

(Jer 11, 18 – 12, 5a. 9b–11a. 14–15)

Pán ma poučil a pochopil som;
vtedy si mi ukázal ich výčiny.
Ja som bol ako krotký baránok,
vedený na zabitie;
ani som nevedel,
že stroja proti mne úklady:
„Zmárnime strom v jeho miazge,
vykoreňme ho zo zeme živých,
nech sa viac ani nespomenie jeho meno!“
Ale, Pane zástupov, ty súdiš spravodlivo,
ty skúmaš myseľ a srdce,
uvidím na nich tvoju pomstu,
veď tebe som postúpil svoj spor.

Preto Pán takto hovorí ľuďom z Anatotu, ktorí mi stroja o život so slovami: „Neprorokuj v mene Pánovom tak nezomrieš našou rukou!“ Takto teda hovorí Pán zástupov: „Hľa, navštívim ich: mladíci pod mečom, ich synovia a dcéry pomrú od hladu. Neostane z nich ani zvyšok, lebo privediem na Anatotčanov nešťastie v roku ich navštívenia.

Pravdu máš ty, Pane,
keď sa súdim s tebou,
jednako chcem s tebou hovoriť o práve:
Prečo sa darí ceste zločincov,
v pokoji si žijú všetci odbojníci?
Zasadil si ich a zakorenili sa,

rástli a priniesli ovocie;
si blízky ich ústam,
ale ďaleký ich srdcu.
Ty ma však, Pane poznáš,
vidíš ma,
skúmaš, aké mám voči tebe
srdce.
Veď ich ako ovce na jatku
a zasväť ich pre deň zabíjania!
Dokedy bude smútiť zem
a vädnúť zeleň všetkých polí
pre zlobu jej obyvateľov?
Hynú zvieratá i vtáctvo,
lebo vravia: „Nevidí našu
budúcnosť.“
„Ak ustaneš, keď bežíš
s pešiakmi,
ako sa budeš pretekať
s koňmi?
Nože, zhromaždite všetku
poľnú zver,
poberte sa k pokrmu!
Mnohí pastieri mi spustošili
vinohrad,
pošliapali mi dedičstvo,
obrátili moju nivu rozkošnú
na znivočenú púšť.
Obrátili ju na púšť,
smúti spustošená predo
mnou;
celá krajina je zničená,
ale nik si to k srdcu neberie.“

Toto hovorí Pán: „Proti všetkým podlým susedom, ktorí siahali na dedičstvo, ktoré som dal svojmu ľudu, Izraelovi: Hľa, vytrhnem ich z ich krajiny a Júdov dom vytrhnem sprostred nich. A keď ich už vytrhnem, znovu sa zľutujem nad nimi a vrátim každého k jeho dedičstvu, každého do jeho krajiny.

Prokimen ***8.*** *hlas* [Ž 75, 12. 2]: Modlite sa a vzdávajte slávu * Pánovi nášmu Bohu.
Verš: Známy je Boh v Judei a v Izraeli je jeho meno veľké.

Výber parémií z miney

14. februára

Odchod do večnosti nášho prepodobného otca Konštantína Filozofa, mníšskym menom Cyrila, učiteľa Slovanov

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís **10**, 7a. 6a; **3**, 13–14. 15ad. 16; **8**, 6a. 34b. 35. 4. 12. 14. 17. 5–9; **1**, 23c; **15**, 4b)

Pamiatku spravodlivého
sprevádzajú chvály
a nad jeho hlavou spočíva
Pánovo požehnanie.
Blažený človek, ktorý našiel
múdrosť
a smrteľník, ktorý spoznal
rozumnosť.
Veď ju získavať je lepšie
ako získavať poklady zlata
a striebra.
Je ctihodnejšia ako
drahocenné kamene
a nič úctyhodné jej nie je
hodné.
Veď vo svojej pravici má
dĺžku žitia a roky života,
vo svojej ľavici bohatstvo
a slávu;
z jej úst vychádza
spravodlivosť,
na jazyku nosí zákon
a milosrdenstvo.
Deti, počúvajte ma teda,
veď budem rozprávať
vznešené veci
a blažený človek, ktorý
zachová moje cesty;
veď moja brána je bránou
života
a Pán si pripravuje priazeň.
Preto vás prosím a ľudským
synom ponúkam svoj hlas.
Lebo ja, múdrosť, som to
prichystala,
ja som pozvala radu,
poznanie a návrh.
Moja je rada i pevnosť,

moja je rozumnosť, moja je sila.
Ja milujem tých, ktorí ma ľúbia,
a tí, čo ma hľadajú, nájdu milosť.
Nevinní, pochopte teda úskok,
a nevzdelaní, priložte srdcia.
Počúvajte ma ešte raz, veď budem rozprávať vznešené veci;
a z perí vydám správne veci,
lebo moje hrdlo bude rozmýšľať o pravde,
lživé pery sú mi odporné.
Všetky výroky mojich úst sprevádza spravodlivosť,
nieto v nich ničoho krivého ani zamotaného.
Všetky sú jasné tým, ktorí uvažujú,
a priame tým, čo nachádzajú poznanie.
Veď vás učím pravdu, aby vaša nádej bola v Pánovi
a naplní vás Duch.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 10, 31 – 11, 2. 4. 3. 5-12)

Ústa spravodlivého rodia múdrosť,
lež jazyk úlisný odrežú.
Ústa spravodlivého vedia, čo je milé,
kým ústa bezbožných prevrátenosti.
Falošná váha oškliví sa Pánovi,
páči sa mu spravodlivé závažie.
Príde pýcha, príde aj hanba,
múdrosť sa však (zdržiava) u skromných.
V deň hnevu nepomôže bohatstvo,
spravodlivosť však zachraňuje pred smrťou.
Statočných (ľudí) vedie (bezpečne) ich neporušenosť,
vierolomníkov však zničí ich zvrátenosť.
Bezúhonnému rovná cestu jeho spravodlivé konanie,
bezbožník však padne pre svoju vlastnú bezbožnosť.
Statočných (ľudí)

vyslobodzujú ich
spravodlivé počiny,
vierolomníci sa však lapia vo
svojich náruživostiach.
Keď zomrie bezbožný človek,
zomiera aj nádej,
očakávanie bohatstva vyjde
navnivoč.
Spravodlivý sa vyslobodí
z úzkosti
a na jeho miesto nastúpi
bezbožný.
Pokrytec ničí ústami svojho
blížneho,
spravodlivých však vyslobodí
poznanie.
Zo šťastia spravodlivých sa
mesto napĺňa jasotom
a zo zániku bezbožných sa
ozýva plesaním.
Mesto sa dvíha požehnaním
(ľudí) statočných,
ústami nestatočných sa však
nivočí.
Svojím blížnym pohŕda ten,
kto rozum potratil,
rozumný človek však mlčí.

Čítanie z Knihy múdrosti

(Múd 4, 7–15)

Spravodlivý, i keď mrie
predčasne, bude na pokoji.
Veď nie dlhé roky robia
starobu hodnou cti,
ani sa ona nemeria počtom
liet.
Šediny sú človekovi
múdrosťou,
starým vekom život
nepoškvrnený.
Pretože sa ľúbil Bohu, stal sa
jeho miláčikom,
pretože žil medzi hriešnikmi,
bol prenesený.
Bol vzatý, aby zloba
nezmenila jeho zmýšľanie,
alebo klam aby jeho dušu
nezviedol.
Lebo šaľba hriechu zacláňa to,
čo je šľachetné,
závrat zo zlej túžby myseľ
nevinnú.
Hoc bol skoro dokonalý,
prežil časy dlhé.
Ľúbila sa jeho duša Bohu,
preto sa ponáhľal sprostred
hriechu preč.
Ľudia to videli, lenže

nechápali,
ani si to k srdcu nepripúšťali,
že on svojich vyvolených
obdarúva milosťou
a milosrdenstvom
a že navštevuje svojich
nábožných.

24. FEBRUÁRA

PRVÉ A DRUHÉ NÁJDENIE HLAVY SV. JÁNA KRSTITEĽA

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz **40**, 1–3. 9a–e; **41**, 17d–18; **45**, 8a–d; **48**, 20b–21b; **54**, 1)

Tak hovorí Pán:
Potešujte, potešujte môj ľud,
vraví váš Boh.
Hovorte k srdcu Jeruzalema
a volajte mu,
že sa skončilo jeho otroctvo
a je odčinená jeho vina,
že dostal z Pánovej ruky
dvojmo za každý svoj hriech.
Čuj! Ktosi volá:
„Na púšti pripravte cestu
Pánovi.
Vyrovnajte na pustatine
chodník nášmu Bohu!“
Vystúp na vysoký vrch,
blahozvesť Siona,
pozdvihni mocne svoj hlas,
blahozvesť Jeruzalema!
Pozdvihni, neboj sa.
Ja, Pán, ich vyslyším,
Boh Izraela, neopustím ich.
Otvorím v pustinách rieky
a vprostred údolí pramene,
obrátim púšť na vodné
studienky
a suchú zem na žriedla vôd.
Roste, nebesá, zhora,
z oblakov nech prší pravda.
Otvor sa, zem, nech urodí sa
spása
a spolu s ňou nech pučí
spravodlivosť:
Hlasom jasotu hlásajte,
oznamujte to,
poroznášajte to až do končín
zeme,
vravte: Pán vykúpil svojho
sluhu, Jakuba.
A nežíznili, keď ich viedol
pustinou,
vode dal vyvierať pre nich zo
skaly.
Zaplesaj, neplodná, čo si
nerodila,

rozzvuč sa plesaním a jasaj,
čo si nekvílila,
lebo dietky opustenej sú
početnejšie
ako dietky vydatej
– hovorí Pán.

Čítanie z Knihy proroka Malachiáša

(Mal **3**, 1 (Mk 1, 2). 2–3a. 5–7a. 12a. 17a. 18b; **4**, 4–6)

Toto hovorí Pán Všemohúci: „Hľa, posielam svojho posla pred tvojou tvárou a on ti pripraví cestu. I zaraz príde do svojho chrámu Panovník, ktorého vy hľadáte, a anjel zmluvy, ktorého si žiadate. Hľa, príde," hovorí Pán zástupov – „a ktože vydrží deň jeho príchodu, kto obstojí, keď sa zjaví?" Veď je on ako roztápajúci oheň a ako zelina práčov. I sadne si a bude vytápať a čistiť striebro; a vyčistí synov Léviho. Prečistí ich ako zlato a striebro, takže budú prinášať Pánovi obety v spravodlivosti. Vtedy sa Pánovi zapáči obeta Júdu a Jeruzalema ako v dňoch dávnych, ako v rokoch predošlých.

„Priblížim sa k vám na súd a budem rýchlym svedkom proti čarodejom, cudzoložníkom, krivoprísažníkom a tým, čo znásilňujú nádenníkov, vdovy a siroty, pokorujú cudzinca a neboja sa ma" – hovorí Pán zástupov. „Lebo ja, Pán, som sa nezmenil a vy, synovia Jakubovi, ste nezahynuli. Odo dní svojich otcov ste sa odkláňali od mojich zákonov a nezachovávali ste (ich); obráťte sa ku mne a obrátim sa k vám, hovorí Pán zástupov. Spytujete sa: „V čom sa máme obrátiť?" I budú vás blahoslaviť všetky národy, lebo vy budete bohumilá krajina" – hovorí Pán zástupov.

„Spomeňte si, na zákon môjho sluhu Mojžiša, ktorý som mu uložil na Horebe pre celý Izrael, na príkazy a nariadenia. Hľa, ja vám pošlem proroka Eliáša, skôr než príde Pánov deň, veľký a hrozný. A obráti srdce otcov k synom a srdce synov k ich otcom,

aby som neprišiel a neudrel zem kliatbou“ hovorí všemohúci Boh, Svätý Izraela.

Čítanie z Knihy múdrosti

(Múd **4**, 7. 16a. 17a. 19f–20; **5**, 1–7)

Spravodlivý, i keď mrie predčasne, bude na pokoji.
Mŕtvy spravodlivec odsudzuje živých hriešnikov,
vidia síce koniec múdreho,
a predsa nechápu, čo s ním Boh zamýšľal.
Budú trpieť muky
a vyhasne aj ich pamiatka.
S bázňou prídu vtedy, keď budú sa vypočítavať ich hriechy,
a ich neprávosti ich usvedčia z očí do očí.
Vtedy sa spravodlivý postaví s veľkou dôverou
pred tvárou tých, čo ho sužovali (kedysi)
a čo znevažovali jeho námahy.
Keď to uzrú, zmocní sa ich strašná hrôza,
zmeravejú z nečakanej spásy.
Navzájom si budú vravieť s ľútosťou,
zo skľúčenej duše horekovať budú:
„To tento bol, ktorého sme vysmievali kedysi,
zasypávali ho posmechom, my blázni!
Nazdávali sme sa, že jeho život je šialenstvom
a že jeho koniec je potupný.
A hľa, veď ho medzi Božích synov pripočítali
a má údel medzi svätými!
A tak teda my sme zišli z cesty pravdy
nám nesvietilo svetlo spravodlivosti
a nám slnko nevychádzalo.
Pechorili sme sa na chodníkoch neresti a záhuby,
poprechádzali sme púšte neschodné,
ale cestu Pána sme nepoznali.“

9. marca

Štyridsiati mučeníci zo Sebastey

Čítanie z Knihy proroka Izaiáša

(Iz 43, 9–14b)

Tak hovorí Pán: „Nech sa zídu všetci pohania
a zhromaždia sa národy!
Kto z nich toto zvestuje?
Veci predošlé nech nám oznámia,
nech si postavia svedkov a vyhrajú spor,
nech počujú a nech povedia: »Pravda!«
Vy ste mi svedkami – hovorí Pán –
a môj sluha, ktorého som si zvolil,
aby ste vedeli a uverili mi
a pochopili, že som to ja,
predo mnou nebol utvorený nijaký Boh
a ani po mne nebude.
Ja, ja som Pán
a okrem mňa niet spasiteľa.
Ja som predzvestoval, spasil a oznámil
a cudzieho u vás nebolo,
nuž vy ste mi svedkami – hovorí Pán –
ja som však Boh,
aj odteraz ním budem
a z mojej ruky nevytrhne nik;
čo urobím, kto to odčiní?“
Toto hovorí Pán,
váš vykupiteľ, Svätý Izraela:
„Pošlem pre vás do Babylonu
a vyženiem všetkých ako utečencov,
i Chaldejcov do pyšných lodí.

Čítanie z Knihy múdrosti

(Múd 3, 1–9)

Duše spravodlivých sú však v Božích rukách,
muka sa ich nedotkne.
Nemúdri sa nazdávali, že je po nich;
za nešťastie posudzoval sa ich

odchod,
za skazu ich poberanie od nás. –
Oni sú však na pokoji.
Lebo keď aj, podľa mienky ľudí, pretrpeli muky,
jednako ich nádej bola plná nesmrteľnosti.
Po nedlhom treste prijmú veľké dobrodenie,
pretože ich skúšal Boh a zistil,
že sú ho hodni.
Vyskúšal ich ako zlato v peci
a prijal ich ako celopalnú obetu.
Skvieť sa budú v čase svojho navštívenia,
prebehnú sťa iskry cez trstinu,
súdiť budú ľudstvo, nad národmi panovať
a Pán bude večne vládnuť nad nimi.
Tí, čo mali v neho nádej, poznajú pravdu
a čo boli verní, v láske zotrvajú pri ňom,
lebo milosti a zľutovania sa dostane jeho vyvoleným.

Čítanie z Knihy múdrosti

(Múd 5, 15 – 6, 3b)

Spravodliví žijú naveky.
V Pánovi je ich odmena
a starosť o nich má Najvyšší.
Preto prijmú skvostné kráľovstvo,
z Pánovej ruky krásnu korunu,
lebo svojou pravicou ich bude kryť,
svojím ramenom ich bude chrániť.
Za výzbroj si vezme svoju horlivosť,
tvorstvo použije za zbraň na potrestanie nepriateľov.
Oblečie si ako pancier spravodlivosť,
ako šišak si nasadí pravdivý súd,
svätosť vezme za nepremožiteľný štít,
za britký meč naostri si hnev:
Celý svet s ním pôjde proti bláznom do boja.
Blesky dobre cielené biť budú,
páliť budú z mrakov k cieľu

ako z kuše dobre napätej,
z praku budú fŕkať krúpy
plné jedovatosti,
rozzúri sa morská voda proti
nim,
rozbesnené rieky ich zaplavia.
Postaví sa proti nim dych
Všemohúceho,
rozpráši ich ako víchrica.
Tak hriech obráti v púšť celý
svet.
Takto zločin povyvracia
panovnícke tróny.
Čujte teda, králi, a vezmite si
k srdcu,
učte sa, panovníci končín
zemských,
počúvajte pozorne vy, čo
spravujete ľud,
čo ste pyšní na zástupy
národov!
Veď Pán vám dal moc
a vládu Najvyšší.

25. marca

Zvestovanie našej presvätej vládkyne, Bohorodičky Márie, vždy Panny

Tento sviatok môže pripadnúť od štvrtka 3. týždňa svätého pôstu po stredu svetlého týždňa.

Je potrebné vedieť, ak tento sviatok pripadne na ktorúkoľvek sobotu, najprv dve čítania trióde s ich prokimenmi a potom päť čítaní sviatku v tomto poradí: najprv dve čítania Zvestovaniu (Exodus 3 a Príslovi 8), potom tri Bohorodičke (Genezis 28, Ezechiel 43 a Príslovi 9).

Ak nepripadne na nedeľu a je pôst, čítajú sa tri čítania Bohorodičke. Nasledujúce dve Zvestovaniu sa čítajú na liturgii svätého Jána Zlatoústeho s večierňou nasledujúci deň.

Ak pripadne na pondelok štvrtého, piateho a šiesteho týždňa, v nedeľu večer na veľkej večierni tri čítania Bohorodičke.

Ak pripadne v utorok, stredu, štvrtok, alebo piatok, na večierni najprv dve čítania z triódy s ich prokimenmi a potom tri čítania Bohorodičke. Nasledujúce dve Zvestovaniu sa čítajú na liturgii svätého Jána Zlatoústeho s večierňou nasledujúci deň.

Ak pripadne na tretiu, štvrtú alebo piatu pôstnu nedeľu, v sobotu večer na veľkej večierni päť čítaní sviatku, v poradí, ako bolo písané vyššie.

Ak pripadne na akatistovú alebo lazárovu sobotu, najprv dve čítania z triódy a potom päť čítaní sviatku.

Ak pripadne na kvetnú nedeľu, najprv päť čítaní sviatku a potom tri kvetnej nedele.

Ak pripadne na veľký pondelok, v nedeľu večer na veľkej večierni tri čítania sviatku. O deviatej hodine ráno, spievame tretí, šiesty a deviaty čas, a na deviatom čase po troch poklonách začíname večiereň bez katizmy a poklôn a čítame najprv dve čítania trióde a potom dve čítania sviatku. Potom trojsväté, prokimen a apoštol sviatku. Ďalej liturgia svätého Jána Zlatoústeho. (V tento deň sa neslúži Liturgia vopredposvätených darov)

Ak pripadne na veľký utorok, v pondelok večer na Liturgii vopredposvätených darov najprv dve čítania z triódy a potom tri čítania sviatku. O deviatej hodine ráno, spievame tretí, šiesty a deviaty čas, a na deviatom čase po troch

poklonách začíname večiereň bez katizmy a poklôn a čítame najprv dve čítania z triódy a potom dve čítania sviatku. Potom trojsväté, prokimen a apoštol sviatku. Ďalej liturgia svätého Jána Zlatoústeho. (V tento deň sa neslúži Liturgia vopredposvätených darov)

Ak pripadne na veľkú stredu, v utorok večer na Liturgii vopredposvätených darov najprv dve čítania z triódy a potom tri čítania sviatku. O deviatej hodine ráno, spievame tretí, šiesty a deviaty čas, a na deviatom čase po troch poklonách začíname večiereň bez katizmy a poklôn a čítame najprv dve čítania z triódy a potom dve čítania sviatku. Potom trojsväté, prokimen a apoštol sviatku. Ďalej liturgia svätého Jána Zlatoústeho. (V tento deň sa neslúži Liturgia vopredposvätených darov)

Ak pripadne na veľký štvrtok, v stredu večer na Liturgii vopredposvätených darov najprv dve čítania z triódy a potom tri čítania sviatku. O jedenástej hodine dopoludnia spievame tretí, šiesty a deviaty čas. Večer na Liturgii svätého Bazila Veľkého s večierňou čítame najprv tri čítania z triódy a potom dve čítania sviatku.

Ak pripadne na veľký piatok, vo štvrtok večer na Liturgii svätého Bazila Veľkého s večierňou najprv tri čítania z triódy a potom tri čítania sviatku. O druhej hodine popoludní slávime večiereň s Liturgiou svätého Jána Zlatoústeho. Na nej najprv tri čítania z triódy a potom dve čítania sviatku. Na konci večierne s Liturgiou svätého Jána Zlatoústeho kňaz vykladá pláščenicu.

Ak pripadne na veľkú sobotu, v piatok na večierni najprv dve čítania z triódy a potom päť čítaní sviatku, v poradí, ako bolo písané vyššie. Večer všetko podľa poriadku.

Ak pripadne na Veľkú nedeľu Paschy, na Liturgii svätého Bazila Veľkého s večierňou najprv prvé čítanie zo soboty (Genezis 1), potom päť čítaní sviatku a ďalšie čítania dňa.

Ak pripadne na svetlý pondelok, utorok alebo stredu, na večierni veľký prokimen dňa a päť čítaní sviatku, v poradí, ako bolo písané vyššie.

Čítanie z Knihy Genezis

(Gen 28, 10–17)

Jakub sa teda vybral z Bersabe a putoval do Haranu. Keď došiel na (isté) miesto, zostal tam na noc, lebo slnko už zapadlo. Zobral jeden z kameňov toho miesta, položil si ho pod hlavu a spal na tom mieste. I snívalo sa mu, že vidí rebrík

opretý o zem a jeho vrchný koniec siahal až do neba a Boží anjeli vystupovali a zostupovali po ňom. A hľa, nad ním stál Pán a hovoril: „Ja som Pán, Boh tvojho otca Abraháma a Izáka. Zem, na ktorej odpočívaš, dám tebe a tvojmu potomstvu. A potomstva tvojho bude ako prachu zeme a ty sa rozšíriš na západ i na východ, na sever i na juh; v tebe a v tvojich potomkoch budú požehnané všetky pokolenia zeme. Hľa, ja som s tebou a budem ťa strážiť všade, kde pôjdeš, a privediem ťa späť do tejto krajiny, lebo ja ťa neopustím, kým nesplním čo som ti prisľúbil.“ Vtedy sa Jakub prebudil zo spánku a povedal: „Ozaj, Pán je na tomto mieste a ja som o tom nevedel!“ I nadišiel ho strach a povedal: „Aké hrozné je toto miesto! Tu je naozaj dom Boží a tu je brána do neba!“

Čítanie z Knihy proroka Ezechiela

(Ez 43, 27b – 44, 4a)

Tak hovorí Pán: „Na ôsmy deň a naďalej nech obetujú kňazi na oltári vaše celopaly a vaše pokojné obety a ja vás prijmem,“ hovorí Pán, Jahve. Potom ma viedol naspäť cez vonkajšiu bránu svätyne, bola však zatvorená. A Pán mi riekol: „Táto brána bude zatvorená; neotvorí sa a nik cez ňu neprejde, lebo cez ňu vtiahol Pán, Boh Izraela; preto bude zatvorená. Čo sa knieža ťa týka, pretože je knieža, môže sa v nej zdržovať, aby tam jedol chlieb pred Pánom. Nech prichádza smerom od predsiene brány a tou istou cestou nech odchádza!“ Potom ma viedol smerom k severnej bráne pred priečelie chrámu a videl som, že Pánova velebnosť naplnila Pánov chrám!

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 9, 1–11)

Múdrosť si postavila dom;
na siedmich stĺpoch spočíva.
Pozabíjala svoj dobytok,
namiešala víno
a prestrela svoj stôl.
Vyslala svoje služobnice
zvestovať
z najvyššej mestskej výšiny:
„Ten, kto je pochabý, nech
uchýli sa sem,
(a) komu chýba rozum, toho
poučím.
Poďte (a) jedzte z môjho
pokrmu
a pite z vína, čo som
namiešala!
Opusťte pochabosť a budete
žiť,
budete kráčať cestou
rozvážnosti.
Kto dohovára posmievačovi,
sám upadáva do hanby
a kto karhá bezbožného,
(utržuje) potupu.
Nekarhaj posmievača, aby
v ňom neskrsla voči tebe
nenávisť,
pokarhaj múdreho a bude ťa
mať rád.
Daj (poučenie) múdremu
a bude ešte múdrejší.
Poučuj bezúhonného
a pribudne mu ponaučenia.
Počiatok múdrosti je bázeň
pred Pánom
a poznať Najsvätejšieho je
rozumnosť.
Bo skrze mňa sa rozmnožia
tvoje dni
a pridá sa ti k rokom života.

Ďalšie dve čítania Zvestovaniu:

Čítanie z Knihy Exodus

(Ex 3, 1–8a)

Mojžiš došiel k Božiemu vrchu Horeb. Tu sa mu zjavil Boží anjel v ohnivom plameni z tŕňového kríka. Keď naň hľadel, videl, že tŕňový krík horí plameňom, ale nezhára. Vtedy si Mojžiš povedal: „Pôjdem a obzriem si ten

čudný jav. Prečo tŕňový krík nezhorí.“ Keď Pán videl, že prichádza, aby si to obzrel, Boh naňho z tŕňového kríka zavolal: „Mojžiš, Mojžiš!“ On odpovedal: „Tu som.“ I hovoril mu: „Nepribližuj sa sem! Zobuj si z nôh obuv, lebo miesto, na ktorom stojíš, je zem svätá!“ A pokračoval: „Ja som Boh tvojho otca Abraháma, Boh Izáka a Boh Jakuba.“ Vtedy si Mojžiš zakryl tvár, lebo sa bál pozrieť na Boha. A Pán mu povedal: „Videl som utrpenie svojho ľudu v Egypte a počul som jeho volanie pre pracovných dozorcov. Viem o jeho utrpení. Preto som zostúpil, aby som ho vyslobodil z moci Egypťanov a vyviedol ho z tej krajiny do krajiny krásnej a priestrannej, do krajiny, ktorá oplýva mliekom a medom.“

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís 8, 22–30)

Pán vládol nado mnou od počiatku svojich ciest,
prv ako stvoril od pradávna čokoľvek.
Od večnosti som ustanovená,
od počiatku, prv ako povstal svet.
Nebolo ešte morských prehlbní,
keď som sa ja už zrodila,
nebolo ešte žriedel obťažených vodami.
Prv ako sa vrchy vhrúžili,
pred pahorkami som sa zrodila,
prv ako nivy urobil a planiny
a prvé hrudy na zemekruhu.
Keď zhotovoval nebesia, (bola) som tam,
keď odmeriaval klenbu nad priehlbinami morskými,
keď upevňoval mraky vo výši,
keď dával dužieť žriedlam morskej hlbiny,
keď vymedzoval moru jeho hranicu,
by vody neprelievali sa cez svoj breh,
keď ustaľoval základy zeme,
ja som bola uňho chovankou,

bola som deň po deň jeho
rozkošou

a hrala som sa pred ním
v každý čas.

6. APRÍLA

ODCHOD DO VEČNOSTI NÁŠHO OTCA SVÄTÉHO METODA, UČITEĽA SLOVANOV

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís **10**, 7a. 6a; **3**, 13–14. 15ad. 16; **8**, 6a. 34b. 35. 4. 12. 14. 17. 5–9; **1**, 23c; **15**, 4b)

Totožné ako 1. čítanie zo 14. februára, str. 171.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís **10**, 31a. 32a; **11**, 2b; **10**, 2b; **11**, 7a. 19a; **13**, 2a. 9a; **15**, 2a; **14**, 33a; **22**, 11ab; Múd **6**, 12a. 13. 12b. 14a. 15b. 16ab; **7**, 30b; **8**, 2c. 2ab. 3b. 4. 7b–e. 8. 21cd; **9**, 1-2. 3a. 4. 5a. 10. 11bc. 14)

Ústa spravodlivého ronia
múdrosť;
pery múdrych mužov poznajú
milosť.
Ústa múdrych sa cvičia
v múdrosti,
spravodlivosť ich oslobodzuje
od smrti.
Keď umrie spravodlivý muž,
nezhynie nádej.
Veď spravodlivý syn sa rodí
pre život
a vo svojom dobre bude
zbierať plod spravodlivosti.
Spravodliví majú svetlo
neprestajne,
pri Pánovi nájdu milosť
a slávu.
Jazyk múdrych pozná dobro
a v ich srdci odpočíva
múdrosť.
Pán miluje nábožné srdcia,
príjemní sú mu všetci, čo
kráčajú bez poškvrny.
Pánova múdrosť osvecuje
tvár chápavého.
Veď ona predchádza tých, čo
po nej prahnú,
je pri nich skôr, ako ju
spoznajú;
a ľahko ju vidia tí, ktorí ju
milujú.

Kto pre ňu vstáva zavčas ráno,
nebude unavený
a kto bdie kvôli nej,
čoskoro bude bez starostí.
Lebo ona sama chodí okolo
a hľadá tých, ktorí sú jej hodní
a láskavo sa im ukazuje na svojich cestách.
Múdrosť nikdy nepodľahne zlobe.
Preto som sa stal aj priaznivcom jej krásy,
miloval som ju a hľadal od svojej mladosti;
hľadal som nevestu, aby som si ju priviedol,
lebo ju miloval Vládca všetkého.
Veď ona je zasvätená do tajomstiev Božej znalosti
a prijala jeho diela.
Výsledkom jej práce sú čnosti;
ona učí miernosti a rozumnosti,
spravodlivosti a zmužilosti,
od ktorých nemajú ľudia v živote nič potrebnejšie.
Ak niekto chce mať aj bohaté skúsenosti,
ona vie, čo bolo a tuší, čo bude,
pozná slovné zvraty a riešenia hádaniek,
vopred spoznáva znamenia a divy,
splnenia chvíľ a časov;
a pre všetkých je dobrým radcom,
lebo v nej je nesmrteľnosť
a v spoločenstve jej slov sláva.
Preto som sa prihovoril Pánovi,
modlil som sa k nemu
a povedal som z celého svojho srdca:
Bože otcov a Pane milosrdenstva,
ty si všetko urobil svojím slovom
a svojou múdrosťou si utvoril človeka,
aby vládol nad stvoreniami, ktoré si ty priviedol k bytiu
a aby v nábožnosti a spravodlivosti spravoval svet.
Daj mi múdrosť, ktorá je prísediaca na tvojich trónoch
a nevylučuj ma spomedzi svojich sluhov,
lebo ja som tvoj služobník

a syn tvojej služobníčky.
Zošli ju z nebies od svojho
svätého príbytku
a od trónu svojej slávy,
aby bola so mnou
a naučila ma, čo je tebe milé;
a aby ma viedla v poznaní
a chránila ma vo svojej sláve.
Veď všetky myšlienky
smrteľníkov sú zbabelé
a ich úvahy neisté.

Čítanie z Knihy prísloví

(Prís **29**, 2a; Múd **4**, 1bc. 14a; **6**, 11. 17a. 18a. 21b. 22b; **7**, 15cd. 16b. 21b. 22a. 26ac. 27d. 29; **10**, 9. 10b. 10d. 12acd; **7**, 30b; **2**, 1a. 10. 11a. 12–15. 16abc. 17. 19–22a. 23a; **15**, 1; **16**, 13a; Prís **3**, 34ba)

Keď chvália spravodlivého,
ľudia budú plesať;
veď jeho pamiatkou je
nesmrteľnosť,
lebo Pán i ľudia ho
spoznávajú;
a jeho duša je Pánovi
príjemná.
Mužovia, milujte teda
múdrosť a budete žiť;
prahnite po nej a dostanete
výchovu;
veď jej začiatkom je láska
a zachovávanie zákona.
Majte v úcte múdrosť, aby ste
naveky kraľovali.
Zvestujem vám a neskryjem
pred vami Božie tajomstvá;
lebo on je učiteľ múdrosti,
vychovávateľ múdrych
a znalec každej rozumnosti
a skutku.
Múdrosť naučí aj všetkým
zručnostiam;
veď v nej sa nachádza duch
mysliaci a svätý,
žiara večného svetla a obraz
Božej dobroty;
ona pripravuje Božích
priateľov a prorokov.
Ona je krajšia ako slnko,
prevyšuje každé usporiadanie
hviezd
a v porovnaní so svetlom
nachádza sa pred ním.
Tých, čo jej posluhujú,
oslobodila od bolesti
a priviedla na správne
chodníky.
Dala, aby mali sväté poznanie,

chránila ich pred tými, čo striehli,
a darovala im silný zápas.
Aby všetci vedeli,
že nábožnosť je mocnejšia ako všetko ostatné;
a múdrosť nikdy nepodľahne zlobe,
ani neprejde okolo zlých s výčitkami voči súdu.
Veď si povedali, pričom uvažovali nesprávne:
Buďme násilní voči spravodlivému
a nešetrime jeho nábožnosť,
ani sa neostýchajme šedín jeho mnohoročnej staroby!
Našim zákonom nech je sila;
a striehnime na spravodlivého,
lebo je nám nepotrebný;
stavia sa proti našim skutkom,
karhá nás pre odpad od Zákona
a vyčíta nám prehrešenia našej výchovy.
Zvestuje nám, že máme mať poznanie Boha
a seba nazýva Pánovým sluhom.
Stal sa nám výčitkou našich myšlienok
a je nám na ťarchu, len čo ho vidíme;
lebo jeho život sa nepodobá iným
a jeho chodníky sú odlišné.
Považuje nás za falošných;
bočí od našich ciest ako od nečistôt
a velebí koniec spravodlivých.
Pozrime sa teda, či sú jeho slová pravdivé,
vyskúšajme, ako sa mu bude vodiť.
Preverme ho potupou a mučením,
aby sme poznali jeho miernosť
a vyskúšajme jeho nevinnosť.
Odsúďme ho na nepeknú smrť,
veď podľa jeho slov dostane pomoc.
Takto uvažovali a samých seba oklamali;
veď ich zloba ich oslepila.
Nepoznali Božie tajomstvá
a neusúdili, že ty jediný si Boh,
ktorý má moc nad životom a smrťou,
zachraňuje v čase tiesne

a oslobodzuje od každého zla,
ktorý je plný zľutovania
a milosrdenstva,

dáva milosť svojim nábožným
a svojím ramenom sa stavia
proti namysleným.

PROKIMENY

na dni v týždni

V sobotu večer

*Veľký prokimen **6.** hlasu* [Ž 92, 1. 5cd]: Pán kraľuje * velebou sa zaodel.[VNS]
Verš: Zaodel sa Pán, udatnosťou sa prepásal.
Verš: Tak upevnil zemekruh, že sa nezachveje.
Verš: Tvojmu domu, Pane, patrí posvätná úcta na večné časy.

V nedeľu večer

*Prokimen **8.** hlas* [Ž 133, 1]: Hľa, teraz dobrorečte Pánovi * všetci služobníci Pánovi.[SJŠ]
Verš: Ktorí stojíte v chráme Pánovom, v nádvoriach domu nášho Boha.

V syropôstnu, druhú a štvrtú pôstnu nedeľu večer:

*Veľký prokimen **8.** hlasu* [Ž 68, 18. 30b. 33]: Neodvráť svoju tvár * od svojho sluhu, * lebo strádam; * skoro ma vypočuj. * Ujmi sa mojej duše * a vykúp ju.
Verš: Bože, tvoja spása kiež ma uchopí.
Verš: Nech to uvidia bedári a nech sa potešia.
Verš: Hľadajte Boha a vaša duša bude žiť.

V prvú, tretiu a piatu nedeľu večer:

*Veľký prokimen **8.** hlasu* [Ž 60, 6b. 3. 5b. 9]: Dal si mi dedičstvo * tých, čo ctia * teba, Pane.
Verš: Od konca zeme volám k tebe.
Verš: Skryjem sa pod ochranou tvojich krídel.
Verš: Tak budem naveky ospevovať tvoje meno.

V pondelok večer

*Prokimen **4.** hlas* [Ž 4, 4b. 2a]: Pán ma vyslyší, * keď zavolám k nemu.[SJŠ]
Verš: V mojom volaní si ma vyslyšal, Bože, moja spravodlivosť.

V utorok večer

*Prokimen **1.** hlas* [Ž 22, 6ab. 1–2a]: Tvoje zľutovanie, Pane, bude ma až prenasledovať * po všetky dni môjho života.*SJŠ*
Verš: Pán ma pasie a nič mi nebude chýbať. Na trávnatom mieste, tam ma usadil.

V stredu večer

*Prokimen **5.** hlas* [Ž 53, 3. 4]: Bože, vo svojom mene ma zachráň, * a vo svojej moci súď ma.*SJM*
Verš: Bože, vyslyš moju modlitbu, počuj slová mojich úst.

Vo štvrtok večer

*Prokimen **6.** hlas* [120, 2. 1]: Pomoc mi príde od Pána, * ktorý stvoril nebo i zem.*SJŠ*
Verš: Pozdvihol som oči k horám: Odkiaľ mi príde pomoc?

V piatok večer

*Prokimen **7.** hlas* [Ž 58, 10b. 11b. 2]: Bože, ty si môj zástanca * a tvoje zľutovanie ma predchádza.*SJM*
Verš: Vezmi ma od mojich nepriateľov, Bože, a od povstávajúcich proti mne ma osloboď.

ŽALTÁR

Poriadok čítania katiziem počas Svätej štyridsiatnice

	1. – 4. a 6. týždeň	5. týždeň	Strastný týždeň
Nedeľa			
večiereň	1	1	1
utiereň	2, 3, 17	2, 3, 17	2, 3, Polyelej
1. hodinka	—	—	—
3. hodinka	—	—	—
6. hodinka	—	—	—
9. hodinka	—	—	—
Pondelok			
večiereň	—	—	—
utiereň	4, 5, 6	4, 5, 6	4, 5, 6
1. hodinka	—	—	—
3. hodinka	7	7	7
6. hodinka	8	8	8
9. hodinka	9	9	—
Utorok			
večiereň	18	10	18
utiereň	10, 11, 12	11, 12, 13	9, 10, 11
1. hodinka	13	14	—
3. hodinka	14	15	12
6. hodinka	15	16	13
9. hodinka	16	18	—

	1. – 4. a 6. týždeň	5. týždeň	Strastný týždeň
Streda			
večiereň	18	19	18
utiereň	19, 20, 1	20, 1, 2	14, 15, 16
1. hodinka	2	3	—
3. hodinka	3	4	19
6. hodinka	4	5	20
9. hodinka	5	6	—
Štvrtok			
večiereň	18	7	18
utiereň	6, 7, 8	8	—
1. hodinka	9	—	—
3. hodinka	10	9	—
6. hodinka	11	10	—
9. hodinka	12	11	—
Piatok			
večiereň	18	12	—
utiereň	13, 14, 15	13, 14, 15	—
1. hodinka	—	—	—
3. hodinka	19	19	—
6. hodinka	20	20	—
9. hodinka	—	—	—
Sobota			
večiereň	18	18	—
utiereň	16, 17	16, 17	17
1. hodinka	—	—	—
3. hodinka	—	—	—
6. hodinka	—	—	—
9. hodinka	—	—	—

1. KATIZMA

1. ANTIFÓNA

ŽALM 1

1 Blažený človek, čo nekráča podľa rady bezbožných
a nechodí cestou hriešnikov,
ani nevysedáva v kruhu rúhačov,
2 ale v zákone Pánovom má záľubu
a o jeho zákone rozjíma dňom i nocou.

3 Je ako strom zasadený pri vode,
čo prináša ovocie v pravý čas,
a jeho lístie nikdy nevädne;
darí sa mu všetko, čo podniká.

4 No nie tak bezbožní, veru nie;
tí sú ako plevy, čo vietor ženie pred sebou.
5 Preto bezbožní neobstoja na súde,
ani hriešnici v zhromaždení spravodlivých.

6 Nad cestou spravodlivých bedlí Pán,
ale cesta bezbožných vedie do záhuby.

ŽALM 2

1 Prečo sa búria pohania?
Prečo národy snujú plány daromné?
2 Povstávajú pozemskí králi
a vladári sa spolčujú
proti Pánovi a proti jeho pomazanému:
3 „Rozbime ich okovy
a ich jarmo zhoďme zo seba!“

4 Ten, čo na nebesiach prebýva, sa im vysmieva;
Pán ich privedie na posmech.

Raz na nich rozhorčene zavolá
a svojím hnevom ich vydesí:
„Veď ja som ustanovil svojho kráľa
na svojom svätom vrchu Sione!“

Zvestujem Pánovo rozhodnutie:
Pán mi povedal: „Ty si môj syn.
Ja som ťa dnes splodil.
Žiadaj si odo mňa a dám ti do dedičstva národy
a do vlastníctva celú zem.
Budeš nad nimi panovať žezlom železným
a rozbiješ ich jak hrnce hlinené.“

A teraz, králi, pochopte;
dajte si povedať, pozemskí vladári.
V bázni slúžte Pánovi
a s chvením sa mu klaňajte.
Podvoľte sa zákonu: žeby sa nerozhneval
a vy by ste zahynuli na ceste,
lebo sa rýchlo rozhorčí.
Šťastní sú všetci, čo sa spoliehajú na neho.

Žalm 3

Dávidov žalm. Keď utekal pred synom Absolónom.
Pane, jak mnoho je tých, čo ma sužujú!
Mnohí povstávajú proti mne.
Mnohí o mne hovoria:
„Boh mu nepomáha.“

Ale ty, Pane, si môj ochranca,
moja sláva, čo mi hlavu vztyčuje.
Hlasne som volal k Pánovi
a on mi odpovedal zo svojho svätého vrchu.

6 A ja som sa uložil na odpočinok a usnul som,
prebudil som sa, lebo Pán ma udržuje.
7 Nebudem sa báť tisícov ľudí, čo ma obkľučujú.
Povstaň, Pane; zachráň ma, Bože môj.

8 Veď ty si udrel mojich nepriateľov po tvári
a hriešnikom si zuby vylámal.
9 Pane, ty si naša spása.
Na tvoj ľud nech zostúpi tvoje požehnanie.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. ANTIFÓNA

Žalm 4

1 *Zbormajstrovi. Na strunový nástroj. Dávidov žalm.*
2 Bože, ty spravodlivosť moja, vyslyš ma, keď volám o pomoc.
V súžení si mi uľavil.
Zmiluj sa nado mnou a vyslyš moju modlitbu.

3 Ľudia, dokedy ešte budete mať srdcia tvrdé?
Prečo máte záľubu v márnosti a vyhľadávate klamstvá?
4 Vedzte, že Pán zázračne chráni svojho svätého;
Pán ma vyslyší, keď k nemu zavolám.

5 Hneváte sa, ale nehrešte;
uvažujte vo svojom srdci,
rozjímajte na svojich lôžkach a upokojte sa.
6 Obetujte pravú obetu
a dôverujte Pánovi.

7 Mnohí hovoria: „Kto nám ukáže šťastie?“
Pane, ukáž nám svetlo svojej tváre ako znamenie.

8 Môjmu srdcu dal si väčšiu potechu,
než majú tí, čo oplývajú vínom a obilím.

9 V pokoji sa ukladám a usínam,
lebo len ty, Pane, ma necháš odpočívať v bezpečí.

Žalm 5

1 *Zbormajstrovi. Hra na flautu. Dávidov žalm.*
2 Pane, počuj moje slová,
všimni si moje vzdychanie.
3 Pozoruj moju hlasitú prosbu,
môj kráľ a môj Boh.

4 Veď ku tebe, Pane, sa modlím,
za rána počúvaš môj hlas,
za rána prichádzam k tebe a čakám.
5 Ty nie si Boh, ktorému by sa páčila neprávosť,
zlý človek nepobudne pri tebe,
6 ani nespravodliví neobstoja pred tvojím pohľadom.

7 Ty nenávidíš všetkých, čo páchajú neprávosť,
ničíš všetkých, čo hovoria klamstvá.
Od vraha a podvodníka sa odvracia Pán s odporom.
8 No ja len z tvojej veľkej milosti
smiem vstúpiť do tvojho domu
a s bázňou padnúť na tvár pred tvojím svätým chrámom.

9 Pane, veď ma vo svojej spravodlivosti pre mojich nepriateľov,
urovnaj svoju cestu predo mnou.
10 Lebo v ich ústach úprimnosti niet,
ich srdcia sú plné zrady;
ich hrtan je ako otvorený hrob,
na jazyku samé úlisnosti.

11 Súď ich, Bože, nech padnú pre svoje zámery;
vyžeň ich pre množstvo ich zločinov,
veď teba, Pane, rozhorčili.

12 Nech sa tešia všetci, čo majú v teba dôveru,
a naveky nech jasajú.
Chráň ich a nech sa radujú v tebe,
čo tvoje meno milujú.
13 Lebo ty, Pane, žehnáš spravodlivého,
ako štítom venčíš ho svojou priazňou.

Žalm 6

1 *Zbormajstrovi. Na osemstrunový nástroj. Dávidov žalm.*
2 Pane, nekarhaj ma v svojom hneve,
netrestaj ma v svojom rozhorčení.

3 Zľutuj sa, Pane, nado mnou, lebo som nevládny,
uzdrav ma, Pane, lebo sa mi kosti chvejú.
4 Aj dušu mám už celkom zdesenú.
Ale ty, Pane, dokedy…?

5 Obráť sa, Pane, zachráň mi dušu.
Spas ma, veď si milosrdný.
6 Veď medzi mŕtvymi nik nemyslí na teba.
A kto ťa môže chváliť v podsvetí?

7 Už ma vyčerpalo vzlykanie,
lôžko mi noc čo noc vlhne od plaču,
slzami máčam svoju posteľ.
8 Od náreku sa mi oko zahmlilo
a uprostred všetkých mojich nepriateľov som zostarol.

9 Odíďte odo mňa, všetci, čo páchate neprávosť,
lebo Pán vyslyšal môj hlasný plač.
10 Pán moju prosbu vyslyšal,
Pán prijal moju modlitbu.

11 Všetci moji nepriatelia nech sa zahanbia
a nech sa zdesia náramne
a zahanbení nech sa ihneď stratia.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. ANTIFÓNA

ŽALM 7

1 *Dávidov nárek. Zaspieval ho Pánovi pre Benjamínca Kúša.*
2 Pane, Bože môj, k tebe sa utiekam,
zachráň ma pred všetkými, čo ma prenasledujú,
a vysloboď ma,
3 aby ma niekto neschvátil a neroztrhal ako lev,
a nemal by som záchrancu.

4 Pane, Bože môj, ak som sa čohosi zlého dopustil,
ak som si ruky poškvrnil zločinom,
5 ak som sa dobrodincovi odplatil zlom,
ak som nepriateľa olúpil a nechal bez pomoci,
6 potom nech ma prenasleduje nepriateľ a nech sa ma zmocní
a nech ma zašliape až do zeme
a do prachu zrazí moju česť.

7 Povstaň, Pane, vo svojom hneve,
postav sa proti zúrivosti mojich nepriateľov.
Bože môj, vystúp na súde, ktorý si ty nariadil.
8 I obklopí ťa zhromaždenie národov,
ale ty si zasadni vysoko nad nimi.
9 Pán je sudca národov.
Súď ma, Pane, podľa mojej spravodlivosti
a podľa mojej nevinnosti.
10 Nech je už koniec zlobe hriešnikov.

Posilni spravodlivého,
ty, spravodlivý Bože, čo skúmaš myseľ a srdce.

11 Boh je moja obrana;
on zachraňuje tých, čo majú srdce úprimné.
12 Boh je sudca spravodlivý;
dáva výstrahy každý deň.
13 Ak sa hriešnik neobráti, naostrí svoj meč,
napne luk a namieri.
14 Pripraví si smrtonosné zbrane,
svoje šípy naplní ohňom.

15 Hľa, hriešnik počal neprávosť,
ťarchavý je zlobou a plodí zločin.
16 Jamu vykopal a prehĺbil,
lež sám padol do pasce, ktorú nastrojil.
17 Jeho zloba zosype sa mu na hlavu,
temeno mu pritlačí jeho násilie.
18 Ale ja budem velebiť Pána pre jeho spravodlivosť
a meno najvyššieho Pána budem ospevovať.

Žalm 8

1 *Zbormajstrovi. Na nápev piesne „Lis“. Dávidov žalm.*
2 Pane, náš Vládca,
aké vznešené je tvoje meno na celej zemi!
Tvoja veleba sa vznáša nad nebesia.

3 Z úst nemluvniat a dojčeniec pripravil si si chválu
naprotiveň svojim nepriateľom,
aby si umlčal pomstivého nepriateľa.

4 Keď hľadím na nebesia, dielo tvojich rúk,
na mesiac a na hviezdy, ktoré si ty stvoril:
5 čože je človek, že naň pamätáš,
a syn človeka, že sa ho ujímaš?

6 Stvoril si ho len o niečo menšieho od anjelov,
slávou a cťou si ho ovenčil
7 a ustanovil si ho za vládcu nad dielami tvojich rúk.

Všetko si mu položil pod nohy:
8 ovce a všetok domáci statok
aj všetku poľnú zver,
9 vtáctvo pod oblohou a ryby v mori
i všetko, čo sa hýbe po dne morskom.

10 Pane, náš Vládca,
aké vznešené je tvoje meno na celej zemi!

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. KATIZMA

1. ANTIFÓNA

Žalm 9

Zbormajstrovi. Hra na hoboji a harfe. Dávidov žalm.
Oslavovať ťa budem, Pane, celým svojím srdcom
a vyrozprávam všetky tvoje diela zázračné.
V tebe sa budem tešiť a radovať,
ospevovať budem tvoje meno, Najvyšší.

Veď moji nepriatelia dávajú sa na útek,
pred tvojou tvárou slabnú a hynú.
Lebo ty si sa ujal môjho súdu a rozriešil si môj spor,
zasadol si na trón ako spravodlivý sudca.

Zahriakol si pohanov a vyničil si rod bezbožný,
ich meno si vyhladil navždy, naveky.
Nepriatelia zhynuli, navždy umĺkli;
zboril si ich mestá, niet po nich ani pamiatky.

Ale Pán tróni naveky,
už si pripravil stolec sudcovský.
A spravodlivo bude súdiť svet,
podľa práva bude súdiť národy.

Pán bude utláčanému útočišťom,
príhodným útočišťom v časoch súženia.
Na teba sa spoľahnú tí, čo tvoje meno poznajú,
veď ty, Pane, neopúšťaš tých, čo ťa hľadajú.

Spievajte a hrajte Pánovi, čo na Sione prebýva,
ohlasujte jeho skutky medzi národmi.
Lebo on, čo pomstí krv, na nich pamätá,
nezabúda na nárek bedárov.

14 Zmiluj sa, Pane, nado mnou,
pozri, ako ma nepriatelia sužujú,
vytrhni ma z brán ríše smrti,
15 aby som v bránach dcéry sionskej
hlásal všetky tvoje skutky preslávne
a plesal, že si mi pomohol.

16 Pohania padli do jamy, ktorú kopali,
a v tom osídle, čo nastrojili,
chytila sa im vlastná noha.
17 Pán sa zjavil a konal súd.
Hriešnik sa zamotal do diela svojich rúk.

18 Do pekla pôjdu hriešnici,
všetci pohania, čo zabúdajú na Boha.
19 Lež na úbožiaka on nezabudne naveky,
ani nádej úbožiakov navždy márna nebude.

20 Povstaň, Pane, nech sa nevyvyšuje človek;
a národy si na súd predvolaj.
21 Pane, hrôzou ich zasiahni;
nech pohania pochopia, že sú iba ľuďmi.

22 Pane, prečo si tak ďaleko?
Prečo sa skrývaš v časoch súženia?
23 Bezbožný vo svojej pýche sužuje bedára;
nech sa chytí do nástrah, čo sám zosnoval.
24 Veď hriešnik sa chvastá svojou náruživosťou
a lakomec sa vychvaľuje.
25 Hriešnik pohŕda Pánom a namyslene hovorí:
„Boh nezasahuje; Boha niet.“

26 Také sú všetky jeho myšlienky
a jeho cesty sú vždy úspešné.

Ďaleko je od myšlienky na tvoj súd
a všetkých svojich odporcov nemá za nič.

27 V srdci si takto hovorí: „Mnou nič nepohne,
ani mňa, ani moje pokolenie nezastihne nešťastie.“
28 Jeho ústa sú plné luhania, klamu a podvodu;
pod jeho jazykom zločin a násilie.
29 Sedí na postriežke blízko osád,
nevinného zákerne zabíja.
30 Očami sliedi za chudákom;
ako lev v húštine číha v úkryte.
Číha, chce schvátiť bedára;
chytá ho a hádže naňho sieť.
31 Prikrčí sa a vyrúti, i hynú chudáci
v jeho násilných pazúroch.
32 V duchu si ešte hovorí: „Boh zabudol,
odvrátil svoju tvár, vôbec sa nedíva.“

33 Povstaň, Pane, Bože, zdvihni svoju ruku,
nezabúdaj na úbohých.
34 Ako môže bezbožník Bohom pohŕdať?
Ako si môže v duchu hovoriť: „Boh nezasiahne!“?

35 Ty vidíš, veď ty hľadíš na útrapy a žiaľ
a berieš ich do svojich rúk.
Na teba sa chudák spolieha
a sirote pomáhaš.
36 Rozmliaždi rameno hriešnika a zločinca;
budeš hľadať jeho hriech, a už ho nenájdeš.

37 Pán je kráľom navždy, na veky vekov.
Pohania vymizli z jeho krajiny.
38 Pane, ty vyslýchaš túžbu úbožiakov,
vzpružuješ im srdce, ucho si k nim nakláňaš.

39 Zastaň sa práva siroty a utláčaného,
aby už nikdy nenaháňal hrôzu človek stvorený zo zeme.

Žalm 10

1 *Zbormajstrovi. Dávidov žalm.*
Dôverujem v Pánovi. Akože mi môžete hovoriť:
„Uleť na vrch ako vrabec!?

2 Lebo, hľa, hriešnici napínajú luk,
šíp kladú na tetivu,
aby zákerne zasiahli ľudí statočných.
3 Keď sa rúcajú základy,
čože môže spravodlivý urobiť?“

4 Pán prebýva vo svojom svätom chráme,
Pán tróni na nebesiach.
Jeho oči hľadia na úbožiaka,
jeho zrak skúma každého človeka.
5 Pán skúma spravodlivého i hriešnika
a nenávidí toho, čo miluje neprávosť.
6 Žeravé uhlie spúšťa na hriešnikov;
oheň so sírou a spaľujúci víchor, to je ich údel.

7 Lebo Pán je spravodlivý a miluje spravodlivosť;
statoční uvidia jeho tvár.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. antifóna

Žalm 11

1 *Zbormajstrovi. Na osemstrunový nástroj. Dávidov žalm.*
2 Pomôž mi, Pane, lebo niet už svätých,
stratila sa vernosť medzi ľuďmi.

3 Falošnými slovami sa klamú všetci navzájom,
hovoria úlisnými perami a srdce majú dvojtvárne.

4 Kiež Pán zničí všetky pery úlisné
a vystatovačný jazyk;
5 lebo hovoria: „Náš jazyk nás preslávi,
ústa sú nám zbraňou;
ktože je pánom nad nami?“

6 „Pretože chudák biedu trie a úbožiak stoná,
povstanem teda,“ hovorí Pán,
„zachránim toho, ktorým opovrhujú.“
7 Pánove výroky sú rýdze
jak striebro pretavené v ohni, bez hliny,
sedem ráz čistené.

8 Pane, ty nás zachováš a ochrániš
pred týmto pokolením naveky.
Navôkol chodia bezbožní
a najhorší z ľudí sa vyvyšujú.

Žalm 12

1 *Zbormajstrovi. Dávidov žalm.*
2 Dokedy, Pane? Stále budeš na mňa zabúdať?
Dokedy budeš predo mnou skrývať svoju tvár?
3 Dokedy mi bude dušu trápiť nepokoj
a srdce dennodenne bôľ?
Dokedy sa nepriateľ bude vypínať nado mnou?

4 Zhliadni na mňa a vyslyš ma, Pane, Bože môj,
daj svetlo mojim očiam, aby som v smrti nezaspal,
5 aby nemohol povedať môj nepriateľ: „Premohol som ho;“
aby tí, čo ma sužujú, nezajasali, že som upadol.

6 Lenže ja dúfam v tvoje milosrdenstvo,
moje srdce sa teší z tvojej pomoci.

Budem spievať Pánovi, že ma zahŕňa dobrodeniami.

Žalm 13

1 *Zbormajstrovi. Dávidov žalm.*
Blázon si v srdci hovorí: „Boha niet.“
Skazení sú a ohavnosti páchajú.
Nikto z nich nerobí dobre.
2 Pán pozerá z neba na synov ľudských
a skúma, či je niekto rozumný a hľadá Boha.

3 Všetci poblúdili, všetci sa skazili;
nikto nerobí dobre, veru, celkom nik.
4 Či nezmúdrejú tí, čo páchajú neprávosť
a požierajú môj ľud, akoby jedli chlieb?

Nevzývajú Pána;
5 ale ešte stŕpnu od strachu,
lebo Boh sa ujíma potomstva spravodlivých.
6 Vy chcete zmariť plány bedára,
lež Pán je jeho útočišťom.
7 Kiež príde Izraelu spása zo Siona!
Keď Pán vyslobodí svoj ľud zo zajatia,
Jakub zaplesá, poteší sa Izrael.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. antifóna

Žalm 14

1 *Dávidov žalm.*
Pane, kto smie bývať v tvojom stánku?
Kto môže nájsť odpočinok na tvojom svätom vrchu?

2 Ten, čo kráča bez poškvrny a koná spravodlivo,
čo z úprimného srdca pravdu hovorí,
3 čo nepodvádza svojím jazykom,
nekrivdí svojmu blížnemu,
ani ho nepotupuje.

4 Čo ničomníka nemá za nič,
ale ctí si ľudí bohabojných.
Čo nemení prísahu, aj keď mu vyjde na škodu.
5 Čo nepožičiava peniaze na úrok
a proti nevinnému sa nedá podplácať.

Kto si tak počína, ten sa nikdy neskláti.

Žalm 15

1 *Miktam. Dávidov žalm.*
Ochráň ma, Bože, k tebe sa utiekam.
2 Hovorím Pánovi: „Ty si môj Pán.
Pre mňa niet šťastia bez teba.“
3 Svätým a slávnym mužom v krajine
patrí moja plná priazeň.
4 Rozmnožujú sa útrapy tých,
čo sa ženú za cudzími bôžikmi.
Nebudem vylievať krv na ich obetu,
ani ich mená nevezmem na pery.

5 Ty, Pane, si môj podiel na dedičstve a na kalichu,
v tvojich rukách je môj osud.
6 Pripadol mi diel v kraji prekrásnom:
a je to pre mňa znamenité dedičstvo.
7 Velebím Pána, čo ma múdrosťou obdaril;
v noci ma k tomu moje srdce vyzýva.
8 Pána mám vždy pred očami;
a pretože je po mojej pravici, nezakolíšem sa.

9 Preto sa raduje moje srdce
a moja duša plesá
aj moje telo odpočíva v nádeji.

10 Lebo nenecháš moju dušu v podsvetí
a nedovolíš, aby tvoj svätý videl porušenie.
11 Ukážeš mi cestu života.
U teba je plnosť radosti,
po tvojej pravici večná slasť.

Žalm 16

1 *Dávidova modlitba.*
Vypočuj, Pane, moju spravodlivú žiadosť,
všimni si moju prosbu pokornú.
Nakloň sluch k mojej modlitbe,
čo plynie z perí úprimných.
2 Nech z tvojej tváre vyjde rozsudok o mne;
tvoje oči vidia, čo je správne.
3 Skúmaj moje srdce i v noci ma navštív,
skúšaj ma ohňom a nenájdeš vo mne neprávosť.
4 Moje ústa nehrešia, ako robia ľudia zvyčajne.
Podľa slov tvojich perí vyhýbam sa cestám násilníkov.
5 Pevne drž moje kroky na svojich chodníkoch,
aby moje nohy nezakolísali.

6 K tebe, Bože, volám, lebo ty ma vyslyšíš.
Nakloň ku mne sluch a vypočuj moje slová.
7 Ukáž svoje predivné milosrdenstvo,
ty, čo pred protivníkmi pravicou zachraňuješ
dôverujúcich v teba.
8 Chráň ma ako zrenicu oka,
skry ma v tôni svojich perutí
9 pred bezbožnými, čo ma sužujú.

Obkľučujú ma nepriatelia,
10 zatvárajú si bezcitné srdcia,
ich ústa spupne hovoria.
11 Už pristupujú a už ma zvierajú,
očami sliedia, ako by ma na zem zrazili.
12 Sú ako lev pripravený na korisť,
ako levíča, čo čupí v úkryte.

13 Povstaň, Pane, predíď ich a zraz,
svojím mečom mi zachráň život pred bezbožným,
14 svojou rukou pred smrteľníkmi, Pane,
pred smrteľníkmi, ktorým sa podiel života končí na zemi.
Zo svojich zásob im naplň žalúdok,
nech sa nasýtia ich synovia
a čo nezjedia, nech prenechajú svojim deťom.
15 Ja však v spravodlivosti uzriem tvoju tvár
a až raz vstanem zo sna, nasýtim sa pohľadom na teba.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. KATIZMA

1. ANTIFÓNA

Žalm 17

Zbormajstrovi. Dávid, sluha Pánov,
zložil slová tohto chválospevu pre Pána,
keď ho vyslobodil z moci všetkých jeho nepriateľov
a z ruky Šaulovej. Povedal teda:

Milujem ťa, Pane, moja sila;
Pane, opora moja, útočište moje, osloboditeľ môj.
Bože môj, moja pomoc, tebe dôverujem;
ty si môj štít, sila mojej spásy a môj ochranca.
Vzývať budem Pána, lebo jemu patrí chvála,
a budem zachránený pred nepriateľmi.

Obkľúčilo ma smrtiace vlnobitie
a vydesili zlostné prívaly.
Ovinuli ma povrazy záhrobia,
zovreli ma osídla smrti.
V úzkosti som vzýval Pána
a volal som ku svojmu Bohu.
Zo svojho chrámu počul môj hlas
a moje volanie pred jeho tvárou preniklo k jeho sluchu.

Zem sa pohýbala a zachvela;
vrchy sa otriasli a pohli v základoch,
lebo vzplanul hnevom.
Dym sa mu valil z nozdier
a spaľujúci oheň z jeho úst,
vyletúvali z neho žeravé uhlíky.
Znížil nebesia a zostúpil:
čierne mračno pod jeho nohami.

11 Zasadol na cheruba a vzlietol,
vznášal sa na krídlach vetrov.
12 Temnotami sa celkom zahalil
a stánok si urobil
z čierňavy vôd a oblakov.
13 Pred žiarou jeho tváre mraky lietali,
ľadovec a žeravé uhlie.

14 Pán z neba zahrmel
a zaznel hlas Najvyššieho:
ľadovec a žeravé uhlie.
15 Vyslal šípy a rozprášil ich,
vrhol blesky a zmietol ich.
16 Otvorili sa hlbočiny vôd
a základy zeme sa odkryli.
Pred tvojou hrozbou, Pane,
pred víchricou tvojho hnevu.

17 Z výsosti čiahol rukou a chytil ma
a vyzdvihol ma zo stredu hlbokých vôd.
18 Vytrhol ma z rúk mojich premocných nepriateľov,
z rúk tých, čo ma nenávideli
a boli silnejší ako ja.
19 Napadli ma v môj deň nešťastný,
ale Pán mi bol podperou.
20 Vyviedol ma na miesto priestranné,
zachránil ma, lebo si ma obľúbil.

21 Za moju spravodlivosť ma Pán odmení,
za to, že moje ruky sú čisté,
22 lebo som kráčal po cestách Pánových
a od svojho Boha som neodstúpil bezbožne.
23 Pred očami som mal všetky jeho príkazy
a jeho zákony som neodvrhol.

24 S ním som bol bez úhony
a uchránil som sa zločinu.
25 Za moju spravodlivosť ma Pán odmenil,
lebo videl, že moje ruky sú čisté.

26 Voči svätému si svätý,
voči šľachetnému šľachetný,
27 voči úprimnému úprimný,
voči zvrhlému si neúprosný.
28 Pokorný ľud chrániš pred zánikom
a ponižuješ oči pyšných.
29 Ty, Pane, zapaľuješ moju pochodeň;
môj Boh rozjasňuje vo mne temnoty.
30 Na šíky nepriateľov zaútočím s tvojou pomocou;
a s pomocou svojho Boha hradby preskočím.

31 Božia cesta je čistá,
ohňom je vyskúšané slovo Pánovo.
On je ochrancom všetkých, čo v neho dúfajú.
32 Veď kto je Boh okrem Pána?
Kto je skala okrem nášho Boha?
33 To Boh ma silou opásal
a moju cestu urobil nepoškvrnenou.
34 Mojim nohám dal rýchlosť jeleňa
a postavil ma na výšinu.
35 Ruky mi na boj vycvičil
a moje ramená napínajú luk kovový.

36 Dal si mi svoj štít záchranný,
pravicou si ma podporil
a tvoja láskavosť ma urobila veľkým.
37 Mojim krokom si cestu uvoľnil
a moje nohy nepociťujú únavu.

38 Naháňal som svojich nepriateľov, až som ich dostihol,
a nevrátil som sa, kým som ich celkom nezničil.
39 Tak som ich zdrvil, že ani stáť nevládali,
popadali mi pod nohy.
40 Opásal si ma udatnosťou v boji
a vzbúrencov si uvrhol do môjho područia.

41 Ty si zahnal mojich nepriateľov na útek
a rozprášil si tých, čo ma nenávidia.
42 Kričali, nemal im kto pomôcť,
volali k Pánovi, ale on ich nevyslyšal.
43 Rozprášil som ich ako prach unášaný vetrom,
šliapal som po nich ako po blate uličnom.
44 Vytrhol si ma zo vzbury ľudu
a ustanovil za hlavu národov.
Slúži mi ľud, ktorý som nepoznal,
45 a poslúcha ma na jediné slovo.
O moju priazeň sa uchádzajú cudzinci;
46 cudzinci blednú od strachu
a trasú sa vo svojich úkrytoch.

47 Nech žije Pán, nech je zvelebený môj Záchranca,
nech je vyvýšený Boh, moja spása.
48 Bože, ty si ma poveril odplatou
a podmanil si mi národy;
ty si ma oslobodil od zlostných nepriateľov.
49 Povýšil si ma nad mojich odporcov
a vytrhol si ma z rúk násilníka.

50 Preto ťa, Pane, budem velebiť medzi národmi
a ospevovať tvoje meno žalmami.
51 Svojmu kráľovi dávaš veľké víťazstvá,
preukazuješ priazeň svojmu pomazanému,
Dávidovi a jeho potomstvu až naveky.

Sláva: I teraz:

Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. antifóna

Žalm 18

Zbormajstrovi. Dávidov žalm.

Nebesia rozprávajú o sláve Boha
a obloha hlása dielo jeho rúk.
Deň dňu o tom podáva správu
a noc noci to dáva na známosť.

Nie sú to slová, nie je to reč,
ktorá by sa nedala počuť.
Po celej zemi rozlieha sa ich hlas
a ich slová až po končiny sveta.

Tam hore vybudoval stan pre slnko
a ono z neho vychádza sťa ženích zo svojej komnaty
a raduje sa ako bežec pred veľkými pretekmi.
Na jednom kraji neba sa vynára
a uberá sa k druhému;
pred jeho žiarou sa nič ukryť nemôže.

Zákon Pánov je dokonalý, osviežuje dušu.
Svedectvo Pánovo je hodnoverné, dáva múdrosť maličkým.
Rozhodnutia Pánove sú správne, potešujú srdce.
Prikázania Pánove sú jasné, osvecujú oči.

Bázeň pred Pánom je úprimná, trvá naveky.
Výroky Pánove sú pravdivé a všetky spravodlivé.
Vzácnejšie sú než zlato, než veľký drahokam,
sladšie sú než med, než medové kvapky z plástu.

12 Tvoj služobník sa v nich vzdeláva;
veď kto ich zachováva, dostane hojnú odmenu.
13 Kto však vie o všetkých svojich poblúdeniach?
Očisť ma od chýb, ktoré si neuvedomujem,
14 a svojho služobníka zachráň od pýchy, aby ma neovládala.
Tak budem bez škvrny
a čistý od veľkého hriechu.
15 Nech sa ti páčia slová mojich úst
i rozjímanie môjho srdca pred tvojou tvárou.
Pane, ty si moja pomoc a môj vykupiteľ.

Žalm 19

1 *Zbormajstrovi. Dávidov žalm.*
2 Nech ťa vyslyší Pán v čase súženia,
nech ťa ochráni meno Boha Jakubovho.
3 Nech ti pošle pomoc zo svätyne
a nech ťa bráni zo Siona.

4 Nech si spomenie na všetky tvoje obetné dary
a tvoja žertva nech mu je príjemná.
5 Nech ti dá, za čím tvoje srdce túži,
a nech vyplní každý tvoj zámer.

6 Budeme sa tešiť z tvojho víťazstva
a v mene nášho Boha dvíhať zástavy.
Nech Pán splní všetky tvoje priania.
7 Teraz viem, že Pán zachráni svojho pomazaného;
vyslyší ho zo svojho svätého neba,
zachráni ho mocou spásonosnej pravice.

8 Na vozy sa spoliehajú jedni, druhí na kone,
ale my vzývame meno Pána, nášho Boha.
9 Oni sa zrútia a padnú,
my však stojíme na nohách.

10 Pane, daj vždy víťaziť kráľovi
a nás vyslyš, kedykoľvek ťa budeme vzývať.

Žalm 20

1 *Zbormajstrovi. Dávidov žalm.*
2 Pane, z tvojej sily sa kráľ raduje
a veľmi sa teší z tvojej spásy.
3 Vyplnil si túžbu jeho srdca
a prosbu jeho perí si neodmietol.
4 Vyšiel si mu v ústrety s požehnaním,
na jeho hlavu si vložil korunu z rýdzeho zlata.
5 Prosil si od teba život a ty si mu ho daroval,
život dlhý, navždy, naveky.

6 Veľká je jeho sláva, lebo mu pomáhaš,
ozdobuješ ho velebou a nádherou.
7 Robíš z neho požehnanie pre všetky veky,
blažíš ho radosťou pred svojou tvárou.
8 Na Pána sa kráľ spolieha;
neskláti sa, veď pomoc Najvyššieho je pri ňom.

9 Tvoja ruka zastihne všetkých tvojich nepriateľov,
tvoja pravica nájde tých, čo ťa nenávidia.
10 Urobíš ich ohnivou pecou, keď sa zjaví tvoja tvár;
Pán ich pohltí vo svojom hneve
a strávi ich oheň.
11 Vyhubíš ich rod zo zeme
a ich potomstvo spomedzi ľudí.

12 Lebo proti tebe snuli zlo
a vymýšľali úklady, ale nič nezmôžu.
13 Lebo ich obrátiš na útek,
svoj luk namieriš na ich tvár.

Povstaň, Pane, vo svojej sile
a my budeme ospevovať a oslavovať tvoju moc.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. ANTIFÓNA

ŽALM 21

Zbormajstrovi. Na nápev „Laň na svitaní“. Dávidov žalm.
Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?
Slová môjho náreku sú ďaleko od toho, kto by ma zachránil.
Bože môj, volám vo dne, a nečuješ;
volám v noci, a nenachádzam pokoja.

A predsa ty si svätý,
ty tróniš na chválach Izraela.
V teba dúfali naši otcovia;
dúfali a vyslobodil si ich.
Ku tebe volali a boli spasení,
v teba dúfali a zahanbení neboli.

No ja som červ, a nie človek,
ľuďom som na posmech a davu na opovrhnutie.
Vysmievajú sa mi všetci, čo ma vidia,
vykrúcajú ústa a potriasajú hlavou.
„Úfal v Pána, nech ho vyslobodí,
nech ho zachráni, ak ho má rád.“

Veď ty si ma vyviedol z lona
a na prsiach matky si mi dal spočinúť.
Od samého zrodu som odkázaný na teba.
Ty si môj Boh, odkedy ma mať povila.

12 Nevzďaľuj sa odo mňa,
lebo sa blíži ku mne nešťastie
a nieto, kto by mi pomohol.

13 Obkľučuje ma stádo juncov,
obstupujú ma býky z Bášanu.
14 Otvárajú na mňa svoje papule
ako lev, čo plieni a reve.
15 Rozlievam sa sťa voda
a uvoľňujú sa vo mne všetky kĺby.
Srdce mi mäkne ako vosk
a topí sa mi v útrobách.
16 Podnebie mi vysychá ako črepiny
a jazyk sa mi lepí k hrtanu.
Do prachu smrti ma odvádzaš.

17 Obkľučuje ma svorka psov,
obstupuje ma tlupa zlosynov.
Prebodli mi ruky a nohy,
18 môžem si spočítať všetky svoje kosti.
Lež oni si ma premeriavajú a skúmajú;
19 delia si moje šaty
a o môj odev hádžu lós.

20 Ale ty, Pane, nevzďaľuj sa odo mňa,
ty, moja sila, ponáhľaj sa mi na pomoc.
21 Chráň mi dušu pred kopijou
a môj život pred pazúrmi psov.
22 Vysloboď ma z tlamy levovej,
mňa úbohého chráň pred rohmi byvolov.
23 Tvoje meno chcem zvestovať svojim bratom
a uprostred zhromaždenia chcem ťa velebiť.

24 Chváľte Pána, vy, ktorí sa ho bojíte,
oslavujte ho, všetci Jakubovi potomci.

Nech majú pred ním bázeň všetky pokolenia Izraelove,
25 veď on nepohŕda, ani neopovrhuje nešťastným chudákom;
ani svoju tvár neodvracia od neho,
lež vyslyší ho, keď volá k nemu.

26 Tebe patrí moja chvála vo veľkom zhromaždení
a svoje sľuby splním pred tvárou tých, čo sa boja Pána.
27 Chudobní sa najedia a budú nasýtení
a Pána budú chváliť tí, čo ho hľadajú:
„Naveky nech žijú ich srdcia!“
28 Pána budú spomínať a k nemu sa obrátia
všetky zemské končiny,
jemu sa budú klaňať
všetky rodiny národov.

29 Veď Pánovo je kráľovstvo,
on panuje nad národmi.
30 Jemu jedinému sa budú klaňať všetci, čo spia pod zemou;
pred jeho tvárou padnú na zem
všetci, čo zostupujú do prachu.

Aj moja duša bude preňho žiť
31 a jemu bude slúžiť moje potomstvo.
Budúcim pokoleniam sa bude rozprávať o Pánovi
32 a jeho spravodlivosť budú ohlasovať ľudu, ktorý sa narodí:
„Toto urobil Pán.“

Žalm 22

1 *Dávidov žalm.*
Pán je môj pastier, nič mi nechýba:
2 pasie ma na zelených pašienkach.
Vodí ma k tichým vodám,
3 dušu mi osviežuje.

Vodí ma po správnych chodníkoch, verný svojmu menu.

I keby som mal ísť tmavou dolinou,
nebudem sa báť zlého, lebo ty si so mnou.
Tvoj prút a tvoja palica,
tie sú mi útechou.
Prestieraš mi stôl
pred očami mojich protivníkov.
Leješ mi olej na hlavu
a kalich mi napĺňaš až po okraj.
Dobrota a milosť budú ma sprevádzať
po všetky dni môjho života.
A budem bývať v dome Pánovom
mnoho a mnoho dní.

Žalm 23

Dávidov žalm.

Pán je môj pastier, nič mi nechýba:
pasie ma na zelených pašienkach.
Vodí ma k tichým vodám,
dušu mi osviežuje.
Vodí ma po správnych chodníkoch, verný svojmu menu.

I keby som mal ísť tmavou dolinou,
nebudem sa báť zlého, lebo ty si so mnou.
Tvoj prút a tvoja palica,
tie sú mi útechou.
Prestieraš mi stôl
pred očami mojich protivníkov.
Leješ mi olej na hlavu
a kalich mi napĺňaš až po okraj.
Dobrota a milosť budú ma sprevádzať
po všetky dni môjho života.

A budem bývať v dome Pánovom
mnoho a mnoho dní.

Sláva: I teraz:

Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

4. KATIZMA

1. ANTIFÓNA

ŽALM 24

Dávidov žalm.

K tebe, Pane, dvíham svoju dušu,
tebe dôverujem, Bože môj: Nech nie som zahanbený
a nech moji nepriatelia nejasajú nado mnou.
Veď nik, čo dúfa v teba, nebude zahanbený.
Ale nech sú zahanbení tí, čo sa pre nič za nič
dopúšťajú nevery.

Ukáž mi, Pane, svoje cesty
a pouč ma o svojich chodníkoch.
Veď ma vo svojej pravde a uč ma,
lebo ty si Boh, moja spása,
a v teba dúfam celý deň.

Rozpomeň sa, Pane, na svoje zľutovanie
a na svoje milosrdenstvo, ktoré trvá od vekov.
Nespomínaj si na hriechy mojej mladosti
a na moje priestupky,
ale pamätaj na mňa vo svojom milosrdenstve,
veď si, Pane, dobrotivý.

Pán je dobrý a spravodlivý:
ukazuje cestu hriešnikom.
Pokorných vedie k správnemu konaniu
a tichých poúča o svojich cestách.

Všetky cesty Pánove sú milosrdenstvo a vernosť
pre tých, čo zachovávajú jeho zmluvu a jeho príkazy.

11 Pre tvoje meno, Pane,
odpusť mi môj hriech, i keď je veľký.

12 Ako je to s človekom, čo sa bojí Pána?
Ukáže mu cestu, ktorú si má vyvoliť.
13 Z blahobytu sa bude tešiť jeho duša
a jeho potomstvo bude dedičom zeme.

14 Pán bude dôverným priateľom tým, čo sa ho boja,
a zjaví im svoju zmluvu.
15 Moje oči sa neprestajne upierajú na Pána,
veď on mi vyslobodzuje nohy z osídel.

16 Pozriže na mňa a zmiluj sa nado mnou,
lebo som sám a úbohý.
17 Uľav mi v úzkosti srdca
a vytrhni ma z mojich tiesní.

18 Pozri na moju pokoru a na moje trápenie
a odpusť mi všetky priestupky.
19 Pozri, ako sa moji nepriatelia rozrástli
a nenávidia ma ukrutne.

20 Ochraňuj moju dušu a vysloboď ma;
nech nie som zahanbený, že sa utiekam k tebe.
21 Nech ma ochráni nevinnosť a statočnosť,
veď sa pridŕžam teba.
22 Bože, vysloboď Izraela
zo všetkých jeho súžení.

Žalm 25

1 *Dávidov žalm.*
Súď ma, Pane, veď kráčam v nevinnosti
a v tebe mám nezlomnú dôveru.

2 Skúmaj ma, Pane, a skúšaj,
ohňom mi prepáľ srdce aj myseľ.

3 Pred očami mám tvoju dobrotu
a konám podľa tvojej pravdy.
4 Nevysedávam s daromníkmi
a s pokrytcami sa neschádzam.
5 Nenávidím spoločnosť zlosynov
a s bezbožnými si nesadnem.

6 V nevinnosti si ruky umývam
a kráčam okolo tvojho oltára, Pane,
7 aby som ťa mohol verejne chváliť
a rozprávať o všetkých tvojich skutkoch zázračných.
8 Pane, milujem dom, v ktorom prebývaš,
a miesto, kde je stánok tvojej slávy.

9 Nezatrať moju dušu s hriešnikmi
a môj život s ľuďmi krvilačnými.
10 Ich ruky sú poškvrnené zločinmi,
ich pravica je plná úplatkov.
11 Ale ja kráčam v nevinnosti,
vykúp ma a buď mi milostivý.

12 Moja noha stojí na rovnej ceste;
v zhromaždeniach chcem velebiť Pána.

Žalm 26

1 *Dávidov žalm.*
Pán je moje svetlo a moja spása, koho sa mám báť?
Pán je ochranca môjho života, pred kým sa mám strachovať?
2 Keď sa približujú ku mne zločinci
a chcú mi zničiť telo,
vtedy moji utláčatelia a nepriatelia
strácajú silu a padajú.

3 Aj keby sa proti mne postavili šíky,
moje srdce sa nezľakne.
Aj keby proti mne vzbĺkol boj,
zotrvám v dôvere.

4 O jedno prosím Pána a za tým túžim,
aby som mohol bývať v dome Pánovom
po všetky dni svojho života,
aby som pociťoval nehu Pánovu
a obdivoval jeho chrám.

5 A on ma vo svojom stane schová v deň nešťastia,
ukryje ma v skrýši svojho príbytku
a postaví ma vysoko na skalu.
6 A už teraz dvíham hlavu
nad svojich nepriateľov, čo ma obkľučujú.
V jeho stánku mu prinesiem obetu chvály,
budem spievať a hrať Pánovi.

7 Čuj, Pane, hlas môjho volania,
zľutuj sa nado mnou a vyslyš ma.
8 V srdci mi znejú tvoje slová: „Hľadajte moju tvár!“
Pane, ja hľadám tvoju tvár.

9 Neodvracaj svoju tvár odo mňa,
neodkláňaj sa v hneve od svojho služobníka.
Ty si moja pomoc, neodvrhuj ma,
ani ma neopúšťaj, Bože, moja spása.
10 Hoci by ma opustili otec aj mať,
Pán sa ma predsa ujme.

11 Ukáž mi, Pane, svoju cestu
a priveď ma na správny chodník, lebo mám mnoho nepriateľov.

12 Nevydávaj ma zvoli utláčateľov;
veď povstali proti mne kriví svedkovia,
dychtiví po násilí.

13 Verím, že uvidím dobrodenia Pánove v krajine žijúcich.
14 Očakávaj Pána a buď statočný;
srdce maj silné a drž sa Pána.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. ANTIFÓNA

ŽALM 27

1 *Dávidov žalm.*
Pane, k tebe volám;
Bože môj, nebuď voči mne mlčanlivý,
aby som sa pre tvoje mlčanie
nestal podobným tým, čo zostupujú do priepasti.

2 Čuj moju úpenlivú prosbu, keď volám k tebe
a spínam ruky k tvojmu svätému chrámu.
3 Nezaobchádzaj so mnou ako s hriešnikmi
alebo s tými, čo páchajú zlo,
čo blížnym hovoria o pokoji,
ale ich srdce je plné zloby.

4 Nadeľ im podľa ich skutkov
a podľa ničomnosti ich výmyslov.
Odplať im podľa diela ich rúk,
odmeň ich podľa zásluhy.
5 Pretože si nevšímajú skutky Pánove
a dielo jeho rúk,
zničí ich a nepostaví už viac.

6 Nech je velebený Pán,
že vyslyšal moju úpenlivú prosbu;
7 Pán je moja pomoc a môj ochranca.
V neho dúfalo moje srdce a prišla mi pomoc;
zaplesalo moje srdce
a za to mu spevom ďakujem.

8 Pán je sila svojho ľudu
a útočište spásy pre svojho pomazaného.
9 Spas svoj ľud a požehnaj svojich dedičov
a spravuj ich a dvíhaj ich až naveky.

Žalm 28

1 *Dávidov žalm.*
Vzdávajte Pánovi, synovia Boží,
vzdávajte Pánovi slávu a moc.
2 Vzdávajte Pánovi slávu hodnu jeho mena,
v posvätnom rúchu klaňajte sa Pánovi.

3 Hlas Pánov nad vodami;
zahrmel Boh veleby,
Pán nad veľkými vodami!
4 Hlas Pánov – taký mohutný!
Hlas Pánov – taký veľkolepý!

5 Hlas Pánov láme cédre;
aj libanonské cédre láme Pán.
6 Libanon rozkýva do tanca ako teliatko
a Sarion ako byvolča.

7 Hlas Pánov metá blesky ohnivé,
8 hlas Pánov púšťou otriasa,
Pán otriasa púšťou Kádeš.

9 Hlas Pánov urýchľuje pôrod jeleníc,
obnažuje húštiny.
A v jeho chráme všetci volajú: Sláva!

10 Pán tróni nad záplavami vôd,
Pán bude tróniť ako večný kráľ.
11 Pán dá silu svojmu ľudu,
Pán požehná svoj ľud pokojom.

Žalm 29

1 *Pieseň pri posviacke chrámu. Dávidov žalm.*
2 Budem ťa, Pane, oslavovať, že si ma vyslobodil
a že si nedovolil, aby sa moji nepriatelia radovali nado mnou.
3 Pane, Bože môj, k tebe som volal a ty si ma uzdravil.
4 Pane, vyviedol si ma z ríše zosnulých,
navrátil si mi život, aby som nezostúpil do hrobu.

5 Na harfe hrajte Pánovi, jeho svätí,
vzdávajte vďaky jeho menu svätému.
6 Lebo len chvíľku trvá jeho hnev,
ale celý život jeho láskavosť.
Podvečer je nám hosťom plač
a radosť nad ránom.
7 Keď som bol v bezpečí, povedal som si:
„Už nikdy sa nezakolíšem.“

8 Pane, vo svojej priazni si ma obdaril
mocou a cťou.
Keď si však odo mňa odvrátil svoju tvár,
hneď sa ma zmocnil strach.
9 K tebe, Pane, volám,
svojho Boha prosím o milosť.

10 Aký úžitok by bol z mojej krvi,
keby som v zemi skazu vzal?

A či ťa prach môže velebiť
alebo hlásať tvoju vernosť?
Čuj, Pane, a zmiluj sa nado mnou;
Pane, buď mi na pomoci.

Môj nárek si obrátil na tanec,
roztrhol si moje rúcho kajúcne a radosťou si ma opásal,
aby ti moja duša spievala a nestíchla už nikdy.
Pane, Bože môj, naveky ťa chcem velebiť.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. ANTIFÓNA

ŽALM 30

Zbormajstrovi. Dávidov žalm.
Pane, v teba dúfam, nech nie som zahanbený naveky;
vysloboď ma, veď si spravodlivý.
Nakloň ku mne svoj sluch,
ponáhľaj sa a zachráň ma.
Buď mi skalou útočišťa,
opevneným hradom mojej spásy.

Veď ty si moja sila a moje útočište,
pre svoje meno budeš ma viesť a opatrovať.
Vyvedieš ma z osídla, čo mi nastrojili,
lebo ty si moja sila.
Do tvojich rúk porúčam svojho ducha;
ty si ma vykúpil, Pane, Bože verný.
Nenávidíš tých, čo si ctia márne modly;
ale ja dúfam v Pána.
Plesám a teším sa, že si milosrdný,
lebo si zhliadol na moju poníženosť.

Spoznal si tieseň mojej duše
9 a nevydal si ma do rúk nepriateľa:
moje nohy si postavil na šíre priestranstvo.

10 Zmiluj sa, Bože, nado mnou, lebo som v súžení;
od zármutku mi chabne oko,
duša i vnútro moje.
11 Život sa mi v strastiach míňa
a roky v nárekoch.
Biedny som a slabnem
a chradnú mi kosti.

12 Všetci moji nepriatelia mnou opovrhujú,
susedom som na posmech
a svojim známym som postrachom.
Tí, čo ma vidia na ulici, utekajú predo mnou.
13 Vytrácam sa z ich pamäti ako mŕtvy,
som sťa odhodená nádoba.
14 Veru čujem, ako ma mnohí hania: hrôza zo všetkých strán.
Spolčujú sa proti mne
a radia sa o tom, ako ma zabiť.

15 Ja sa však spolieham na teba, Pane,
a hovorím: „Ty si môj Boh,
16 v tvojich rukách je môj osud.“
Vytrhni ma z rúk mojich nepriateľov
a prenasledovateľov.
17 Rozjasni svoju tvár nad svojím sluhom
a zachráň ma vo svojom milosrdenstve.

18 Pane, nech nie som zahanbený, veď vzývam teba;
nech sa hanbia bezbožní a nech zmĺknu v podsvetí.
19 Nech onemejú pery úlisné,
ktoré hovoria proti spravodlivému bezočivosti
v pýche a v pohŕdaní.

20 Pane, tvoja dobrota je taká nesmierna,
a vyhradil si ju bohabojným.
Preukazuješ ju tým, čo v teba dúfajú,
pred zrakom ľudí.
21 Záclonou svojej tváre ich kryješ
pred zúrivosťou ľudu.
V stánku ich chrániš
pred svárlivými jazykmi.

22 Pane, buď zvelebený,
že si mi preukázal milosrdenstvo v opevnenom meste.
23 Už som si v strachu hovoril:
„Odvrhnutý som spred tvojich očí.“
No ty si vyslyšal moju hlasitú modlitbu,
keď som volal k tebe.

24 Milujte Pána, všetci jeho svätí.
Pán verných chráni,
ale plnou mierou odpláca tým, čo si počínajú pyšne.
25 Vzmužte sa a majte srdce statočné,
vy všetci, čo dúfate v Pána.

Žalm 31

1 *Dávidova poučná pieseň.*
Blažený, komu sa odpustila neprávosť
a je oslobodený od hriechu.
2 Blažený človek, ktorému Pán vinu nepripočíta
a v ktorého mysli niet podvodu.

3 Pretože som mlčal, chradli mi kosti
a celý deň som nariekal.
4 Veď vo dne i v noci doliehala na mňa tvoja ruka
a ako v letných páľavách vysychala mi sila.

5 Vyznal som sa ti zo svojho hriechu
a nezatajil som svoj priestupok.
Povedal som si: „Vyznám Pánovi svoju neprávosť.“
A ty si mi odpustil zlobu môjho hriechu.

6 Preto každý nábožný bude sa modliť k tebe v čase tiesne.
A záplavy veľkých vôd
sa k nemu nepriblížia.
7 Ty si moje útočište, ochraníš ma pred súžením;
zahrnieš ma radosťou zo spásy.

8 Dám ti múdrosť a poučím ťa o ceste, ktorou máš kráčať;
poradím ti a budem ťa mať stále na očiach.
9 Nebuďte ako žrebce či mulice,
ktoré nemajú rozum.
Keď im chceš vložiť uzdu a zubadlo,
nepodídu k tebe.

10 Bezbožného stíhajú mnohé strasti;
no dúfajúcich v Pána obklopí milosrdenstvo.
11 Radujte sa, spravodliví, v Pánovi a plesajte,
jasajte všetci, čo máte srdce úprimné.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

5. KATIZMA

1. ANTIFÓNA

ŽALM 32

1 Plesajte, spravodliví, v Pánovi;
statočným sluší spievať pieseň chvály.
2 Oslavujte Pána citarou,
hrajte mu na desaťstrunovej lutne.
3 Spievajte mu novú pieseň,
nadšene mu hrajte a volajte na slávu.
4 Lebo Pánovo slovo je pravdivé
a verné všetko jeho konanie.

5 Miluje spravodlivosť a právo;
milosti Pánovej plná je zem.
6 Pánovým slovom povstali nebesia
a dychom jeho úst všetky ich voje.
7 Ako do vreca hromadí morské vody,
ako do nádrží zlieva oceány.

8 Celá zem nech má bázeň pred Pánom,
pred jeho tvárou nech sa chvejú všetci obyvatelia sveta.
9 Lebo on riekol a stalo sa,
on rozkázal a všetko bolo stvorené.
10 Pán marí úmysly pohanov,
navnivoč privádza myšlienky národov.
11 Ale Pánov úmysel trvá naveky,
myšlienky jeho srdca z pokolenia na pokolenie.

12 Blažený národ, ktorého Bohom je Pán,
blažený ľud, ktorý si on vyvolil za dedičstvo.
13 Pán hľadí z neba
a vidí všetkých ľudí.

14 Pozerá z miesta, kde prebýva,
na všetkých obyvateľov zeme,
15 on, čo každému osve utvoril srdce
a chápe všetky ich skutky.

16 Neochráni kráľa vojsko početné
ani obra jeho sila mohutná.
17 Kôň nepomôže k víťazstvu,
nezachráni, aj keď silou oplýva.
18 Hľa, oko Pánovo bdie nad tými, čo sa ho boja,
nad tými, čo v jeho milosrdenstvo dúfajú,
19 aby ich zachránil pred smrťou
a v čase hladu nakŕmil.

20 Naša duša očakáva Pána,
on je naša pomoc a ochrana.
21 V ňom sa naše srdce raduje
a v jeho sväté meno máme dôveru.
22 Tvoje milosrdenstvo, Pane, nech je nad nami,
ako dúfame v teba.

Žalm 33

1 *Tento žalm zložil Dávid,*
keď sa tváril pred Abimelechom ako šialený.
Ten ho potom prepustil a on odišiel.
2 Pána chcem velebiť v každom čase,
moje ústa budú ho vždy chváliť.
3 V Pánovi sa bude chváliť moja duša;
nechže to počujú pokorní a nech sa tešia.
4 Velebte so mnou Pána
a oslavujme jeho meno spoločne.

5 Hľadal som Pána a on ma vyslyšal
a vytrhol ma zo všetkej hrôzy.

6 Na neho hľaďte a budete žiariť
a tvár vám nesčervenie hanbou.
7 Úbožiak zavolal a Pán ho vyslyšal
a vyslobodil ho zo všetkých tiesní.
8 Ako strážca sa utáborí anjel Pánov okolo bohabojných
a vyslobodí ich.

9 Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán;
šťastný človek, čo sa utieka k nemu.
10 Vy, jeho svätí, bojte sa Pána,
veď bohabojní núdzu nemajú.
11 Boháči sa nabiedia a nahladujú,
ale tým, čo hľadajú Pána, nijaké dobro chýbať nebude.

12 Poďte, deti, čujte ma,
naučím vás bázni Pánovej.
13 Miluje niekto život
a chce požívať dobro v šťastných dňoch?

14 Zdržuj svoj jazyk od zlého
a svoje pery od reči úlisnej.
15 Unikaj pred zlom a dobre rob,
hľadaj pokoj a usiluj sa oň.

16 Pánove oči hľadia na spravodlivých
a k ich volaniu sa nakláňa jeho sluch.
17 Tvár Pánova sa odvracia od tých, čo robia zlo,
a vyhladzuje ich pamiatku zo zeme.

18 Spravodliví volali a Pán ich vyslyšal
a vyslobodil ich zo všetkých tiesní.
19 Pán je pri tých, čo majú srdce skrúšené,
a zachraňuje zlomených na duchu.

20 Spravodliví majú utrpení veľa,
ale Pán ich vyslobodí zo všetkých.

21 Všetky kosti im ochraňuje,
ani jedna sa im nezlomí.

22 Hriešnika zloba zahubí
a tých, čo nenávidia spravodlivého, stihne trest.
23 Pán vykúpi duše svojich služobníkov,
nebudú potrestaní tí, čo v neho dúfajú.
Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. ANTIFÓNA

ŽALM 34

1 *Dávidov žalm.*
Pane, odsúď tých, čo mňa odsudzujú,
napadni tých, čo mňa napádajú.

2 Vezmi zbroj a štít
a vstaň mi na pomoc.
3 Zažeň sa kopijou a sekerou
proti tým, čo ma prenasledujú.
Povedz mojej duši: „Ja som tvoja spása.“

4 Nech sa hanbia a červenajú
tí, čo mi číhajú na život;
nech sú zavrátení a nech sa hanbia
tí, čo mi chcú zle.
5 Nech sú ako prach pred vetrom
a nech ich ženie Pánov anjel;
6 nech je ich cesta tmavá a klzká
a Pánov anjel nech ich prenasleduje.

7 Lebo bez príčiny mi nastavili sieť,
bez dôvodu mi vykopali jamu.

8 Nech ho znenazdania stihne pohroma
a nech sa sám chytí do siete, ktorú nastavil,
nech sám padne do tej istej pohromy.

9 Lež moja duša bude plesať v Pánovi
a bude sa tešiť z jeho pomoci.
10 Všetko vo mne bude hovoriť:
„Pane, kto sa ti vyrovná?
Úbožiaka zachraňuješ z rúk tých, čo sú silnejší od neho,
chudáka a bedára pred lúpežníkmi.“

11 Vystúpili kriví svedkovia
a pýtali sa na to, o čom nemám ani tušenia.
12 Za dobré sa mi odplácali zlým;
som celkom opustený.

13 Keď oni boli chorí,
ja som nosil rúcho kajúcne.
Umŕtvoval som sa pôstom
a v srdci som sa stále modlil.
14 Ako k priateľovi, ako k bratovi som sa správal k nim;
zármutok ma zohol, akoby som oplakával vlastnú mať.

15 Ale keď som klesol ja, oni sa zaradovali a hneď sa zhŕkli;
zhŕkli sa proti mne a bili ma i tí, ktorých som ani nepoznal.
16 Bez prestania ma trhali,
dráždili ma, posmievali sa mi
a zubami škrípali proti mne.

17 Pane, ako dlho sa budeš na to dívať?
Zachráň ma pred ich zlobou
a pred levmi život môj.
18 Budem ťa oslavovať vo veľkom zhromaždení
a chváliť uprostred zástupov.

19 Nech sa netešia nado mnou falošní nepriatelia,
čo ma nenávidia bez príčiny a prebodávajú očami.
20 Lebo nehovoria, čo je na pokoj,
ale vymýšľajú úklady proti tichým zeme.
21 Naširoko rozďavujú ústa proti mne,
hovoria: „Dobre, dobre, na vlastné oči vidíme.“

22 Pane, ty to vidíš, nuž nemlč;
Pane, nevzďaľuj sa odo mňa.
23 Prebuď sa, vstaň a zachráň ma,
Pán môj a Boh môj, ujmi sa môjho sporu.

24 Pane, Bože môj, súď ma podľa svojej spravodlivosti,
nech sa netešia nado mnou.
25 Nech si v srdci nehovoria:
„Dobre, ako sme si želali.“
A nech nehovoria: „Zhltli sme ho.“

26 Nech sa hanbia a červenajú všetci dovedna,
čo sa tešia z môjho nešťastia,
nech hanba a potupa zaodeje tých,
čo sa povyšujú nado mňa.
27 Nech sa tešia a radujú tí, čo aj mne žičia spravodlivosť,
a nech stále hovoria: „Nech je zvelebený Pán,
čo svojho sluhu obdarúva pokojom.“

28 Vtedy môj jazyk bude rozprávať o tvojej spravodlivosti
a bude ťa oslavovať deň čo deň.

Žalm 35

1 *Zbormajstrovi. Od Dávida, Pánovho služobníka.*
2 Neprávosť našepkáva hriešnikovi v hĺbke jeho srdca;
pred jeho očami nieto bázne Božej.

3 Sám sebe lichotí do vlastných očí,
aby nemusel poznať svoju neprávosť a zanevrieť na ňu.

4 Slová jeho úst sú neprávosť a klam;
prestal už myslieť rozvážne a robiť dobre.
5 Na svojom lôžku premýšľa o neprávosti,
dáva sa na cesty nedobré,
nijakej zloby sa neštíti.

6 Pane, tvoje milosrdenstvo siaha po nebesia
a tvoja vernosť až k oblakom.
7 Tvoja spravodlivosť je ako Božie výšiny,
tvoje súdy ako morská hlbina:
ty, Pane, ľuďom i zveri pomáhaš.

8 Bože, aké vzácne je tvoje milosrdenstvo!
Ľudia sa utiekajú do tône tvojich krídel.
9 Opájajú sa blahobytom tvojho domu
a pijú z potoka tvojich rozkoší.
10 Veď u teba je zdroj života
a v tvojom svetle uvidíme svetlo.

11 Svoju milosť daj tým, čo ťa poznajú,
a spravodlivosť tým, čo majú srdce úprimné.
12 Nech ma nezasiahne noha pyšného,
nech mnou nepohne ruka hriešnika.
13 Hľa, padli tí, čo páchali neprávosť,
zrútili sa a viac nevstanú.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. ANTIFÓNA

Žalm 36

Dávidov žalm.

Nerozhorčuj sa nad ničomníkmi
a nežiarli na tých, čo pášu neprávosť.
Veď oni uschnú rýchlo ako tráva
a zvädnú ako zelená bylina.

Ale spoľahni sa na Pána a dobre rob
a budeš bývať v svojej krajine a tešiť sa z bezpečia.
Hľadaj radosť v Pánovi
a dá ti, za čím túži tvoje srdce.

Pánovi zver svoje cesty a jemu dôveruj,
on sa už postará.
Tvoju spravodlivosť vyvedie na povrch ako svetlo
a tvoje právo ako poludňajší jas.

Odovzdaj sa Pánovi a dúfaj v neho;
nepretekaj sa s tým, čo kráča od úspechu k úspechu,
s človekom, čo strojí úklady.
Prestaň sa hnevať a zanechaj zlosť,
nerozčuľuj sa, to vedie len k zlému.
Všetci ničomníci budú zničení,
lež tí, čo dúfajú v Pána, stanú sa dedičmi zeme.

Ešte chvíľku a už nebude hriešnika;
budeš hľadať jeho miesto, a nenájdeš.
Tichí však zdedia zem
a budú žiť v šťastí a pokoji.

Hriešnik snuje nástrahy spravodlivému
a škrípe proti nemu zubami.
Ale Pán sa mu smeje,
lebo už vidí, ako sa blíži jeho deň.

14 Hriešnici tasia meč
a napínajú luk,
chcú zraziť bedára i chudáka
a zavraždiť tých, čo kráčajú po správnej ceste.
15 Lenže ten meč vnikne do ich vlastného srdca
a ten luk sa im doláme.

16 Lepšie to málo, čo má spravodlivý,
než veľké bohatstvá hriešnikov.
17 Veď ramená hriešnikov budú polámané,
no spravodlivých posilňuje Pán.

18 O život bezúhonných sa stará Pán
a ich dedičstvo trvá naveky.
19 V nešťastí zahanbení nebudú
a v čase hladu budú nasýtení.

20 Ale hriešnici, tí zahynú,
nepriatelia Pána, tí sa pominú ako nádhera lúk
a stratia sa ako dym.
21 Hriešnik si požičiava, a nevracia,
lež spravodlivý má súcit a rozdáva.

22 Tí, ktorým žehná Pán, budú dedičmi zeme
a tí, ktorým zlorečí, zahynú.
23 Pán upevňuje kroky človeka
a sprevádza ho na ceste.
24 Ak padne, neostane ležať,
veď Pán ho drží za ruku.

25 Bol som mladík, teraz som starec,
a nevidel som spravodlivého, že by bol opustený,
ani jeho deti žobrať o chlieb.
26 Pretože sa ustavične zľutúva a požičiava,
na jeho potomstve požehnanie spočinie.

27 Vyhýbaj zlu a dobre rob
a budeš mať domov naveky.
28 Lebo Pán miluje spravodlivosť
a neopúšťa svojich svätých.
Nespravodlivci navždy vyhynú
a pokolenie bezbožných bude zničené.
29 Lež spravodliví zdedia zem,
budú ju obývať na veky vekov.

30 Z úst spravodlivého zaznieva múdrosť
a jeho jazyk hovorí, čo je správne.
31 V jeho srdci je zákon Boží
a jeho kroky nezakolíšu.
32 Hriešnik striehne na spravodlivého
a usiluje sa ho usmrtiť;
33 lenže Pán mu ho v rukách nenechá,
nedá ho odsúdiť, keď bude súdený.

34 Očakávaj Pána a jeho cesty sa pridŕžaj;
on ťa povýši za dediča zeme
a dožiješ sa záhuby hriešnikov.
35 Videl som bezbožného, ako sa vyťahoval
a vypínal sťa céder košatý;
36 no sotva som prešiel, už ho tam nebolo,
aj som ho hľadal, ale nenašiel.

37 Všímaj si nevinného a pozoruj spravodlivého,
lebo budúcnosť patrí pokojamilovným.
38 Ale nespravodlivci všetci vyhynú
a potomstvo bezbožných bude vyhubené.
39 Spása spravodlivých prichádza od Pána,
on je ich ochrancom v čase súženia.

40 Pán im pomôže a oslobodí ich,
vytrhne ich z rúk hriešnikov a zachráni ich,
lebo sa spoliehajú na neho.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

6. KATIZMA

1. ANTIFÓNA

Žalm 37

Dávidov žalm na spomienku.

Nekarhaj ma, Pane, v svojom rozhorčení
a netrestaj ma v svojom hneve,
lebo tvoje šípy utkveli vo mne,
dopadla na mňa tvoja ruka.

Pre tvoje rozhorčenie niet na mojom tele zdravého miesta,
pre môj hriech nemajú pokoj moje kosti.
Hriechy mi prerástli nad hlavu
a ťažia ma príliš, sťa veľké bremeno.

Rany mi zapáchajú a hnisajú
pre moju nerozumnosť.
Zohnutý som a veľmi skľúčený,
smutne sa vlečiem celý deň.

Bedrá mi spaľuje horúčka
a moje telo je nezdravé.
Nevládny som a celý dobitý,
v kvílení srdca nariekam.

Pane, ty poznáš každú moju túžbu;
ani moje vzdychy nie sú skryté pred tebou.
Srdce mi búcha, sila ma opúšťa
i svetlo v očiach mi hasne.

Priatelia moji a moji známi
odvracajú sa odo mňa pre moju biedu,
aj moji príbuzní sa ma stránia.

13 Tí, čo mi číhajú na život, nastavujú mi osídla
a tí, čo mi stroja záhubu, rozchyrujú o mne výmysly
a deň čo deň vymýšľajú úklady.

14 Ale ja som sťa hluchý, čo nečuje,
ako nemý, čo neotvára ústa.
15 Podobám sa človekovi, čo nepočuje
a čo nevie obvinenie vyvrátiť.

16 Pane, pretože v teba dúfam,
ty ma vyslyšíš, Pane, Bože môj.
17 A tak hovorím: „Nech sa už neradujú nado mnou;
a keď sa potknem,
nech sa nevystatujú nado mňa.“

18 Ja, pravda, už takmer padám
a na svoju bolesť myslím ustavične.
19 Preto vyznávam svoju vinu
a pre svoj hriech sa trápim.

20 Moji nepriatelia sú živí a stále mocnejší,
ba ešte pribudlo tých, čo ma nenávidia neprávom.
21 Za dobro sa mi odplácajú zlom a tupia ma za to,
že som konal dobre.

22 Neopúšťaj ma, Pane;
Bože môj, nevzďaľuj sa odo mňa.
23 Ponáhľaj sa mi na pomoc,
Pane, moja spása.

Žalm 38

1 *Zbormajstrovi. Jedutunovi. Dávidov žalm.*

2 Povedal som: „Budem dávať pozor na svoje správanie,
aby som nezhrešil jazykom.
K svojim ústam postavím stráž,
dokiaľ je hriešnik predo mnou.“

3 Ako nemý som zatíchol a zamĺkol, šťastia zbavený,
bolesť sa mi však znova ozvala.
4 Srdce sa mi rozpálilo v hrudi
a pri rozjímaní vzplanul vo mne oheň.
5 A môj jazyk preriekol:
„Daj mi poznať, Pane, môj koniec
i aký je ešte počet mojich dní;
nech si uvedomím, aký je krátky môj život.“

6 Hľa na pár piadí si mi dní nameral
a dĺžka môjho žitia je ako nič pred tebou.
Veru, len zdaním je bytie človeka,
7 každý sa mihne ako vidina.
Naozaj len nadarmo sa pachtí a lopotí,
poklady zháňa, hoc nevie, kto ich zoberie.

8 A teraz, Pane, ešte čo mám čakať?
Ty si moja nádej.
9 Zo všetkých mojich neprávostí ma vysloboď
a nevystav ma hlupákovi na posmech.
10 Onemel som, neotvorím ústa,
lebo si to ty urobil.

11 Odním odo mňa svoje tresty,
bo hyniem pod úderom tvojej ruky.
12 Trestami za hriechy naprávaš človeka.
Ako moľ ničíš, čo má najcennejšie;
veru, každý človek je len márna vidina.

13 Pane, vyslyš moju modlitbu,
nakloň sluch k môjmu volaniu.
Nebuď mlčanlivý k mojim slzavým nárekom;
veď u teba som iba hosť,
len pútnik, ako všetci moji otcovia.

14 Odvráť odo mňa svoj prísny pohľad, aby som pookrial,
skôr, než odídem a než ma viac nebude.

Žalm 39

1 *Zbormajstrovi. Dávidov žalm.*
2 Čakal som, čakal na Pána
a on sa ku mne sklonil.
3 Vyslyšal môj nárek
a vytiahol ma z jamy hrôzy, z bahnitého kalu.
Nohy mi postavil na skalu
a kroky mi upevnil.
4 Do úst mi vložil pieseň novú,
chválospev nášmu Bohu.

Mnohí to uvidia a bázeň ich naplní
a budú dúfať v Pána.
5 Blažený človek, čo v Pána skladá dôveru
a nevšíma si pyšných ani náchylných klamať.
6 Veľa zázrakov si urobil, Pane, Bože môj;
a v tvojich zámeroch s nami kto sa ti vyrovná?
Aj keby som ich chcel rozhlásiť a vyrozprávať všetky, toľko ich
je, že sa nedajú spočítať.

7 Obety a dary si nepraješ,
lež uši si mi otvoril.
Nežiadaš žertvu ani obetu zmierenia,
8 preto som povedal: „Hľa, prichádzam.
Vo zvitku knihy je napísané o mne,
9 že mám plniť tvoju vôľu.
A to chcem, Bože môj,
hlboko v srdci mám tvoj zákon.“

10 Ohlasujem tvoju spravodlivosť vo veľkom zhromaždení;
svojim perám hovoriť nebránim, Pane, ty to vieš.

11 Tvoju spravodlivosť si v srdci neskrývam,
rozprávam o tvojej vernosti a o tvojej spáse.
Neskrývam tvoju milosť
a pravdu pred veľkým zhromaždením.

12 Ale ty, Pane, neodnímaj mi svoje milosrdenstvo,
tvoja milosť a tvoja pravda nech mi vždy pomáhajú.
13 Zo všetkých strán sa na mňa kopia
nespočetné pohromy,
opantalo ma toľko hriechov,
že nemám o nich prehľadu.
A je ich viac, než mám vlasov na hlave,
až mi z toho srdce zamiera.

14 Pane, ráč ma zachrániť,
príď mi čím skôr na pomoc.
15 Nech sa hanbia a červenajú všetci dovedna,
čo mi číhajú na život a čo mi ho chcú zničiť.
Nech sú zavrátení a nech sa hanbia
tí, čo mi chcú zle.
16 Nech zmeravejú hanbou
tí, čo mi hovoria: „Tak mu treba!“

17 No nech jasajú a nech sa v tebe tešia
všetci, čo ťa hľadajú.
A tí, čo túžia po tvojej pomoci,
nech stále hovoria: „Nech je zvelebený Pán!“
18 Ja som síce biedny a úbohý,
no Pán sa stará o mňa.
Ty si moja pomoc a môj osloboditeľ,
Bože môj, nemeškaj.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. ANTIFÓNA

Žalm 40

Zbormajstrovi. Dávidov žalm.
Blažený, kto pamätá na bedára;
v deň nešťastia ho vyslobodí Pán.
Pán ho bude chrániť, zachová ho nažive,
urobí ho šťastným na zemi
a nevydá ho nepriateľom napospas.
Na lôžku bolesti Pán mu pomoc poskytne,
v chorobe sníme z neho všetku slabosť.

Volám: „Pane, zmiluj sa nado mnou,
uzdrav moju dušu, zhrešil som proti tebe.“
Nepriatelia hovoria o mne zlomyseľne:
„Kedyže už zomrie? A kedy zanikne jeho meno?“
A keď ma niekto navštívi, hovorí neúprimne,
v srdci hromadí zlobu a potom odíde von a ohovára ma.

Moji nepriatelia si šuškajú proti mne
a zmýšľajú zle o mne:
„Už ho prikvačila zlá choroba;
a keď raz zaľahol, viac sa nepozbiera a nevstane.“
Dokonca i môj priateľ, ktorému som dôveroval
a ktorý jedával môj chlieb, zdvihol proti mne pätu.

Ale ty, Pane, zmiluj sa nado mnou;
pomôž mi vstať a ja im odplatím.
Z toho poznám, že ma máš rád,
ak môj nepriateľ už nezajasá nado mnou.
Ty sa ma ujmeš, lebo som nevinný,
a naveky ma postavíš pred svoju tvár.

Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela,
od vekov až naveky. Staň sa. Amen.

Žalm 41

1 *Zbormajstrovi. Poučný chválospev Koreho synov.*
2 Ako jeleň dychtí za vodou z prameňa,
tak moja duša, Bože, túži za tebou.
3 Po Bohu žízni moja duša, po Bohu živom;
kedyže už prídem k nemu a uzriem Božiu tvár?

4 Slzy sú mojím chlebom vo dne i v noci,
keď sa ma deň čo deň spytujú: „Kdeže je tvoj Boh?“
5 Duša sa mi rozplýva pri spomienke,
ako som putoval ku vznešenému stánku
a vstupoval do domu Božieho
s radostným plesaním a s piesňou ďakovnou
uprostred zástupov sláviacich sviatky.

6 Prečo si smutná, duša moja? A prečo sa chveješ?
Dúfaj v Pána, lebo ho ešte budem velebiť,
moju spásu a môjho Boha.

7 Moja duša je skormútená;
preto si spomínam na teba
pri Jordáne a Hermone a na vrchu Misar.
8 Hlbina hlbine sa ozýva na hukot vodopádov;
všetky tvoje krútňavy a prívaly prešli ponad mňa.

9 Vo dne mi svoju milosť udeľuje Pán.
V noci mu zasa ja spievam
a modlím sa k Bohu môjho života.
10 Hovorím Bohu: „Ty si moja opora;
prečo na mňa zabúdaš?
A prečo mám chodiť smutný,
keď ma sužuje nepriateľ?“
11 Sťa by mi kosti drvili,
keď ma moji utláčatelia tupia,
keď sa ma deň čo deň spytujú: „Kdeže je tvoj Boh?“

12 Prečo si smutná, duša moja? A prečo sa chveješ?
Dúfaj v Pána, lebo ho ešte budem velebiť,
spásu mojej tváre a môjho Boha.

Žalm 42

1 Súď ma, Bože, a rozhodni môj spor s neverným ľudom;
zachráň ma pred zločincom a úskočným človekom.
2 Veď ty, Bože, si moje útočište.
Prečo si ma odohnal
a prečo mám chodiť smutný, keď ma sužuje nepriateľ?

3 Zošli svoje svetlo a svoju pravdu;
ony nech ma sprevádzajú a privedú
na tvoj svätý vrch a do tvojich stánkov.
4 I pristúpim k Božiemu oltáru,
k Bohu, ktorý ma napĺňa radosťou i plesaním,
a citarou ťa, Bože, môj Bože, zvelebím.

5 Prečo si smutná, duša moja? A prečo sa chveješ?
Dúfaj v Pána, lebo ho ešte budem velebiť,
spásu mojej tváre a môjho Boha.

Sláva: I teraz:

Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. antifóna

Žalm 43

1 *Zbormajstrovi. Poučný chválospev Koreho synov.*
2 Bože, na vlastné uši sme počuli,
naši otcovia nám rozprávali
o dielach, ktoré si vykonal za ich dní, za dní pradávnych.
3 Ty si svojou rukou vyhnal pohanov a našich otcov si usadil,
zničil si národy, a našich otcov si rozmnožil.

4 Veď nie svojím mečom získali krajinu,
nepomohlo im vlastné rameno,
ale tvoja pravica, tvoje rameno
a jas tvojej tváre,
lebo ich máš rád.

5 Ty si môj kráľ a môj Boh,
ty pomáhaš Jakubovi.
6 Len s tebou sme zahnali nepriateľov
a v tvojom mene zničili tých, čo sa vzbúrili proti nám.

7 Nespolieham sa veru na svoj luk,
ani môj meč ma nezachráni.
8 Ty si nás zachránil pred utláčateľmi
a zahanbil si tých, čo nás nenávideli.
9 V Bohu sa budeme chváliť celý deň
a naveky budeme velebiť tvoje meno.

10 Ale teraz si nás zavrhol a zahanbil,
už netiahneš, Bože, s našimi vojmi.
11 Zahnal si nás na útek pred našimi nepriateľmi
a sme korisťou tých, čo nás nenávidia.
12 Vydal si nás ako ovce na zabitie
a roztrúsil si nás medzi pohanov.

13 Svoj ľud si predal bez zisku
a neobohatil si sa jeho predajom.
14 Vystavil si nás na potupu susedom
a na posmech i pohanu nášmu okoliu.
15 Urobil si z nás príslovie pre pohanov
a národy krútia hlavou nad nami.

16 Celý deň mám pred očami svoju potupu
a rumenec hanby mi pokrýva tvár,

17 keď počúvam potupné a posmešné hlasy,
keď vidím, ako nepriateľ horí pomstou.

18 Toto všetko nás postihlo, hoci sme nezabudli na teba
a neporušili sme zmluvu s tebou.
19 Naše srdce sa neodvrátilo od teba,
ani naše kroky nezišli z tvojej cesty,
20 a predsa si nás ponížil v kraji líšok
a zahalil tôňou smrti.

21 Keby sme zabudli na meno nášho Boha
a vzpínali ruky k bohu cudziemu,
22 či Boh na to nepríde?
On predsa pozná tajnosti srdca.
23 Veď pre teba nás usmrcujú deň čo deň,
pokladajú nás za ovce na zabitie.

24 Prebuď sa, Pane, prečo spíš?
Vstaň a nezavrhni nás navždy.
25 Prečo odvraciaš svoju tvár?
Vari môžeš zabudnúť na našu biedu a naše súženie?

26 Veď naša duša je pokorená až do prachu,
naše telo je pritlačené k zemi.
Vstaň, Pane, pomôž nám
a vykúp nás, veď si milosrdný.

Žalm 44

1 *Zbormajstrovi. Podľa „Ľalie“.*
Poučná pieseň Koreho synov. Pieseň lásky.
2 Moje srdce prekypuje krásnymi slovami,
svoje verše venujem kráľovi.
Môj jazyk je ako pero rýchlopisca.

3 Ty si najkrajší z ľudských synov.
Z tvojich pier plynie milota.
Preto ťa Boh požehnal naveky.
4 Ty, najmocnejší, pripáš si meč na bedrá;
svoju velebu a dôstojnosť.
5 Vo svojej dôstojnosti šťastne vytiahni, nasadni na voz
a bojuj za pravdu, lásku a spravodlivosť.
Nech ťa tvoja pravica učí konať úžasné skutky.
6 Tvoje ostré šípy
zasiahnu srdcia kráľových nepriateľov;
poddajú sa ti národy.

7 Tvoj trón, Bože, trvá naveky
a žezlo tvojho kráľovstva je žezlo spravodlivosti.
8 Miluješ spravodlivosť a nenávidíš neprávosť,
preto ťa Boh, tvoj Boh, pomazal
olejom radosti viac ako tvojich druhov.

9 Tvoj odev vonia myrhou, aloou a kasiou
a rozveseľuje ťa zvuk harfy z palácov zo slonoviny.
10 Dcéry kráľovské sú medzi tvojimi vyvolenými;
po tvojej pravici stojí kráľovná ozdobená zlatom z Ofíru.

11 Čuj, dcéra, a pozoruj, nakloň svoj sluch,
zabudni na svoj ľud a na dom svojho otca.
12 Sám kráľ zatúžil za tvojou krásou;
on je tvoj pán, vzdaj mu poklonu.
13 Dcéry z Týru ti prinesú dary
a o tvoju priazeň sa budú uchádzať veľmoži národa.

14 Veľmi vznešená je dcéra kráľovská vnútri,
jej odevom sú zlaté tkanivá.
15 V pestrom rúchu ju vedú ku kráľovi;
za ňou ti privádzajú panny, jej družice.

16 Sprevádza ich jasot radostný,
tak vstupujú do kráľovského paláca.

17 Miesto tvojich otcov zaujmú tvoji synovia;
urobíš ich kniežatami nad celou zemou.
18 Na tvoje meno budem pamätať
vo všetkých pokoleniach.
Preto ťa národy budú velebiť navždy
a na veky vekov.

Žalm 45

1 *Zbormajstrovi. Podľa „Panny“. Pieseň Koreho synov.*
2 Boh je naše útočište a sila
aj najistejšia pomoc v súžení.
3 Preto sa nebojíme, hoci by sa chvela zem
a vrchy na dno morské padali.
4 Nech hučia vody mora a nech sa vzdúvajú
a vrchy nech sa trasú pod jeho náporom.

5 Riečne ramená obveseľujú Božie mesto,
posvätný stánok Najvyššieho.
6 Nezachveje sa, veď Boh je v jeho strede;
už od úsvitu mu Boh pomáha.
7 Národy sa búria, klátia sa kráľovstvá;
tu zaznie jeho hlas a zem sa roztápa.

8 S nami je Pán zástupov,
naším útočišťom je Boh Jakubov.
9 Poďte a pozrite na diela Pánove,
aké úžasné veci vykonal na zemi.
Zo všetkých končín zeme odstraňuje vojny,
10 láme luky a drúzga oštepy
a štíty v ohni spaľuje.

11 Prestaňte už a uznajte, že ja som Boh,
vyvýšený nad národy, vyvýšený nad zem.

12 S nami je Pán zástupov,
naším útočišťom je Boh Jakubov.

Sláva: I teraz:

Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

7. KATIZMA

1. ANTIFÓNA

ŽALM 46

Zbormajstrovi. Žalm Koreho synov.
Tlieskajte rukami, všetky národy,
jasajte Bohu hlasom radostným.
Lebo Pán je Najvyšší a hrozný,
nad celou zemou veľký kráľ.

Podmaňuje nám národy
a pohanov nám kladie pod nohy.
On pre nás vybral dedičstvo
slávu Jakuba, ktorého má rád.
Za jasotu vystupuje Boh,
Pán vystupuje za hlaholu poľnice.

Spievajte Bohu, spievajte,
spievajte nášmu kráľovi, spievajte.
Pretože Boh je kráľom celej zeme;
spievajte mu chválospev.

Boh kraľuje nad národmi,
Boh sedí na svojom svätom tróne.
Kniežatá národov sa spolčujú
s národom Boha Abrahámovho.
Veď Bohu patria mocní zeme,
tak veľmi je vyvýšený.

ŽALM 47

Pieseň. Žalm Koreho synov.
Veľký je Pán a hoden každej chvály
v meste nášho Boha.

3 Jeho svätý vrch, prekrásne návršie, je celej zemi na radosť.
Vrch Sion, tajomný príbytok,
je mestom veľkého kráľa.
4 Boh sa preslávil v jeho palácoch
ako istá ochrana.

5 Lebo hľa, králi sa spolčili
a utvorili jeden šík.
6 No sotva sa pozreli, stŕpli úžasom,
zmiatli sa a dali sa na útek;
7 hrôza ich tam schvátila,
bolesti ako rodičku,
8 ako keď východný víchor
rozbíja lode taršišské.
9 Čo sme počuli, to sme aj videli
v meste Pána zástupov,
v meste nášho Boha:
Boh ho založil naveky.
10 Spomíname, Bože, na tvoje milosrdenstvo
uprostred tvojho chrámu.
11 Ako tvoje meno, Bože,
tak aj tvoja sláva šíri sa až do končín zeme;
tvoja pravica je plná spravodlivosti.
12 Nech sa raduje vrch Sion a judejské dcéry nech jasajú
nad tvojimi výrokmi.

13 Obíďte Sion a obklopte ho,
spočítajte jeho veže.
14 Dobre si všimnite jeho hradby,
prejdite jeho paláce,
aby ste mohli rozprávať ďalšiemu pokoleniu,
15 že on je Boh, náš Boh,

naveky a na veky vekov:
on sám nás bude stále sprevádzať.

Žalm 48

Zbormajstrovi. Žalm Koreho synov.
Čujte to, všetky národy,
počúvajte, všetci obyvatelia zeme;
vy všetci, prostí aj vznešení,
všetci vospolok, bohatí aj chudobní.
Moje ústa hovoria múdrosť
a moje srdce uvažuje o tom, čo je rozumné.
K prísloviam ucho nakláňam,
pri zvukoch lýry vysvetlím svoju záhadu.

Prečo by som sa mal strachovať v dňoch nešťastných,
keď ma obkľučuje zloba tých, čo mi chcú nohy podraziť?
Pred tými, čo sa spoliehajú na svoju silu
a chvastajú sa nadmerným bohatstvom?

Veď sám seba nevykúpi nik,
ani nezaplatí Bohu výkupné za seba.
Cena za vykúpenie života je príliš vysoká;
nikdy nebude stačiť,
aby človek žil naveky a zánik neuzrel.
Veď vidí, že umierajú aj mudrci,
rovnako hynie blázon i hlupák
a cudzím nechávajú svoje bohatstvo.

Hroby im budú večnými domami,
príbytkami z pokolenia na pokolenie,
aj keď krajiny pomenovali podľa svojich mien.
Veď človek, aj keď má meno, nebude tu trvalo;
je ako lichva, čo hynie;
v tom je jej podobný.

14 Taký je osud tých, čo sa spoliehajú na seba,
a koniec tých, čo sa vo vlastných slovách kochajú.
15 Ako ovce sa ženú do priepasti
a smrť je ich pastierom.
Padajú strmhlav do hrobu,
ich zjav sa pominie:
podsvetie im bude príbytkom.

16 No moju dušu Boh vykúpi,
z moci podsvetia ma iste vezme k sebe.
17 Netráp sa, ak niekto bohatne
a ak sa poklad jeho domu zväčšuje.
18 Lebo keď zomrie, nič si nevezme so sebou,
jeho poklad s ním nepôjde.

19 Aj keď si blahoželal za živa:
„Budú ťa chváliť, že si si dobre počínal,“
20 predsa k pokoleniu svojich otcov musí zostúpiť
a tí už nikdy svetlo neuzrú.

21 A keby človek mal čo akú hodnosť, a toto by si nevšímal,
je ako lichva, čo hynie;
v tom je jej podobný.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. ANTIFÓNA

ŽALM 49

1 *Asafov žalm.*
Zvrchovaný Boh, Pán, prehovoril
a vyzval zem od východu slnka až po jeho západ.
2 Zo Siona plného nádhery zažiaril Boh;
3 náš Boh prichádza a už nemlčí:

pred ním je žeravý oheň
a vôkol neho búrka mohutná.

4 On nebo i zem volá z výšavy
na súd nad svojím národom:
5 Zhromaždite mi mojich svätých,
čo zmluvu so mnou spečatili obetou.“
6 A nebesia zvestujú jeho spravodlivosť,
veď sudcom je sám Boh.

7 Počuj, ľud môj, chcem hovoriť;
teba, Izrael, idem usvedčiť
ja, Boh, čo tvojím Bohom som.
8 Neobviňujem ťa pre tvoje obety,
veď tvoje žertvy stále sú predo mnou.
9 Viac z tvojho domu býčky neprijmem
ani capov z tvojich čried.

10 Lebo mne patrí všetka lesná zver,
tisícky horskej zveriny.
11 Poznám všetko vtáctvo lietavé,
moje je i to, čo sa hýbe na poli.
12 Aj keď budem hladný, nebudem pýtať od teba;
veď moja je zem i s tým, čo ju napĺňa.

13 Vari ja hovädzie mäso jedávam
alebo pijem krv kozľaciu?
14 Obetuj Bohu obetu chvály
a Najvyššiemu svoje sľuby splň.
15 A vzývaj ma v čase súženia:
ja ťa zachránim a ty mi úctu vzdáš.“

16 No hriešnikovi Boh hovorí:
„Prečo odriekaš moje príkazy
a moju zmluvu v ústach omieľaš?

17 Veď ty nenávidíš poriadok
a moje slovo odmietaš.

18 Keď vidíš zlodeja, pridávaš sa k nemu
a s cudzoložníkmi sa spolčuješ.
19 Zo svojich úst vypúšťaš zlo
a klamstvá snuje tvoj jazyk.

20 Vysedávaš si a ohováraš svojho brata,
syna svojej matky potupuješ.
21 Toto páchaš, a ja by som mal mlčať?
Myslíš si, že ja som ako ty:
teraz ťa obviňujem a hovorím ti to do očí.

22 Pochopte to, vy, čo zabúdate na Boha,
inak vás zahubím a nik vám nepomôže.
23 Kto prináša obetu chvály, ten ma ctí;
a kto kráča bez úhony, tomu ukážem Božiu spásu.“

Žalm 50

1 *Zbormajstrovi. Dávidov žalm.*
2 *Zložil ho po hriechu s Betsabe,*
keď k nemu prišiel prorok Nátan.
3 Zmiluj sa, Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo
a pre svoje veľké zľutovanie znič moju neprávosť.
4 Úplne zmy zo mňa moju vinu
a očisť ma od hriechu.

5 Vedomý som si svojej neprávosti
a svoj hriech mám stále pred sebou.
6 Proti tebe, proti tebe samému som sa prehrešil
a urobil som, čo je v tvojich očiach zlé,
aby si sa ukázal spravodlivý vo svojom výroku
a nestranný vo svojom súde.

7 Naozaj som sa v neprávosti narodil
a hriešneho ma počala moja mať.
8 Ty naozaj máš záľubu v srdci úprimnom
a v samote mi múdrosť zjavuješ.

9 Pokrop ma yzopom a zasa budem čistý;
umy ma a budem belší ako sneh.
10 Daj, aby som počul radosť a veselosť,
a zaplesajú kosti, ktoré si rozdrvil.

11 Odvráť svoju tvár od mojich hriechov
a zotri všetky moje viny.
12 Bože, stvor vo mne srdce čisté
a v mojom vnútri obnov ducha pevného.

13 Neodvrhuj ma spred svojej tváre
a neodnímaj mi svojho ducha svätého.
14 Navráť mi radosť z tvojej spásy
a posilni ma duchom veľkej ochoty.

15 Poučím blúdiacich o tvojich cestách
a hriešnici sa k tebe obrátia.
16 Bože, Boh mojej spásy, zbav ma škvrny krvipreliatia
a môj jazyk zajasá nad tvojou spravodlivosťou.

17 Pane, otvor moje pery
a moje ústa budú ohlasovať tvoju slávu.
18 Veď ty nemáš záľubu v obete,
ani žertvu neprijmeš odo mňa.
19 Obetou Bohu milou je duch skrúšený;
Bože, ty nepohŕdaš srdcom skrúšeným a poníženým.

20 Buď dobrotivý, Pane, a milosrdný voči Sionu,
vybuduj múry Jeruzalema.
21 Potom prijmeš náležité obety, obetné dary a žertvy;
potom položia na tvoj oltár obetné zvieratá.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. ANTIFÓNA

Žalm 51

Zbormajstrovi. Dávidov poučný chválospev.
Zložil ho po tom, čo prišiel Idumejčan Doeg so správou, že Dávid vošiel do Abimelechovho domu.

Prečo sa ešte vystatuješ zlobou, ty,
čo sa zmôžeš iba na ničomnosť?
Úklady strojíš deň čo deň,
jazyk máš ostrý ako britva, ty podvodník.
Zlo miluješ viacej než dobro,
lož väčšmi ako pravdu.
Najmilšie sú ti reči zhubné, ty jazyk úlisný.

Preto ťa Boh navždy zničí,
odstráni ťa, vyženie ťa zo stanu,
vytrhne ti korene z krajiny žijúcich.
Spravodliví to uvidia a zľaknú sa,
ale z neho sa vysmejú:
„Pozrite človeka, čo sa neutiekal k Bohu,
lež zakladal si na veľkom bohatstve
a domohol sa moci svojimi úskokmi.“

Ja som však ako zelená oliva v Božom dome.
Úfam v Božie milosrdenstvo
navždy a naveky.
Ustavične ťa chcem velebiť za to, čo si urobil,
a s tvojimi svätými sa chcem spoliehať na tvoje meno,
lebo je dobré.

Žalm 52

1 *Zbormajstrovi. Podľa „Machalat“. Dávidov poučný chválospev.*
Blázon si v srdci hovorí: „Boha niet.“
2 Skazení sú a ohavnosti páchajú,
nikto z nich nerobí dobre.
3 Boh pozerá z neba na synov ľudských
a skúma, či je niekto rozumný a hľadá Boha.

4 Všetci poblúdili, všetci sa skazili;
nikto nerobí dobre, veru, celkom nik.
5 Kde podeli rozum tí, čo páchajú neprávosť
a požierajú môj ľud, akoby jedli chlieb?

Nevzývajú Boha;
6 no strachom sa trasú tam, kde sa báť netreba.
Boh roztrúsil kosti tvojich utláčateľov,
zahanbení sú, lebo Boh nimi opovrhol.

7 Kiež príde Izraelu spása zo Siona!
Keď Boh vyslobodí svoj ľud zo zajatia,
Jakub zaplesá, poteší sa Izrael.

Žalm 53

1 *Zbormajstrovi. Hra na strunovom nástroji.*
Dávidova poučná pieseň.
2 *Zložil ju, keď Zifčania prišli k Šaulovi*
a oznámili mu: „Dávid sa skrýva u nás.“

3 Pane, zachráň ma pre svoje meno
a svojou mocou obráň moje právo.
4 Bože, vyslyš moju modlitbu
a vypočuj slová mojich úst.

5 Lebo pyšní povstávajú proti mne
a násilníci mi striehnu na život,
nechcú mať Boha na očiach.

6 Ale mne Boh pomáha
a môj život udržiava Pán.

7 Na mojich protivníkov obráť nešťastie
a rozpráš ich, veď si verný.
8 S radosťou ti prinesiem obetu;
meno tvoje, Pane, budem velebiť, lebo si dobrý;
9 lebo ma vyslobodzuješ zo všetkých súžení
a na svojich nepriateľov môžem hľadieť zvysoka.

Žalm 54

1 *Zbormajstrovi. Hra na strunovom nástroji.*
Dávidova poučná pieseň.

2 Čuj, Bože, moju modlitbu
a pred mojou úpenlivou prosbou sa neskrývaj:
3 pohliadni na mňa a vyslyš ma.
Keď premýšľam o sebe, som rozrušený,
4 zmätený krikom nepriateľa a útlakom hriešnika.

Lebo ma zavaľujú bezprávím
a zúrivo do mňa dorážajú.
5 Srdce sa vo mne chveje
a padá na mňa hrôza predsmrtná.
6 Úzkosť a triaška idú na mňa
a zmocňuje sa ma des.

7 A tak si hovorím: „Ktože mi dá holubičie krídla,
aby som mohol odletieť a odpočinúť si?
8 Aby som mohol utiecť do diaľav
a pobudnúť v samote?
9 Vyčkávam, kto by ma zachránil
pred búrkou a víchricou.“

10 Pane, zmäť ich jazyky a rozdeľ;
bo v meste vidím násilie a hádky.

11 Na jeho hradbách dňom i nocou krúžia dokola;
12 v jeho strede sú neprávosť, strasti a úklady
a v jeho uliciach ustavične panuje podvod a klam.

13 Lebo keby mi zlorečil môj nepriateľ,
to by som ešte vedel zniesť;
a keby sa nado mňa vyvyšoval ten, čo ma nenávidí,
azda by som sa pred ním skryl.
14 Ale ty, človeče, ty si predsa mne roveň,
môj dobrý známy, ba dôverný priateľ.
15 S tebou ma spájal veľmi nežný zväzok;
v sprievode sme kráčali Božím domom.

16 Smrť nech sa vrhne na nich
a do podsvetia nech zídu zaživa,
lebo zloba je v ich príbytkoch,
je medzi nimi uprostred.
17 Ja však budem volať k Bohu
a Pán ma zachráni.
18 Večer i ráno, i napoludnie budem rozjímať a vzdychať
a vypočuje môj hlas.
19 Vykúpi ma v pokoji z moci tých, čo na mňa útočia,
lebo ich je mnoho proti mne.
20 Mňa Boh vypočuje, ale ich zrazí,
on, ktorý je spred vekov.

Lebo oni sa nezmenia
a Boha sa neboja.
21 Každý z nich vystiera ruku proti svojim druhom
a porušuje zmluvu.
22 Jeho slová sú hladšie ako maslo,
ale v srdci strojí vojnu.
Jeho reči sú jemnejšie než olej,
ale sú to vytasené meče.

23 Zlož svoju starosť na Pána
a on ťa zachová;
a nikdy nedopustí, aby bol spravodlivý zmietaný.
24 Ty ich však, Bože, zhodíš do priepastí skazy.
Krvilačníci a podvodníci nedožijú sa ani polovice svojich dní;
ale ja dúfam v teba, Pane.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

8. KATIZMA

1. ANTIFÓNA

ŽALM 55

Zbormajstrovi. Podľa nápevu „Holubica vzdialených cherubov“.
Dávidov žalm. Miktam. Keď ho Filištínci chytili v Gath.

Zmiluj sa nado mnou, Bože, lebo ma prenasleduje človek,
každodenne ma napáda a utláča.
Moji nepriatelia ma prenasledujú deň čo deň
a veľa je tých, čo bojujú proti mne, Najvyšší.

Kedykoľvek ma popadne strach,
spolieham sa na teba.
Na Boha, ktorého slovo velebím,
na Boha sa ja spolieham
a nebojím sa: veď čože mi môže urobiť človek?
Dennodenne mi spôsobujú škodu,
myslia len na to, ako mi zle urobiť.
Podnecujú spory, stroja úklady,
idú mi v pätách a sliedia.

Ako mne číhali na život,
tak im odplať neprávosť,
Bože, v hneve zraz pohanov až k zemi.
Ty vieš, koľko ráz som musel utekať:
pozbieraj moje slzy do svojich nádob;
či nie sú zapísané v tvojich účtoch?

Vtedy moji nepriatelia ustúpia,
ešte v ten deň, keď budem volať:
áno, viem, že ty si môj Boh.

11 Na Boha, ktorého slovo velebím,
na Pána, ktorého slovo velebím,
12 na Boha sa ja spolieham
a nebojím sa: veď čože mi môže urobiť človek?

13 Bože, ešte mám splniť sľuby, čo som tebe urobil;
obety chvály ti prinesiem,
14 lebo ty si mi život zachránil pred smrťou
a nohy pred pádom,
aby som kráčal pred Bohom vo svetle žijúcich.

Žalm 56

1 *Zbormajstrovi. Na nápev „Nezahub“. Dávidov žalm.*
Miktam. Keď sa skryl pred Šaulom v jaskyni.
2 Zmiluj sa, Bože, nado mnou, zmiluj sa nado mnou,
lebo sa k tebe utiekam;
v tieni tvojich krídel nachodím útočište,
kým sa nepominú nástrahy.
3 Volám k Bohu, k Najvyššiemu,
k Bohu, ktorý mi preukazuje dobro.

4 On zošle pomoc z neba a zachráni ma;
zahanbí tých, čo ma týrajú.
Boh zošle svoju milosť a pravdu.
5 Som akoby uprostred levíčat,
čo požierajú ľudí.
Ich zuby sú ako oštepy a šípy,
ich jazyk sťa nabrúsený meč.

6 Bože, vznes sa nad nebesia
a tvoja sláva nech je nad celou zemou.
7 Mojim nohám nastavili osídlo,
až sa mi skormútila duša;

predo mnou vykopali jamu,
no sami do nej padli.

8 Ochotné je moje srdce, Bože,
ochotné je moje srdce;
9 budem ti spievať a hrať.
Prebuď sa, duša moja,
prebuď sa, harfa a citara,
chcem zobudiť zornicu.
10 Budem ťa, Pane, velebiť medzi pohanmi
a zaspievam ti žalmy medzi národmi.
11 Lebo až po nebesia siaha tvoje milosrdenstvo
a tvoja vernosť až po oblaky.

12 Bože, vznes sa nad nebesia
a tvoja sláva nech je nad celou zemou.

Žalm 57

1 *Zbormajstrovi. Na nápev „Nezahub“.*
Dávidov žalm. Miktam.
2 Vari vy, mocnári, naozaj hlásate spravodlivosť,
vari správne súdite ľudských synov?
3 Naopak, v srdci páchate neprávosti,
vaše ruky pripravujú násilie na zemi.

4 Hriešnici sú na scestí už od lona matky,
od materského života blúdia klamári.
5 Jed v nich podobá sa jedu hadiemu,
jedu hluchej vretenice, čo si uši zapcháva,
6 ktorá nepočúva hlas zaklínačov,
hlas skúseného čarodeja.

7 Bože, vylám im zuby v ústach,
rozdrv čeľusť levov, Pane.

8 Nech sa rozplynú sťa voda, čo steká,
nech vyschnú ako zdeptaná tráva.

9 Nech sa pominú ako slimák, čo sa v hlien rozteká,
ako nedonosený plod ženy, ktorý slnko neuzrie.
10 Prv ako vaše hrnce pocítia oheň z bodliaka,
zaživa ich strávi ako oheň hnevu.

11 Spravodlivý sa poteší, keď pomstu uvidí,
umyje si nohy v krvi hriešnika.
12 A ľudia povedia: „Naozaj je odmena pre spravodlivého,
naozaj je Boh, čo súdi na zemi.“

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. ANTIFÓNA

ŽALM 58

1 *Zbormajstrovi. Na nápev „Nezahub“.*
Dávidov žalm. Miktam. Keď Šaul vyslal mužov,
aby strážili dom a zavraždili Dávida.
2 Vytrhni ma, Bože, z moci mojich nepriateľov,
chráň ma pred tými, čo povstávajú proti mne.
3 Vytrhni ma z rúk zločincov
a zachráň pred krvilačníkmi.

4 Pozri, úklady robia na môj život
a surovo sa vrhajú na mňa.
5 Pane, neťaží ma ani priestupok, ani hriech;
nedopustil som sa neprávosti,
a predsa sa zbiehajú a na mňa chystajú.

Hor’ sa, poď mi v ústrety a pozri.

6 Ty, Pane, Bože mocností, Boh Izraela,
precitni a potrestaj všetkých pohanov,
nemaj zľutovanie nad tými, čo vierolomne konajú.

7 Na večer sa vracajú, zavýjajú ako psy
a pobehujú okolo mesta.
8 Hľa, čo chrlia ich ústa,
meč majú na perách: „Ktože to počuje?“
9 Ty sa im však smeješ, Pane;
vysmievaš sa všetkým pohanom.
10 Záštita moja, čakám na teba;
lebo ty, Bože, si moja ochrana.
11 So mnou je Boh, jeho láska ma predchádza.
Boh dá, že svojimi nepriateľmi budem môcť pohrdnúť.

12 Nepobi ich, aby môj ľud nezabudol;
rozožeň ich svojou mocou
a zraz ich k zemi, Pane, môj ochranca.
13 Pre hriech ich úst, pre reč ich perí
nech sa chytia do svojej pýchy;
pre kliatbu a lož, ktorú vyriekli.
14 Skoncuj s nimi v rozhorčení,
skoncuj a nebude ich;
a spoznajú, že Boh panuje v Jakubovi a až po kraj zeme.

15 Na večer sa vracajú, zavýjajú ako psy
a pobehujú okolo mesta.
16 Túlajú sa za pokrmom
a ak sa nenasýtia, skuvíňajú.

17 Ja však budem oslavovať tvoju moc
a z tvojho milosrdenstva sa tešiť od rána,
lebo ty si sa mi stal oporou
a útočišťom v deň môjho súženia.

18 Tebe, záštita moja, chcem spievať,
lebo ty, Bože, si môj ochranca,
môj Boh, moje milosrdenstvo.

Žalm 59

1 *Zbormajstrovi. Na nápev „Ľalie – svedectvo“.*
Dávidov poučný žalm. Miktam.
2 *Keď sa vydal proti mezopotámskym Aramejcom*
a Aramejcom zo Zeby a keď sa Joab vrátil z Edomu,
kde v Soľnom údolí pobil dvanásťtisíc (mužov).
3 Bože, ty si nás odvrhol, ty si nás rozohnal;
rozhneval si sa, ale opäť sa k nám obráť.

4 Zatriasol si zemou, rozštiepil si ju,
ale zahoj jej trhliny, lebo sa chveje.
5 Tvrdú skúšku si zoslal na svoj ľud,
napojil si nás vínom závratu.

6 Tým, čo sa ťa boja, dal si znamenie,
aby utiekli pred lukom.
7 Aby sa vyslobodili tí, ktorých miluješ;
zachráň nás svojou pravicou a vyslyš nás.

8 Vo svojej svätyni Boh povedal:
„S radosťou rozdelím Sichem
a rozmeriam sukotské údolie.
9 Môj je Galaád a môj je Manasses;
Efraim je prilba mojej hlavy.
Júda je moje žezlo vladárske,
10 Moab je nádrž, v ktorej sa kúpavam.
Idumea sa mi stane podnožkou,
nad Filištínskom víťazne zajasám.“

11 Kto ma privedie do opevneného mesta
a kto ma odprevadí až do Idumey?

12 Kto iný, ako ty, Bože, čo si nás odvrhol?
A prečo už, Bože, nekráčaš na čele našich vojsk?

Pomôž nám dostať sa z útlaku,
pretože ľudská pomoc nestačí.
13 S Bohom budeme udatní,
on našich utláčateľov pošliape.

Žalm 60

1 *Zbormajstrovi. Na strunovom nástroji. Dávidov žalm.*
2 Vypočuj, Bože, moju vrúcnu prosbu,
všimni si moju modlitbu.
3 Od konca zeme volám k tebe;
keď sa mi srdce chveje úzkosťou,
priveď ma na nedostupné bralo.

4 Ty si moja nádej
a bašta pred nepriateľom.
5 V tvojom stánku chcem prebývať naveky
a skrývať sa pod ochranou tvojich krídel.
6 Veď ty si, Bože môj, vypočul moju modlitbu,
dal si mi dedičstvo tých, čo si ctia tvoje meno.

7 Kráľovi pridaj k jeho dňom ďalšie
a jeho roky nech trvajú z pokolenia na pokolenie.
8 Pred Božou tvárou nech tróni večne
a nech ho chráni milosť a vernosť.

9 Tak budem naveky ospevovať tvoje meno
a plniť svoj sľub deň čo deň.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. ANTIFÓNA

Žalm 61

Zbormajstrovi. Podľa Jedutuna. Dávidov žalm.
Iba v Bohu spočiň, duša moja,
lebo od neho mi prichádza spása.
Iba on je moje útočište a moja spása,
moja opora, nezakolíšem sa nikdy viac.

Dokedy chcete napádať človeka,
dokedy ho chcete všetci krušiť
ako stenu, čo sa nakláňa, ako múr, čo sa váľa?
Stroja sa zvrhnúť ho z popredného miesta;
v klamaní majú záľubu,
dobrorečia svojimi ústami, no v srdci zlorečia.

Iba v Bohu spočiň, duša moja,
lebo len on mi dáva nádej.
Iba on je moje útočište a moja spása,
moja opora, nezakolíšem sa.

V Bohu je moja spása i sláva;
Boh je moja sila a v Bohu je moje útočište.
Dúfajte v neho, ľudia, v každom čase,
pred ním si srdce otvorte;
Boh je naše útočište.
Veď iba klam a mam sú potomci Adama,
ľudia sú iba preludom.
Keby si stali na váhu,
dohromady sú ľahší ako para.

Nespoliehajte sa na násilie
a neprepadnite zbojstvu;
ak vám pribúda bohatstva, neoddávajte mu srdce.

12 Raz prehovoril Boh,
počul som toto dvoje:
že Boh je mocný
13 a ty, Pane, milostivý;
že ty každému odplácaš podľa jeho skutkov.

Žalm 62

1 *Dávidov žalm. Keď sa zdržiaval v Júdskej púšti.*
2 Bože, ty si môj Boh, už od úsvitu sa viniem k tebe.
Za tebou prahne moja duša,
za tebou túži moje telo;
ako vyschnutá, pustá zem bez vody,
3 tak ťa túžim uzrieť vo svätyni
a vidieť tvoju moc a slávu.
4 Veď tvoja milosť je lepšia než život;
moje pery budú ťa oslavovať.

5 Celý život ťa chcem velebiť
a v tvojom mene dvíhať svoje ruky k modlitbe.
6 Sťa na bohatej hostine sa nasýti moja duša
a moje ústa ťa budú chváliť jasavými perami.
7 Na svojom lôžku myslím na teba,
o tebe rozjímam hneď za rána.
8 Lebo ty si mi pomáhal
a pod ochranou tvojich krídel budem plesať.

9 Moja duša sa vinie k tebe,
ujímaš sa ma svojou pravicou.
10 Tí však, čo chcú môj život zahubiť,
zostúpia do hlbín zeme;
11 vydaní budú meču napospas,
stanú sa korisťou šakalov.

12 Kráľ sa však bude tešiť v Bohu;
chváliť sa budú všetci, ktorí prisahajú na neho,
lebo budú umlčané ústa klamárov.

Žalm 63

1 *Zbormajstrovi. Dávidov žalm.*
2 Počuj, Bože, môj hlasitý nárek;
ochraňuj mi život pred strašným nepriateľom.
3 Bráň ma pred zberbou ničomníkov,
pred tlupou zločincov.

4 Jazyk si brúsia ako meč,
ako šípy hádžu jedovaté slová,
5 aby nevinného zasiahli z úkrytu.
Znezrady a smelo doňho strieľajú,
6 utvrdzujú sa v zločinnom zámere.
Radia sa, ako zastrieť osídla,
a vravia si: „Ktože ich zbadá?“
7 Vymýšľajú neprávosť a čo vymyslia, aj dovŕšia.
Hlbočina je človek a jeho srdce priepasť.

8 Lež Boh ich zasiahol svojimi šípmi;
zrazu ich pokryli rany,
9 vlastný jazyk sa im stal nešťastím.
Všetci, čo ich vidia, kývajú hlavou,
10 strach zachváti každého človeka;
i budú hlásať Božie skutky
a chápať jeho diela.

11 Spravodlivý sa teší v Pánovi a spolieha sa na neho
a jasajú všetci, čo majú srdce úprimné.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

9. KATIZMA

1. ANTIFÓNA

Žalm 64

Zbormajstrovi. Dávidov žalm. Pieseň.

Tebe, Bože, patrí chválospev na Sione;
tebe treba plniť sľuby v Jeruzaleme.
Ty vypočúvaš modlitby,
k tebe má prísť každý človek, keď ho ťaží hriech.
A hoci nad nami víťazia naše neprávosti,
ty nám ich odpúšťaš.

Blažený, koho si si vyvolil a prijal k sebe,
prebývať bude v tvojich sieňach.
Naplní nás blahobyt tvojho domu
a svätosť tvojho chrámu.
Obdivuhodne spravodlivo nás vyslyšíš,
Bože, naša spása,
nádej všetkých končín zeme i ďalekého mora.

Vrchy upevňuješ svojou mocou,
opásaný silou.
Tíšiš hukot mora,
hukot jeho vĺn
aj nepokoje národov.
Tí, čo obývajú zemské končiny,
chvejú sa bázňou pred tvojimi znameniami,
radosťou napĺňaš končiny východu i západu.

Navštevuješ zem a dávaš jej vlahu,
zveľaďuješ jej bohatstvo.

Božia rieka je plná vody;
ľuďom pripravuješ zrno.
Takto sa staráš o zem:
11 zvlažuješ jej brázdy a vyrovnávaš hrudy,
skypruješ ju dažďami a požehnávaš jej rastliny.

12 Rok korunuješ svojou dobrotou,
kade prejdeš, všade je hojnosť.
13 Pašienky púšte vlaha zarosí
a pahorky sa opášu plesaním.
14 Čriedami oviec sa lúky pokryjú
a zrnom budú oplývať doliny;
ozývať sa budú jasotom a spevom.

Žalm 65

1 *Zbormajstrovi. Pieseň. Žalm.*
Jasaj Bohu, celá zem;
2 hrajte a spievajte na slávu jeho mena,
vzdávajte mu chválu.
3 Hovorte Bohu: „Aké úžasné sú tvoje diela.
Pre tvoju nesmiernu moc budú sa ti líškať tvoji nepriatelia.
4 Nech sa ti klania celá zem a nech ti spieva,
nech ospevuje tvoje meno.“

5 Poďte a pozrite na Božie diela;
úžas budia skutky, ktoré koná ľuďom.
6 More premieňa na suchú zem,
rieku možno prejsť suchou nohou;
preto sa tešíme z neho.
7 Svojou mocou panuje naveky,
očami pozoruje národy;
aby sa buriči nevypínali.

8 Velebte, národy, nášho Boha
a rozhlasujte jeho chválu;

9 on dal život našej duši
a chráni naše nohy pred pádom.

10 Veď ty, Bože, si nás vyskúšal,
pretavil si nás ohňom, ako sa taví striebro.
11 Voviedol si nás do osídla,
na plecia si nám naložil súženia.
12 Nechal si ľudí chodiť po našich hlavách;
prešli sme cez oheň a cez vodu,
ale napokon si nám dal pookriať.

13 Vojdem do tvojho domu so zápalnými obetami,
splním ti sľuby,
14 ktoré ti zložili moje pery
a moje ústa vyriekli, keď som bol v súžení.
15 Bohaté žertvy ti prinesiem, pre teba spálim barance,
obetujem ti býčky a kozliatka.

16 Poďte sem a počúvajte, všetci ctitelia Boží,
vyrozprávam vám, aké veľké veci mi urobil.
17 Moje ústa ho vzývali
a môj jazyk velebil.
18 Keby som sa v srdci upriamil na neprávosť,
Pán by ma nevyslyšal.
19 Ale Boh ma vyslyšal,
všimol si hlas mojej vrúcnej modlitby.

20 Nech je zvelebený Boh, lebo neodmietol moju modlitbu
a neodňal mi svoje milosrdenstvo.

Žalm 66

1 *Zbormajstrovi. Hra na strunovom nástroji. Žalm. Pieseň.*
2 Bože, buď nám milostivý a žehnaj nás;
a tvoja tvár nech žiari nad nami,

aby sa tvoja cesta stala známou na zemi
a tvoja spása medzi všetkými národmi.

Bože, nech ťa velebia národy,
nech ťa velebia všetky národy.
Nech sa tešia a jasajú národy,
že spravodlivo súdiš ľudí
a spravuješ národy na zemi.

Bože, nech ťa velebia národy,
nech ťa velebia všetky národy.
Zem vydala svoj plod;
nech nás požehná Boh, náš Boh;
nech nás Boh požehná
a nech si ho ctia všetky končiny zeme.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. ANTIFÓNA

ŽALM 67

Zbormajstrovi. Dávidov žalm. Pieseň.
Boh vstáva a jeho nepriatelia sa tratia,
spred jeho tváre utekajú tí, čo ho nenávidia.
Ako sa rozplýva dym, tak ich rozháňa;
ako sa vosk roztápa ohňom,
tak spred Božej tváre miznú hriešnici.
Ale spravodliví sa môžu tešiť a jasať pred Božou tvárou
a v radosti sa veseliť.

Spievajte Bohu a jeho meno žalmom velebte.
Pripravte cestu tomu, čo sa vznáša nad oblakmi:
jeho meno je Pán.

Plesajte pred ním;
6 on je otec sirôt a záchranca vdov,
on je Boh vo svojom svätom príbytku.
7 On je Boh, čo opusteným dáva prebývať v domoch,
väzňov privádza k šťastiu,
no odbojníci zostanú v zemi pustej.

8 Bože, keď si kráčal na čele svojho ľudu
a prechádzal púšťou,
9 zem sa zatriasla.
Pred tvárou Boha zo Sinaja sa rozpršala aj obloha,
pred tvárou Boha Izraela.
10 Zoslal si, Bože, zúrodňujúci dážď
a vzpružil si svoju ochabnutú krajinu.
11 Prebývajú v nej tvoje tvory,
pre chudobného si ju pripravil vo svojej dobrote, Bože.

12 Pán vyslovuje slovo;
nesmierny zástup panien ohlasuje dobrú zvesť:
13 „Utekajú králi, utekajú s vojskami
a korisť delí krásavica domu.
14 Kým ste vy spali uprostred košiara,
striebrom sa zaskveli krídla holubice
a jej pierka žltým zlatom.
15 Keď tam Všemohúci rozháňal kráľov,
snehom sa zabelel Selmon.“

16 Vrch bášanský je vrch Boží,
pohorie Bášanu má veľa štítov.
17 Prečo vy, strmé štíty, závidíte vrchu,
na ktorom sa Bohu zapáčilo prebývať?
Veď Boh tam bude bývať naveky.
18 Božích vozov sú desaťtisíce tisícov:
Pán tiahne zo Sinaja do svätyne.

19 Do výšav si vystúpil, so sebou si vzal zajatcov,
ľudí si prijal do daru,
aby u Pána Boha mohli bývať aj buriči.

20 Nech je velebený Pán deň čo deň;
nesie nás Boh, naša spása.
21 Náš Boh je Boh spásy,
on je Pán, čo zo smrti dáva uniknúť.
22 Veď Boh rozbíja hlavy svojim nepriateľom
aj vlasaté temeno tým, čo zotrvávajú v hriechoch.

23 I povedal Pán: „Z vrchov Bášanu ich privediem,
vyvediem ich z morských hlbín,
24 aby sa tvoja noha zmáčala v krvi
a jazyky tvojich psov aby dostali podiel z nepriateľov.“

25 Prizerajú sa, Bože, ako vstupuješ,
ako ty môj Boh a kráľ, vstupuješ do svätyne.
26 Na čele idú speváci, na konci zasa harfisti
a uprostred dievčatá bijúce na bubny.
27 „Na zhromaždeniach Boha velebte,
velebte Pána, potomci Izraela.“
28 Vpredu ich vedie mladučký Benjamín,
knieżatá Júdove v šíku bojovom,
knieżatá Zabulonove, knieżatá Neftaliho.

29 Prejav, Bože, svoju moc,
upevni, Bože, čo si v nás vykonal.
30 Nech pre tvoj chrám v Jeruzaleme
králi prinášajú dary.
31 Zažeň obludu, čo sa skrýva v tŕstí,
čriedu býkov s teľcami národov;
nech sa ti s prútmi striebra pokoria.
Rozplaš národy, čo bažia za vojnou.

32 Z Egypta prídu veľmoži,
Etiópia vystrie svoje ruky k Bohu.

33 Spievajte Bohu, zemské kráľovstvá,
na harfách hrajte Pánovi, hrajteže Bohu,
34 čo sa nesie na odvekých nebesiach k východu;
hľa, dvíha svoj hlas, svoj mocný hlas.

35 Uznajte Božiu moc.
Nad Izraelom jeho veleba
a jeho moc až nad oblaky.
36 Vznešený si, Bože, vo svojej svätyni.
Boh Izraela sám dáva silu i statočnosť svojmu ľudu.
Zvelebený buď, Bože.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. ANTIFÓNA

ŽALM 68

1 *Zbormajstrovi. Na nápev „Ľalia“. Dávidov žalm.*
2 Zachráň ma, Bože,
lebo voda mi vystúpila až po krk.
V bezodnom bahne viaznem a nemám pevnej pôdy pod nohami,
3
dostal som sa do hlbín vôd a zalieva ma príval.
4 Ustatý som od volania, hrdlo mi zachríplo.
Unavili sa mi oči, čo tak vyzerám svojho Boha.
5 Viac než mám vlasov na hlave,
je tých, čo ma bez príčiny nenávidia.
Mocnejší sú tí, čo ma prenasledujú,
sú to nepriatelia klamárski;
musel som vrátiť, čo som neulúpil.

6 Bože, ty poznáš moju pochabosť
a moje poklesky nie sú ti skryté.
7 Nech sa nemusia pýriť pre mňa tí, čo dúfajú v teba,
Pane, Bože zástupov.
Nech sa nemusia hanbiť pre mňa tí,
čo ťa hľadajú, Bože Izraela.

8 Pre teba znášam potupu
a hanba mi pokrýva tvár.
9 Svojim bratom som sa stal cudzincom
a synom svojej matky neznámym.

10 Stravuje ma horlivosť za tvoj dom,
padajú na mňa urážky tých, čo ťa urážajú.
11 V pôstoch som si dušu vyplakal,
no aj to mi bolo na potupu.

12 I vrecovinu som si obliekol
a príslovečným som sa stal.
13 Utŕhajú si zo mňa tí, čo vysedávajú v bráne,
a pri víne pospevujú o mne pijani.

14 Ale ja, Pane, obraciam sa modlitbou k tebe
v tomto čase milosti.
Vypočuj ma, Bože, pre svoju veľkú dobrotu,
pre svoju vernosť mi pomôž.
15 Vytrhni ma z bahna, aby som sa nepohrúžil doň,
a budem vytrhnutý z moci svojich nenávistníkov
i z hlbokých vôd.
16 Nech ma nezatopí príval vôd,
nech ma nepohltí hlbina
a priepasť nezavrie nado mnou pažerák.

17 Vyslyš ma, Pane, veď si dobrotivý a láskavý;
pre svoje veľké milosrdenstvo pohliadni na mňa.

18 Neodvracaj tvár od svojho služobníka,
veď, hľa, trpím; čím skôr ma vyslyš.

19 Príď ku mne a zachráň ma,
so zreteľom na mojich nepriateľov ma vysloboď.
20 Ty poznáš moju potupu,
moju hanbu i moje zneuctenie.

Ty vidíš všetkých, čo ma sužujú.
21 Potupa mi zlomila srdce a ochabol som.
Čakal som, že dakto bude mať so mnou súcit,
no takého som nestretol;
čakal som, že dakto ma poteší, ale taký sa nenašiel.
22 Do jedla mi dali žlče,
a keď som bol smädný, napojili ma octom.

23 Nech sa im ich stôl stane nástrahou,
odplatou a pohoršením.
24 Nech sa im oči zatemnia, aby nevideli,
a nech v bedrách oslabnú navždy.

25 Vylej na nich svoje rozhorčenie,
nech ich zachváti páľava tvojho hnevu.
26 Nech spustne ich táborisko
a v ich stanoch nech nemá kto bývať.

27 Lebo prenasledujú toho, koho si ty udrel,
a množia bolesti tomu, koho si zranil.
28 K ich neprávosti pridaj neprávosť,
nech nevojdú do tvojej spravodlivosti.
29 Nech sú vytretí z knihy žijúcich
a nech nie sú zapísaní medzi spravodlivými.

30 Som úbožiak, plný bolesti;
tvoja pomoc, Bože, ma pozdvihne.

31 Piesňou chcem Božie meno osláviť
a velebiť ho chválospevmi.
32 A Pánovi to bude milšie, ako keby som obetoval býka,
ako keby som obetoval junca, ktorému rastú rožky a ratice.

33 Nech zvedia o tom ponížení a nech sa potešia;
hľadajte Boha a srdce vám oživne.
34 Lebo Pán vypočuje chudobných
a nepohŕda svojimi, keď sú v zajatí.
35 Nech ho chvália nebesia i zem,
moria a všetko, čo sa hýbe v nich.

36 Lebo Boh zachráni Sion
a vybuduje mestá Júdove;
usadia sa tam a budú ich majetkom.
37 A zdedia ho potomci jeho služobníkov
a tí, čo milujú jeho meno, budú v ňom prebývať.

Žalm 69

1 *Zbormajstrovi. Dávidov žalm. Na spomienku.*
2 Bože, príď mi na pomoc;
Pane, ponáhľaj sa mi pomáhať.

3 Nech sa hanbia a červenajú
tí, čo mi číhajú na život.
4 Nech sú zavrátení a nech sa hanbia
tí, čo mi chcú zle.

5 Nech ustúpia a zapýria sa
tí, čo mi hovoria: „Tak mu treba.“
6 No nech jasajú a radujú sa z teba tí, čo ťa hľadajú,
a nech ustavične volajú: „Nech je zvelebený Boh“
tí, čo tvoju spásu milujú.

7 No ja som úbožiak a bedár;
Bože, ponáhľaj sa ku mne.

Ty si moja pomoc a môj osloboditeľ,
Pane, nemeškaj.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

10. KATIZMA

1. ANTIFÓNA

Žalm 70

V teba, Pane, som dúfal;
nebudem zahanbený naveky.
Vo svojej spravodlivosti ma vysloboď a zachráň,
nakloň ku mne svoj sluch a pomôž mi.

Buď mi ochrannou skalou
a opevneným hradom na moju záchranu;
veď ty si moja opora a moje útočište.
Bože môj, vytrhni ma z ruky hriešnika,
z ruky svojvoľníka a ničomníka.

Lebo ja, Pane, túžim za tebou,
ty, Pane, si moja nádej od mojej mladosti.
Od matkinho lona mám v tebe oporu,
od života matky si mojím ochrancom;
tebe vždy patrí môj chválospev.
Som ako zázrak pre mnohých
a ty mi mocne pomáhaš.

Nech sa mi ústa naplnia tvojou oslavou
a nech ťa velebím deň čo deň.
Neodožeň ma v čase staroby,
neopusť ma, keď mi sily ochabnú.

Moji nepriatelia hovoria o mne
a tí, čo číhajú na môj život,
radia sa spoločne

11 a vravia: „Boh ho opustil.
Prenasledujte ho a chyťte ho,
veď ho nemá kto zachrániť.“

12 Nevzďaľuj sa, Bože, odo mňa,
Bože môj, ponáhľaj sa mi na pomoc.
13 Nech sa zahanbia a zhynú moji protivníci,
hanba a potupa nech pokryje tých, čo mi zlo chystajú.

14 Ja však budem úfať neprestajne
a všade budem šíriť tvoju chválu.
15 Moje ústa budú hlásať tvoju spravodlivosť
a tvoju spásu deň čo deň, hoci ju ani neviem vyjadriť.

16 Budem hovoriť o veľkých činoch Pánových;
Pane, budem spomínať len tvoju spravodlivosť.
17 Bože, ty si ma poúčal od mojej mladosti
a ja až doteraz ohlasujem tvoje diela zázračné.
18 Až do staroby a do rokov šedivých,
Bože, neopúšťaj ma,
kým nezvestujem silu tvojho ramena
všetkým pokoleniam budúcim.
Tvoja moc
19 a tvoja spravodlivosť, Bože,
siaha až po nebo, ty si stvoril veľkolepé diela:
Bože, kto sa ti vyrovná?
20 Aké a koľké i trpké súženia dopustil si na mňa;
ale znova si ma oživil
a z hlbín zeme si ma opäť vyviedol.
21 Zveľadíš moju česť,
prídeš a mňa potešíš.

22 Lebo i ja teba oslávim,
tvoju vernosť budem chváliť na harfe, Bože môj,
na citare ti zahrám, Svätý Izraela.

23 Jasať budú moje pery, keď ti zaspievam,
i moja duša, ktorú si vykúpil.
24 Ba i môj jazyk bude rozprávať o tvojej spravodlivosti
deň čo deň,
keď potupa i hanba stihne tých, čo mi chystajú zlo.

Žalm 71

1 *Od Šalamúna.*
Bože, zver svoju právomoc kráľovi,
kráľovmu synovi svoju spravodlivosť,
2 aby spravodlivo vládol nad tvojím ľudom
a podľa práva nad tvojimi chudobnými.

3 Vrchy nech ľudu prinesú pokoj
a pahorky spravodlivosť.
4 Prisúdi právo ľuďom úbohým,
poskytne pomoc deťom bedára
a krivditeľa pokorí.
5 Dlho ako slnko, dlhšie ako luna bude kraľovať
z pokolenia na pokolenie.

6 Ako dážď spadne na trávu
a ako voda, čo zem zavlažuje.
7 V jeho dňoch bude prekvitať spravodlivosť a plnosť pokoja,
kým mesiac nezhasne.
8 A bude panovať od mora až k moru
a od Rieky až na kraj zeme.

9 Obyvatelia púšte pred ním pokľaknú
a jeho nepriatelia budú lízať prach.
10 Králi Taršišu a ostrovov prinesú mu dary,
oddajú mu dane králi Arabov aj zo Sáby.
11 Budú sa mu klaňať všetci králi,
slúžiť mu budú všetky národy.

12 On vyslobodí bedára, čo volá k nemu,
i chudobného, ktorému nik nepomáha.
13 Zmiluje sa nad chudobným a bedárom,
zachráni život úbožiakom.
14 A vyslobodí ich z útlaku a násilia,
lebo v jeho očiach je vzácna ich krv.

15 Bude žiť a z Arábie zlato dostávať,
stále sa budú modliť za neho
a dobrorečiť mu každý deň.
16 Na zemi bude hojnosť obilia,
bude sa vlniť až po temená hôr.
17 Jeho ovocie bude ako Libanon
a mestá rozkvitnú ako poľná tráva.

18 Jeho meno nech je velebené naveky;
kým bude svietiť slnko, jeho meno potrvá.
V ňom budú požehnané všetky kmene zeme,
zvelebovať ho budú všetky národy.
19 Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela,
čo jediný koná zázraky.
20 Jeho vznešené meno nech je velebené naveky
a jeho velebou nech sa naplní celá zem. Staň sa! Amen!

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. ANTIFÓNA

ŽALM 72

1 *Asafov žalm.*
Aký dobrý je Boh voči statočným,
Boh voči tým, čo majú srdce čisté.

2 No mne sa temer nohy podlomili,
takmer som sa zapotácal.
3 Lebo som žiarlil na chvastúňov,
keď som videl, ako bezstarostne si žijú hriešnici.

4 Neprekáža im zhola nič,
sú zdraví a vypasení,
5 nesužujú sa ako iní smrteľníci,
ani netrpia ako iní ľudia.

6 Preto ich pýcha ovíja sťa náhrdelník
a násilnosť ich zahaľuje ako rúcho.
7 Akoby z tuku sa liahne ich zloba
a vybuchuje zlomyseľnosť.
8 Posmievajú sa a zlomyseľne hovoria,
povýšenecky sa zastrájajú.

9 Ústa dvíhajú proti nebu
a jazyk sa im vláči po zemi.
10 Sedia si na výšinách
a nezasahuje ich povodeň.
11 Vravia si: „Vari to vidí Boh?
A vie o tom Najvyšší?“
12 Hľa, to sú hriešnici: bezstarostne si žijú
a hromadia bohatstvo.
13 Nuž povedal som si: „Veru nadarmo som si srdce čisté zachoval
a v nevinnosti som si ruky umýval;
14 šľahaný som deň čo deň
a trestaný už od rána.“

15 Keby som si povedal: „Budem rozprávať ako oni,“
to by som, veru, zradil pokolenie tvojich synov.
16 Tu som sa zamyslel, aby som to pochopil;
zrejme to bolo nad moje sily,

17 kým som, Bože, nevstúpil do tvojej svätyne,
kde som pochopil, aký bude ich koniec.
18 Naozaj ich staviaš na pôdu šmykľavú
a vrháš ich do záhuby.

19 Ako vychádzajú navnivoč!
Náhle je po nich, hynú od hrôzy.
20 Ako sen prebúdzajúceho sa človeka,
tak sa rozplynú, keď zakročíš ty, Pane.

21 Moje srdce je plné trpkosti
a celé vnútro doráňané.
22 Hlúpy som bol a nechápavý
a pred tebou som bol ako dobytča.
23 Ale ja som stále pri tebe
a ty mi držíš pravicu.
24 Vedieš ma podľa svojho zámeru
a nakoniec ma prijmeš do slávy.

25 Veď kohože mám na nebi?
A keď som pri tebe, nič pozemské ma neteší.
26 Hynie mi telo i srdce,
no Boh je Boh môjho srdca a podiel večitý.
27 Hľa, ako hynú všetci, čo sa vzďaľujú od teba,
zatracuješ všetkých, čo sú ti neverní.
28 Pre mňa je slasťou byť v Božej blízkosti
a v Pánu Bohu svoju nádej mať
a ohlasovať všetky jeho diela
v bránach dcéry sionskej.

Žalm 73

1 *Asafova poučná pieseň.*
Prečo si nás, Bože, tak celkom zavrhol
a prečo si hnevom zahorel proti ovciam tvojej pastviny?

2 Pamätaj na svoj ľud,
ktorý je tvoj odprvoti.
Vykúpil si výhonok svojho dedičstva,
vrch Sion, na ktorom prebývaš.
3 Namier svoje kroky k večným zrúcaninám:
nepriateľ spustošil celú svätyňu.

4 Tí, čo ťa nenávidia, ryčia
uprostred tvojho miesta svätého,
vztyčujú svoje zástavy na znak víťazstva.
5 Podobajú sa tým, čo sa veľmi rozháňajú sekerou
v hustom lese.
6 Tak vylamujú brány chrámové
a stŕhajú ich sekerou i hákom.

7 Podpálili tvoju svätyňu,
príbytok tvojho mena až do základu zneuctili.
8 V srdci si povedali: „Zničme ich všetkých odrazu,
a vypálili tvoje sväté miesta v krajine.
9 Nevidíme naše zástavy,
niet už proroka
a nik z nás nevie, dokedy to potrvá.
10 Bože, dokedy sa bude rúhať nepriateľ?
Vari naveky bude protivník urážať tvoje meno?
11 Prečo odťahuješ svoju ruku
a prečo v lone držíš pravicu?
12 Veď predsa Boh je naším kráľom od vekov
a spásne skutky konal na zemi.

13 More si svojou mocou rozdvojil
a rozdrvil si hlavy drakom vo vodách.
14 Leviatanovi si hlavy roztĺkol,
za pokrm si ho dal morským obludám.

15 Ty si dal vyvrieť žriedlam i potokom
a vyschnúť riekam nevysychajúcim.
16 Tvoj je deň, tvoja je aj noc,
ty si utvoril nebeské svetlá i slnko.
17 Ty si zemi ustanovil hranice;
že je leto a zima, to si ty zariadil.

18 Pamätaj, Pane, na to,
že sa to tebe rúha nepriateľ
a nerozumný ľud tvoje meno uráža.
19 Nevydaj divej zveri tých, čo ťa oslavujú,
a nezabúdaj nikdy na svojich úbožiakov.
20 Zhliadni na svoju zmluvu,
veď násilníci si rozložili stany po celej krajine.

21 Pokorný nech sa s hanbou nevracia,
chudák a bedár budú tvoje meno velebiť.
22 Vstaň, Bože, a ujmi sa svojej veci,
maj na pamäti urážky,
ktorými ťa hlupák častuje deň čo deň.
23 Nezabúdaj na krik svojich nepriateľov,
veď hurhaj vzbúrencov sa stále stupňuje.

Sláva: I teraz:

Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. ANTIFÓNA

ŽALM 74

1 *Zbormajstrovi. Na nápev „Nezahub“.*
Asafov žalm. Pieseň.
2 Oslavujeme ťa, Bože,
oslavujeme ťa a tvoje meno vzývame,
rozhlasujeme tvoje skutky zázračné.

3 Ja sám určím čas
a vykonám spravodlivý súd.
4 Hoc by sa roztápala zem a triasli všetci, čo na nej bývajú,
ja pevne držím jej stĺpy.

5 Chvastúňom hovorím: „Nevystatujte sa!“
A previnilcom: „Nedvíhajte hlavy!
6 Nedvíhajte hlavy vysoko,
proti Bohu nehovorte bezočivosti.“

7 Veď ani od východu, ani od západu,
ani z púšte neprichádza povýšenie.
8 Ale sudcom je sám Boh:
jedného ponižuje, druhého povyšuje.

9 Lebo v Pánovej ruke je kalich
plný čistého vína s korením.
On z neho nalieva,
až po kvasnice ho musia vyprázdniť,
všetci hriešnici zeme budú z neho piť.

10 Lež ja naveky chcem ohlasovať
a ospevovať Boha Jakubovho.
11 Pozrážam všetku pýchu hriešnikov,
no spravodliví vztýčia svoje hlavy.

Žalm 75

1 *Zbormajstrovi. Hra na strunovom nástroji.*
Asafov žalm. Pieseň.
2 Známy je Boh v Judei
a v Izraeli je jeho meno veľké.
3 V Jeruzaleme má stan
a na Sione príbytok.
4 Tam polámal lesklé luky
aj štít, aj meč a zbroj vojnovú.

Ty, Zázračný, žiariš
z vrchov plienenia;
olúpení boli chrabrí bojovníci.
teraz spia svoj sen,
ochabli ruky všetkých hrdinov.
Bože Jakubov, keď si ty pohrozil,
zmeraveli jazdci aj kone.

Si hrozný; kto sa môže vzoprieť proti tebe,
keď sa rozhneváš?
Z neba si vyniesol rozsudok;
zem sa zatriasla a zatíchla,
keď povstal Boh a súdil
aby zachránil všetkých tichých na zemi.

Lebo teba oslávi aj hnev človeka
a tí, čo vyhnú hnevu, budú sláviť tvoj sviatočný deň.
Pánovi, svojmu Bohu, skladajte sľuby a plňte ich;
všetci, čo vôkol neho stojíte, prineste dary Hroznému.
Tomu, čo kniežatám smelosť odníma
a pre zemských kráľov je postrachom.

Žalm 76

Zbormajstrovi. Na nápev Idithuna. Asafov žalm.

Hlasne volám k Pánovi,
k Bohu volám a on ma počuje.
Boha hľadám v deň svojho súženia,
vystieram svoje ruky za noci
neúnavne.
Moja duša sa nechce dať potešiť,
na Boha myslím a vzdychám,
uvažujem a klesám na duchu.

Viečka mi držíš v bdelosti,
som rozrušený a nevládzem hovoriť.

6 Premýšľam o dňoch minulých
a dávne roky mám na mysli.
7 Za noci rozjímam vo svojom srdci,
premýšľam a v duchu sa pýtam:

8 Vari Boh zavrhuje naveky
a viac sa nezmiluje?
9 Vari je navždy koniec jeho dobrote,
prestalo jeho slovo z pokolenia na pokolenie?
10 Či Boh zabúda na zmilovanie,
či pre hnev zdržiava svoje zľutovanie?

11 Vtedy som si povedal: „To je tá bolesť moja,
že sa pravica Najvyššieho odvrátila odo mňa.“
12 Pamätám, Pane, na tvoje skutky,
pamätám na dávne zázraky.
13 O všetkých tvojich dielach rozmýšľam
a uvažujem o tvojich činoch.

14 Bože, tvoja cesta je svätá.
Ktorý boh je taký veľký, ako je náš Boh?
15 Ty si Boh, ty konáš zázraky,
národom si dal poznať svoju moc.
16 Svojím ramenom si vyslobodil svoj ľud,
synov Jakubových a Jozefových.

17 Bože, uzreli ťa vody,
uzreli ťa vody a rozbúrili sa
i zvírili sa hlbiny.
18 Oblaky vychrlili prúdy vôd,
v mračnách hrom zadunel
a zôkol-vôkol tvoje šípy šľahali.
19 Ako hrmot kolies zaburácal tvoj hrom,
blýskavica ožiarila zemekruh,
zem sa zachvela a zatriasla.

20 Tvoja cesta vedie cez more a cez veľké vody tvoje chodníky,
ale tvoje stopy nikde nebadať.
21 Ako ovce si viedol svoj ľud
rukou Mojžiša a Árona.

Sláva: I teraz:

Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

11. KATIZMA

1. ANTIFÓNA

ŽALM 77

Asafova poučná pieseň.
Počúvaj, ľud môj, moju náuku,
nakloň sluch k slovám mojich úst.
Otvorím svoje ústa v podobenstvách,
vyrozprávam starodávne tajomstvá.

Čo sme počuli a poznali
a čo nám rozprávali naši otcovia,
nezatajíme pred ich synmi;
ďalším pokoleniam vyrozprávame
slávne a mocné skutky Pánove
a zázraky, ktoré urobil.

Jakubovi dal nariadenie
a pre Izraela vyhlásil za zákon,
aby to, čo prikázal našim otcom,
zvestovali svojim synom;
majú to vedieť aj ďalšie pokolenia,
synovia, ktorí sa narodia.
Oni prídu a vyrozprávajú svojim deťom,
aby svoju dôveru vkladali v Boha,
aby nezabúdali na Božie diela
a zachovávali jeho príkazy;
aby neboli ako ich otcovia,
vzdorné a zatvrdlivé pokolenie,
pokolenie nestáleho srdca, ktorého duch nebol verný Bohu.

Synovia Efraima, obratní lukostrelci,
v deň bitky utiekli.

10 Nezachovávali zmluvu s Bohom
a odopreli kráčať podľa jeho zákona.
11 Zabudli na jeho činy
a na zázraky, ktoré im ukázal.
12 Pred zrakom ich otcov divy vykonal
v krajine egyptskej, na pláni taniskej.
13 Rozdvojil more a previedol ich cezeň,
vody postavil ako val.
14 Vo dne ich viedol oblakom,
za noci žiarou ohnivou.
15 Rozštiepil skalu na púšti
a napojil ich vodou ako z prívalu.
16 Potokom dal vytrysknúť zo skaly
a vody nechal ako rieky tiecť.

17 Ale oni proti nemu ďalej hrešili,
na stepi popudzovali k hnevu Najvyššieho.
18 Pokúšali Boha vo svojom srdci,
dychtivo sa dožadovali pokrmu.
19 Proti Bohu reptali
a vraveli: „Či Boh môže pripraviť stôl aj na púšti?“
20 A on naozaj udrel na skalu a voda vytiekla
a potoky sa rozliali.
„A či on môže aj chlieb dať
a svojmu ľudu mäso obstarať?“
21 Počul to Pán a hnevom zahorel,
oheň vzplanul proti Jakubovi
a hnev vzkypel proti Izraelovi.
22 Lebo nedôverovali Bohu
a nedúfali v jeho pomoc.

23 Rozkázal teda horným oblakom
a otvoril brány nebies;

24 a pršala im manna za pokrm
a dal im chlieb z neba.
25 Človek jedol chlieb anjelský;
pokrmu im dal dosýta.
26 Z oblohy vyburcoval vietor východný,
svojou mocou priviedol vietor od juhu
27 a spustil sa na nich dážď mäsa ako prach,
okrídlené vtáky ako morský piesok.
28 Padali doprostred ich tábora,
okolo stanov.
29 Nuž jedli a nasýtili sa nadmieru,
splnil im, čo si žiadali.
30 Ešte boli zachvátení svojou žiadostivosťou,
ešte mali pokrm v ústach,
31 keď proti nim vzplanul Boží hnev,
popredných mužov pozabíjal a zničil výkvet Izraela.
32 Ale oni ďalej hrešili
a neverili v jeho zázraky.
33 Ich dni ukončil ako dych,
ich roky náhlou smrťou.
34 Keď na nich smrť zoslal, vtedy ho hľadali,
obrátili sa a na úsvite prichádzali k nemu.
35 Rozpamätali sa, že Boh je ich pomoc,
že Najvyšší, Boh, je ich záchranca.
36 No podvádzali ho svojimi ústami,
svojím jazykom ho klamali.
37 Ich srdcia neboli k nemu úprimné,
ani jeho zmluve neboli verní.
38 On sa predsa zľutoval
a odpustil im vinu a nezničil ich.
Často svoj hnev potlačil
a nedal celkom vzplanúť svojmu rozhorčeniu.

39 Veď pamätal, že sú len ľudia,
závan, ktorý sa rozplynie a nevráti.

40 Koľko ráz ho na púšti popudzovali
a k hnevu na stepi podnecovali.
41 Znova a znova pokúšali Boha
a roztrpčovali Svätého Izraela.
42 Už nepamätali na jeho činy,
ani na deň, v ktorý ich vyslobodil z rúk utláčateľov.

43 V Egypte urobil svoje znamenia,
svoje zázraky na pláni taniskej.
44 Na krv premenil ich rieky a potoky,
že už nemali čo piť.
45 Zoslal na nich komáre, aby ich štípali,
žaby, aby ich trápili.
46 Ich úrodu vydal húseniciam napospas
a kobylkám plody ich námahy.
47 Vinice im zbil ľadovcom
a moruše mrazom.
48 Ľadovcu vydal ich dobytok,
ich čriedy bleskom ohnivým.

49 Zoslal na nich oheň svojho hnevu,
rozhorčenie, hrôzu a strach
ako poslov skazy.
50 Uvoľnil cestu svojmu hnevu,
neušetril ich od smrti,
ich život vydal moru napospas.
51 Pobil všetko prvorodené v Egypte,
prvotiny mužskej sily v stanoch Chámových.
52 Svoj ľud však ako ovce vyviedol
a viedol ako stádo po púšti.

53 Viedol ich bezpečne a nemali strach,
ich nepriateľov však more pokrylo.
54 A priviedol ich do svojej svätej zeme,
na vrch, čo získala jeho pravica.
55 Pred nimi vyhnal kmene pohanské,
meračským lanom im rozdelil dedičnú krajinu
a v stanoch pohanov dal bývať kmeňom izraelským.

56 Ale oni pokúšali a popudzovali Najvyššieho, Boha,
a nezachovávali jeho príkazy.
57 Odpadávali a boli neverní
ako ich otcovia,
sklamali ako pokazený luk.
58 Rozhnevali ho obradmi na výšinách
a svojimi modlami vzbudili jeho žiarlivosť.

59 Počul to Boh a rozhneval sa
a na Izraela veľmi zanevrel.
60 Opustil príbytok v Silo,
stánok, v ktorom prebýval medzi ľuďmi.
61 Vydal svoju silu do zajatia,
do rúk nepriateľa svoju nádheru.
62 Svoj ľud vydal meču napospas
a hnevom zahorel proti svojmu dedičstvu.
63 Ich mládencov pohltil oheň,
ich panny sa nemohli zasnúbiť.
64 Kňazi padli pod mečom
a ich vdovy nemal kto oplakať.

65 Pán sa však prebral ako zo spánku,
ako hrdina vínom zmorený.
66 Porazil utekajúcich nepriateľov,
pokryl ich večnou potupou.

67 Zavrhol stánok Jozefov,
ani Efraimov kmeň si nezvolil,
68 lež vyvolil si kmeň Júdov,
vrch Sion, ten si obľúbil.
69 A vystavil si svätyňu ako nebo vysokú,
ako zem, ktorú upevnil naveky.

70 A vyvolil si svojho sluhu Dávida,
od čriedy oviec ho vyzdvihol,
71 vzal si ho od oviec, čo majú mláďatá,
aby pásol Jakuba, jeho ľud,
a Izraela, jeho dedičstvo.
72 A on ich pásol so srdcom bez úhony
a viedol ich rukou skúsenou.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. ANTIFÓNA

ŽALM 78

1 *Asafov žalm.*
Bože, pohania vtrhli do tvojho dedičstva,
poškvrnili tvoj svätý chrám
a Jeruzalem obrátili na rumy.
2 Mŕtvoly tvojich služobníkov dali za pokrm vtákom lietavým
a divej zveri dávali telá tvojich svätých.
3 Rozlievali ich krv ako vodu
vôkol Jeruzalema a nemal ich kto pochovať.
4 Susedia nás začali potupovať
a okolití ľudia haniť a vysmievať.

5 Dokedy ešte, Pane? Chceš sa hnevať naveky?
Či tvoje rozhorčenie bude blčať sťa oheň?

6 Svoj hnev vylej na pohanov, ktorí ťa neuznávajú,
a na kráľovstvá, ktoré nevzývajú tvoje meno.
7 Veď pohltili Jakuba
a spustošili jeho obydlia.

8 Zabudni na hriechy našich otcov;
príď nám čím skôr v ústrety so svojím milosrdenstvom,
lebo sme veľmi úbohí.
9 Pre slávu svojho mena nám pomôž, Bože, naša spása,
a vysloboď nás;
a pre svoje meno odpusť nám hriechy.

10 Prečo majú pohania hovoriť: „Kdeže je ten ich Boh?“
Nech sa pred našimi očami na pohanoch ukáže
pomsta za vyliatu krv tvojich služobníkov.
11 Nech dôjde k tebe nárek zajatých;
silou svojho ramena
zachovaj synov smrti naživе.
12 A našim susedom vráť sedemnásobne do lona potupu,
ktorou pohanili teba, Pane.

13 Ale my, tvoj ľud a ovce tvojej pastviny,
chceme ťa zvelebovať naveky
a z pokolenia na pokolenie hlásať tvoju slávu.

Žalm 79

1 *Zbormajstrovi. Na nápev „L'alia je svedectvo“.*
Asafov žalm.
2 Pastier Izraela,
čo ako ovcu vedieš Jozefa, počúvaj!
Ty, čo tróniš nad cherubmi, zaskvej sa
3 pred Efraimom, Benjamínom a Manassesom.
Vzbuď svoju moc
a príď nás zachrániť.

4 Bože, obnov nás,
rozjasni svoju tvár a budeme spasení.

5 Pane, Bože zástupov,
dokedy sa budeš hnevať na modlitby svojho ľudu?
6 Kŕmil si nás ako chlebom slzami
a slzami si nás napájal v hojnosti.
7 Dopustil si, že sa pre nás svária naši susedia
a naši nepriatelia si z nás robia posmech.

8 Bože zástupov, obnov nás,
rozjasni svoju tvár a budeme spasení.

9 Z Egypta si preniesol vinicu,
pohanov si vyhnal a vysadil si ju.
10 Pôdu si pripravil pre ňu,
zasadil si jej korene a zaplnila krajinu.

11 Svojou tôňou pokryla úbočia
a Božie cédre ratolesťami.
12 Svoje výhonky vystrela až k moru,
až po rieku Eufrat svoje letorasty.

13 Prečo si zbúral jej ohradu
a oberajú z nej všetci, čo idú okolo?
14 Diviak lesný ju rozrýva
a pasie sa na nej poľná zver.

15 Bože zástupov, vráť sa,
zhliadni z neba, podívaj sa a navštív túto vinicu.

16 A chráň ju, veď ju vysadila tvoja pravica,
chráň i výhonok, ktorý si si vypestoval.
17 Tí, čo ju vypálili od koreňa,
pred hrozbou tvojej tváre zahynú.

18 Nech je tvoja ruka nad mužom po tvojej pravici,
nad synom človeka, ktorého si si ty vyvolil.
19 Už neodstúpime od teba a ty nás zachováš pri živote
a budeme vzývať tvoje meno.

20 Pane, Bože zástupov, obnov nás,
rozjasni svoju tvár a budeme spasení.

Žalm 80

1 *Zbormajstrovi. Na nápev „Lisy“. Asaf.*
2 Plesajte Bohu, ktorý nám pomáha,
jasajte Bohu Jakubovmu.
3 Vezmite harfy, udrite na bubon,
na ľúbu lýru a citaru.
4 Zatrúbte rohom pri nove mesiaca
i pri jeho splne v deň našej slávnosti.

5 Lebo také je nariadenie pre Izrael
a zákon Boha Jakubovho.
6 Taký príkaz dal Jozefovi,
keď vychádzal z krajiny egyptskej;
počul som reč mne neznámu:

7 „Z jeho pliec som sňal bremeno
a z jeho rúk ťažký kôš.
8 V súžení si ma vzýval a vyslobodil som ťa,
za clonou búrky som ťa vypočul,
vyskúšal som ťa pri vodách meríbskych.

9 Počúvaj, ľud môj, svedčím proti tebe,
kiež by si ma poslúchol, Izrael.
10 Nebudeš mať iného boha,
ani sa nebudeš klaňať bohu cudziemu.

11 Veď ja som Pán, tvoj Boh,
ja som ťa vyviedol z egyptskej krajiny;
otvor si ústa a ja ti ich naplním.

12 Ale môj ľud nepočúval na môj hlas
a Izrael nedbal o mňa.
13 Preto som ich ponechal v tvrdosti ich srdca:
nech si len idú za svojimi preludmi.

14 Keby ma môj ľud bol poslúchol,
keby bol Izrael kráčal mojimi cestami,
15 ihneď by som bol jeho nepriateľov pokoril
a jeho utláčateľov svojou rukou pritlačil.

16 Zaliečali by sa mu nepriatelia Pánovi
a ich osud by trval naveky.
17 Kŕmil by som ho jadrom pšeničným
a sýtil medom zo skaly.“

Sláva: I teraz:

Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. ANTIFÓNA

Žalm 81

1 *Asafov žalm.*
Vstáva Boh v zhromaždení Božom,
uprostred bohov koná súd.

2 „Dokedy ešte chcete súdiť nespravodlivo
a nadržiavať hriešnikom?
3 Prisúďte právo bedárom a sirotám,
spravodlivosť vymáhajte poníženým a chudobným.
4 Ratujte chudobného
a núdzneho vysloboďte z rúk hriešnika…“

5 Nemajú múdrosti ani rozumu, tápu v temnotách;
hýbu sa všetky základy zeme.
6 I povedal som: „Ste bohmi,
všetci ste synmi Najvyššieho.“
7 Ale aj vy, ako každý človek, umriete,
padnete ako každý velikáš.

8 Vstaň, Bože, a súď zem,
lebo všetky národy sú tvojím dedičstvom.

Žalm 82

1 *Pieseň. Asafov žalm.*
2 Bože, neodpočívaj a nemlč,
nebuď ticho, Bože,
3 lebo, hľa, tvoji nepriatelia zúria
a dvíhajú hlavu tí, čo ťa nenávidia.

4 Spriadajú úskočné plány proti tvojmu ľudu
a radia sa proti tým, ktorých ty chrániš.
5 Hovoria si: „Poďte, vyhubme ich, aby neboli národom,
aby sa meno Izraela už ani nespomenulo.“

6 Tak sa jednomyseľne dohovorili,
proti tebe uzavreli zmluvu:
7 stany Edomu a Izmaelčania,
Moab a Agaréncania,
8 Gebal, Amon a Amalek,
Filištínsko s obyvateľmi Týru.
9 Ba aj Asýrsko sa k nim pridalo;
stali sa pomocou synom Lotovým.

10 Urob im to, čo Madiáncanom a Sisarovi,
čo Jabinovi pri potoku Kišon;
11 pohynuli pri Endore
a stali sa hnojivom zeme.

12 S ich kniežatami nalož ako s Orebom a Zebom
a so všetkými ich vojvodcami ako so Zebeeom a Salmanom,
13 ktorí povedali:
„Zaujmime dedične Božie pastviny!“

14 Bože môj, daj, nech sú ako páperie,
ako plevy vo vetre,
15 ako požiar, čo lesy spaľuje,
a ako plameň stravujúci hory;
16 tak ich prenasleduj svojou búrkou
a vydes ich svojou víchricou.

17 Hanbou im prikry tvár
a budú hľadať tvoje meno, Pane.
18 Nech sa hanbia a desia na veky vekov,
nech sa hanbia a hynú.
19 Nech poznajú, že tvoje meno je Pán,
že ty jediný si Najvyšší nad celou zemou.

Žalm 83

Zbormajstrovi. Na nápev „Lisy“.

1 *Žalm Koreho synov.*

2 Aké milé sú tvoje príbytky, Pane zástupov;
3 túži a zmiera moja duša po nádvoriach Pánových.
Moje srdce i moje telo vznášajú sa k Bohu živému.
4 Veď aj vrabec si nájde príbytok
a lastovička hniezdo, kde vkladá svoje mláďatá:
tvoje oltáre, Pane zástupov, môj kráľ a môj Boh.
5 Blažení tí, čo bývajú v tvojom dome
a bez prestania ťa velebia.

6 Blažený človek, ktorému ty pomáhaš,
keď sa chystá na svätú púť.

7 Až pôjdu vyprahnutým údolím,
premenia ho na prameň,
lebo ranný dážď ho odeje požehnaním.
8 Stúpajú a síl im stále pribúda,
až na Sione uvidia Boha najvyššieho.

9 Pane, Bože zástupov, čuj moju modlitbu,
vypočuj ma, Bože Jakubov.
10 Bože, náš ochranca, pohliadni
a pozri na tvár svojho pomazaného.

11 Jeden deň v tvojich nádvoriach je lepší než iných tisíce.
Radšej chcem stáť na prahu domu svojho Boha
ako prebývať v stanoch hriešnikov.

12 Lebo Pán, Boh, je slnko a štít,
milosť a slávu udeľuje Pán;
neodoprie dobro tým,
čo kráčajú v nevinnosti.
13 Pane zástupov, blažený človek, čo sa spolieha na teba.

Žalm 84

1 *Zbormajstrovi. Žalm Koreho synov.*
2 Pane, svojej krajine si preukázal milosť,
Jakuba si zbavil poroby.
3 Svojmu ľudu si odpustil vinu
a zakryl si všetky jeho hriechy.
4 Všetok hnev si v sebe potlačil
a zmiernil svoje rozhorčenie.

5 Obnov nás, Bože, naša spása,
a odvráť od nás svoj hnev.
6 Vari sa chceš hnevať na nás naveky
a z pokolenia na pokolenie svoj hnev prenášať?

7 Či sa k nám nevrátiš a neoživíš nás,
aby sa tvoj ľud mohol v tebe radovať?
8 Ukáž nám, Pane, svoje milosrdenstvo
a daj nám svoju spásu.

9 Budem počúvať, čo povie Pán, Boh;
on ohlási pokoj svojmu ľudu a svojim svätým
a tým, čo sa k nemu obracajú úprimne.
10 Naozaj: blízko je spása tým, čo sa ho boja,
a jeho sláva bude prebývať v našej krajine.
11 Milosrdenstvo a vernosť sa stretnú navzájom,
spravodlivosť a pokoj sa pobozkajú.
12 Vernosť vyrastie zo zeme,
spravodlivosť zhliadne z neba.

13 Veď Pán dá požehnanie
a svoje plody vydá naša zem.
14 Pred ním bude kráčať spravodlivosť
a po stopách jeho krokov spása.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

12. KATIZMA

1. ANTIFÓNA

Žalm 85

Dávidova modlitba.

Nakloň, Pane, svoj sluch a vyslyš ma,
lebo som biedny a chudobný.
Ochraňuj ma, lebo som ti oddaný;
zachráň, Bože, svojho sluhu, ktorý dúfa v teba.

Zmiluj sa, Pane, nado mnou, veď k tebe volám deň čo deň.
Obveseľ, Pane, svojho sluhu,
veď k tebe dvíham svoju dušu.
Lebo ty, Pane, si dobrý a láskavý
a veľmi milostivý voči všetkým, čo ťa vzývajú.

Pane, počuj moju modlitbu,
všimni si hlas mojej úpenlivej prosby.
V deň svojho súženia volám k tebe,
lebo ty ma vyslyšíš.

Niet podobného tebe medzi bohmi, Pane,
a nič sa nevyrovná tvojim dielam.
Všetky národy, ktoré si stvoril, prídu k tebe
a budú sa ti klaňať, Pane,
a tvoje meno oslavovať.
Lebo si veľký a robíš zázraky,
iba ty si Boh.

Ukáž mi, Pane, svoju cestu
a budem kráčať v tvojej pravde.
Daj, aby moje srdce bolo prosté
a malo bázeň pred tvojím menom.

12 Celým srdcom ťa chcem chváliť, Pane, Bože môj,
a tvoje meno oslavovať naveky;
13 Veď si bol ku mne veľmi milostivý
a vytrhol si ma z najhlbšej priepasti.

14 Bože, pyšní povstali proti mne
a tlupa násilníkov mi čiahala na život;
nechceli ťa mať pred očami.
15 No ty, Pane, si Boh milosrdný a láskavý,
zhovievavý, veľmi milostivý a verný.
16 Pohliadni na mňa a zľutuj sa nado mnou;
daj silu svojmu služobníkovi,
zachráň syna svojej služobnice.

17 Nech som dôkazom tvojej dobroty,
aby moji nenávistníci s hanbou videli,
že ty, Pane, si mi pomohol a že si ma potešil.

Žalm 86

1 *Žalm Koreho synov. Pieseň.*
Základy má na posvätných vrchoch;
2 brány Siona miluje Pán
nad všetky stany Jakuba.
3 Slávne veci sa hovoria o tebe, mesto Božie.

4 Rahab a Babylon pripočítam k tým, čo ma poznajú;
Filištínci, Týrčania a Etiópčania:
tí všetci sa tam zrodili.
5 A o Sione sa bude hovoriť: „Ten i tamten sa na ňom narodil
a sám Najvyšší mu dal pevné základy.“

6 Pán zaznačí do knihy národov:
„Títo sa tam zrodili.“
7 A spievajú ako pri tanci:
„V tebe sú všetky moje pramene.“

Žalm 87

1 *Pieseň. Žalm Koreho synov. Zbormajstrovi.*
Má sa spievať na nápev „Machálat“.
Poučná pieseň od Emana Ezrachitu.

2 Pane, ty Boh mojej spásy,
dňom i nocou volám k tebe.
3 Kiež prenikne k tebe moja modlitba,
nakloň svoj sluch k mojej prosbe.

4 Moja duša je plná utrpenia
a môj život sa priblížil k ríši smrti.
5 Už ma počítajú k tým, čo zostupujú do hrobu,
majú ma za človeka, ktorému niet pomoci.
6 Moje lôžko je medzi mŕtvymi,
som ako tí, čo padli a odpočívajú v hroboch,
na ktorých už nepamätáš,
lebo sa vymanili z tvojej náruče.

7 Hádžeš ma do hlbokej priepasti,
do temravy a tône smrti.
8 Doľahlo na mňa tvoje rozhorčenie,
svojimi prívalmi si ma zaplavil.

9 Odohnal si mi známych
a zošklivil si ma pred nimi.
Uväznený som a vyjsť nemôžem,
10 aj zrak mi slabne od zármutku.
K tebe, Pane, volám deň čo deň
a k tebe ruky vystieram.

11 Či mŕtvym budeš robiť zázraky?
A vari ľudské tône vstanú ťa chváliť?
12 Či v hrobe bude dakto rozprávať o tvojej dobrote
a na mieste zániku o tvojej vernosti?

13 Či sa v ríši tmy bude hovoriť o tvojich zázrakoch
a v krajine zabudnutia o tvojej spravodlivosti?

14 Ale ja, Pane, volám k tebe,
včasráno prichádza k tebe moja modlitba.
15 Prečo ma, Pane, odháňaš?
Prečo predo mnou skrývaš svoju tvár?
16 Biedny som a umieram od svojej mladosti,
vyčerpaný znášam tvoje hrôzy.
17 Cezo mňa sa tvoj hnev prevalil
a zlomili ma tvoje hrozby.
18 Deň čo deň ma obkľučujú ako záplava
a zvierajú ma zovšadiaľ.
19 Priateľov aj rodinu si odohnal odo mňa,
len tma je mi dôverníkom.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. ANTIFÓNA

ŽALM 88

1 *Poučná pieseň od Etana Ezrachitu.*
2 Pánovo milosrdenstvo chcem ospevovať naveky;
po všetky pokolenia hlásať svojimi ústami tvoju vernosť.
3 Veď ty si povedal: „Moje milosrdenstvo je ustanovené naveky.“
Tvoja vernosť je upevnená v nebesiach.

4 „Zmluvu som uzavrel so svojím vyvoleným,
svojmu služobníkovi Dávidovi som prisahal:
5 Naveky zaistím tvoj rod
a postavím tvoj trón, čo pretrvá všetky pokolenia.“

6 Tvoje zázraky, Pane, oslavujú nebesia
a tvoju vernosť spoločenstvo svätých.

7 Lebo kto nad oblakmi je roveň Pánovi?
Kto sa z Božích synov podobá Pánovi?
8 Boh, ktorý v zhromaždení svätých budí strach,
je veľký a hrozný voči všetkým, čo ho obklopujú.

9 Pane, Bože zástupov, kto je ako ty?
Mocný si, Pane, a pravda je u teba.
10 Ty vládneš nad neskrotným morom
a zmierňuješ jeho vlnobitie.
11 Rahaba si pošliapal ako raneného,
svojich nepriateľov si rozprášil silou ramena.

12 Tvoje je nebo a tvoja je zem,
svet i jeho bohatstvo si ty založil.
13 Sever i juh si ty utvoril,
Tábor a Hermon sa z tvojho mena radujú.
14 Mocné je tvoje rameno,
pevná je tvoja ruka a tvoja pravica vztýčená.
15 Spravodlivosť a právo sú základom tvojho trónu,
milosť a pravda kráčajú pred tvojou tvárou.

16 Blažený ľud, ktorý vie jasať!
Kráča vo svetle tvojej tváre, Pane;
17 deň čo deň sa raduje z tvojho mena
a honosí sa tvojou spravodlivosťou.
18 Lebo ty si jeho sila a nádhera
a tvojou priazňou sa dvíha naša moc.
19 Veď náš vladár patrí Pánovi
a náš kráľ Izraelovmu Svätému.

20 Raz si vo videní prehovoril k svojim svätým a povedal si:
„Bohatierovi som pomoc poskytol
a vyvoleného z ľudu som povýšil.
21 Našiel som svojho služobníka Dávida,
pomazal som ho svojím svätým olejom.

22 Pevne ho bude držať moja ruka
a posilňovať moje rameno.

23 Nezaskočí ho nepriateľ,
ani zlosyn ho nepokorí.
24 Nepriateľov pred jeho zrakom rozmliaždim
a rozdrvím tých, čo cítia voči nemu nenávisť.
25 S ním bude moja vernosť a milosť
a v mojom mene povznesie sa jeho moc.
26 Položím jeho ruku na more
a na rieky jeho pravicu.

27 On bude volať ku mne: „Ty si môj otec,
môj Boh a útočište mojej spásy.“
28 A ja ho ustanovím za prvorodeného,
za najvyššieho medzi kráľmi zeme.
29 Naveky mu svoju milosť zachovám
a pevná bude moja zmluva s ním.
30 Jeho rod udržím naveky
a jeho trón bude ako dni nebies.“

31 „No keď raz jeho synovia môj zákon opustia
a nebudú kráčať podľa mojich príkazov,
32 keď moje ustanovenia znesvätia
a nezachovajú moje predpisy,
33 potom ich priestupok trstenicou potrescem
a ich neprávosť korbáčom.

34 Ale priazeň mu neodopriem
a neporuším svoju vernosť.
35 Svoju zmluvu neznesvätím
a nezruším výroky svojich úst.
36 Raz navždy som na svoju svätosť prisahal, nesklamem Dávida.
37 Jeho rod bude trvať naveky
a predo mnou sa ako slnko bude vznášať jeho trón;

38 a navždy bude pevný sťa luna,
verný svedok na oblohe.“

39 A predsa si ho odmietol a zavrhol,
nahneval si sa na svojho pomazaného.
40 Rozlomil si zmluvu so svojím sluhom,
do prachu si zhodil jeho korunu,
41 všetky jeho múry si rozbúral
a na trosky si premenil jeho pevnosti.
42 Plienili ho všetci, čo išli okolo,
a na posmech vyšiel u susedov.

43 Povýšil si pravicu jeho utláčateľov,
všetkým nepriateľom si spôsobil radosť.
44 Ostrie jeho meča si otupil
a nepomáhal si mu pri boji.
45 Jeho lesku si urobil koniec
a na zem si povalil jeho trón.
46 Skrátil si dni jeho mladosti,
zahrnul si ho hanbou.

47 Ako dlho ešte, Pane? Navždy sa budeš ukrývať?
Tvoj hnev bude blčať sťa oheň?
48 Spomeň si, aké krátke je moje trvanie,
akých pominuteľných si utvoril všetkých synov ľudských!
49 Ktorýže človek môže žiť naveky a smrť neuzrieť,
kto môže vyviaznuť z pazúrov smrti?

50 Kdeže sa, Pane, podela tvoja dávna priazeň,
ako si prisahal Dávidovi vo svojej vernosti?
51 Spomeň si, Pane, na potupu svojich služobníkov,
ktorá sa nakopila v mojom lone od mnohých národov,
52 ktorou, Pane, potupovali tvoji nepriatelia,
ktorou potupovali kročaje tvojho pomazaného.

53 Nech je zvelebený Pán naveky. Staň sa. Amen.

Sláva: I teraz:

Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. ANTIFÓNA

ŽALM 89

1 *Modlitba Mojžiša, Božieho muža.*

Pane, stal si sa nám útočišťom
z pokolenia na pokolenie.

2 Prv než sa vrchy zrodili a povstali zem i svet,
ty, Bože, si od vekov až naveky.

3 Človeka vraciaš do prachu
a hovoríš: „Vráťte sa, synovia človeka!“

4 Veď tisíc rokov je u teba
ako deň včerajší, čo sa pominul,
a ako jedna nočná stráž.

5 Uchvacuješ ich: sú ako ranný sen;
6 sú ako bylina v rozpuku:
ráno kvitne a rastie,
večer vädne a usychá.

7 Hynieme vskutku pre tvoj hnev
a desí nás tvoje rozhorčenie.

8 Naše neprávosti si postavil pred svoj zrak
a pred jas svojej tváre naše tajné chyby.

9 V tvojom hneve sa nám míňajú všetky dni
a naše roky plynú ako vzdych.

10 Vek nášho žitia je sedemdesiat rokov
a ak sme pri sile, osemdesiat.

No zväčša sú len trápením a trýzňou,
ubiehajú rýchlo a my odlietame.
11 Kto pozná silu tvojho hnevu
a s bázňou prijme tvoje rozhorčenie?

12 A tak nás nauč rátať naše dni,
aby sme našli múdrosť srdca.
13 Obráť sa k nám, Pane; dokedy budeš meškať?
Zľutuj sa nad svojimi služobníkmi.
14 Hneď zrána nás naplň svojou milosťou
a budeme jasať a radovať sa po všetky dni života.
15 Rozveseľ nás za dni, keď si nás ponížil,
za roky, keď sme okusovali nešťastie.

16 Nech sa tvoje dielo zjaví tvojim služobníkom
a ich deťom tvoja nádhera.
17 Nech je nad nami dobrotivosť Pána, nášho Boha;
upevňuj dielo našich rúk,
dielo našich rúk upevňuj!

Žalm 90

1 Kto pod ochranou Najvyššieho prebýva
a v tôni Všemohúceho sa zdržiava,
2 povie Pánovi: „Ty si moje útočište
a pevnosť moja; v tebe mám dôveru, Bože môj.“

3 Veď on sám ťa vyslobodí z osídel lovcov
a zo zhubného moru.
4 Svojimi krídlami ťa zacloní
a uchýliš sa pod jeho perute.
Jeho pravda je štítom a pancierom,
5 nebudeš sa báť nočnej hrôzy,
ani šípu letiaceho vo dne,
6 ani moru, čo sa tmou zakráda,
ani nákazy, čo pustoší na poludnie.

7 I keď po tvojom boku padnú tisíce
a desaťtisíce po tvojej pravici,
teba nezasiahne.
8 Budeš sa môcť dívať vlastnými očami
a uvidíš, ako sa odpláca hriešnikom.
9 Lebo tvojím útočišťom je Pán,
za ochrancu si si zvolil Najvyššieho.
10 Nestihne ťa nijaké nešťastie
a k tvojmu stanu sa nepriblíži pohroma,
11 lebo svojim anjelom dá príkaz o tebe,
aby ťa strážili na všetkých tvojich cestách.
12 Na rukách ťa budú nosiť,
aby si si neuderil nohu o kameň.
13 Budeš si kráčať po vretenici a po zmiji,
leva i draka rozšliapeš.

14 Pretože sa ku mne pritúlil, vyslobodím ho,
ujmem sa ho, lebo pozná moje meno.
15 Keď ku mne zavolá, ja ho vyslyším
a budem pri ňom v súžení,
zachránim ho i oslávim.
16 Obdarím ho dlhým životom
a ukážem mu svoju spásu.

Sláva: I teraz:

Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

13. KATIZMA

1. ANTIFÓNA

Žalm 91

Žalm. Pieseň na Pánov deň.

Dobre je oslavovať Pána
a ospevovať meno tvoje, Najvyšší;
za rána zvestovať tvoju dobrotu
a tvoju vernosť celú noc
na desaťstrunovej harfe a na lutne,
spevom a citarou.
Lebo tvoje počínanie, Pane, ma napĺňa radosťou
a plesám nad dielami tvojich rúk.

Aké veľkolepé sú tvoje diela, Pane,
a aké hlboké tvoje myšlienky!
Nerozumný človek to nevie
a blázon to nechápe.
Hoci hriešnici rastú ako tráva
a kadejakí zločinci prekvitajú,
večná záhuba ich predsa neminie;
no ty, Pane, si najvyšší naveky.

Veď to, Pane, tvoji protivníci,
veď to tvoji protivníci zahynú
a rozprášení budú všetci zločinci.
Mne však dávaš silu, akú má byvol s rohami,
mažeš ma žírnym olejom.
Moje oko hľadí zvrchu na nepriateľov,
moje ucho počúva o osude tých,
čo zlomyseľne povstali proti mne.

13 Spravodlivý sťa palma zakvitne
a vyrastie sťa céder z Libanonu.
14 Tí, čo vyrastajú v dome Pánovom,
v nádvoriach nášho Boha budú prekvitať.
15 Ešte aj v starobe budú prinášať ovocie,
úrodní budú a plní sviežosti;
16 a tak zvestujú, že Pán, moje útočište, je spravodlivý
a neprávosti v ňom niet.

Žalm 92

1 Pán kraľuje, velebou sa zaodel;
zaodel sa Pán, udatnosťou sa prepásal.
Tak upevnil zemekruh, že sa nezachveje.
2 Pevný je tvoj trón oddávna,
ty si od vekov.

3 Pozdvihujú rieky, Pane,
pozdvihujú rieky svoj hlas,
pozdvihujú rieky svoj hukot.
4 Nad hukot vodných prívalov,
nad mohutné morské príboje
mocnejší je Pán na výsostiach.

5 Veľmi vierohodné sú tvoje svedectvá;
tvojmu domu, Pane, patrí posvätná úcta po všetky časy.

Žalm 93

1 Bože odplaty, Pane,
Bože odplaty, zjav sa.
2 Povstaň, ty, ktorý súdiš zem,
odplať pyšným, čo si zaslúžili.

3 Dokedy ešte hriešnici, Pane,
dokedy ešte budú hriešnici jasať?

4 Dokedy budú rečniť a opovážlivo hovoriť
a chvastať sa tí, čo páchajú zločiny?

5 Pane, šliapu po tvojom ľude
a tvoje dedičstvo týrajú.
6 Vraždia vdovy a cudzincov
a zabíjajú siroty.
7 A hovoria si: „Pán to nevidí,
nevie o tom Boh Jakubov.“

8 Pochopte to, vy, nerozumní v národe;
kedy to porozumiete, hlupáci?
9 Že by ten, čo vsadil ucho, nepočul,
alebo ten, čo oko stvoril, že by nevidel?
10 Že by netrestal ten, čo vychováva národy,
čo učí ľud múdrosti?
11 Pán pozná ľudské myšlienky
a vie, aké sú márne.

12 Blažený človek, ktorého ty, Pane, vzdelávaš
a poúčaš o svojom zákone,
13 aby si mu uľavil v dňoch nešťastných,
kým pre hriešnika nevykopú jamu.
14 Lebo Pán neodvrhne svoj ľud
a neopustí svoje dedičstvo.
15 Súd sa zasa navráti k spravodlivosti
a spravodlivosťou sa budú riadiť všetci statoční.

16 Proti ničomníkom ktože mi pomôže
a kto sa ma zastane proti páchateľom zla?
17 Keby mi Pán nebol pomohol,
už by som bol býval v ríši mlčania.
18 Ledva poviem: „Noha sa mi potkýna,“
hneď ma, Pane, podopiera tvoja dobrota.

19 A keď sa v mojom srdci kopia starosti,
vzpružuje ma tvoja potecha.

20 Veď či je zlučiteľný s tebou trón bezprávia,
čo vysluhuje násilie, a nie zákon?
21 Na život spravodlivého sa vrhajú
a odsudzujú krv nevinnú.
22 Mne sa však Pán stal pevnosťou
a skalou útočišťa môj Boh.
23 On im odplatí za ich neprávosť
a ich vlastnou zlobou ich vyhubí,
24 vyhubí ich Pán, Boh náš.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. ANTIFÓNA

ŽALM 94

1 Poďte, plesajme v Pánovi,
oslavujme Boha, našu spásu.
2 Predstúpme s chválospevmi pred jeho tvár
a oslavujme ho žalmami.

3 Lebo Pán je veľký Boh
a nad všetkými bohmi veľký kráľ.
4 V jeho moci sú zemské hlbiny
a jemu patria aj nebotyčné štíty.
5 Jeho je more, veď on ho stvoril,
i pevnina, ktorú stvárnili jeho ruky.

6 Poďte, klaňajme sa a na zem padnime,
kľaknime na kolená pred Pánom, ktorý nás stvoril.

7 Lebo on je náš Boh
a my sme ľud jeho pastviny
a ovce, ktoré vedie svojou rukou.

8 Čujte dnes jeho hlas:
„Nezatvrdzujte svoje srdcia
9 ako v Meríbe, ako v dňoch Massy na púšti,
kde ma pokúšali vaši otcovia;
skúšali ma, hoci moje skutky videli.

10 Štyridsať rokov sa mi priečilo toto pokolenie
i povedal som: Je to ľud s blúdiacim srdcom;
11 tí veru moje cesty neznajú.
Preto som v svojom hneve prisahal:
Nevojdú do môjho pokoja.“

Žalm 95

1 Spievajte Pánovi pieseň novú;
spievaj Pánovi, celá zem!
2 Spievajte Pánovi, velebte jeho meno.
Zvestujte jeho spásu deň čo deň.
3 Zvestujte jeho slávu pohanom
a jeho zázraky všetkým národom.

4 Lebo veľký je Pán a veľkej chvály hoden,
viac ako všetkých bohov treba sa ho báť.
5 Lebo ničoty sú všetci bohovia pohanov,
ale Pán stvoril nebesia.
6 Vznešenosť a krása pred jeho tvárou,
moc a veleba v jeho svätyni.

7 Vzdávajte Pánovi, rodiny národov,
vzdávajte Pánovi slávu a česť,
8 vzdávajte Pánovi slávu hodnu jeho mena.

Prineste obetné dary a vstúpte do jeho nádvorí,
9 klaňajte sa Pánovi v posvätnom rúchu.
Chvej sa pred ním, celá zem,
10 hlásajte medzi pohanmi: „Pán kraľuje!“
Upevnil zemekruh, nepohne sa;
a spravodlivo súdi národy.

11 Tešte sa, nebesia, plesaj, zem;
nech more zahučí a čo ho napĺňa,
12 nech plesá pole a všetko, čo je na ňom.
I zajasajú všetky stromy lesa
13 pred tvárou Pána, že prichádza,
že prichádza súdiť zem.
Spravodlivo bude súdiť zemekruh
a národy podľa svojej pravdy.

Žalm 96

1 Pán kraľuje, jasaj, zem;
radujte sa, všetky ostrovy.
2 Vôkol neho oblaky a mrákavy,
spravodlivosť a právo sú základom jeho trónu.
3 Predchádza ho oheň,
čo navôkol spaľuje jeho nepriateľov.
4 Jeho blesky ožarujú zemekruh:
zem to vidí a chveje sa.
5 Ako vosk sa topia vrchy pred tvárou Pánovou,
pred Pánom celej zeme.
6 Jeho spravodlivosť ohlasujú nebesia
a jeho slávu vidia všetky národy.

7 Nech sa hanbia všetci, čo uctievajú modly drevené
a honosia sa svojimi sochami.
Klaňajte sa mu, všetci jeho anjeli.

8 Sion to počuje a teší sa
a dcéry Júdove plesajú, Pane,
nad tvojimi súdmi.
9 Lebo ty, Pane, si Najvyšší na celej zemi,
nesmierne prevyšuješ všetky božstvá.

10 Vy, čo milujete Pána, majte zlo v nenávisti,
veď on ochraňuje svojich svätých
a vyslobodzuje ich z rúk hriešnika.
11 Vychádza svetlo spravodlivému
a radosť tým, čo majú srdcia úprimné.
12 Radujte sa, spravodliví, v Pánovi
a oslavujte jeho sväté meno.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. ANTIFÓNA

ŽALM 97

1 *Žalm.*
Spievajte Pánovi pieseň novú,
lebo vykonal veci zázračné.

Víťazstvo je dielom jeho pravice
a jeho svätého ramena.
2 Pán oznámil svoju spásu,
pred očami pohanov vyjavil svoju spravodlivosť.
3 Rozpamätal sa na svoju dobrotu
a na svoju vernosť voči Izraelovmu domu.
Uzreli všetky končiny zeme
spásu nášho Boha.

4 Na chválu Božiu jasaj, celá zem;
plesajte, radujte sa a hrajte.

5 Hrajte Pánovi na citare,
na citare a na harfe zunivej.
6 Za hlaholu trúb a poľníc
jasajte pred tvárou Kráľa a Pána.

7 Zahuč, more a všetko, čo ho napĺňa,
zemekruh a všetci, čo na ňom bývajú.
8 Tlieskajte, rieky, rukami,
jasajte s nimi, vrchy,
9 pred tvárou Pánovou, lebo prichádza súdiť zem.
Spravodlivo bude súdiť zemekruh
a podľa práva národy.

Žalm 98

1 Pán kraľuje, traste sa, národy;
tróni nad cherubmi, chvej sa, zem.
2 Veľký je Pán na Sione,
a vyvýšený nad všetky národy.

3 Oslavujte jeho meno veľké a úžasné,
lebo je sväté.
4 Mocný kráľ spravodlivosť miluje:
ty si ustanovil, čo je správne,
právo a spravodlivosť v Jakubovi ty vysluhuješ.

5 Velebte Pána, nášho Boha,
a padnite k jeho nohám,
lebo je svätý.

6 Mojžiš a Áron, jeho kňazi,
a Samuel, ctiteľ jeho mena,
vzývali Pána a on ich vypočul,
7 z oblačného stĺpa k nim hovoril.
A zachovávali jeho svedectvo
a prikázania, ktoré im dal.

8 Pane, Bože náš, ty si ich vypočul,
Bože, ty si bol k nim milostivý,
no nenechal si bez trestu ich priestupky.

9 Velebte Pána, nášho Boha,
na jeho svätom vrchu sa mu klaňajte,
lebo svätý je Pán, Boh náš.

Žalm 99

1 *Ďakovný žalm.*

2 Jasaj na chválu Pánovi, celá zem,
s radosťou slúžte Pánovi.
S plesaním vstupujte pred jeho tvár.

3 Vedzte, že náš Pán je Boh;
on je náš stvoriteľ a jemu patríme,
sme jeho ľud a ovce z jeho stáda.

4 Vstupujte do jeho brán s piesňou chvály
a do jeho nádvorí s piesňami oslavnými;
chváľte ho a velebte jeho meno.
5 Lebo Pán je dobrý;
jeho milosrdenstvo trvá naveky
a jeho vernosť z pokolenia na pokolenie.

Žalm 100

1 *Dávidov žalm.*

Milosrdenstvo a spravodlivosť chcem ospievať,
zahrať ti, Pane, na harfe.
2 Múdro a bez úhony chcem kráčať cestou života;
kedyže prídeš ku mne?

Chcem kráčať v nevinnosti srdca
uprostred svojej čeľade.

3 Nesprávne predsavzatia si nerobím,
podvodníka mám v nenávisti;
ten nemá ku mne prístup.

4 Skazené srdce sa mi prieči,
zlomyseľníka nechcem znať.
5 Kto tajnostkársky ohovára blížneho,
toho umlčím.
Kto má oko pyšné a srdce naduté,
toho neznesiem.

6 Moje oči hľadajú verných v krajine, aby prebývali so mnou.
Kto kráča cestou poctivou, ten mi smie slúžiť.
7 V mojom dome nebude bývať pyšný človek
a luhár neobstojí pred mojimi očami.
8 Každé ráno umlčím všetkých hriešnikov v krajine
a z mesta Pánovho vyženiem všetkých, čo pášu neprávosť.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

14. KATIZMA

1. ANTIFÓNA

Žalm 101

Modlitba utláčaného, ktorý v súžení
prednáša Pánovi svoje žiale.

Pane, vyslyš moju modlitbu
a moje volanie nech dôjde ku tebe.
Neskrývaj svoju tvár predo mnou;
v deň môjho súženia
nakloň ku mne svoj sluch.
Kedykoľvek ťa budem vzývať,
čím skôr ma vypočuj.

Lebo moje dni sa tratia ako dym
a kosti mám rozpálené sťa pahreba.
Moje srdce je zdeptané ako tráva a vysychá,
takže zabúdam jesť svoj chlieb.
Od samého náreku
som iba kosť a koža.

Som ako pelikán na púšti,
ako kuvik uprostred zrúcanín.
Nemôžem spať a som ako osamelý vrabec na streche.
Moji nepriatelia ma potupujú každý deň,
preklínajú ma tí, čo zúria proti mne.
Veď popol jedávam ako chlieb
a nápoj miešam so slzami;
to pre tvoj hnev a výčitky,
lebo ty si ma najprv vyzdvihol a potom odsotil.
Moje dni sú ako tieň, ktorý sa nakláňa,
a ja schnem sťa tráva.

13 Ale ty, Pane, trváš večne
a spomienka na teba z pokolenia na pokolenie.
14 Vstaň a zľutuj sa nad Sionom,
lebo už je čas, aby si sa nad ním zľutoval,
lebo už je tu ten čas.
15 Veď tvoji služobníci milujú jeho kamene
a ľútostia nad jeho troskami.

16 Tvojho mena, Pane, budú sa báť pohania
a tvojej slávy všetci zemskí králi;
17 lebo Pán vystaví Sion
a zjaví sa vo svojej sláve.
18 Zhliadne na modlitbu núdznych
a nepohrdne ich prosbami.

19 Nech sa to zaznačí pre pokolenie budúce
a obnovený ľud oslávi Pána.
20 Veď Pán hľadí zo svojej vznešenej svätyne
a z nebies pozerá na zem;
21 čuje nárek zajatých
a odsúdeným na smrť vracia slobodu,
22 aby na Sione hlásali meno Pánovo
a v Jeruzaleme jeho slávu,
23 keď sa tam zídu vospolok národy
a kráľovstvá, aby slúžili Pánovi.

24 Cestou mi sily podlomil
a skrátil moje dni.
Hovorím: „Bože môj,
25 neber ma v polovici mojich dní;
tvoje roky trvajú z pokolenia na pokolenie.
26 Na začiatku si stvoril zem,
aj nebesia sú dielom tvojich rúk.

27 Ony sa pominú, ale ty zostaneš;
rozpadnú sa sťa odev,
vymeníš ich ako rúcho a zmenia sa.

28 Ale ty ostávaš vždy ten istý a tvoje roky sú bez konca.
29 Deti tvojich služobníkov budú bývať v bezpečí
a ich potomstvo bude pevné pred tebou.“

Žalm 102

1 *Od Dávida.*
Dobroreč, duša moja, Pánovi
a celé moje vnútro jeho menu svätému.
2 Dobroreč, duša moja, Pánovi
a nezabúdaj na jeho dobrodenia.

3 Veď on ti odpúšťa všetky neprávosti,
on lieči všetky tvoje neduhy;
4 on vykupuje tvoj život zo záhuby,
on ťa venčí milosrdenstvom a milosťou;
5 on naplňuje dobrodeniami tvoje roky,
preto sa ti mladosť obnovuje ako orlovi.

6 Pán koná spravodlivo
a prisudzuje právo všetkým utláčaným.
7 Mojžišovi zjavil svoje cesty
a synom Izraela svoje skutky.

8 Milostivý a milosrdný je Pán,
zhovievavý a dobrotivý nesmierne.
9 Nevyčíta nám ustavične naše chyby,
ani sa nehnevá naveky.
10 Nezaobchodí s nami podľa našich hriechov,
ani nám neodpláca podľa našich neprávostí.

11 Lebo ako vysoko je nebo od zeme,
také veľké je jeho zľutovanie voči tým, čo sa ho boja.

12 Ako je vzdialený východ od západu,
tak vzďaľuje od nás našu neprávosť.
13 Ako sa otec zmilúva nad deťmi,
tak sa Pán zmilúva nad tými, čo sa ho boja.

14 Veď on dobre vie, z čoho sme stvorení;
pamätá, že sme iba prach.
15 Ako tráva sú dni človeka,
odkvitá sťa poľný kvet.
16 Ledva ho vietor oveje, už ho niet,
nezostane po ňom ani stopa.

17 No milosrdenstvo Pánovo je od večnosti až na večnosť
voči tým, čo sa ho boja
a jeho spravodlivosť chráni ich detné deti,
18 tie, čo zachovávajú jeho zmluvu,
čo pamätajú na jeho prikázania a plnia ich.
19 Pán si pripravil trón v nebesiach;
kraľuje a panuje nad všetkými.

20 Dobrorečte Pánovi, všetci jeho anjeli,
udatní hrdinovia, čo počúvate na jeho slová
a plníte jeho príkazy.
21 Dobrorečte Pánovi, všetky jeho zástupy,
jeho služobníci, čo jeho vôľu plníte.
22 Dobrorečte Pánovi, všetky jeho diela,
všade, kde on panuje.
Dobroreč, duša moja, Pánovi.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. antifóna

Žalm 103

Dobroreč, duša moja, Pánovi;
Pane, Bože môj, ty si nesmierne veľký.
Odel si sa do slávy a veleby,
do svetla si sa zahalil ako do rúcha.

Nebesia rozpínaš ako stan,
nad vodami si buduješ komnaty.
Po oblakoch vystupuješ ako po schodoch, na krídlach vánku sa prechádzaš.
Vetry sú tvojimi poslami,
ohnivé plamene tvojimi služobníkmi.

Zem si postavil na jej základoch,
nevychýli sa nikdy-nikdy.
Oceán ju prikryl sťa odev,
nad vrchmi vody zastali.
Pred tvojou hrozbou odtiekli,
zhrozili sa pred tvojím hlasom hromovým.
Vybehli na vrchy, stiekli do údolia,
na miesto, ktoré si im vyhradil.
Položil si hranicu a neprekročia ju,
ani viac nepokryjú zem.

Prameňom dávaš stekať do potokov,
čo tečú pomedzi vrchy
a napájajú všetku poľnú zver
aj divým oslom hasia smäd.
Popri nich hniezdi nebeské vtáctvo,
spomedzi konárov zaznieva ich pieseň.

Zo svojich komnát zvlažuješ vrchy,
plodmi svojich diel sýtiš zem.

14 Tráve dávaš rásť pre ťažný dobytok
a byli, aby slúžila človeku.
Zo zeme vyvádzaš chlieb
15 i víno, čo obveseľuje srdce človeka;
olejom rozjasňuješ jeho tvár
a chlieb dáva silu srdcu človeka.

16 Sýtia sa stromy Pánove
aj cédre Libanonu, čo on zasadil.
17 Na nich si vrabce hniezda stavajú
a na ich vrcholcoch bývajú bociany.
18 Vysoké štíty patria kamzíkom,
v skalách sa skrývajú svište.

19 Na určovanie času si mesiac utvoril;
slnko vie, kedy má zapadať.
20 Prestieraš tmu a nastáva noc
a povylieza všetka lesná zver.
21 Levíčatá ručia za korisťou
a pokrm žiadajú od Boha.
22 Len čo vyjde slnko, utiahnu sa
a ukladajú sa v svojich dúpätách.
23 Vtedy sa človek ponáhľa za svojím dielom,
za svojou prácou až do večera.

24 Aké mnohoraké sú tvoje diela, Pane!
Všetko si múdro urobil.
Zem je plná tvojho stvorenstva.
25 Tu more veľké, dlhé a široké,
v ňom sa hemžia plazy bez počtu,
živočíchy drobné i obrovské.
26 Po ňom sa plavia lode
i Leviatan, ktorého si stvoril, aby sa v ňom ihral.

27 Všetko to čaká na teba,
že im dáš pokrm v pravý čas.
28 Ty im ho dávaš a ony ho zbierajú;
otváraš svoju ruku, sýtia sa dobrotami.
29 Len čo odvrátiš svoju tvár, už sa trasú;
odnímaš im dych a hneď hynú
a vracajú sa do prachu.
30 Keď zošleš svojho ducha, sú stvorené
a obnovuješ tvárnosť zeme.

31 Pánova chvála nech trvá naveky;
zo svojich diel nech sa teší Pán.
32 Pozrie sa na zem a rozochvieva ju,
dotkne sa vrchov a ony chrlia dym.
33 Po celý život chcem spievať Pánovi
a svojmu Bohu hrať, kým len budem žiť.
34 Kiež sa mu moja pieseň zapáči;
a ja sa budem tešiť v Pánovi.

35 Nech zo zeme zmiznú hriešnici
a zločincov nech už niet.
Dobroreč, duša moja, Pánovi.
ALELUJA.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. antifóna

Žalm 104

ALELUJA.
Oslavujte Pána a vzývajte jeho meno,
rozhlasujte jeho skutky medzi národmi.
Spievajte mu a hrajte,
rozprávajte o jeho obdivuhodných skutkoch.
Jeho svätým menom sa honoste;
nech sa radujú srdcia tých, čo hľadajú Pána.

Hľadajte Pána a jeho moc,
hľadajte vždy jeho tvár.
Pamätajte na divy, čo učinil,
na jeho znamenia a na výroky jeho úst,
vy, potomci Abraháma, Pánovho služobníka,
synovia Jakuba, vyvoleného Pánovho.

On, Pán, je náš Boh;
jeho rozhodnutia platia po celej zemi.
Večne pamätá na svoju zmluvu,
na sľub, ktorý dal pokoleniam tisícim,
na zmluvu, čo s Abrahámom uzavrel,
na prísahu, ktorou sa Izákovi zaviazal.

Jakubovi to stanovil za zákon,
Izraelovi za zmluvu večitú,
keď povedal: „Tebe dám kanaánsku krajinu
ako váš podiel dedičný.“
Keď ich bolo ešte neveľa,
iba niekoľko, a boli cudzincami v krajine
a od kmeňa prechodili ku kmeňu,
z jedného kráľovstva k inému národu,
nedovolil, aby im ľudia krivdili;
i kráľov karhal kvôli nim:

15 „Netýkajte sa mojich pomazaných,
neubližujte mojim prorokom.“

16 Hlad privolal na krajinu
a poničil všetku zásobu chleba.
17 Pred nimi poslal muža,
Jozefa, ktorého predali za otroka.
18 Putami jeho nohy zovreli
a jeho šiju železom;
19 no potom došlo na jeho slová,
Pán dokázal jeho nevinnosť.
20 Vyslobodil ho posol kráľovský,
prepustil ho vládca národov;
21 ustanovil ho za pána svojho domu
a za správcu všetkého svojho majetku,
22 aby poučil jeho kniežatá podľa svojej vôle
a jeho starcov učil múdrosti.

23 I prišiel Izrael do Egypta
a Jakub sa stal hosťom v Chámovej krajine.
24 Boh tam svoj národ rýchlo rozmnožil
a zdatnejším ho urobil od jeho nepriateľov.
25 Prevrátil im srdcia, že znenávideli jeho ľud
a ľstivo zaobchodili s jeho sluhami.
26 Poslal svojho sluhu Mojžiša
a Árona, ktorého si vyvolil.
27 A oni medzi nimi ohlasovali jeho znamenia
a zázraky v Chámovej krajine.

28 Zoslal temnoty a zahalil ich,
lež oni sa jeho slovám spriečili.
29 Ich vody na krv premenil
a pozabíjal ich ryby.

30 Ich krajina sa zahemžila žabami,
vnikli až do paláca kráľovho.
31 Rozkázal a prileteli roje múch,
všetky končiny zaplavili komáre.
32 Namiesto dažďa im zoslal kamenec,
žeravý oheň do ich krajiny.
33 A zbil im révu i figovník,
dolámal stromy na ich území.

34 Rozkázal a prileteli kobylky,
nespočetné množstvo sarančí.
35 Zožrali všetku zeleň v krajine,
zožrali všetku zemskú úrodu.
36 A pobil všetko prvorodené v Egypte,
prvotiny všetkej ich mužnej sily.

37 Potom ich vyviedol so striebrom a zlatom
a v ich kmeňoch nebol nik nevládny.
38 I zaradoval sa Egypt, že už odišli,
lebo strach z nich naň doľahol.
39 Rozostrel oblak, aby ich tak chránil,
a oheň, aby im svietil za noci.

40 Keď požiadali, zoslal im prepelice
a sýtil ich chlebom z neba.
41 Otvoril skalu a voda vytryskla,
po púšti tiekla sťa rieka.
42 Lebo pamätal na slová svojho záväzku,
ktoré dal Abrahámovi, svojmu služobníkovi.

43 Vyviedol teda svoj ľud v radosti,
vyvolených svojich s plesaním.
44 A odovzdal im krajiny pohanov
i zaujali majetky národov,

45 aby zachovávali jeho predpisy
a jeho zákon plnili.
ALELUJA.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

15. KATIZMA

1. ANTIFÓNA

Žalm 105

ALELUJA.
Oslavujte Pána, lebo je dobrý,
lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
Kto vyrozpráva mocné skutky Pánove,
kto všetku jeho chválu rozhlási?
Blažení sú tí, čo zachovávajú právo
a konajú spravodlivo v každý čas.

Pamätaj na nás, Pane, z lásky k svojmu ľudu,
navštív nás svojou spásou,
aby sme videli šťastie tvojich vyvolených,
aby sme sa radovali z radosti tvojho ľudu
a boli hrdí na teba so všetkými tvojimi dedičmi.

Hrešili sme ako naši otcovia,
konali sme bezbožne, páchali sme neprávosť.
Naši otcovia v Egypte nechápali tvoje zázraky,
zabudli na tvoje veľké dobrodenia
a popudzovali ťa, keď sa blížili k moru, k Červenému moru.
Ale Boh ich pre česť svojho mena zachránil,
aby ukázal svoju moc.

Červenému moru pohrozil a ono vyschlo;
po morskom dne ich previedol ako po púšti.
Vyslobodil ich z rúk nevraživca
a vymanil z rúk nepriateľa.
Ich utláčateľov voda zaliala,
ani jeden z nich nezostal nažive.

12 Až potom uverili jeho slovám
a pieseň chvály mu spievali.

13 No onedlho na jeho skutky zabudli
a jeho rozhodnutiu sa vzopreli.
14 Na púšti sa oddali žiadostivosti
a v bezvodnej krajine pokúšali Boha.
15 Dal im, čo si žiadali,
ba dopustil, že sa presýtili.

16 V tábore zanevreli na Mojžiša
a na Árona, posväteného Pánovho.
17 Otvorila sa zem a pohltila Dátana
a zatvorila sa nad tlupou Ábironovou.
18 I vzbĺkol oheň v ich zástupe
a bezbožníkov spálili plamene.

19 Urobili si teľa na Horebe
a klaňali sa soche uliatej;
20 i zamenili svoju slávu
za podobu býka, ktorý trávu požiera.
21 Zabudli na Boha, svojho záchrancu,
ktorý vykonal veľké divy v Egypte,
22 zázraky v Chámovej krajine,
v Červenom mori skutky úžasné.
23 Už povedal, že ich vyhubí,
keby nebolo Mojžiša, jeho vyvoleného.
On si stal v prielome pred neho,
aby odvrátil jeho hnev; aby ich nezničil.

24 Pohrdli krajinou, po ktorej hodno túžiť,
neverili jeho slovám.
25 Vo svojich stanoch šomrali,
nepočúvali Pánov hlas.

26 Vtedy zdvihol ruku proti nim,
že ich zničí na púšti.
27 A že ich potomstvo roztrúsi medzi pohanmi
a že ich rozoženie do cudzích krajín.

28 I pridali sa k Beélfegorovi,
jedli z obetí mŕtvym bôžikom;
29 popudzovali Boha svojou podlosťou,
až skaza na nich doľahla.
30 Ale povstal Fínes, vykonal rozsudok
a pohroma prestala.
31 K dobru sa mu to pripočítalo
z pokolenia na pokolenie naveky.

32 Pri meríbskych vodách popudili ho ku hnevu;
Mojžiš tu zle pochodil ich vinou;
33 tak ho rozčúlili,
že nerozvážne slová vyslovil.

34 Nevyhubili národy,
ako im Pán bol rozkázal.
35 Ale zmiešali sa s pohanmi
a osvojili si ich správanie.
36 Uctievali sošky ich bôžikov
a tie sa im stali osídlom.

37 Synov a dcéry
obetovali zlým duchom.
38 Prelievali krv nevinnú,
krv svojich synov a dcér
obetovali modlám Kanaánu.
A zem bola poškvrnená krvou;
39 znečistili sa svojimi skutkami
a porušovali vernosť svojimi zločinmi.

40 Pán vzplanul hnevom proti svojmu ľudu,
    až sa mu sprotivilo jeho dedičstvo;
41 vydal ich do rúk pohanov;
    vládli nad nimi tí, čo ich nenávideli.
42 Nepriatelia ich trápili,
    pokorili a uvrhli do svojho područia.

43 Častejšie ich vyslobodil;
    no oni ho vždy rozčúlili nejakým výmyslom,
    až pre svoje neprávosti vyšli navnivoč.
44 Ale on zhliadol na ich súženie,
    keď počul ich náreky.

45 Rozpamätal sa na svoju zmluvu
    a zľutoval sa nad nimi, lebo je veľmi milosrdný.
46 A vzbudil k nim súcit
    u všetkých, čo ich odviedli do zajatia.

47 Zachráň nás, Pane, Bože náš,
    a zhromaždi nás z krajín pohanských,
aby sme mohli tvoje sväté meno velebiť
    a tvojou slávou sa honosiť.

48 Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela,
    od vekov až naveky.
A všetok ľud nech privolá: „Staň sa. Amen.“

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. ANTIFÓNA

ŽALM 106

1 Oslavujte Pána, lebo je dobrý,
    lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.

Tak nech hovoria tí, ktorých Pán vykúpil,
ktorých vykúpil z rúk protivníkových
a zhromaždil z rozličných krajín
od východu i západu,
od severu i od mora.

Blúdili pustatinou a po vyprahnutej stepi,
nenachádzali cestu k trvalému bydlisku.
Mali hlad a smäd,
ubúdalo v nich života.
V súžení volali k Pánovi
a on ich vyslobodil z úzkostí.

Na správnu cestu ich priviedol,
aby šli po nej k trvalému bydlisku.
Nech oslavujú Pána za jeho milosrdenstvo
a za zázraky v prospech ľudí,
lebo smädného napojil
a hladného nakŕmil dobrotami.

V temnotách a v tieni smrti sedeli,
sputnaní biedou a železom,
lebo sa vzopreli Božím výrokom
a zámery Najvyššieho zavrhli.
Preto ich srdce útrapami pokoril,
ostali nevládni a bez pomoci.
V súžení volali k Pánovi
a on ich vyslobodil z úzkostí.

Z temnôt a z tône smrti ich vyviedol
a ich putá rozlomil.
Nech oslavujú Pána za jeho milosrdenstvo
a za zázraky v prospech ľudí,
lebo rozdrvil brány bronzové
a rozlomil závory zo železa.

17 Na ceste neprávosti rozum stratili
a trpeli za svoje priestupky.
18 Každý pokrm sa im sprotivil
a priblížili sa až k bránam smrti.
19 V súžení volali k Pánovi
a on ich vyslobodil z úzkostí.

20 Zoslal im svoje slovo a uzdravil ich
a vyslobodil ich zo záhuby.
21 Nech oslavujú Pána za jeho milosrdenstvo
a za zázraky v prospech ľudí.
22 Obetu chvály nech mu prinesú,
o jeho skutkoch nech hovoria s plesaním.

23 Púšťali sa na lodiach po mori
a na veľkých vodách robili obchody.
24 Tam videli diela Pánove
a na hlbočinách jeho zázraky.
25 Prehovoril a vyvolal búrku úžasnú,
až sa morské vlny vzdúvali;
26 priam k nebu stúpali
a vzápätí sa prepadali do hlbín;
duša im hrôzou zmierala.
27 Knísali sa a tackali ako opití;
boli v koncoch so všetkou svojou múdrosťou.
28 V súžení volali k Pánovi
a on ich vyslobodil z úzkostí.

29 Búrku premenil na vánok
a morské vlny umĺkli.
30 Tešili sa, že vlny utíchli,
a priviedol ich do prístavu, za ktorým túžili.
31 Nech oslavujú Pána za jeho milosrdenstvo
a za zázraky v prospech ľudí.

32 V zhromaždeniach ľudu nech ho velebia
a nech ho chvália v zbore starších.

33 Potoky na púšť premenil
a na súš vodné pramene,
34 úrodnú zem na soľnú step
pre zlobu jej obyvateľov.
35 A z púšte zasa urobil jazerá,
z vyschnutej zeme vodné pramene.

36 Hladujúcich tam usadil
i založili si trvalé bydlisko.
37 Obsiali polia a vysadili vinice
a získali bohatú úrodu.
38 I požehnal ich a rozmnožili sa preveľmi
a nezmenšil im ani počet dobytka.
39 A zasa ich málo zostalo a dostali sa do biedy
pod ťarchou nešťastia a bolesti.

40 Opovrhnutím zahrnul kniežatá
a dal im blúdiť po stepi neschodnej.
41 Chudákov však z biedy povzniesol,
ich rody ako stáda rozmnožil.
42 Spravodliví to uvidia a potešia sa,
ničomníci všetci stratia reč.
43 Kto je dosť múdry, že sa nad tým zamyslí
a pochopí milosrdenstvo Pánovo?

Sláva: I teraz:

Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. ANTIFÓNA

Žalm 107

Pieseň. Dávidov žalm.

Ochotné je moje srdce, Bože,
ochotné je moje srdce:
budem ti spievať a hrať.
Prebuď sa, duša moja,
prebuď sa, harfa a citara,
chcem zobudiť zornicu.

Budem ťa, Pane, velebiť medzi pohanmi
a zaspievam ti žalmy medzi národmi.
Lebo až po nebesia siaha tvoje milosrdenstvo
a tvoja vernosť až po oblaky.
Bože, vznes sa nad nebesia
a tvoja sláva nech je nad celou zemou.
Zachráň svojich najmilších;
pomôž svojou pravicou a vyslyš ma.

Vo svojej svätyni Boh povedal:
„S radosťou rozdelím Sichem
a rozmeriam sukotské údolie.
Môj je Galaád a môj je Manasses;
Efraim je prilba mojej hlavy
a Júda moje žezlo vladárske.
Moab je nádrž, v ktorej sa kúpavam,
Idumea sa mi stane podnožkou,
nad Filištínskom víťazne zajasám.“

Kto ma privedie do opevneného mesta
a kto ma odprevadí až do Idumey?
Kto iný ako ty, Bože, čo si nás odvrhol?
A prečo už, Bože, nekráčaš na čele našich vojsk?

13 Ty nám pomôž dostať sa z útlaku,
pretože ľudská pomoc nestačí.
14 S Bohom budeme udatní,
on našich nepriateľov pošliape.

Žalm 108

1 *Zbormajstrovi. Dávidov žalm.*
Bože, chvála moja, nemlč,
2 lebo sa proti mne otvorili ústa hriešnika a ústa podvodníka.

Hovoria proti mne lživým jazykom,
3 zahŕňajú ma nenávistnými rečami
a napádajú ma bez príčiny.
4 Za moju lásku broja proti mne;
ale ja sa modlím.
5 Zlom sa mi odplácajú za dobré
a nenávisťou za lásku.

6 Postav nad neho hriešnika.
Žalobca nech stojí po jeho pravici.
7 Keď ho budú súdiť, nech vyjde ako odsúdený
a jeho modlitba nech mu bude hriechom.
8 Jeho dní nech je čím menej
a jeho úrad nech prevezme iný.
9 Jeho deti nech ostanú sirotami
a vdovou jeho manželka.
10 Jeho synovia nech sa voslep túlajú a nech žobrú,
nech ich vyženú z ich spustošených príbytkov.

11 Nech ho úžerník oberie o celý majetok
a plody jeho práce nech rozchvacujú cudzí.
12 Nech mu nik nepreukáže milosrdenstvo
a nech sa nik nezľutuje nad jeho sirotami.

13 Jeho potomstvo nech vyhynie,
nech je vytreté v ďalšom pokolení ich meno.
14 Pán nech pamätá na neprávosť jeho otcov
a hriech jeho matky nech sa nezotrie.
15 Pán nech ich má stále pred očami
a nech vyhladí ich pamiatku zo zeme.

16 Za to, že mu ani nenapadlo byť milosrdným,
ale prenasledoval bedára a žobráka
a skľúčeného v srdci chcel usmrtiť.
17 Miloval kliatbu, nech ho teda postihne;
nechcel požehnanie, nech sa teda vzdiali od neho.
18 Preklínanie si obliekal sťa odev,
nech vojde do jeho vnútra ako voda
a do jeho kostí ako olej.
19 Nech mu je šatou, ktorou sa odeje,
a pásom, ktorým sa vždy opáše.
20 Tak nech Pán odplatí tým, čo na mňa žalujú
a zle hovoria proti mne.

21 Ale ty, Pane, Pane, pre svoje meno sa ma zastaň,
veď tvoje milosrdenstvo je láskavé; zachráň ma,
22 lebo ja som úbohý a chudobný
a moje srdce je vo mne ranené.
23 Odchádzam ako tieň, ktorý sa nakláňa,
striasajú ma ako kobylku.
24 Od pôstu sa mi podlamujú kolená,
a telo mi chradne bez oleja.
25 Som im už len na posmech;
keď ma vidia, potriasajú hlavou.

26 Pomôž mi, Pane, Bože môj,
zachráň ma podľa svojho milosrdenstva.

27 Nech poznajú, že to tvoja ruka,
že si to ty, Pane, urobil.
28 Oni nech preklínajú, ty však žehnaj;
nech sú zahanbení tí, čo vystupujú proti mne,
a tvoj služobník nech sa raduje.
29 Nech hanba pokryje tých, čo ma osočujú,
a potupa nech ich zahalí ako plášť.

30 Veľmi budem oslavovať Pána svojimi ústami,
budem ho chváliť uprostred zástupov,
31 lebo on stojí po pravom boku chudáka,
aby ho zachránil pred jeho sudcami.

Sláva: I teraz:

Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

16. KATIZMA

1. ANTIFÓNA

Žalm 109

1 *Dávidov žalm.*
Pán povedal môjmu Pánovi: „Seď po mojej pravici,
kým nepoložím tvojich nepriateľov
za podnožku tvojim nohám.“

2 Moc tvojho žezla rozšíri Pán zo Siona:
panuj uprostred svojich nepriateľov.
3 Odo dňa tvojho narodenia patrí ti vláda
v posvätnej nádhere.
Splodil som ťa ako rosu pred východom zornice.

4 Pán prisahal a nebude ľutovať:
„Ty si kňaz naveky podľa radu Melchizedechovho.“
5 Pán je po tvojej pravici,
v deň svojho hnevu kráľov porazí.
6 Súdiť bude národy: nakopia sa mŕtvoly;
po širej zemi hlavy rozdrví.

7 Cestou sa napije z potoka
a potom hlavu zdvihne.

Žalm 110

1 *ALELUJA.*
Z celého srdca chcem oslavovať Pána
v zbore spravodlivých i v zhromaždení.

2 Veľké sú diela Pánove;
nech ich skúmajú všetci, čo majú v nich záľubu.
3 Nádherné a vznešené sú jeho diela,
jeho spravodlivosť platí naveky.

Ustanovil pamiatku na svoje obdivuhodné skutky;
Pán je milosrdný a milostivý.
Pokrm dal tým, čo sa ho boja;
svoju zmluvu má stále na mysli.

Svoje mocné skutky oznámil svojmu ľudu
a dal im dedičstvo pohanov;
pravdivé a spravodlivé sú diela jeho rúk.
Nezrušiteľné sú všetky jeho príkazy,
upevnené naveky,
založené na pravde a spravodlivosti.
Vykúpenie poslal svojmu ľudu,
zmluvu uzavrel naveky.

Jeho meno je sväté a vzbudzuje hrôzu;
bohabojnosť je počiatok múdrosti
a múdro robia všetci, čo ju pestujú;
jeho chvála ostáva naveky.

Žalm 111

ALELUJA.
Blažený muž, ktorý sa bojí Pána
a má veľkú záľubu v jeho príkazoch.
Jeho potomstvo bude mocné na zemi;
pokolenie spravodlivých bude požehnané.
V jeho dome bude úspech a bohatstvo,
jeho spravodlivosť ostane naveky.

Spravodlivým žiari svetlo v temnotách,
milosrdný, milostivý a spravodlivý.
V obľube je človek, čo sa zľutúva a rád pomáha,
čo svoj majetok čestne spravuje;
nikdy nezakolíše.

Vo večnej pamäti bude spravodlivý,
7 nebude sa báť zlej zvesti.
Jeho srdce je pevné, dôveruje v Pána,
8 bezpečné je jeho srdce, nebojí sa,
kým nepokorí svojich nepriateľov.
9 Rozdeľuje a dáva chudobným;
jeho dobročinnosť potrvá naveky
a jeho moc a sláva budú stále rásť.

10 Hriešnik to uvidí a zanevrie,
zubami bude škrípať a hynúť závisťou.
Želanie hriešnikov vyjde nazmar.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. ANTIFÓNA

ŽALM 112

1 *ALELUJA.*
Chváľte, služobníci Pánovi,
chváľte meno Pánovo.
2 Nech je velebené meno Pánovo
odteraz až naveky.
3 Od východu slnka až po západ
nech je oslávené meno Pánovo.

4 Vyvýšený je Pán nad všetky národy
a jeho sláva nad nebesia.
5 Kto je ako Pán, náš Boh,
čo tróni na výsostiach,
6 a predsa dbá o všetko nepatrné
na nebi i na zemi?

7 Z prachu dvíha chudobného
a zo smetiska povyšuje bedára
8 a dáva mu sedieť vedľa kniežat,
vedľa kniežat svojho ľudu.

9 Neplodnej dáva bývať v dome
ako šťastnej matke detí.

Žalm 113

1 Keď Izrael vyšiel z Egypta,
dom Jakubov spomedzi ľudu cudzieho,
2 Judea sa stala jeho svätyňou,
Izrael jeho kráľovstvom.

3 More to videlo a zutekalo,
Jordán sa naspäť obrátil;
4 vrchy poskakovali ako barance,
pahorky ako jahňatá.

5 Čo ti je, more, že utekáš,
a tebe, Jordán, že sa naspäť obraciaš?
6 Vrchy, prečo poskakujete ako barance
a vy, pahorky, ako jahňatá?

7 Zachvej sa, zem, pred tvárou Pánovou,
pred tvárou Boha Jakubovho,
8 čo skalu mení na jazerá vôd
a kameň na pramene vôd.

9 Nie nás, Pane, nie nás,
ale svoje meno osláv
pre svoje milosrdenstvo a pre svoju vernosť.
10 Prečo majú hovoriť pohania:
„Kdeže je ten ich Boh?“
11 Veď náš Boh je v nebi
a stvoril všetko, čo chcel.

12 Pohanské modly, hoc sú zo striebra a zo zlata,
sú dielom ľudských rúk.
13 Majú ústa, ale nehovoria,
majú oči, a nevidia.
14 Majú uši, ale nepočujú,
majú nozdry, a nečuchajú.
15 Majú ruky, ale nehmatajú;
majú nohy, a nechodia,
z hrdla nevydajú hlas.
16 Im budú podobní ich tvorcovia
a všetci, čo v ne veria.

17 Dom Izraelov dúfa v Pána,
on je ich pomoc a záštita.
18 Dom Áronov dúfa v Pána,
on je ich pomoc a záštita.
19 Všetci bohabojní dúfajú v Pána,
on je ich pomoc a záštita.

20 Pán na nás pamätá
a žehná nás.
Požehnáva dom Izraelov,
požehnáva dom Áronov.
21 Požehnáva všetkých, čo si ctia Pána,
malých i veľkých.

22 Nech Pán aj vás zveľadí,
vás i vaše deti.
23 Nech vás požehnáva Pán,
ktorý stvoril nebo i zem.

24 Nebesia si Pán vyhradil pre seba,
ale zem dal synom človeka.
25 Mŕtvi ťa, Pane, chváliť nemôžu,
ani tí, čo zostupujú do ríše mlčania.

26 Lež my, živí, velebíme Pána
odteraz až naveky.
ALELUJA

Žalm 114

1 *ALELUJA.*
Milujem Pána, lebo vypočul
môj prosebný hlas,
2 lebo svoj sluch naklonil ku mne,
kedykoľvek som ho vzýval.

3 Keď ma omotali povrazy smrti
a zmocnili sa ma úzkosti podsvetia,
keď som sa ocitol v súžení a trápení,
4 vzýval som meno Pánovo:
„Pane, zachráň môj život!“

5 Milostivý a spravodlivý je Pán,
náš Boh sa zľutúva.
6 Pán ochraňuje maličkých;
pomohol mi, keď som bol v biede.

7 Znova sa, duša moja, upokoj,
lebo Pán ti dobre urobil,
8 lebo môj život zachránil od smrti,
moje oči od sĺz
a moje nohy pred pádom.
9 Pred tvárou Pána budem kráčať
v krajine žijúcich.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. antifóna

Žalm 115

ALELUJA.
Dôveroval som, aj keď som povedal:
„Som veľmi pokorený.“
V rozrušení som vyriekol:
„Všetci ľudia klamú.“

Čím sa odvďačím Pánovi
za všetko, čo mi dal?
Vezmem kalich spásy
a budem vzývať meno Pánovo.

Pánovi splním svoje sľuby
pred všetkým jeho ľudom.
V Pánových očiach má veľkú cenu
smrť jeho svätých.

Pane, som tvoj sluha,
som tvoj sluha a syn tvojej služobnice.
Ty si mi putá rozviazal:
obetu chvály ti prinesiem
a budem vzývať meno Pánovo.

Splním svoje sľuby Pánovi
pred všetkým jeho ľudom
v nádvoriach domu Pánovho,
uprostred teba, Jeruzalem.

Žalm 116

ALELUJA.
Chváľte Pána, všetky národy,
oslavujte ho, všetci ľudia;
lebo je veľké jeho milosrdenstvo voči nám
a pravda Pánova trvá naveky.

Žalm 117

1 Oslavujte Pána, lebo je dobrý,
lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.

2 Teraz nech hovorí Izrael, že Pán je dobrý,
že jeho milosrdenstvo trvá naveky.
3 Teraz nech hovorí dom Áronov:
jeho milosrdenstvo trvá naveky.
4 Teraz nech hovoria všetci bohabojní:
jeho milosrdenstvo trvá naveky.

5 V súžení som vzýval Pána
a Pán ma vypočul a vyslobodil.
6 Pán je so mnou,
nuž nebojím sa; čože mi môže urobiť človek?
7 Pán je so mnou a pomáha mi;
nemusím si všímať svojich nepriateľov.

8 Lepšie je utiekať sa k Pánovi,
ako sa spoliehať na človeka.
9 Lepšie je utiekať sa k Pánovi,
ako sa spoliehať na mocnárov.

10 Obkľúčili ma všetci pohania,
ale v mene Pánovom som ich porazil.
11 Obkľúčili ma zovšadiaľ,
ale v mene Pánovom som ich porazil.
12 Obkľúčili ma ako roj včiel
a vzbĺkli ako plameň z raždia,
ale v mene Pánovom som ich porazil.
13 Prudko dorážali na mňa, aby som sa zrútil,
no Pán mi pomohol.
14 Moja sila a chvála je Pán,
on sa mi stal záchrancom.

15 Hlas plesania nad záchranou
znie v stánkoch spravodlivých:
16 „Pánova pravica mocne zasiahla,
Pánova pravica ma zdvihla;
Pánova pravica mocne zasiahla.“

17 Ja nezomriem, budem žiť
a vyrozprávam skutky Pánove.
18 Prísne ma Pán potrestal,
no nevydal ma smrti napospas.
19 Otvorte mi brány spravodlivosti,
vojdem nimi a poďakujem sa Pánovi.

20 Toto je brána Pánova;
len spravodliví ňou vchádzajú.
21 Ďakujem ti, že si ma vyslyšal
a že si ma zachránil.

22 Kameň, čo stavitelia zavrhli,
stal sa kameňom uholným.
23 To sa stalo na pokyn Pána;
vec v našich očiach obdivuhodná.
24 Toto je deň, ktorý učinil Pán,
plesajme a radujme sa z neho.

25 Pane, spas ma;
Pane, daj mi úspech.
26 Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom.
Požehnávame vás z domu Pánovho.
27 Boh, Pán, je naším svetlom.
Vystrojte sprievod s ozdobnými vetvami
až k rohom oltára.
28 Ty si môj Boh, vďaky ti vzdávam;
ty si môj Boh, velebím ťa.

29 Oslavujte Pána, lebo je dobrý,
lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.

Sláva: I teraz:

Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

17. KATIZMA

1. ANTIFÓNA

Žalm 118

Alef

Blažení tí, čo idú cestou života bez poškvrny,
čo kráčajú podľa zákona Pánovho.
Blažení tí, čo zachovávajú jeho príkazy
a celým srdcom ho vyhľadávajú.
To sú tí, čo nepáchajú neprávosť
a idú jeho cestami.
Ty si dal príkazy,
aby sa verne plnili.
Kiež by ma moje cesty viedli tak,
žeby som zachovával tvoje ustanovenia.
Veru nebudem zahanbený,
keď budem dodržiavať všetky tvoje príkazy.
S úprimným srdcom ti chcem ďakovať,
že som poznal tvoje spravodlivé výroky.
Tvoje ustanovenia chcem zachovať,
len ty ma nikdy neopusť.

Bét

Ako sa mladík na svojej ceste udrží čistým?
Tak, že bude zachovávať tvoje slová.
Celým svojím srdcom ťa vyhľadávam;
nedaj, aby som zablúdil od tvojich príkazov.
V srdci si uchovávam tvoje výroky,
aby som proti tebe nezhrešil.
Pane, ty si velebený;
nauč ma svoje ustanovenia.

13 Svojimi perami
vypočítavam všetky výroky tvojich úst.
14 Keď idem cestou tvojich zákonov, mám väčšiu radosť
ako zo všetkého bohatstva.
15 Chcem sa cvičiť v tvojich predpisoch,
rozjímať o tvojich cestách.
16 V tvojich ustanoveniach mám záľubu,
na tvoje slová nechcem zabúdať.

Gimel

17 Preukáž dobro svojmu služobníkovi a budem žiť
a tvoje slová zachovám.
18 Otvor mi oči,
aby som pozoroval divy tvojho zákona.
19 Hoci som na zemi iba hosť,
neskrývaj predo mnou svoje predpisy.
20 Túžbou za tvojimi výrokmi sa mi duša umára,
umára jednostaj.
21 Pyšných zahriakuješ
a tí, čo bočia od tvojich príkazov, sú prekliati.
22 Oddiaľ odo mňa hanbu a potupu,
lebo ja dodržiavam tvoje ustanovenia.
23 Hoci mocnári zasadajú a radia sa proti mne,
tvoj sluha rozjíma o tvojich predpisoch.
24 Veď tvoje ustanovenia sú mi rozkošou
a tvoje príkazy sú mojimi radcami.

Dalet

25 Uviazol som v prachu,
oživ ma podľa svojho slova.
26 Tebe som vyjavil svoje cesty a ty si ma vypočul;
pouč ma o svojich prikázaniach.

27 Daj, aby som pochopil cestu tvojich príkazov,
a budem rozjímať o tvojich obdivuhodných skutkoch.
28 Od zármutku je moja duša plná sĺz;
pozdvihni ma podľa svojho slova.
29 Odvráť ma od cesty lži
a milostivo mi daj svoj zákon.
30 Cestu pravdy som si vyvolil,
tvoje slová mám stále pred sebou.
31 Prilipol som, Pane, k tvojim príkazom;
nezahanbi ma.
32 Pobežím po ceste tvojich príkazov,
lebo ty dávaš môjmu srdcu odvahu.

Hé

33 Pane, ukáž mi cestu svojich prikázaní
a ja vždy pôjdem po nej.
34 Daj mi chápavosť a ja tvoj zákon zachovám
a celým srdcom sa ho budem pridŕžať.
35 Priveď ma na chodník svojich príkazov,
lebo som si ho obľúbil.
36 Nakloň mi srdce k svojej náuke,
a nie ku chamtivosti.
37 Odvráť mi oči, nech nepozerajú na márnosť;
na tvojej ceste dopraj mi života.
38 Svojmu sluhovi splň svoj sľub,
čo vedie k bázni pred tebou.
39 Odvráť odo mňa potupu, ktorej som vystavený;
veď tvoja náuka je radostná.
40 Hľa, túžim za tvojimi príkazmi;
nuž oživ ma v svojej spravodlivosti.

Vau

41 Pane, nech zostúpi na mňa tvoje zmilovanie,
tvoja pomoc, ktorú si mi prisľúbil.
42 Potom odpoviem tým, čo ma potupujú,
že dôverujem tvojim slovám.
43 Nikdy neodním slovo pravdy z mojich úst,
veľmi dôverujem tvojim výrokom.
44 Tvojho zákona sa chcem stále pridŕžať,
na večné veky.
45 Tak budem kráčať bezpečnou cestou,
lebo dbám na tvoje príkazy.
46 O tvojej náuke budem svedčiť pred kráľmi
a nebudem sa hanbiť.
47 Budem sa tešiť z tvojich predpisov,
lebo som si ich obľúbil.
48 Svoje ruky budem dvíhať k tvojim predpisom, ktoré som si obľúbil;
a cvičiť sa budem v tvojich príkazoch.

Zajin

49 Pamätaj na slovo, čo si dal svojmu služobníkovi;
lebo ním si mi dal nádej.
50 To ma utešuje v ponížení,
že mi tvoje slovo vracia život.
51 Pyšní sa mi vysmievajú náramne;
ale ja sa neodchyľujem od tvojho zákona.
52 Mám v pamäti tvoje pradávne rozhodnutia, Pane,
a to je mi potechou.
53 Ovláda ma rozhorčenie
voči hriešnikom, čo zrádzajú tvoj zákon.
54 Tvoje ustanovenia sa mi stali piesňou
na mieste môjho putovania.

55 Na tvoje meno, Pane, v noci spomínam
a chcem dodržať tvoj zákon.
56 To je môj údel:
zachovať tvoje príkazy.

Chét

57 Pane, ty si moje všetko;
povedal som: Budem zachovávať tvoje slová.
58 Celým srdcom ťa prosím;
zmiluj sa nado mnou, ako si prisľúbil.
59 O svojich cestách rozmýšľam
a svoje kročaje riadim podľa tvojej náuky.
60 Ponáhľam sa a neváham
zachovávať tvoje prikázania.
61 Dostal som sa do osídel hriešnikov,
no predsa som nezabudol na tvoj zákon.
62 Uprostred noci vstávam a zvelebujem ťa
za tvoje spravodlivé výroky.
63 Pridávam sa ku všetkým tvojim ctiteľom,
k tým, čo zachovávajú tvoje príkazy.
64 Pane, zem je plná tvojej milosti;
nauč ma tvojim ustanoveniam.

Tét

65 Pane, svojmu služobníkovi si preukázal dobro,
ako si prisľúbil.
66 Nauč ma dobrotivosti, múdrosti a poznaniu,
veď verím tvojej náuke.
67 Pred svojím pokorením som blúdil,
no teraz už dbám na tvoje výroky.
68 Dobrotivý si a preukazuješ dobrodenia,
daj mi poznať tvoju spravodlivosť.

69 Pyšní vymýšľajú proti mne klamstvá,
no ja z celého srdca zachovávam tvoje príkazy.
70 Ich srdce stučnelo a otupelo,
ja však mám radosť v tvojom zákone.
71 Že som bol pokorený, dobre mi,
aspoň som si tvoju spravodlivosť osvojil.
72 Lepší je pre mňa zákon tvojich úst
ako tisícky v zlate a striebre.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. ANTIFÓNA

73 Tvoje ruky ma utvorili a stvárnili.
Daj mi chápavosť a osvojím si tvoju náuku.
74 Uzrú ma bohabojní a budú sa tešiť,
že veľmi dôverujem tvojim slovám.
75 Viem, Pane, že spravodlivé sú tvoje rozsudky
a že si ma právom pokoril.
76 Buď ku mne milosrdný a poteš ma,
ako si prisľúbil svojmu služobníkovi.
77 Nech zostúpi na mňa tvoje zľutovanie a budem žiť,
lebo tvoj zákon je mojím potešením.
78 Nech sú zahanbení pyšní, čo ma úskočne sužujú,
ja však neprestanem rozjímať o tvojich príkazoch.
79 Nech sa pridajú ku mne tí, čo sa ťa boja
a čo poznajú tvoju náuku.
80 Nech sa mi srdce nepoškvrní priestupkom
proti tvojim príkazom,
aby som sa hanbiť nemusel.

Kaf

81 Duša mi omdlieva túžbou za tvojou spásou
a tvojim slovám veľmi dôverujem.
82 Oči mi slabnú túžbou za tvojím výrokom
a hovoria: „Kedy ma potešíš?“
83 Hoci som ako mech v dyme,
predsa nezabúdam na tvoje ustanovenia.
84 Koľko dní ešte ostáva tvojmu sluhovi?
Kedy už mojich nepriateľov na súd predvoláš?
85 Jamu mi vykopali namyslenci,
tí, čo nežijú podľa tvojho zákona.
86 Všetky tvoje predpisy sú pravdivé;
prenasledujú ma úskočne: pomôž mi.
87 Bezmála ma zahubili na zemi;
no ja som ani tak neopustil tvoje príkazy.
88 A preto, že ty si milosrdný, dožič mi života
i budem sa pridŕžať tvojej náuky.

Lamed

89 Pane, tvoje slovo
trvá naveky ako nebesia.
90 Tvoja vernosť z pokolenia na pokolenie;
upevnil si zem a ona trvá.
91 Podľa tvojho rozhodnutia všetko trvá podnes,
lebo všetko slúži tebe.
92 Keby mi tvoj zákon nebol rozkošou,
vari by som bol už zahynul vo svojom pokorení.
93 Nikdy nezabudnem na tvoje príkazy,
lebo nimi ma oživuješ.

Polovička

94 Tvoj som: zachráň ma,
veď dbám na tvoje príkazy.

95 Hriešnici striehnu na mňa a chcú ma zahubiť,
ale ja rozjímam o tvojich príkazoch.
96 Videl som, že každá dokonalosť má medze,
iba tvoj príkaz platí neobmedzene.

Mem

97 Pane, tvoj zákon veľmi milujem,
rozjímam o ňom celý deň.
98 Tvoja náuka robí ma rozumnejším nad mojich nepriateľov,
ustavične sa jej pridŕžam.
99 Múdrejší som nad všetkých mojich učiteľov,
lebo o tvojich prikázaniach rozjímam.
100 Chápavejší som nad starcov,
lebo zachovávam tvoje príkazy.
101 Svojim nohám nedovolím vykročiť na zlé cesty,
chcem dodržiavať tvoje slová.
102 Neodkláňam sa od tvojich predpisov,
lebo ty si mi zákon stanovil.
103 Aké sladké sú tvoje výroky môjmu podnebiu,
mojim ústam sú sladšie ako med.
104 Zmúdrel som z tvojich príkazov,
preto nenávidím cesty klamstva.

Nún

105 Tvoje slovo je svetlo pre moje nohy
a pochodeň na mojich chodníkoch.
106 Prisahal som a trvám na tom,
že budem zachovávať tvoje spravodlivé výroky.
107 Pane, vždy a všade ma ponižujú,
daj mi žiť, ako si prisľúbil.
108 Pane, láskavo prijmi obetu chvály mojich úst
a pouč ma o svojich zámeroch.

109 Môj život je stále v nebezpečenstve,
ale ja nezabúdam na tvoj zákon.
110 Hriešnici mi kladú nástrahy,
ale ja neopúšťam tvoje príkazy.
111 Tvoja náuka je mojím večným dedičstvom,
lebo je slasťou môjmu srdcu.
112 Srdce som si upriamil tak, aby plnilo tvoje príkazy
navždy a naveky.

Samech

113 Nenávidím ľudí dvojtvárnych,
ale tvoj zákon milujem.
114 Ty si mi ochrana a záštita,
na tvoje slovo sa najviac spolieham.
115 Odstúpte odo mňa, zlomyseľníci,
ja chcem zachovať príkazy svojho Boha.
116 Ujmi sa ma podľa svojho prísľubu a budem žiť;
a nezahanbi ma v mojej nádeji.
117 Podopri ma a to ma zachráni,
vždy sa budem tešiť z tvojich ustanovení.
118 Zavrhuješ všetkých, čo opúšťajú tvoje ustanovenia,
lebo ich zmýšľanie je klamné.
119 Ako odpad ničíš všetkých hriešnikov na zemi,
preto tvoje prikázania milujem.
120 Telo sa mi chveje od strachu pred tebou,
lebo sa bojím tvojich rozsudkov.

Ain

121 Podľa práva a spravodlivosti som si počínal;
nevydávaj ma do rúk krivých žalobcov.
122 Zaruč sa za svojho služobníka,
nech ma pyšní nehanobia.

123 Oči mi mrú túžbou za tvojou pomocou
a za tvojím spravodlivým výrokom.
124 Nalož so svojím služobníkom podľa svojho milosrdenstva
a pouč ma o svojich ustanoveniach.
125 Som tvojím služobníkom;
daj mi chápavosť, aby som poznal tvoje prikázania.
126 Pane, už je čas, aby si zasiahol,
lebo sa porušuje tvoj zákon.
127 Milujem tvoje predpisy
viac ako zlato, viac ako najrýdzejšie zlato.
128 Preto sa správam tvojimi príkazmi
a nenávidím cestu klamstva.

Pe

129 Tvoje príkazy sú obdivuhodné,
preto ich zachovávam.
130 Výklad tvojich slov osvecuje,
maličkým dáva chápavosť.
131 Otváram ústa a dych naberám,
lebo túžim za tvojimi predpismi.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. ANTIFÓNA

132 Obráť sa ku mne a zmiluj sa nado mnou,
ako robievaš tým, čo tvoje meno milujú.
133 Riaď moje kroky podľa tvojho výroku;
nech ma neovláda nijaká neprávosť.
134 Chráň ma pred ohováračmi
a budem zachovávať tvoje príkazy.

135 Vyjasni tvár nad svojím služobníkom
a nauč ma svojim ustanoveniam.
136 Potoky sĺz ronia moje oči,
že sa nezachováva tvoj zákon.

Sade

137 Pane, ty si spravodlivý
a správne sú tvoje rozsudky.
138 V spravodlivosti si vyniesol svoje prikázania
a v dokonalej pravdivosti.
139 Spaľuje ma horlivosť,
lebo moji nepriatelia zabúdajú na tvoje slová.
140 Tvoj výrok je dokonale vyskúšaný v ohni
a tvoj sluha ho miluje.
141 Mladučký som a opovrhovaný,
no nezabúdam na tvoje príkazy.
142 Tvoja spravodlivosť je spravodlivosť naveky
a tvoj zákon je číra pravda.
143 Keď ma postihne úzkosť a súženie,
potešenie nájdem v tvojich príkazoch.
144 Tvoje ustanovenia sú spravodlivé naveky,
daj mi to pochopiť a budem žiť.

Kóf

145 Z celého srdca volám, Pane, vyslyš ma;
chcem zachovať tvoje ustanovenia.
146 K tebe volám, zachráň ma;
a budem plniť tvoje príkazy.
147 Ešte pred svitaním prichádzam a volám o pomoc,
na tvoje slová sa veľmi spolieham.

148 Už pred odchodom nočnej stráže otvárajú sa mi oči,
aby som rozjímal o tvojich výrokoch.
149 Pane, pre svoje milosrdenstvo čuj môj hlas
a oživ ma podľa svojho rozhodnutia.
150 Blížia sa tí, čo ma zlostne prenasledujú,
tí, čo sa vzdialili od tvojho zákona.
151 Pane, ty si blízko
a všetky tvoje predpisy sú pravdivé.
152 Odprvoti viem z tvojich prikázaní,
že si ich ustanovil naveky.

Réš

153 Pozri na moje poníženie a vysloboď ma;
veď nezabudol som na tvoj zákon.
154 Ujmi sa môjho sporu a zachráň ma;
daj mi žiť, veď si to prisľúbil.
155 Spása je ďaleko od hriešnikov,
lebo tí na tvoje ustanovenia nedbajú.
156 Tvoje milosrdenstvo, Pane, je nesmierne,
nuž oživ ma podľa svojich rozhodnutí.
157 Mnohí ma prenasledujú a sužujú,
no ja sa neodkláňam od tvojich prikázaní.
158 S odporom pozerám na odpadlíkov,
lebo nedbajú na tvoje výroky.
159 Pozri, Pane, tvoje príkazy milujem;
oživ ma pre svoje milosrdenstvo.
160 Pravda je podstatou tvojich slov
a všetky rozsudky tvojej spravodlivosti sú večné.

Sin

161 Hoci ma kniežatá prenasledujú pre nič za nič,
moje srdce si tvoje slová ctí.

162 Z tvojich výrokov sa radujem
ako ten, čo získal korisť bohatú.
163 Nenávidím klamstvo, protiví sa mi;
ale tvoj zákon milujem.
164 Cez deň ťa chválim sedemkrát
pre tvoje spravodlivé rozsudky.
165 Trvalý pokoj požívajú tí, čo milujú tvoj zákon;
a nemajú sa na čom potknúť.
166 Pane, vyčkávam tvoju pomoc
a plním tvoje predpisy.
167 Moja duša uchováva tvoje ustanovenia
a ja ich veľmi milujem.
168 Zachovávam tvoje prikázania a ustanovenia:
lebo pred tebou sú všetky moje cesty.

Tau

169 K tebe, Pane, nech prenikne moja úpenlivá prosba;
podľa tvojho slova daj mi chápavosť.
170 Nech dôjde k tebe moja žiadosť;
vysloboď ma, ako si prisľúbil.
171 Z pier mi vytryskne chválospev,
že si ma naučil svoje ustanovenia.
172 Môj jazyk nech spieva o tvojich výrokoch,
lebo spravodlivé sú všetky tvoje príkazy.
173 Tvoja ruka nech mi pomáha,
veď som si vyvolil tvoje príkazy.
174 Pane, túžim za tvojou pomocou
a tvoj zákon je mi slasťou.
175 Ja budem žiť a teba chváliť
a tvoje rozhodnutia mi pomôžu.

176 Blúdim ako ovca, čo sa stratila;
hľadaj svojho sluhu, lebo nezabúdam na tvoje predpisy.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

18. KATIZMA

1. ANTIFÓNA

Žalm 119

Pútnická pieseň

K Pánovi som volal vo svojom súžení
a on ma vyslyšal.

Osloboď ma, Pane, od lživých pier
a od ľstivého jazyka.
Čo ti dať alebo čo ešte priložiť,
ty jazyk podvodný?
Ostré šípy bojovníka
a rozpálené uhlíky z borievčia.

Beda mi, že som vyhnancom v Mosochu
a bývam v stánkoch kedarských.
Už pridlho žijem s tými,
čo nenávidia pokoj.
Ale ja som za pokoj;
no kým ja o ňom hovorím, oni na mňa útočia.

Žalm 120

Pútnická pieseň.

Svoj zrak upieram na vrchy:
príde mi odtiaľ pomoc?
Pomoc mi príde od Pána,
ktorý stvoril nebo i zem.

Nedovolí, aby sa ti noha zachvela,
nezdriemne ten, čo ťa stráži.
Nedrieme veru, ani nespí
ten, čo stráži Izraela.

5 Pán ťa stráži,
Pán je tvoja záštita
po tvojej pravici.
6 Za dňa ťa slnko nezraní
ani mesiac za noci.
7 Pán ťa bude chrániť od všetkého zlého;
Pán ti bude chrániť život.
8 Pán bude chrániť tvoj odchod i príchod
odteraz až naveky.

Žalm 121

1 *Dávidova pútnická pieseň.*
Zaradoval som sa, keď mi povedali:
„Pôjdeme do domu Pánovho.“
2 Naše nohy už stoja
v tvojich bránach, Jeruzalem.

3 Jeruzalem je vystavaný ako mesto
spojené v jeden celok.
4 Tam prichádzajú kmene, kmene Pánove,
aby podľa obyčaje Izraela velebili meno Pánovo.
5 Lebo sú tam súdne stolice,
stolice domu Dávidovho.

6 Pre Jeruzalem proste o pokoj:
„Nech sú bezpeční, čo ťa milujú.
7 Nech pokoj vládne vnútri tvojich hradieb
a istota v tvojich palácoch.“

8 Kvôli svojim bratom a priateľom
budem hovoriť: „Pokoj s tebou!“
9 Kvôli domu Pána, nášho Boha,
budem prosiť o šťastie pre teba.

Žalm 122

1 *Pútnická pieseň.*
Oči dvíham k tebe,
čo na nebesiach prebývaš.

2 Ako oči sluhov hľadia na ruky svojich pánov,
ako oči služobníc hľadia na ruky svojej panej,
tak hľadia naše oči na Pána, nášho Boha,
kým sa nezmiluje nad nami.

3 Zmiluj sa, Pane, nad nami, zmiluj sa nad nami,
lebo už máme dosť pohŕdania;
lebo naša duša má už dosť výsmechu boháčov
a pohŕdania pyšných.

Žalm 123

1 *Dávidova pútnická pieseň.*
Keby sa nás Pán nebol ujal,
nech to povie Izrael,
2 keby sa nás Pán nebol ujal,
keď ľudia povstali proti nám,
3 vari by nás živých boli prehltli,
keď proti nám blčala ich zúrivosť.
4 Vari by nás bola voda zaliala
a riava sa prevalila cez nás.
5 Vari by sa boli prevalili cez nás
rozbúrené vody.

6 Nech je velebený Pán,
že nás nevydal ich zubom za korisť.
7 Naša duša unikla ako vtáča
zo siete poľovníkov.
Slučka sa roztrhla
a my sme na slobode.

8 Naša pomoc v mene Pánovom,
ktorý stvoril nebo i zem.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. ANTIFÓNA

Žalm 124

1 *Pútnická pieseň.*
Tí, čo sa spoliehajú na Pána, sú ako vrch Sion:
nehýbe sa, trvá naveky.

2 Ako vrchy obklopujú Jeruzalem,
tak je Pán okolo svojho ľudu
odteraz až naveky.
3 Veď žezlo ničomníka nedoľahne na krajinu spravodlivých,
aby spravodliví nevystierali ruky za neprávosťou.

4 Pane, dobre rob dobrým
a tým, čo majú srdce úprimné.
5 Ale tých, čo sa na zlé cesty spúšťajú,
Pán so zločincami zavrhne.
Pokoj nad Izraelom!

Žalm 125

1 *Pútnická pieseň.*
Keď Pán privádzal späť sionských zajatcov,
boli sme ako vo snách.
2 Ústa sme mali plné radosti
a jazyk plný plesania.
Vtedy sa hovorilo medzi pohanmi:
„Veľké veci urobil s nimi Pán.“
3 Veľké veci urobil s nami Pán
a máme z toho radosť.

4 Zmeň, Pane, naše zajatie
ako potoky na juhu krajiny.
5 Tí, čo sejú v slzách,
s jasotom budú žať.

6 Keď odchádzali, idúcky plakali
a osivo niesli na siatie.
No keď sa vrátia, vrátia sa s jasotom
a svoje snopy prinesú.

Žalm 126

1 *Šalamúnova pútnická pieseň.*
Ak Pán nestavia dom,
márne sa namáhajú tí, čo ho stavajú.
Ak Pán nestráži mesto,
nadarmo bdejú jeho strážcovia.

2 Zbytočne vstávate pred svitaním a líhate si neskoro v noci,
vy, čo jete ťažko zarobený chlieb;
lebo on dáva svojim miláčkom spánok.

3 Hľa, Pánovým dedičným darom sú synovia,
jeho odmenou je plod lona.
4 Čím sú bojovníkovi šípy v ruke,
tým sú vám synovia z mladých liet.
5 Blažený muž, ktorý si nimi tulec naplnil:
neutrpí hanbu, keď bude rokovať s nepriateľmi v bráne.

Žalm 127

1 *Pútnická pieseň.*
Blažený každý, čo sa bojí Pána
a kráča po jeho cestách.

2 Budeš jesť z práce svojich rúk;
budeš šťastný a budeš sa mať dobre.

3 Tvoja manželka je ako plodonosný vinič
vnútri tvojho domu.
Tvoji synovia sú ako mládniky olivy
okolo tvojho stola.

4 Veru, tak bude požehnaný muž,
ktorý sa bojí Pána.
5 Nech ťa žehná Pán zo Siona,
aby si videl šťastie Jeruzalema
po všetky dni svojho života,
6 aby si videl synov svojich synov.
Pokoj nad Izraelom!

Žalm 128

1 *Pútnická pieseň.*
Často dorážali do mňa od mojej mladosti,
nechže povie Izrael:
2 Často dorážali do mňa od mojej mladosti,
a nič nezmohli proti mne.
3 Po mojom chrbte orali oráči,
ťahali dlhé brázdy.
4 Ale spravodlivý Pán
rozsekal postroje hriešnikov.

5 Nech s hanbou ustúpia
všetci, čo nenávidia Sion.
6 Nech sú sťa tráva na streche,
čo uschne prv, ako ju skosia.
7 Kosec si ňou nenaplní hrsť,
ani viazač snopov náručie.
8 A čo idú okolo, nezavolajú:
„Pán vás požehnaj;
žehnáme vás v mene Pánovom.“

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. antifóna

Žalm 129

Pútnická pieseň.
Z hlbín volám k tebe, Pane;
Pane, počuj môj hlas.
Nakloň svoj sluch
k mojej úpenlivej prosbe.

Ak si budeš, Pane, v pamäti uchovávať neprávosť,
Pane, kto obstojí?
Ale ty si milostivý
a my ti chceme v bázni slúžiť.
Spolieham sa na teba, Pane,
moja duša sa spolieha na tvoje slovo;
moja duša očakáva Pána
väčšmi ako strážcovia dennicu.

Väčšmi ako strážcovia dennicu
nech očakáva Izrael Pána.
Lebo u Pána je milosrdenstvo
a hojné vykúpenie.
On sám vykúpi Izraela
zo všetkých jeho neprávostí.

Žalm 130

Dávidova pútnická pieseň.
Pane, moje srdce sa nevystatuje,
moje oči nehľadia povýšene.
Neženiem sa za veľkými vecami
ani za divmi pre mňa nedosiahnuteľnými.

2 Ale ja som svoju dušu
upokojil a utíšil.
Ako nasýtené dieťa v matkinom náručí,
ako nasýtené dieťa, tak je moja duša vo mne.

3 Dúfaj, Izrael, v Pána
odteraz až naveky.

Žalm 131

1 *Pútnická pieseň.*
Pane, pamätaj na Dávida
a na jeho veľkú ochotu,
2 že prisahal Pánovi
a mocnému Bohu Jakubovmu zložil sľub:

3 „Do príbytku svojho domu nevkročím,
ani sa neuložím na svoje lôžko;
4 svojim očiam nedoprajem spánku
ani svojim viečkam zdriemnutia,
5 kým nenájdem miesto pre Pána,
príbytok pre mocného Jakubovho Boha.“

6 Počuli sme, že archa je v Efrate,
a našli sme ju na jaarských nivách.
7 Vstúpme teda do Pánovho príbytku
a padnime k podnožke jeho nôh.

8 Zaujmi, Pane, miesto svojho odpočinku,
ty a archa tvojej všemoci.
9 Tvoji kňazi nech sa odejú do spravodlivosti
a tvoji svätí nech plesajú.
10 Pre svojho služobníka Dávida
neodmietaj tvár svojho pomazaného.

11 Dávidovi sa Pán zaviazal prísahou;
je pravdivá, nikdy ju neodvolá:

„Potomka z tvojho rodu
posadím na tvoj trón.
12 Ak tvoji synovia dodržia moja zmluvu
a moje príkazy, ktoré ich naučím,
aj ich synovia budú sedieť
na tvojom tróne naveky.“

13 Lebo Pán si vyvolil Sion,
želal si mať ho za svoj príbytok:
14 „To je miesto môjho odpočinku naveky;
tu budem bývať, lebo som túžil za ním.

15 Štedro požehnám jeho komory,
chlebom nasýtim jeho chudobných.
16 Jeho kňazov odejem do rúcha spásy
a svätí budú plesať v radosti.

17 Tu Dávidovej moci dám vypučať,
svojmu pomazanému pripravím svetlo.
18 Jeho nepriateľov hanbou zakryjem,
no na jeho hlave zažiari diadém.“

Žalm 132

1 *Dávidova pútnická pieseň.*
Aké je dobré a milé,
keď bratia žijú pospolu.
2 Je to sťa vzácny olej na hlave,
čo steká na bradu, na Áronovu bradu,
čo steká na okraj jeho rúcha.
3 Sťa rosa na Hermone, čo padá na vrchy sionské.
Tam Pán udeľuje požehnanie
a život naveky.

Žalm 133

1 *Pútnická pieseň.*
Zvelebujte Pána,
všetci služobníci Pánovi,
čo bdiete v noci v dome Pánovom.
2 Zdvíhajte svoje ruky k svätyni
a zvelebujte Pána.

3 Nech ťa žehná Pán zo Siona,
ktorý stvoril nebo i zem.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

19. KATIZMA

1. ANTIFÓNA

Žalm 134

ALELUJA.
Chváľte meno Pánovo,
chváľte ho, služobníci Pánovi,
ktorí ste v dome Pánovom
a na nádvoriach domu nášho Boha.

Chváľte Pána, lebo Pán je dobrý;
ospevujte jeho meno, lebo je ľúbezné;
veď si Pán vyvolil Jakuba,
Izraela za svoje vlastníctvo.

Ja viem, že Pán je veľký,
že náš Boh je nad všetkými bohmi.
Čokoľvek Pán chce,
urobí na nebi i na zemi,
v mori a vo všetkých priepastiach.
Od kraja zeme privádza oblaky,
bleskami vyvoláva dážď,
zo svojich komôr vypúšťa vetry.

On pobil prvorodených Egypta,
ľudí aj zvieratá.
Uprostred teba, Egypt, urobil znamenia a zázraky
proti faraónovi i proti všetkým jeho sluhom.
On porazil mnohé národy
a pozabíjal mocných kráľov:
Sehona, kráľa amorejského,
a Oga, kráľa Bášanu,
a všetkých kráľov kanaánskych.

12 A ich krajinu dal do dedičstva,
do dedičstva Izraelu, svojmu ľudu.

13 Pane, tvoje meno trvá večne;
tvoja pamiatka, Pane, z pokolenia na pokolenie.
14 Lebo Pán prisúdi pravdu svojmu ľudu
a zmiluje sa nad svojimi služobníkmi.

15 Pohanské modly, hoc zo striebra a zo zlata,
sú dielom ľudských rúk.
16 Majú ústa, ale nehovoria,
majú oči, a nevidia.
17 Majú uši, ale nepočujú,
nie sú schopné ani dýchať ústami.
18 Nech sú im podobní ich tvorcovia
a všetci, čo v ne veria.

19 Dom Izraelov, zvelebuj Pána;
dom Áronov, zvelebuj Pána.
20 Dom Léviho, zvelebuj Pána;
všetci bohabojní, zvelebujte Pána.

21 Nech je zvelebený Pán zo Siona,
čo sídli v Jeruzaleme.

Žalm 135

1 Oslavujte Pána, lebo je dobrý,
lebo jeho milosrdenstvo je večné.
2 Oslavujte Boha nad bohmi,
lebo jeho milosrdenstvo je večné.
3 Oslavujte Pána nad pánmi,
lebo jeho milosrdenstvo je večné.

4 On jediný koná veľké zázraky,
lebo jeho milosrdenstvo je večné.

5 On múdro stvoril nebesia,
lebo jeho milosrdenstvo je večné.
6 On rozprestrel zem nad vodami,
lebo jeho milosrdenstvo je večné.

7 On stvoril veľké svetlá,
lebo jeho milosrdenstvo je večné:
8 slnko, aby panovalo vo dne,
lebo jeho milosrdenstvo je večné,
9 mesiac a hviezdy, aby panovali v noci,
lebo jeho milosrdenstvo je večné.

10 On pobil egyptských prvorodencov,
lebo jeho milosrdenstvo je večné.
11 On vyviedol Izraela spomedzi nich,
lebo jeho milosrdenstvo je večné;
12 mocnou rukou a vystretým ramenom,
lebo jeho milosrdenstvo je večné.

13 On rozdelil Červené more na dve časti,
lebo jeho milosrdenstvo je večné.
14 A Izraela previedol jeho stredom,
lebo jeho milosrdenstvo je večné.
15 V Červenom mori zatopil faraóna i jeho vojsko,
lebo jeho milosrdenstvo je večné.

16 On previedol svoj ľud cez púšť,
lebo jeho milosrdenstvo je večné.
17 On pobil význačných kráľov,
lebo jeho milosrdenstvo je večné.
18 A pozabíjal mocných kráľov,
lebo jeho milosrdenstvo je večné.
19 Sehona, kráľa amorejského,
lebo jeho milosrdenstvo je večné;

20 a Oga, kráľa Bášanu,
lebo jeho milosrdenstvo je večné;
21 a ich krajinu dal za dedičstvo,
lebo jeho milosrdenstvo je večné;
22 za dedičstvo Izraelovi, svojmu služobníkovi,
lebo jeho milosrdenstvo je večné.

23 On pamätal na nás v našom ponížení,
lebo jeho milosrdenstvo je večné.
24 A oslobodil nás od našich nepriateľov,
lebo jeho milosrdenstvo je večné.
25 On dáva pokrm každému stvoreniu,
lebo jeho milosrdenstvo je večné.
26 Oslavujte Boha nebies,
lebo jeho milosrdenstvo je večné.

Žalm 136

1 Na brehu babylonských riek,
tam sme sedávali a plakali,
keď sme si spomínali na Sion.
2 Na vŕby tejto krajiny
vešali sme svoje citary.

3 Lebo tí, čo nás zajali,
žiadali od nás spevy
a tí, čo nás trápili, žiadali veselosť:
„Zaspievajte nám nejaké piesne sionské!“

4 Akože môžeme spievať pieseň Pánovu
v cudzej krajine?
5 Keby som, Jeruzalem, zabudol na teba,
nech mi odumrie pravica.
6 Nech sa mi prilepí jazyk na podnebie,
keby som nepamätal na teba,

keby som Jeruzalem nepovýšil
za vrchol svojej radosti.

7 Nezabudni, Pane, synom Edomu
deň Jeruzalema,
keď volali: „Zbúrajte ho, zbúrajte
až po samy základy.“

8 Babylonská dcéra, ty ničiteľka,
blahoslavený, kto ti odplatí zlo,
čo si nám spôsobila;
9 blahoslavený, kto chytí tvoje deti a hodí o skalu.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. ANTIFÓNA

ŽALM 137

1 *Od Dávida.*
Chcem ťa, Pane, oslavovať celým srdcom,
že si vypočul slová mojich úst.
Budem ti hrať pred tvárou anjelov,
2 vrhnem sa na tvár pred tvojím svätým chrámom.
Tvoje meno budem oslavovať,
pretože si milosrdný a verný
a nadovšetko si zvelebil svoje meno a svoje prisľúbenia.

3 Vždy si ma vyslyšal, keď som ťa vzýval,
a rozmnožil si vo mne odvahu.
4 Oslavovať ťa budú, Pane, všetci králi zeme,
lebo počuli slová tvojich úst.
5 Budú ospevovať Pánove cesty,
lebo veľká je Pánova sláva;

6 vznešený je Pán, a predsa zhliada na pokorného,
pyšného však zďaleka pozná.

7 Aj keby som mal prejsť súžením, ty ma pri živote zachováš
a svoju ruku vystrieš proti hnevu mojich nepriateľov;
zachráni ma tvoja pravica.
8 Pán za mňa dielo dokončí.
Pane, tvoje milosrdenstvo je večné;
neopusť dielo svojich rúk.

Žalm 138

1 *Zbormajstrovi. Dávidov žalm.*
Pane, ty ma skúmaš a vieš o mne všetko;
2 ty vieš, či sedím a či stojím.
Už zďaleka vnímaš moje myšlienky:
3 či kráčam a či odpočívam, ty ma sleduješ.
A všetky moje cesty sú ti známe.
4 Hoci ešte slovo nemám ani na jazyku,
ty, Pane, už vieš, čo chcem povedať.
5 Obklopuješ ma spredu i zozadu
a kladieš na mňa svoju ruku.
6 Obdivuhodná pre mňa je tvoja múdrosť;
je taká veľká, že ju nemôžem pochopiť.

7 Kam môžem ujsť pred tvojím duchom
a kam utiecť pred tvojou tvárou?
8 Ak vystúpim na nebesia, ty si tam;
ak zostúpim do podsvetia, aj tam si.
9 I keby som si pripäl krídla zorničky
a ocitol sa na najvzdialenejšom mori,
10 ešte aj tam ma tvoja ruka povedie
a podchytí ma tvoja pravica.
11 Keby som si povedal: „Azda ma tma ukryje
a namiesto svetla ma zahalí noc,“

12 pre teba ani tmy tmavé nebudú
a noc sa rozjasní ako deň.
Tebe je tma ako svetlo.

13 Veď ty si stvoril moje útroby,
utkal si ma v živote mojej matky.
14 Chválim ťa, že si ma utvoril tak zázračne;
všetky tvoje diela sú hodny obdivu
a ja to veľmi dobre viem.

15 Moje údy neboli utajené pred tebou,
keď som vznikal v skrytosti,
utkávaný v hlbinách zeme.
16 Tvoje oči ma videli, keď som ešte nebol stvárnený,
a v tvojej knihe boli zapísané všetky moje dni,
len pomyselné, lebo som ešte ani jeden neprežil.
17 Bože, aké vzácne sú pre mňa tvoje myšlienky
a ich počet aký je obrovský.
18 Keby som ich všetky chcel porátať, je ich viac ako zŕn piesku;
a keby som prišiel na koniec, ešte stále som pri tebe.

19 Kiež by si, Bože, zabil hriešnikov;
vzdiaľte sa odo mňa, muži krvilační.
20 Oni zlomyseľne hovoria o tebe,
márnivo sa dvíhajú nad teba.
21 Či nemám mať v nenávisti tých, čo nenávidia teba, Pane,
a s odporom sa odvracať od tých, čo povstávajú proti tebe?
22 Skrz-naskrz ich nenávidím,
stali sa mi nepriateľmi.
23 Skúmaj ma, Bože, a poznaj moje srdce;
skúmaj ma a všímaj si moje cesty.
24 Pozri, či nejdem bludnou cestou,
a veď ma po ceste k večnosti.

Žalm 139

Zbormajstrovi. Dávidov žalm.

Osloboď ma, Pane, od zlého človeka
a pred násilníkom ma chráň.
Veď oni zamýšľajú robiť zlo,
deň čo deň podnecujú rozbroje.
Ako had si ostria jazyky,
za perami majú jed vreteníc.

Pane, bráň ma pred rukou hriešnika
a chráň ma pred násilníkom,
lebo mi zamýšľajú nohy podraziť.
Pyšní mi nastavujú osídlo;
napínajú sieť z povrazov
a kladú mi pasce na cestu.

Pánovi hovorím: „Ty si môj Boh;
čuj, Pane, hlas mojej úpenlivej prosby.“
Pane, Pane, ty si moja sila a záštita;
keď bojujem, kryješ mi hlavu.

Nedaj, Pane, aby sa splnili želania bezbožného,
aby sa uskutočnili jeho zámery.
Tí, čo ma obkľučujú, hlavu dvíhajú;
nech ich pokryje zloba vlastných perí.
Nech na nich padá žeravé uhlie;
vrhni ich do jamy, aby už nevstali.
Muž zlého jazyka sa neudrží na zemi,
násilníka stihne náhla skaza.

Viem, že Pán úbohému právo prisúdi
a chudobnému odplatí.
Len spravodliví budú tvoje meno velebiť
a statoční budú bývať u teba.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. antifóna

Žalm 140

Dávidov žalm.
Pane, k tebe volám, ponáhľaj sa mi pomôcť,
počuj môj hlas, keď volám ku tebe.
Moja modlitba nech sa vznáša k tebe ako kadidlo
a pozdvihnutie mojich rúk ako večerná obeta.

Pane, k mojim ústam postav stráž
a hliadku na okraj mojich perí.
Nedaj, aby sa moje srdce naklonilo k zlému,
aby bezbožne vymýšľalo výmysly
ľuďmi, čo páchajú neprávosť;
ani ich pochúťky nechcem jesť.
Nech ma spravodlivý tresce milosrdne, nech ma karhá,
no olej hriešnika nech nesteká po mojej hlave;
nech zotrvám v modlitbe, kým oni robia zle.

Keď sa dostanú do tvrdých rúk sudcov,
budú počuť moje slová a uznajú, že boli mierne.
Ako keď sa zem orie a rozdrobuje na kúsky,
tak boli rozmetané ich kosti pri pažeráku podsvetia.

Pane, k tebe, Pane, sa upierajú moje oči:
k tebe sa utiekam, smrti ma nevydaj.
Chráň ma pred osídlom, čo mi nastavili,
pred nástrahami tých, čo páchajú neprávosť.
Nech všetci hriešnici upadnú do vlastných osídel,
ale ja nech cez ne prejdem.

Žalm 141

1 *Poučný chválospev. Dávidova modlitba, keď bol v jaskyni.*
2 Nahlas volám k Pánovi,
nahlas a úpenlivo prosím Pána;
3 nariekam pred ním
a rozprávam mu o svojom súžení.

4 Ja síce klesám na duchu,
ale ty poznáš moje chodníky.
Na ceste, ktorou sa uberám,
nastavili mi osídlo.
5 Pozeral som sa napravo a videl som,
že sa už nik nepriznáva ku mne.
Nemám už kam sa uchýliť,
o môj život nik nestojí.

6 Pane, ku tebe volám
a hovorím: „Ty si moje útočište,
môj podiel v krajine žijúcich.
7 Všimni si moju úpenlivú prosbu,
lebo som hrozne zdeptaný.
Osloboď ma od prenasledovateľov,
lebo sú mocnejší ako ja.

8 Vyveď ma zo žalára,
aby som tvoje meno mohol velebiť.
Spravodliví sa zhromaždia vôkol mňa,
keď mi prejavíš priazeň.“

Žalm 142

1 *Dávidov žalm.*
Pane, vyslyš moju modlitbu,
pre svoju vernosť vypočuj moju úpenlivú prosbu,
pre svoju spravodlivosť ma vyslyš.

2 A svojho služobníka na súd nevolaj,
veď nik, kým žije, nie je spravodlivý pred tebou.

3 Nepriateľ ma prenasleduje,
zráža ma k zemi,
do temnôt ma vrhá ako dávno mŕtveho.
4 Duch sa mi zmieta v úzkostiach;
v hrudi mi srdce meravie.
5 Spomínam si na uplynulé dni,
o všetkých tvojich skutkoch rozmýšľam
a uvažujem o dielach tvojich rúk.
6 Vystieram k tebe ruky,
za tebou dychtím ako vyprahnutá zem.

7 Rýchle ma vyslyš, Pane,
lebo už klesám na duchu.
Neskrývaj predo mnou svoju tvár,
aby som nebol ako tí, čo zostupujú do hrobu.
8 Včasráno mi daj pocítiť, že si sa zmiloval nado mnou,
lebo sa spolieham na teba.
Ukáž mi cestu, po ktorej mám kráčať,
veď svoju dušu dvíham ku tebe.
9 Pred nepriateľmi ma zachráň;
Pane, k tebe sa utiekam.
10 Nauč ma plniť tvoju vôľu,
lebo ty si môj Boh;
na správnu cestu nech ma vedie tvoj dobrý duch.

11 Pre svoje meno, Pane, zachováš ma nažive;
pretože si spravodlivý, vyveď ma z úzkosti.
12 Vo svojom milosrdenstve znič mojich nepriateľov,
zahub všetkých, čo ma sužujú,
veď ja som tvoj služobník.

Sláva: I teraz:

Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

20. KATIZMA

1. ANTIFÓNA

ŽALM 143

Od Dávida.
Nech je zvelebený Pán, môj ochranca,
čo učí moje ruky zápasiť
a moje prsty bojovať.
On je ku mne milosrdný a dodáva mi odvahy,
on je moje útočište a môj osloboditeľ;
on je moja záštita, na ktorú sa spolieham;
on mi podrobuje môj ľud.

Pane, čože je človek, že sa k nemu priznávaš,
a syn človeka, že myslíš na neho?
Preludu sa človek podobá,
jeho dni sú ako letiaci tieň.

Pane, zníž nebesia a zostúp z nich;
dotkni sa vrchov a budú chrliť dym.
Zablýskaj bleskom a rozpráš nepriateľov;
vypusť šípy a vydes ich.
Vystri ruku z výsosti;
vytrhni ma a vysloboď z prívalov,
z rúk cudzincov;
ich ústa luhajú
a ich pravica je krivoprísažná.

Bože, novú pieseň ti zaspievam;
zahrám ti na desaťstrunovej citare.
Ty pomáhaš kráľom,
ty zachraňuješ svojho sluhu Dávida pred mečom záhuby.

11 Vytrhni ma a vysloboď
z rúk cudzincov.
Ich ústa luhajú,
ich pravica je krivoprísažná.

12 Naši synovia nech sú ako mládniky,
čo vyrastajú v mladistvej sile.
Naše dcéry nech sú sťa stĺpy nárožné,
kresané ako kvádre chrámové.
13 Naše sýpky nech sú plné,
nech je v nich hojnosť všetkých plodov.
Našich oviec nech sú nesčíselné tisíce
na našich nivách;
14 náš statok nech je vypasený.
Nech niet trhlín na hradbách ani vyhnanstva,
ani náreku na našich uliciach.
15 Blažený ľud, ktorému sa tak vodí;
blažený ľud, ktorého Bohom je Pán.

Žalm 144

1 *Dávidov chválospev.*
Oslavovať ťa chcem, Bože, môj kráľ,
a tvoje meno velebiť
navždy a naveky.
2 Budem ťa velebiť každý deň
a tvoje meno chváliť
navždy a naveky.

3 Veľký si, Pane, a veľkej chvály hoden,
tvoju veľkosť nemožno preskúmať.
4 Z pokolenia na pokolenie ide chvála tvojich skutkov
a všetky pokolenia ohlasujú tvoju moc.
5 Hovoria o vznešenosti tvojej slávy a veleby
a rozprávajú o tvojich zázrakoch.

6 Hovoria aj o sile tvojich skutkov úžasných
a rozprávajú o tvojej veľkosti.
7 Rozhlasujú chválu tvojej veľkej láskavosti
a plesajú nad tvojou spravodlivosťou.
8 Milostivý a milosrdný je Pán,
zhovievavý a veľmi láskavý.
9 Dobrý je Pán ku každému
a milostivý ku všetkým svojim stvoreniam.

10 Nech ťa oslavujú, Pane, všetky tvoje diela
a tvoji svätí nech ťa velebia.
11 Nech rozprávajú o sláve tvojho kráľovstva
a o tvojej moci nech hovoria;
12 nech ľuďom oznamujú tvoje zázraky
i slávu a velebu tvojho kráľovstva.
13 Tvoje kráľovstvo je kráľovstvo pre všetky veky
a tvoja vláda sa rozprestiera na všetky pokolenia.

Pán je vo všetkých svojich slovách pravdivý
a svätý vo všetkých svojich skutkoch.
14 Pán podopiera všetkých, čo klesajú,
a dvíha všetkých skľúčených.
15 Oči všetkých sa s dôverou upierajú na teba
a ty im dávaš pokrm v pravý čas.
16 Otváraš svoju ruku
a dobrotivo nasycuješ všetko živé.

17 Spravodlivý je Pán na všetkých svojich cestách
a svätý vo všetkých svojich skutkoch.
18 Blízky je Pán všetkým, čo ho vzývajú,
všetkým, čo ho vzývajú úprimne.
19 Vyplní želanie bohabojných,
vyslyší ich modlitbu a zachráni ich.

20 Pán ochraňuje všetkých, čo ho milujú,
a ničí všetkých hriešnikov.

21 Nech moje ústa hlásajú slávu Pánovu
a všetko živé nech jeho sväté meno velebí
navždy a naveky.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

2. ANTIFÓNA

ŽALM 145

1 *ALELUJA.*
Chváľ, duša moja, Pána;
2 celý život chcem chváliť Pána,
svojmu Bohu spievať, kým len budem žiť.

3 Nespoliehajte sa na kniežatá
ani na ľudí vôbec; oni pomôcť nemôžu.
4 Vyjde z nich duch a vrátia sa do svojej zeme;
v ten deň padnú ich plány.

5 Blažený, komu pomáha Boh Jakubov,
kto sa spolieha na Pána, svojho Boha.
6 On stvoril nebo i zem,
more a všetko, čo je v ňom.
On zachováva vernosť naveky,
7 utláčaným prisudzuje právo,
hladujúcim dáva chlieb.
Pán vyslobodzuje väzňov,
8 Pán otvára oči slepým,
Pán dvíha skľúčených,
Pán miluje spravodlivých.

9 Pán ochraňuje cudzincov,
ujíma sa siroty a vdovy,
ale hatí cesty hriešnikov.

10 Pán bude kraľovať naveky;
tvoj Boh, Sion,
z pokolenia na pokolenie.

Žalm 146

1 *ALELUJA.*
Chváľte Pána, lebo je dobré ospevovať nášho Boha,
lebo je milé hlásať jeho slávu.

2 Pán stavia Jeruzalem
a zhromažďuje roztratených Izraelitov.
3 Uzdravuje skľúčených srdcom
a obväzuje ich rany.
4 On pozná počet hviezd
a každú volá po mene.
5 Veľký je náš Pán a veľmi mocný,
jeho múdrosť je nesmierna.
6 Tichých sa Pán ujíma,
ale hriešnikov ponižuje až po zem.

7 Prespevujte Pánovi piesne oslavné,
na citare hrajte nášmu Bohu.
8 On zaťahuje nebo oblakmi
a zemi pripravuje dážď.
Na vrchoch dáva pučať tráve
aj bylinám pre tvory, čo slúžia človeku.
9 Potravu dáva ťažnému dobytku
i mladým havranom, čo k nemu krákajú.
10 V sile koňa nemá potechu
ani záľubu v mužovi svalnatom.

11 Pánovi sa páčia tí, čo sa ho boja,
a tí, čo dúfajú v jeho milosrdenstvo.

Žalm 147

1 Chváľ, Jeruzalem, Pána,
oslavuj, Sion, svojho Boha.

2 Lebo upevnil závory tvojich brán
a požehnal tvojich synov v tebe.
3 Zaisťuje pokoj tvojim hraniciam,
sýti ťa najlepšou pšenicou.
4 Svoj rozkaz na zem zosiela;
rýchlo sa šíri jeho slovo.
5 Sneh dáva ako vlnu,
rozsýpa srieň ako popol.

6 Kamenec spúšťa ako omrvinky;
ktože vydrží v jeho mraze?
7 Ale keď zošle svoje slovo, roztopí sa, čo zamrzlo;
keď zavanie jeho dych, vody sa rozprúdia.
8 On svoje slovo zvestuje Jakubovi,
svoje zákony a prikázania Izraelovi.
9 Neurobil tak iným národom,
nezjavil im svoje zámery.

ALELUJA.

Sláva: I teraz:

Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

3. antifóna

Žalm 148

1 *ALELUJA.*

Chváľte Pána z nebies,
chváľte ho na výsostiach.

2 Chváľte ho, všetci jeho anjeli;
chváľte ho, všetky nebeské mocnosti;

3 chváľte ho, slnko a mesiac;
chváľte ho, všetky hviezdy žiarivé;
4 chváľte ho, nebies nebesia
a všetky vody nad oblohou.

5 Nech chvália meno Pánovo,
lebo na jeho rozkaz boli stvorené.
6 Založil ich navždy a naveky;
vydal zákon, ktorý nepominie.

7 Chváľ Pána, tvorstvo pozemské:
obludy morské a všetky hlbiny,
8 oheň, kamenec, sneh a dym,
víchrica, čo jeho slovo poslúcha,
9 vrchy a všetky pahorky,
ovocné stromy a všetky cédre,
10 divá zver a všetok dobytok,
plazy a okrídlené vtáctvo.

11 Králi zeme a všetky národy,
kniežatá a všetci zemskí sudcovia,
12 mládenci a panny,
starci a junáci
13 nech chvália meno Pánovo,
lebo iba jeho meno je vznešené.

Jeho veleba prevyšuje zem i nebesia
14 a svojmu ľudu dáva veľkú moc.
Je chválou všetkým svojim svätým,
synom Izraela, ľudu, ktorý je mu blízky.
ALELUJA.

Žalm 149

ALELUJA.
Spievajte Pánovi pieseň novú;
jeho chvála nech znie v zhromaždení svätých.
Nech sa teší Izrael zo svojho Stvoriteľa,
synovia Siona nech jasajú nad svojím kráľom.
Nech oslavujú jeho meno tancom,
nech mu hrajú na bubne a na citare.
Lebo Pán miluje svoj ľud
a tichých venčí víťazstvom.

Nech svätí jasajú v sláve,
nech sa veselia na svojich lôžkach.
Oslavu Boha nech majú na perách
a v rukách meč dvojsečný,
aby sa pomstili na pohanoch
a potrestali národy,
aby ich kráľom nasadili putá
a ich veľmožom železné okovy
a aby ich súdili podľa písaného práva.
Všetkým jeho svätým to bude na slávu.
ALELUJA.

Žalm 150

ALELUJA.
Chváľte Pána v jeho svätyni,
chváľte ho na jeho vznešenej oblohe.
Chváľte ho za jeho činy mohutné,
chváľte ho za jeho nesmiernu veľkosť.

Chváľte ho zvukom poľnice,
chváľte ho harfou a citarou.
Chváľte ho bubnom a tancom,
chváľte ho lýrou a flautou.

5 Chváľte ho ľubozvučnými cimbalmi,
chváľte ho jasavými cimbalmi;
všetko, čo dýcha, nech chváli Pána.
ALELUJA.

Sláva: I teraz:
Aleluja, aleluja, aleluja. Sláva tebe, Bože. *3x*

Výber z kalendára

Paschália

Rok	Nedeľa o mýtnikovi a farizejovi	Syropôstna nedeľa	Pascha
2025	9.2.	2.3.	20.4.
2026	25.1.	15.2.	5.4.
2027	17.1.	7.2.	28.3.
2028*	6.2.	27.2.	16.4.
2029	21.1.	11.2.	1.4.
2030	10.2.	3.3.	21.4.
2031	2.2.	23.2.	13.4.
2032*	18.1.	8.2.	28.3.
2033	6.2.	27.2.	17.4.
2034	29.1.	19.2.	9.4.
2035	14.1.	4.2.	25.3.
2036*	3.2.	24.2.	13.4.
2037	25.1.	15.2.	5.4.
2038	14.2.	7.3.	25.4.
2039	31.1.	20.2.	10.4.
2040*	22.1.	12.2.	1.4.
2041	10.2.	3.3.	21.4.
2042	26.1.	16.2.	6.4.
2043	18.1.	8.2.	29.3.
2044*	7.2.	28.2.	17.4.
2045	29.1.	19.2.	9.4.
2046	14.1.	4.2.	25.3.
2047	3.2.	24.2.	14.4.
2048*	26.1.	16.2.	5.4.
2049	14.2.	7.3.	25.4.

Prehľad pôstnej triódy

* **Nedeľa o Zachejovi**
  Táto nedeľa, ako aj nasledovné všedné dni, nemá osobitné menlivé časti. V nedeľu na svätej liturgii sa však berie osobitné čítanie apoštola a evanjelium.
  * Pondelok
  * Utorok
  * Streda
  * Štvrtok
  * Piatok
  * Sobota
* **Nedeľa o mýtnikovi a farizejovi**
  Od tohto dňa sa berú menlivé časti z triódy. Táto nedeľa má osobitné stichiry na večierni v predvečer nedele na Pane, ja volám *a na* Sláva:*, ako aj na veršových stichirách na* Sláva: *Na utierni sa z triódy berú stichiry po 50. žalme, kánon, sedálen po 3. piesni, kondák a ikos po 6. piesni, po kánone sa pridáva svitilen na* Sláva: I teraz: *a stichiry na Chvály so stichirou na* Sláva:*. Na hodinkách a liturgii sa berie kondák z triódy. Všedné dni nemajú osobitné menlivé časti.*
  * Pondelok
  * Utorok
  * Streda
  * Štvrtok
  * Piatok
  * Sobota
* **Nedeľa o márnotratnom synovi**
  Všetko podobne ako v predošlú nedeľu. Na utierni sa od tejto nedele do začiatku pôstu k polyeleju pripája žalm 136.

Mäsopôstny týždeň

Počas mäsopôstneho týždňa sa nespieva Aleluja na utierni, vynecháva sa tiež jedna katizma Žaltára na utierni a presúva sa na večiereň. Všedné dni nemajú osobitné menlivé časti.

* Mäsopôstny pondelok
* Mäsopôstny utorok
* Mäsopôstna streda
* Mäsopôstny štvrtok
* Mäsopôstny piatok
* **Mäsopôstna sobota** – prvá zádušná
  Na večierni, utierni a ostatných službách sa všetko berie zosnulým.
* **Mäsopôstna nedeľa** – O poslednom súde
  Všetko ako v predošlú nedeľu.

Syropôstny týždeň

Od tohto týždňa do soboty 6. týždňa po Päťdesiatnici sa vynechávajú veršové stichiry z hlasu, namiesto toho sa berú veršové stichiry z triódy. Na utierni sa pripája jeden sedálen a kánon z triódy.

* **Syropôstny pondelok**
* **Syropôstny utorok**
* **Syropôstna streda** – aliturgický deň
  V utorok večer sa slúži večiereň s osobitným pôstnym záverom s modlitbou svätého Efréma s poklonami. Utiereň a hodinky sa slúžia ako v pôste. V stredu večer sa slúži večiereň s osobitným záverom s poklonami.
* **Syropôstny štvrtok**
* **Syropôstny piatok** – aliturgický deň
  V tento deň je rovnaký poriadok ako v stredu.
* **Syropôstna sobota** – Pamiatka všetkých našich prepodobných a bohonosných otcov, ktorí sa preslávili pôstmi.

* **Syropôstna nedeľa** – O vyhnaní prarodičov z raja

Prvý pôstny týždeň – začiatok Svätej štyridsiatnice

Od tohto dňa sa všetky menlivé časti berú z Triódy. Svoj pôstny poriadok majú aj všetky služby časoslovu. Taktiež sa mení poriadok čítania katiziem. V tento týždeň sa na veľkom povečerí (v pondelok, utorok, stredu a štvrtok večer) berie Veľký kajúci kánon nášho otca svätého Andreja Krétskeho, rozdelený na štyri časti. Všetky všedné dni (od pondelka do piatka) sú počas Štyridsiatnice aliturgické. V stredu, v piatok, a ak pripadne na tieto dni polyelejný svätý, sa slúži liturgia vopredposvätených darov.

* **Pondelok**

  Po ukončení pôstnej večierne na Syropôstnu nedeľu večer sa zvykne vykonať obrad vzájomného odprosenia alebo zmierenia.
* **Utorok**
* **Streda**
* **Štvrtok**
* **Piatok**
* **Sobota** – Pamiatka na div kolyvy, ktorý urobil svätý veľkomučeník Teodor Tirón

  Zvyčajne na liturgii vopredposvätených darov v piatok večer sa po zaambónnej modlitbe požehnáva kolyva.
* **Prvá pôstna nedeľa** – nedeľa Ortodoxie, pamiatka svätých prorokov Mojžiša a Árona a ďalších, i obnovenia úcty svätých ikon

Druhý pôstny týždeň

* **Pondelok**
* **Utorok**
* **Streda**
* **Štvrtok**

* **Piatok**
* **Sobota** – druhá zádušná
* **Druhá pôstna nedeľa** – Pamiatka nášho otca Gregora Palamu, solúnskeho arcibiskupa

Tretí pôstny týždeň

* **Pondelok**
* **Utorok**
* **Streda**
* **Štvrtok**
* **Piatok**
* **Sobota** – tretia zádušná
* **Tretia pôstna nedeľa** – Krížupoklonná

Štvrtý pôstny týždeň

* **Pondelok**
* **Utorok**
* **Streda**
* **Štvrtok**
* **Piatok**
* **Sobota** – štvrtá zádušná
* **Štvrtá pôstna nedeľa** – Pamiatka nášho prepodobného otca Jána, autora spisu Rebrík

Piaty pôstny týždeň

Tento týždeň má osobitný poriadok čítania katiziem.

* **Pondelok**
* **Utorok**
* **Streda**
* **Štvrtok** – Deň veľkého kajúceho kánona nášho otca svätého Andreja Krétskeho

  Na liturgii vopredposvätených darov v stredu večer sa na Pane, ja volám pripája 25 alfabetických stichír svätého Andreja Krétskeho. Na utierni, ktorá sa zvyčajne slúži v stredu

večer podľa osobitného poriadku, sa prednáša Veľký kajúci kánon svätého Andreja Krétskeho s poklonami.

* **Piatok**
* **Sobota** – Akatistová
* **Piata pôstna nedeľa** – Pamiatka našej prepodobnej matky Márie Egyptskej

Kvetný týždeň

* **Pondelok**
* **Utorok**
* **Streda**
* **Štvrtok**
* **Piatok** – posledný deň Svätej štyridsiatnice
* **Lazárova sobota**
* **Kvetná nedeľa**

Veľký alebo strastný týždeň

V tento týždeň sa prednáša žaltár podľa osobitného poriadku. Na hodinkách (3., 6. a 9.) sa od pondelka do stredy číta Tetraevanjelium rozdelené na deväť častí. Večer sa od pondelka do stredy slúži liturgia vopredposvätených darov s čítaním evanjelia.

* **Svätý a veľký pondelok**
* **Svätý a veľký utorok**
* **Svätá a veľká streda**
* **Svätý a veľký štvrtok**

Od tohto dňa sa slúžia osobitné obrady.

* **Svätý a veľký piatok**
* **Svätá a veľká sobota**
* **Svätá a veľká nedeľa Paschy**

Február

1 ☪ Predsviatok Stretnutia nášho Pána Ježiša Krista
Svätý mučeník Tryfón

---

najskorší začiatok Veľkého pôstu

2 ✠ **Stretnutie nášho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista**

3 ☪ Posviatok Stretnutia nášho Pána Ježiša Krista – Svätý a spravodlivý Simeon Bohopríjemca a prorokyňa Anna

4 Náš prepodobný otec Izidor Peluzijský

5 Svätá mučenica Agáta

6 Náš prepodobný otec Bukol, smyrniansky biskup
Svätý hieromučeník Silván, emesský biskup, a spoločníci

7 Náš prepodobný otec Partenios, lampsacký biskup
Náš prepodobný otec Lukáš

8 ☪ Svätý veľkomučeník Teodor Stratilat
Svätý prorok Zachariáš, ktorý videl kosák

9 Odovzdanie sviatku Stretnutia nášho Pána Ježiša Krista (*ak predpis nehovorí inak*)
Svätý mučeník Nikefor

10 Svätý mučeník Charalampés

11 Svätý hieromučeník Blažej, sebastejský biskup

12 Náš otec svätý Meletios, antiochijský arcibiskup

13 Náš prepodobný otec Martinián

14 ✢ Odchod do večnosti nášho prepodobného otca Konštantína Filozofa, mníšskym menom Cyrila, učiteľa Slovanov

Náš prepodobný otec Auxencius
Prepodobný Marón Pustovník, divotvorca

15 Svätý apoštol Onezim

16 Svätí mučeníci kňaz Pamfil, Porfyrios a ich spoločníci

17 ☪ Svätý veľkomučeník Teodor Tirón

18 Náš otec svätý Lev, rímsky pápež

19 Svätý apoštol Archippos

20 Náš prepodobný otec Lev, katánijský biskup

21 Náš prepodobný otec Timotej zo Symbolov
Náš otec svätý Eustatios, arcibiskup veľkej Antiochie

22 Nájdenie úctyhodných pozostatkov svätých mučeníkov v Eugeniu

23 Svätý hieromučeník Polykarp, smyrniansky biskup

24 ✢ Prvé a druhé nájdenie úctyhodnej hlavy svätého a slávneho Pánovho proroka, predchodcu a krstiteľa Jána

25 Náš otec svätý Taras, konštantínopolský arcibiskup

26 Náš otec svätý Porfyrios, gazský biskup

27 Náš prepodobný otec a vyznávač Prokop Dekapolita

28 Náš prepodobný otec a vyznávač Bazil, Prokopov spoluaskéta

29 Náš prepodobný otec Kassián (*ak je priestupný rok*)

Marec

1 Svätá prepodobná mučenica Eudokia

2 Svätý hieromučeník Teodot, kerynejský biskup

3 Svätí mučeníci Eutropios a jeho spoločníci Kleonik a Bazilisk
4 Náš prepodobný otec Gerasim od Jordána
5 Svätý mučeník Konón
6 Štyridsiati dvaja svätí mučeníci z Amoria
7 Svätí hieromučeníci, ktorí boli biskupmi v Chersone: Bazil, Efrém, Kapitón, Eugen, Aiterios a ďalší
8 Náš prepodobný otec a vyznávač Teofylakt, nikomédijský biskup
9 ✣ Štyridsiati svätí mučeníci umučení v Sebastejskom jazere
10 Svätý mučeník Kodrat a spoločníci
11 Náš otec svätý Sofronios, jeruzalemský patriarcha
12 Náš prepodobný otec a vyznávač Teofan Sigrianský. Náš otec svätý Gregor Dialogos, rímsky pápež
13 Prenesenie pozostatkov nášho otca svätého Nikefora, konštantínopolského patriarchu
14 Náš prepodobný otec Benedikt
15 Svätý mučeník Agapios a s ním ďalší šiesti mučeníci
16 Svätí mučeníci Sabinus a Papas
17 Náš prepodobný otec Alexej, Boží človek
18 Náš otec svätý Cyril, jeruzalemský arcibiskup
19 Svätí mučeníci Chryzant a Dária
20 Naši prepodobní otcovia, ktorých Saracéni pozabíjali v kláštore svätého Sávu
21 Náš prepodobný otec Jakub Vyznávač, katánijský biskup

22 Svätý hieromučeník Bazil, ankyrský presbyter
23 Svätý prepodobný mučeník Nikón a jeho učeníci, ktorí boli s ním umučení
24 ☪ Predsviatok Zvestovania presvätej Bohorodičky
Náš prepodobný otec Zachariáš
Náš otec svätý Artemón, biskup pizídijskej Seleucie
25 ✠ **Zvestovanie našej Presvätej Vládkyne, Bohorodičky Márie, vždy Panny**
26 Odovzdanie sviatku Zvestovania presvätej Bohorodičky
☪ Zhromaždenie k archanjelovi Gabrielovi
27 Naša prepodobná matka Matróna zo Solúna
28 Naši prepodobní otcovia Hilarión Nový a Štefan Divotvorca
29 Náš prepodobný otec Marek, aretúzsky biskup, Cyril, diakon, a ďalší, ktorí trpeli v časoch mučiteľa Juliána
30 Náš prepodobný otec Ján, autor spisu Rebrík
31 Náš prepodobný otec Hypatios, gangriansky biskup

Apríl

1 Naša prepodobná matka Mária Egyptská
2 Náš prepodobný otec Títus Divotvorca
3 Náš prepodobný otec a vyznávač Nikita, igumen Médikiovho kláštora
4 Naši prepodobní otcovia Jozef Hymnograf a Juraj z Maley

5 Svätí mučeníci Teodul, Agatopod a spoločníci

6 ✣ Odchod do večnosti nášho otca svätého Metoda, učiteľa Slovanov

Náš otec svätý Eutychios, konštantínopolský arcibiskup

7 Náš prepodobný otec Juraj, mytilénsky biskup

8 Svätí apoštoli Herodión, Agabus, Rúfus, Asynkrit, Flegont a Hermés

9 Svätý mučeník Eupsychios

10 Svätí mučeníci Terencius, Pompejus a spoločníci

11 Svätý hieromučeník Antipas, biskup ázijského Pergama

12 Náš prepodobný otec a vyznávač Bazil, parijský biskup

13 Svätý hieromučeník Artemón a spoločníci

14 Náš otec svätý Martin Vyznávač, rímsky pápež

Svätí novozjavení mučeníci Anton, Ján a Eustatios

15 Svätí apoštoli Aristarch, Pudent a Trofim

16 Sväté mučenice a panny Agapa, Irena a Chionia

17 Naši prepodobní otcovia Simeon z Perzie a Akakios, meliténsky biskup

18 Náš prepodobný otec Ján, učeník svätého Gregora Dekapolitu

19 Náš prepodobný otec Ján zo Starej Lavry

20 Náš prepodobný otec Teodor Trichinas

21 Svätý hieromučeník Január a spoločníci

Svätý mučeník Teodor z Pergy

22 Náš prepodobný otec Teodor Sykeónsky

23 ☩ Svätý a slávny veľkomučeník, triumfátor a divotvorca Juraj

24 Svätý mučeník Sáva Stratilat

---

najneskorší deň Nedele Paschy:

25 ✢ Svätý apoštol a evanjelista Marek

26 Svätý hieromučeník Bazil, amázijský biskup

27 ☪ Svätý hieromučeník Simeon, Pánov príbuzný
Náš prepodobný otec Štefan, biskup volynského mesta Vladimír

28 Svätí apoštoli Jasón a Sósipatros
Svätí mučeníci Dadas, Maxim a Kvintilián
Náš otec svätý Cyril, turovský biskup

29 Deviati svätí mučeníci z Kyzika
Prepodobný Memnón Divotvorca

30 ✢ Svätý apoštol Jakub, brat svätého Jána Teológa

Obsah

Predslov 3

Parémijník triódy **5**

Syropôstny týždeň 7
1. týždeň Veľkého pôstu 15
2. týždeň Veľkého pôstu 39
3. týždeň Veľkého pôstu 63
4. týždeň Veľkého pôstu 85
5. týždeň Veľkého pôstu 105
Kvetný týždeň 127
Kvetná nedeľa 152
Strastný týždeň 155

Výber parémií z miney **169**

Odchod do večnosti sv. Konštantína Cyrila (14. 2.) 171
Prvé a druhé nájdenie hlavy sv. Jána Krstiteľa (24. 2.) . . . 175
Štyridsiati mučeníci zo Sebastey (9. 3.) 178
Zvestovanie presvätej Bohorodičky (25. 3.) 181
Odchod do večnosti sv. Metoda (6. 4.) 187

Prokimeny na dni v týždni **193**

Žaltár **197**

Poriadok čítania katiziem 199
1. katizma 201
2. katizma 209
3. katizma 219
4. katizma 231
5. katizma 243
6. katizma 255
7. katizma 269

8. katizma 281
9. katizma 291
10. katizma 303
11. katizma 315
12. katizma 329
13. katizma 339
14. katizma 349
15. katizma 361
16. katizma 373
17. katizma 383
18. katizma 397
19. katizma 407
20. katizma 419

Kalendár **429**
Paschália 431
Prehľad pôstnej triódy 433
Výber z miney 439

Obsah **445**

Koniec a Bohu nášmu sláva!